

زنجیره کتبی کوڤاری کوچ
ژماره (۳۲)

بادیه‌ی عیشق

مه‌حوی ..

له چەند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کدا

ئاماده‌کردنی
حه‌یب محهمەد ده‌رویش

۲۰۱۷

پىناسەى كىتەب

ناۋى كىتەب: بادىيەى عىشق، مەھجۇى لە چەند لىكۇلەرىكەۋە
بابەت: لىكۇلەرىكەۋە و دىدار
نووسەر: خەبىب مەھمەد دەرۋىش
دىزايىنى ناۋەرۇك: خىكمەت مەعروف (ئالەن دىزايىن)
دىزايىنى بەرگ: ھەرىم عوسمان
نۇبەتى چاپ: يەكەم
تەراژ: ۱۰۰۰ دانە

ژ. سىپاردن: لە بەرپۇۋەبەرىتى گىشتى كىتەبخانە گىشتىيەكان
ژمارەى () ى سالى (۲۰۱۷) پىدراۋە.

ماقۇ چاپكردن و بلاۋكردنەۋەى ئەم بەرھەمە
پاريزراۋە يۇ (گۇشارى كۇچ)

پىرسىت:

۱. بۇچى (مەھىلى) مان ھەلبىئەد؟ ۵
۲. ژياننامە مەھىلى .. ۹
ھەبىب مەھمەد دەروىش
۳. مەھىلى و مىتۇد،
لىكۆلەنەۋە مەھىلى ھەردو چەمكى (مەنھەج) و (رى) لە شىعرە كوردىيەكانى مەھىلىدا.
۱۷ غەبۇللا قەرەداغى
۴. كارەنەكتەرە ئايىنىيەكان لە نىۋان تىروانىنى مەھىلى و ھافىزى شىرازى دا
(زاھىد) بە نمونە ھەبىب مەھمەد دەروىش ۶۵
۵. ويناكردن و وينا لای مەھىلى ..
زوبىرەلى عارف ۱۴۳
۶. دىدارىك لەگەل پروفېسسور دوكتور (ئىبراھىم احمد شوان)
دىدار: ئاكار ع. قەرەداغى ۱۶۵
۷. شىعرى مەھىلى، فېرگەيەك بۇ عىرفان و نىگايەك بۇ ژيان.
د. سەباح بەرزنجى ۱۸۹
۸. مەھىلى بە مەھىلى، لىكۆلەنەۋە بەيتىكى (مەھىلى) بە شىعرى خۇى.
ع. باخانى ۲۰۵

دەزانم بادیهی عیشقه خەتەرناک
کەچی هەر چووم، ئەگەر مام و ئەگەر چووم
له حینی نەزعی روڤا، روڤی عاشق
وتی، ئوخەیی له میحنەت خانە دەرچووم
بە ئوگرکردنی من بوومه قەقنەس
کە ئەو چوو بوو سەفەر من بوو سەفەر چووم
وتی قەت وا مەیه، من واوه هەر دیم
نەهات ئەو وا قەت و من واوه هەر چووم
شوکر موورم بووه پامالی میری
بەبی نامی ژیا و ناموهر چووم
غەمی قاتیلە (مهجوی)! مونفەعیل ما
له حەشرا کفنی خویناوی بە بەر چووم

پېشەكى:

بۆچى (مەھىلى) مان ھەلېئارد؟

ئاسايىيە بېرسىرى بۆچى (مەھىلى)، نەك شاعىرىكىدىكى كورد
يا ھەر بابەتتىكى گەرمى ئەمىر، بۆ ئەم كىتەبە ھەلېئارد!؟
ئاسايىيەۋونى ئەم پىرسىارە لەۋەدايە كە دەبى ئەۋە شىتەك
ھەلدە بىزىرى بزانى بۆچى ھەلېئاردۋە ئەۋ ھەلېئاردنەشى بۆ
ئەمىر كورد چىدەگەيەنى، لە چ بوارىكدا خىزمەتدەكات و تاجەند
دەتوانىن لەۋ بۆچۈنە مان دىنباين!؟.

پېش ھەموو شىتەك پىۋىستە ئامارە بۆ ئەۋە بىكرىت كە
"مەھىلى" شاعىرى سۆفى بوۋە ئەۋەش يەككە لە ھۆكارەكانى
ئەم ھەلېئاردنە، بەلام كورد شاعىرى سۆفى زۆرە لەۋانە: "مەلى
جىزىرى، مەۋلانا خالىد، شىخ عەبدۇررەھمانى تالەبانى، مەۋلەۋى،
شىخ قادىرى تالەبانى - فائىزى - بىرلىك شىخ رەزى تالەبانى ..
تاد.

شىعەرەكانى (مەلى جىزىرى)، وپراي ئەۋە بە دايەلىكتى
كرمانجى سەروو نووسراۋى، ھىندەش بە وردى زاراۋەكانى بوۋى
سۆفىگەرىيان تىدەبەكارەھىئىراۋە كە ناتوانىرى تەننەت پاش
شىكرەنەۋە و لىكەنەۋەش، پەي بە ئاراستەي گىشتى مەبەستەكانى
بىرىت. مەۋلانا خالىد و شىخ عەبدۇررەھمان زۆرىي شىعەرەكانىيان
رىك زۆر جوانەكانىيان بە فارسى نووسراۋى . شىعەرى كوردىيەكانى

مهولانا پتر به شیوهزاری (گۆران) نووسراون و هیندهی شیعره فارسیهکانیش سۆزیان بهسهروهه زال نییه. شیعرهکانی "مهولهوی" ش هه ر به شیوهزاری گۆران نووسراون. شیعرهکانی شیخ قادری (فائض) به زمانی تورکی نووسراون. له م نیاوه دا ته نها شیعی (مهجوی) به دایه لیکتی (کرمانجی خواروو) - شیوهزاری باوی سۆرانی - نووسراون و گوشاری "کوچ" به و شیوهزاره دهرده چیت و زۆربهی خوینه رانی هی ئه و شیوهزاره ن. ئه مه نه به و مه بهسته یه که هه ولبدریت "کتیب" هکانی ئه و گوشاره تایبه تین به سنووریککی جوگرافیایی دیاریکراوی کوردستان و نه به و مه عنايه شه که ناتوانی به دایه لیکتیکی دیاریکراوی زمانی کوردی لیکۆلینه وه له باره ی شاعیریکه وه بکری که دایه لیکته کهیدی که ی به کارهیناوه. نه ک هه ر ئه وه، به لکو ده توانی زمانیکی دیاریکراو بۆ لیکۆلینه وه ی شاعیرانی گه لانیدی که ش به کارهینریت، به لام ئه گه ر شاعیره که زمانیکی پرپهمز و زاراوه ی تایبه تی بواری هه ستیاری وه کو ئه زموونی سۆفیگه ربی به کارهینا، ئه و پیمانوايه باشته به هه مان زمان و ته نانه ت به هه مان شیوهزاریش له سه ری بنووسریت.

له مانه ش به ولاره، (مهجوی) یه کیکه له و شاعیره کورده به ژماوه که مانه ی له لوتکه ی داهیناندان. بۆچوونی گشتیی ئیمه ئه وه یه که دانانی ته نها شاعیریک له لوتکه دا نه کاریکی زانستییه و نه پیوه ره کانی ره خنه ی ئه ده بی ریکه به وجۆره حوکه مه ده دات، چونکه به و پیوه ره به ته نها له لوتکه دابوون مه عنا ی له لوتکه دابوونه

لە ھەموو روۋىيەكەۋە و بەھەموو پىكھاتە جوانىگەرىيەكانەۋە، چ پەيوەندىي بە شىۋەۋە ھەبىت يان ناۋەپۆك يان ھەرمەسەلەيەكى پەيوەست بە چىژ و ئاسانىش نىيە ھەموو ئەمانە بۆ تەنھا شاعىرىك بسەلمىنىت. وىژدانى ئازاد و ئادەمارگىر رىگە بەۋجۆرە ھوكممانە ئادات و لە بەرژەۋەندىي ھىچ لايەك و پىش ھەموو شتىكىش لە بەرژەۋەندىي رەۋتى رەخنى ئەدەبىي پىشتەستور بە بابەتگەرايى نىيە جلەو بۆ ھوكمى پەلە و سەرىپىي شلىكەين.

دەرەنجامى ھەرە خراپى ئەۋجۆرە ھوكممانە راھىنان و پەرۋەردەكردنى نەۋەكانى داھاتوومانە بە گىيانى داۋەرىكردنى پىشتەبەستوۋ بە بەلگە و ئەمەش ئەۋدەردەيە كە ئەدەب و مىژۋو تەننەت ھەموو لايەنەكانى چالاكىي رۇھىمان بە دەستىيەۋە دەئالەنن.

بەۋ ئاۋاتەي ئەم كىتەپە بتوانى سەرگەۋتوۋانە تەنھا يەك پىرسىارى جىددى و بەجى بوروۋىنىت و لە ئەنجامى ئەۋەشدا ھەۋلى راستەقىنە بخىتەگەر بو ۋەلامدانەۋەي ئەۋ پىرسىارە و بەرھەمەننى پىرسىارىدىكەش، ۋا بەرى ھەۋلىك دەخەينە بەردەست و دىدەي عاشقانى ئەدەبى گەلەكەمان و چاۋەروانى ئەۋ ھەۋلىستەين كە چاۋ لە كەموۋوپىيەكان ناپۇشيت، بەلام چاۋەروانى رەخنى زانستىين نەك مەملانىي پىشتەستوۋ بە بەرژەۋەندىيە جىاۋازەكان.

بادیہی عشق .. مەحوی لە دیدی چەند لیکۆلەرێکەوە

ژيانامه‌ی مه حوی ئاماده کردنی: حه‌یب محهمهد ده‌رویش

هه‌موو سه‌رچاوه‌کان له‌ رووی ره‌چه‌له‌که‌وه ته‌نیا ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن که مه حوی ناوی: محهمهد کورێ مه‌لا وه‌سمانی بال‌خیه و له‌وه زیاتر باسی پشته‌کانیتری ناکرێ.

ناوی مه حوی به‌پیتی هه‌ندێک سه‌رچاوه: محهمهد کورێ مه‌لا وه‌سمانی بال‌خیه و نه‌وه‌ی شیخ ره‌شی زانای به‌ناوبانگه و هه‌ندیکیش ده‌لێن: محهمهد کورێ شیخ وه‌سمانی بال‌خیه.. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریسیش ناوا ناویدی: مه‌لا محهمهد کورێ مه‌لا عوسمانی بال‌خی له‌ نه‌وه‌ی پیر و زانای ناودار (شیخ ره‌ش).. مامۆستا له‌ کتیی بنه‌ماله‌ی زانیارندا به‌وه ده‌کات که مه‌لا عوسمان پاشمه‌رگ بووه و له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی باوکی ناویانناوه عوسمان.. مه‌لا عوسمانی باوکی مه حوی به مه‌لا عوسمانی بچووک ناسراوه و کورێ مه‌لا عوسمانی گه‌وره‌ی بال‌خیه.. هه‌موو سه‌رچاوه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن که مه حوی له شاری سلیمانی له‌دایکبووه.

له‌باره‌ی سالی له‌دایکبوونه‌وه به‌یروپای جیاواز ده‌رده‌که‌وی و زۆربه‌ی نووسه‌رانی ئاماژه به‌وه ناکه‌ن که زانیارییه‌کانیان له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه په‌یدا کردووه.. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس له‌ کتیی (دیوانی مه حوی) دا ئاماژه به هه‌یثانه‌وه‌ی زانیاری له‌ میژووونوس محهمهد نه‌مین زه‌کی به‌گ ده‌کات که ده‌لی سالی ١٢٥٢ی

کۆچی که دهکاته ١٨٣٦-١٨٣٧ له دایکبووه .. کاکهی فەلاحیش ده‌ئێ له سالی ١٢٤٧ ی کۆچی که دهکاته ١٨٣١-١٨٣٢ له دایکبووه .. مامۆستا عەلادین سه‌جادی ش ده‌ئێ سالی ١٢٤٦ ی کۆچی که دهکاته ١٨٣٠-١٨٣١ له دایکبووه .. د. مەرف خەزنەدار دەنوو سی سالی ١٨٣١ ی زایینی له دایکبووه .. سدیق بۆره‌که‌یش دەنوو سی سالی ١٢٤٥ ی کۆچی که دهکاته ١٨٢٩-١٨٣٠ ی زایینی .. هەرچی نووسه‌رانی تریش هیه که له‌باره‌ی سالی له دایکبوونی وه‌و و توویانه هەر له چوارچێوه‌ی نه‌و سالانه‌دایه و شتی تریان نه‌و تووه .. نه‌وه‌ی ده‌زانێ میژوو نووس محمەد نه‌مین زه‌کی به‌گ و مامۆستا عەلادین سه‌جادی یه‌که‌مین که سه‌کانن که میژووی ژیا نی نه‌و شاعیر و که‌سایه‌تییه کوردانه‌یان نووسی وه‌و به‌پێی نه‌و زانیاریانه‌ی چنگیانکه‌و تووه .

مه‌حوی له نامێزی خێزانیکی مه‌لازاده‌دا په‌یدا بووه و سه‌ره‌تای ژیا نی له حو‌ج‌ره‌دا لای باوکی خویندوو یه‌تی و بو ته‌واو کردنی خویندنه‌که‌ی ده‌چێته شاره‌کانی سه‌نه و مه‌هاباد و ٣ سا لای مه‌لا عه‌بدو‌للا‌ی په‌ره‌باب خویندوو یه‌تی و ده‌چێته شنۆش و ئینجا ده‌گه‌ڕێته‌وه سلیمانی و دواتر چووه‌ته به‌غداد و لای مفتی زه‌هاوی له به‌غداد خویندن ته‌واو ده‌کات و مۆله‌تی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گری و سالی ١٨٥٩ ی زایینی له مرگه‌وتی ئیمامی شه‌عه‌زم له به‌غداد ده‌بێته مامۆستای وانه‌بیژ .. سالی ١٨٦٢ ی زایینی ده‌گه‌ڕێته‌وه سلیمانی و ده‌بێته نه‌ندامی دادگا تا سالی ١٨٦٨ ی زایینی به‌رده‌وام ده‌بی و ئیتر واز ده‌هێنی .. مامۆستا شیخ محمەدی خا ل له کتیی (مفتی زه‌هاوی) دا با سی مه‌حوی ده‌کات که سالی ١٢٩١ ی کۆچی که دهکاته ١٨٧٤-١٨٧٥ ی زایینی له‌گه‌ل چهند

مەلایەكىتدا بۇ بەغداد دوورده خرىتەۋە، بە روونى باسى ئەۋە ناكات بەچ
هۆيەكەۋە دوورده خرىتەۋە، بەلام ھەندى ئامازە ھەيە گوايە ھەستە
ئايىنىيەكەي وايلېكىردىي بەگۇ ديارده بۆگەنە كۆمەلایەتییەكاندا بېچىتەۋە
ۋ ھەندىكجارىش خۆي لەقەرەي ناپەزايى لە سىستىمى ھوكمدارىش بدات
كە لەۋانەيە ھەر ئەمە واىكىردىي رۆژىك لە رۆژان رەھەندەي بەغداد
بكرى.. سالى ۱۸۸۳ى زايىنى دەچىتە ھەج ۋ لە گەرەنەۋەيدا سەردانى
ئەستەمبول دەكات ۋ لەۋى چاۋى بە سولتان عەبدولھەمىدى دوۋەم
دەكەۋى سولتانىش كەسىتى ئەۋى دەچىتە دلەۋە ۋ رېزى زۆرى لېدەگرى
ۋ خەلاش دەكات ۋ بېرىرى دروستكردنى خانەقاىەكى لە سلىمانى بۇ
دەدات ۋ لەدواتردا مەھىلى بە بۆنەسەركەۋتنى سولتان عەبدولھەمىدەۋە
بەسەر گەلى يۆنانداشيعرىكى بۇ ھەلبەستۋە كە تيايدا ھاتۋە:

**فەتھ ۋ زەفەر بە ناۋى كى بى؟ خەلىفەي ئىسلام
(عەبدولھەمىد)ى غازى، سولتانى روبى مەسكۇن**

ئىتر تا دواساتەكانى تەمەنى لە خانەقاكەيدا خۆي بە دەرزوتنەۋە
بە فەقىكانى خەرىكەدەكات تا رۆژى لەدنيادەرچوۋنى.
لەبارەي سالى مردنەكەيشى بېروراي جياۋاز ھەيە ۋ ھەركەسە
سالىك ديارىدەكات: مامۇستا عەلادىن سەجادی سالى ۱۹۰۴ى زايىنى
ۋ د. مارف خەزەندەدار سالى ۱۹۰۶ى زايىنى ۋ سدىق بۆردەكەيى سالى
۱۳۲۴ى كۆچى ۋ مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرىسپىش ھەر سالى
۱۳۲۴ى كۆچى بۇ لەدنيادەرچوۋنى دادەنى ۋ لە كىتەبى بىنەمالەي
زانبارانىشدا دەلى سالى ۱۹۰۴ى زايىنى لە جىھان دەرەچىت..

بێخودی شاعیریش به دێره شیعرێکی فارسی باسی سالی
مردنه کهی دهکات که دهلی:

چو بشنید (بێخود) وفات سلف

بتاریخ گفتا: "عمر ما شد خلف"

ئهم "عمر ما شد خلف" به پیتی پیتی شهجه دی دهکاته: ۱۳۲۴ی
کۆچی.

ماموستا عادلادین سهجادی وهسپێکی کهسیتی مهحوی دهکات
که: پیاویکی بالابهرز و کهلهگهت، سووروسی و چاوگهوره و ریشیکی
دریژی پتوهبوو.. به نهرمی و له سهرخۆ قسه یکردوو، میزه ری سپی
کوردانهی له سه رئاوه و کهواوسه لته و جوبه دی له بهر کردوو.
دیاره هه لومهرجی ژیا نی خیزانی وای له مه حوی کرد شه ویش له
ناستانه ی سۆفیگه ریدا خۆی ببینیته وه و بیته شاعیر، شاعیرێکی
سۆفیگه ری.. چونکه باوکی سۆفی و خه لیفه ی شیخی سیراجه دینی ته ویله
بووه که شه ویش خه لیفه ی هه زه رته ی مه ولانا خالیدی شاره زووری بووه،
شه مه ش کاریگه ریته ی له سه ر مه حوی دروستده کات و شه ویش هه مان
ریچه کی سۆفیگه ریته ی ده گرته بهر و ده بیته سۆفی و خه لیفه ی شیخی
به هادین.. هه رچه نده باسی شه وه ده کری که مه حوی له سه ره تای ژیا نیدا
که سینک بووه زۆرتر هه زی له گۆشه گیریکردوو، به لام شه مه وای
لینه کردوو که سۆفییه کی دووره په ریز و بیئاگابی له دنیا ی ده ور بهر
به لکو له ناستیکی بالا دا په یوه ندی به سولتان عه بدولحه میده وه ده کات.

وەنەبێ لەناو کورددا پێش مەحوی شیعری سۆفیگەری نەبووبێ، بەلکو شاعیرانی وەک: بابا تاهیری هەمەدانی و مەلا پەڕێشان و مەلای جزیری و سەید سالتی نەعمەتوللاهی، لەسەر ئەو رێبازە سۆفیگەری شیعریان نووسبوو و خۆشیان سۆفی بوون، بەلام مەحوی لە هەموویان زۆرتر لەو بوارەدا قوڵبووەتەوە و کاتەکانی خۆی بۆ تەرخانکردووە و بگرە رێچکەییەکی لەم بوارەدا دروستکردووە.

مەحوی لە ئەوەی دوو دەمی قوتابخانەیی نالییه و یەکیکە لە چلەپۆلەکانی شیعری کلاسیکی کوردی کە شیعەرەکانی بە زمانی کوردی پاراو دانابوو. وردەکاری زۆری کردووە، ئەمەش قوڵییەکی فەلسەفی بە شیعەرەکانی بەخشبوو. لەمەشەوە دەگەینە ئەوەی کە هەرچەندە زمانی شیعری مەحوی قورسە و تیگەیشتنی گرانە، بەلام دەرپرێنێکی پاراو و رەوانی هەیە. مەحوی زۆرترین بەحرە عەروزییەکانی کێشی عەرەبی بەکارهێناوە، لە رووی قافیەشەوە هەموو دەنگەکانی ئەلفویتی عەرەبی بەکارهێناوە، لە رووی رەوانیییشەوە شاعیریکی شارەزا و دەستایە. زۆر بایەخی بە تێهەڵکێش وەرگرتن لە قورئانەوە داوە. وشە و رستەیی عەرەبی زۆر کەوتووەتە ناو شیعەرەکانیەوە.

هەر وەکو وترا مەحوی شاعیریکی سۆفی بوو لە بواڕی سۆفیگەری و خواپەرستیدا رێچکەییەکی تایبەتی گرتووە و زۆربەیی هەرە زۆری شیعەرەکانی نایینییه و لەسەر تەریقەتی نەقشبەندی بوو کە تیایدا تەریقەتی بۆ شەریعەت بەکارهێناوە، هەر وەکو نەقشبەندییەت بۆ خۆی رێبازیکی یاخیگەرانی سۆفیزمییه، مەحویش سۆفییهکی ناسایی نەبوو، بەلکو سۆفییهکی یاخیبوو، بۆیه شیعری دژە سۆفیزمیشی زۆرە کە پرە لە

تانووتدان له شیخ و سۆفی و زاهید و واعیز و دهرویشه درۆزنهکان
رهخنه لینگرتوون که بهناوی نایینهوه یارییان به ئاوهزی خهڵکی
کردوووه.. لههمانکاتدا غهزهل و شیعرى وهسف و چوارین و تاکیشی
ههیه.

مهجوی ههر سێ زمانى کوردی و فارسی و عهرهبی به باشی
زانیه و ههروهکو باویشه ههسوو شاعیرانى کلاسیکی کورد به زمانانهی
زانویهانه شیعریان نووسیوه.. ههر بۆیه شه ئاساییه شاعیرانى عهرهب و
فارس کاریگهریتیان لهسهر مهجوی دانابی نهک له زووی رووخسارهوه
به لکو له زووی ناوهڕۆکی شیعریشهوه.. بهتایبهتی که مهجوی شاعریکی
سۆفی بووه کاریگهریتی حافیز و سهعدی و مهولانای رۆمی و
شهبووستهری فارسی لهسهره، ههروهکو کاریگهریتی ئهبن عهرهبی و
مهنسوری ههلالاج و زهههونی میسری و ئهبن فاریز و رایعهی عهدهوی
لهسهره.. جگه له کاریگهریتی ههزهرتی مهولانا خالیدی شارهزووری که
مهجوی لهسهر رۆپرچه و رۆبازدهکی تهو بووه.

به لای ههندیکهوه مهجوی شاعیری سۆفیزم نهبووه و نهو شیعرانهی
وهکو دژایهتیکردنی دهسهلات و خهڵکه خراپهکه وتوو و نمونهی له
تیکۆشانی مهنسوری ههلالاج و سۆفیه کانیه ههناوهتهوه.. به لگهش بۆ
ئه مه نهفیکردنی مهحویه له گهڵ کۆمهڵێک مهلائیتری شاری سلیمانی بۆ
شاری بهغداد.. پێچهوانهی ئه مه ههندیکێتر وای بۆ دهچن مهجوی ههچ
ههلوێستیکى سیاسى نهبووه و چهندین رووداوی سیاسى روویداوه مهجوی
ههچى له بارهیهوه نهوتوووه، بگره سهردانی دهرباری عوسمانی کردوووه و
ریزی لیگهراوه و خهلاتیش کراوه.. ئه مهش مپرومشتی

کوردایەتییەتیکردنی مەحوی لیکەوتوووەتەرە کە هەندیک دەلێن کوردایەتیکردوو و هەندیک بەپێچەوانەوه دەلێن بەلای ئەوەدا نەچوو و تەنیا خواپەرستیکردوو. هەندیک دەلێن مادام شیعرێ بە کوردی نووسیوه و لە شیعر نووسیندا خۆی نەخستوووەتە خانەی زمانی خەلکێترەوه ئەوه کوردایەتییه. دیسانەوه مادام شیعرێ خواپەرستی و سۆفیگەری بە کوردی نووسیوه ئەوه کوردایەتییه بە واتا سیاسییە بەرتەسکە نا، بەلکۆ بە واتای خزمەتکردنی نەتەواپەتی:

بنووسە، پیری دلم ئەمریکرد، ئیتاعەمکرد
لە ئیبتیداوه کە بەیتی مونسایی دیوان
گەدایەکی وەکو مەحوی، قەلەندەرێکی کورد
میسالی پادشەهی فۆرسە ساحیبی دیوان

مەحوی هەلۆیستی سیاسی هەبووی یان نە، کوردایەتیکردبێ یان نە، شاعیرێکی گەورە نەتەوهی کوردە و لە بالایی کەسییەتی ئەو کەمناکاتەوه و مایە شاناژیشە بۆ کورد و میژووی ئەدەبی کوردی بە شیعرەکانی دەوڵەمەند کردوو.

یەكەمجار دیوانی مەحوی سالی ١٩٢٢ لەلایەن مامۆستا عەلی كەمال باپیر ناغاوه لەچاپدراوه و دواتر مامۆستا مەلا عەبدولكەریمی مودەریس و كۆرەكانی دیوانەكەیان بە لیکۆلینەوه و شیکردنەوهوه سالی ١٩٨٤ بلاوکردهوه. ئەمە جگەلهوهی لیکۆلینەوهی زۆری لەسەر کراوه و دەکری چ وەکو کتیب و چ وەکو وتار لە گۆزارەکاندا و بگرە دیداریشی بۆ.

كراۋە، بەلام ھىشتا مافى تەۋاى نەدراۋەتى و پىۋىستەكەت لەلايەن
پىسپۇران و شارەزايانى بۋارى ئەدەب و سۆفىگەرى زۆرتر كارى لەسەر
بكرى تاكو زۆر گرىۋگۆل و مەبەستى نادىار پەيىپىبىرەت و روونبكرىتەۋە.

سەرچاۋەكان:

دىۋانى مەخسۇس / مەلا غەبدولكەرىمى مودەرىس
مىژۋى ئەدەبى كوردى / غەلادىن سەجىدى
مىژۋى ئەدەبى كوردى / د. سارف خەزەندەدار
مىژۋى وىژەى كوردى / سىدىق پۇرەكەبى
دىدى نەتەرەبى و نەتەرەبى / د. حىسەن مەمەد غەزىز
مەخسۇس / ئەجمەدى مەلا
ژىناۋەرى زانايان / مەمەد سالىھ ئىبراھىمى
مشاھىر كورد و كوردستان / مەمەد امىن زەكى بىك
خلاصە تارىخ كورد و كوردستان / مەمەد امىن زەكى بىك
تارىخ السلىمانىيە و اغاۋا / مەمەد امىن زەكى بىك
مەخسۇس مىراتگىرى پەيام و ھەلىۋىستى جۋامىرانەى مەولانا / مەمەد خەمەد باقى

مه حوی و میتوود
لیکۆلینهوهی ههردوو چه مکی "مه نهج" و "ری"
له شیعره کوردیه گانی "مه حوی" دا
عه بدوللا قه ره داغی

یه که مین بهش

پیشه کی

ئهم لیکۆلینهوهیه له سههر بنه مای ئهو گریمانه "هایپۆتیز"ه
بنیاتنراوه که مه حوی خاوهن میتوودی تایبەت به خۆی بووه و ئه مهش
ئهک هه ره لهو جیهانی بیهیدا ده رده کهوی که له ته نجامی خویندنه وهی
وردی شیعره کانیدا بۆ خوینهر روونده بیتته وه، به لکو له به شیکی باشی
شیعره کانیدا بیه رده ناماژهی بۆ ده کات و جگه له وشه ی خاوهن هی مای
روون و تایبەتی "مه نهج"، وشه دیدیکه ی وه کو "ری"ش به کار ده هی نیت
که ده قاوده ق هه مان مه به ست ده گه یه نیت. ئهم راستیه ش، پیش هه موو
شتیکیدیکه، ئه وه ده خاته روو که ناکری چیدی ته نها له روانگی شیعری
ناساییه وه پروانینه شیعری مه حوی و ناو له جیهانی جیاواز و تایبەتی
ئهو شیعره نه دهینه وه یان ئاوه ها به ئاسانی خۆمان بسپیژین به هوکمی
خیرا و سه ریپی زالبوونی "فه رهنگی شیعری" به سه ره نه ده بی کوردیدا
به گشتی و به وهش خۆمان له ئهرکی لیکۆلینهوهی راستیه کان بدزینه وه.
له سه ره بناغه ی ئهم گریمانه یه ش، ئهرکی سه ره کیی ئهم کو ششه
بریتیده بیتله چاو برین له وه ده قانه ی ناماژه ی راسته وخۆ یان ناراسته وخۆیان

بۆ "مىتۆدى مەھجۇى" تىدابه دىدە كرىت و شىكرىدە ۋەيان لەسەر بناغەى
"مىتۆدى شىكرىدە ۋە" بىئەۋەى ھەۋلى بەزۆر لەبەركردن "تەمىل"ى
تىدابه كاربەيتىرى.

گرنگىي ھەۋلىكى ئاۋەھا، بە بۆچوۋنى بەندە، تەنھا لەۋەدا نىيە
كە ئاراستەى "سىستىماتىكى - مەنھەجى"ى بىركردنەۋەى شاعىرىكى
ۋەكو "مەھجۇى" دەخاتەرۋو، بەلكو ئەۋەش دەسەلمىنى كە داھىتەنى ئەۋ
كەلە شاعىرانەمان تەنھا پىشتى بە "بەھرە" نەبەستوۋە، بەلكو پىش
ھەموو شتىك پىشتى بە فەرھەنگىكى زەسەن و بەرچاۋرۋونىي
راستەقىنەى بنىاتنراۋ لەسەر بناغەى بوۋنى "جىھانبىنى" و "مىتۆد"
بەستوۋە ۋ ھەر ئەمەش "فرەلايەنى"ى بە بىرى داھىتەريان بەخشىۋە ۋ لە
راستەۋخۇيى و "رووكەشخۋازى - السطحىة"ى شىعرى پاشتر تانەمپۆ
رزگار بىكرىدوۋن.

لە بوارى لىكۆلەينەۋەى مەسەلەيەكى ئاۋەھادا رەچاۋكرىدنى
بۆچوۋنى لىكۆلەرانىدىكە گرنگە كە بەداخەۋە ھىندەى بەرچاۋ و گوۋىش
كەۋتبى نەمزانيۋە كەس خۇى بەم لايەنەۋە خەرىكەكرىدبى، ئەمەش
كىشەى ھەرە گەۋرەى بەردەم ئەم كۆششە بوۋ، بۆيە ناچار تەنھا پىشتى بە
شىعرە كوردىيەكانى "مەھجۇى" خۇى بەستوۋە، بەلام لە بوارى "مىتۆد"
خۇيدا سەرچاۋە ۋ ئامازەى پىۋىستىم بەكارھىناۋە.

چه مکی میتۆد

له بهرتهوهی ریشهی ئه و وشهیه له زمانهکانی ئه وروپادایه، ناکرێ له بناغه زمانهوانییهکانی وشهیه "منهج"ی عهرهبی بگهڕێن، نهگهڕچی له رووی زاراوهوه هه مان مهعناى ههیه و وشهیه "میتۆد"یش هه ر به وشهیه "منهج" وهرگێردراوهته سه ر زمانى عهرهبی و بهکارهێنانى ئه و وشهیهش له و زمانه دا زۆر کۆنه، له قورئانی پیرۆزیشدا به شیوهی "منهاج" هاتوه: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِنَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ. / المائدة ٤٨)

خودی پێغه مبه ریش (س) وشهیه "منهج"ی به کارهێناوه هه ردوو وشه کهش هه ر مهعناى "رئ - رینگه" ده به خشن^(١).

وشهیه میتۆد "Method" له زمانى ئینگلیزی و زمانه زیندوووهکانیدی که ی ئه وروپا، بناغه دا، له وشهیه کی یۆنانییه وه وهرگه راوه که مهعناى "گه ران، یان دیدگه یان زانیاری ده به خشی ت و بناغه تیۆرییه که شی بۆ مه به ستی رینگه ی به ره و مه به ستی داخوازی که راو، ده گه رپێته وه / محیرق (١٩٩٦) ٣٣". لیکۆلهره وه کانی ئه م به وه له سه ر پێناسه یه کی دیاری که راوی "میتۆد" کۆک نین، له کاتی که دا که رۆمیل پیتیوایه که "میتۆد کنه و پشکنینی کی ورده به مه به ستی دۆزینه وه ی زانیاری یان په یوه ندیبی تازه، "دالین" وایبۆده چی که کۆششی کی ورده به مه به ستی

دۆزىنەۋەدى چارەسەرى بۆ ئەۋ كىشەيانەى كە مرۇقايەتییان بەخۇۋە خەرىكردوۋە و، "تۆد" یش پىئوایە كە بەپىى جۆر و بوار و ئامانچ و شىۋازەكانى توۋىنەۋە دەگۆریت/ بلحسن (۲۰۱۰). رەنگە بەرغراۋانترین بۆچوون لەمبارەيەۋە، بەگشتى، ئەۋە بىت كە دەلى: "لە سەردەمى بوۋزانەۋەدى ئەۋروپى "Renaissance" ۋە مەعنای وشەى مېتۆد لەسەر ئەۋ كۆمەللە رىسا گشتىيە كەلەكەكراۋە بە مەبەستى گەشتن بە راستى لە زانستدا بنیاتنراۋە و مەعنای مېتۆد برىتییەلەۋ رىگەيەى بەرەۋ دۆزىنەۋەدى راستى لە زانستەكاندا دەرواۋ بە گرتنەبەرى كۆمەللىك رىسای گشتىيە ئەۋتۆ كە بالیان بەسەر رەۋتى ئاۋەز "عقل" كىشاۋە و چالاكىيەكانى ديارىدەكەن تا ئەۋ خالەى بگاتە دەرهنجامىكى زانراۋ/ بدوى، (۱۹۷۷) ۵.

بەم مەعنایە دەكرى ئاماژە بۆ ئەۋ راستىيە بكرىت كە بنەماكانى مېتۆد، بەلايكەمەۋە، لە دەقە فەلسەفییەكانى يۆناندا، لای "تالىس ۶۲۵ - ۵۴۷ Thales پ. ز، ئەناكسىماندەر Anaximander ۵۴۷ - ۶۱۱ پ. ز، ئەناكسىمانس Anaksimenes ۵۸۶ - ۵۲۶ پ. ز، پىتاگوراس Pythagoras ۵۷۰ - ۴۹۰ پ. ز، ھىراكلېتس ۵۳۵ - ۴۷۵ Heraclitus پ. ز، پارمەنىدىس Parmenides ۵۱۵ - ۴۴۰ پ. ز، دېموكرېتس Democritus ۴۶۰ - ۳۷۰ پ. ز، و فەيلەسوفە كۆنەكانىدىكەى يۆنان و بەتايىبەتیش لای سوكرات ۴۷۰ - ۳۹۹ پ. ز، و پلەيتۆ (Platon ئەفلاتون) ۴۲۸ - ۳۴۷ پ. ز بەدیدیەكرىت و لای "ئەرستۆ Aristotle ۳۸۴ - ۳۲۲ پ. ز" ش، بەتايىبەت لە بواری لۆجىك "مەنتىق" دا ئەۋ بنەمايانە زۆر

زه قترن وه کو پاشتریش دهرده کهوی، ههر له سه ر بنه مای پرنسیپه ریکخه ره کانی پرۆسه ی بیرکردنه وه و ناوه ز "عقل" ی شه و مهنتیقه، کهسانی وه کو ئیمامی غه زالی (ابو حامد بن محمد ۴۵۰ - ۵۰۵ ک ۱۰۵۸ - ۱۱۱۱ ز) و شه رستانی (ابو الفتح تاج الدین عبدالکریم ۴۷۵ - ۵۴۸ ک ۱۰۸۶ - ۱۱۴۳ ز) و ئیبن خه لدون (عبدالرحمن بن محمد ۷۳۲ - ۸۰۸ ک ۱۳۳۲ - ۱۴۰۶ ز)، له نیو بیریارانی موسلمان و "رۆجه ر به یکن - Roger Bacon ۱۲۱۴ - ۱۲۹۲ ز" و "فرانسیس به یکن - Francis Bacon ۱۵۶۱ - ۱۶۲۶ ز" ی ئینگلیز، توانییان میتۆدی تایبه تی خۆیان دابریژن و کارایی میتۆده کانیشیان به سه لمینن، به تایبه ت فرانسیس به یکن که به دامه زرینه ری بنه ماکانی "میتۆدی لۆژیکی زانستی" ناو ده بریت. به لام ته نها له لایه ن فه یله سوفی به ناوبانگی فره نس "رینی دیکارت - Rene Descartes ۱۵۹۶ - ۱۶۵۰ ز" وه ریک وشه ی "میتۆد"، ته نانه ت له ناویشانی کتیبیشدا^(۲) به کاره یتراره و چۆنیتی په ییبردن و ههنگاوه پیوسته کانی خراونه ته روه و، بۆیه ناوبراو به دامه زرینه ری میتۆد ناوده بریت. سه ره لدان و دۆزینه وه ی میتۆد له لایه ن دیکارته وه دهره فجامی کارکردنیه تی، له سه ره تاوه، له سه ر لۆژیک "له به شه کانی فه لسه فه و، شیکاری نه ندازه یی و جه بر، له به شه کانی بیرکاری. له باره ی شه م بوارانه شه وه ده لی" سی هونه ر بان زانستن که پیم وا بوو ده بی کۆمه کینکم بکه ن له پرۆژه که مدا / دیکارت، (۱۹۳۰)، ۲۶". به لام وه کو پاشتر دهرده کهوی ئهرکی شیکاری ده بیته کاری بناغه یی شه م فه یله سوفه و، خه سه له تی به رجه سته ی شیکاریی دیکارتییانه، "هه مان شه و - خه سه له ته یه - که لاینتز Gottfried

Wilhelm Leibniz ۱۶۴۶ - ۱۷۱۶ ز"لە زانستى گەۋھەرى تاك - مۇئادۇلۇۋى - دا بەم گوتەيە رايگەياند "ھەر كاتىك راستىيەك پىئويست بىت، ئەۋا مەۋقۇ دەتۋانى، لە رىگەي شىكردنەۋەۋە، پاساۋەكەي بدۇزىتەۋە، ئەۋىشە شىكردنەۋەي بۇ بۇچوون و راستىي ئاسانتر تا ئەۋەي بگاتە راستىيە سەرەتايىيەكان، الخىزىرى (۱۹۳۰)، ۲۶". خويئەرى ئەۋ كىتەبە دەتۋانى دلىيا بىت ئەۋەي، پاش شەن و كەۋ كەردنى ھەموو لايەنىك، دىكارى پتر سوۋدى لە "لۇژىك" ۋەرگرتۋەۋە، ئەۋ پرنسىپانەش كە داپىشتوون لەسەر بىناغەي ھەمان بىۋار بىۋەۋە، پرنسىپەكانىش ئەمانەن:

۱. رىساي دلىياۋوون: واتە قايلىنەۋوون بە ھەر شىتەك بەۋەي راستىيە پىش دلىياۋوونى تەۋاۋ لەۋ مەسەلەيە، ۋە خۇدوۋورخستىنەۋە لە ھەلەشەيى لەۋ بۋارەدا.
۲. رىساي شىكردنەۋە: دابەشكەردنى ھەر يەكەك لەۋ كىشەيانەيە تاقىدە كرىنەۋە بۇ چەندىن بەشى ئەۋتۇ كە چىدى دابەشناكرىن بۇ چارەسەر كەردىيان بە جوانترىن شىۋە.
۳. رىساي پىكەيئان: پىادە كەردنى شىۋازى بەرەۋ پىشەۋەۋەۋەۋە بۇچوونەكان، لە ئاسانترىن و زانراۋترىنيانەۋە بۇ ئالۇزترىنيان.
۴. رىساي سەرلەبەر پىداچوونەۋە: ھەلەسان بە ئاماركارى و پىداچوونەۋەي سەرلەبەرى ھەنگاۋەكان، لە ھەموو ھەلومەرجىكدا بۇ دلىياۋوون لە فەرامۆشەنە كەردنى ھىچ خالىك "دىكارى (۱۹۳۰)، ۳۲ - ۲۹.

ئەوهی به لای دیکارتهوه له میتۆدهکهیدا رهزامهندیبهخشیبوو توانای بهکارهینانی ناوهز بوو له ههرشتیکدا با ئەو بهکارهینانهش سنووردار بیت و "له سهرووی ههموو ئەمانهشەوه، لهپیاوهکردنی ئەو میتۆدهدا، ههستم بهوه دهکرد که ناوهز "عقل" م وردهورده لهسهر ئەوه رادههات که به شیوهیهکی گهلیک روونتر و به توانای جیاوازترهوه وینای ئەو شتانه بکات که وینایدهکردن، دیکارت (۱۹۳۰)، ۳۶".

گرنگترین خال له لیکۆلینهوهی راستهقینه و پشت به میتۆد بهستوودا پرسیاره یان وردتر: چۆنیتی پرسیارکردن. بیگومان جووری پرسیاریش رۆلێکی گهوره و یهکلاکهروه له دیاریکردنی شیوازی گهپان به دووی وهلامدا دهبینیت. ئهرستۆ له ئاوردانهوهیهکی ورد و زیرهکانهدا ئەوهی دووپاتکردووتهوه که "ئەوهی دهیانەوی بگهته راستی دهبی پیش ههموو شتیک پرسیارێ راستودروست بکهن، حسن (۱۹۹۶)، ۲۶". بهلام پرسیار خۆی دهرهجمای تیبینییه و به بوونی پرسیارێ باش، تیبینی، گریمانه "Hypothesis" ی سههرکهوتوو، شیوازی گونجای شیکردنهوه، شیوازی گونجای پێوانهی لۆژیکێ "Syllogism"، راقه و پۆلێنکردنی ورد و دروستی راستیهکان و خستنهپوو و یان به شیوهیهکی ورد و دروست، بهکارهینانی خهیاڵی داهینهراوه و ههڵسهنگاندنی خود له ههموو ههنگاوهکاندا و خۆشلنهکردن بۆ راستیهکان بهبی تاقیکردنهوه و شه‌نوکه‌وکردنیان، به بوونی تیکرای ئەم ههنگاوانه ده‌کری باس له هه‌لومه‌رجه‌ بناغه‌یه‌کانی بوونی "گیانی زانستی" بکریت، به‌وپیه‌ی "مانای خودی زانست، له بناغه‌وه، گیانی زانستی به‌خۆوه‌گرتووه، ۱۶۲، ۱۹۶۵ Shera". چه‌مکی "گیانی زانستی" ش‌به‌نده به

رهفتاری خودی مرۆڤهوه و زادهی "حهزکردن له ئاگاداربوون، سه‌راسامی، خاوینی، ئارامبوون له‌سه‌ر تییینیکردن، خۆنه‌ویستی، ئازایه‌تی، له‌ مه‌ترسی نه‌ترسان و ده‌ستپاکی له‌گه‌ڵ خود و رووداوه‌کانه، محیرق(۱۹۹۶)، ۳۵". پرنسیپه‌ گرنگه‌کانی نه‌و گیانه‌ش بریتینله "هۆیینی - السببیة"، حه‌تمییه‌ت و "ئه‌گه‌ریینی - الاحتمالیة".

له‌ پیاده‌کردنی میتۆددا بوونی گریمانه "Hypothes" نه‌ك ته‌نها یه‌که‌مین هه‌نگاوی زۆر گرنگه‌ به‌لکو داینه‌مۆی به‌ره‌و پێشه‌وه‌بردنی کۆششی نه‌و پیاده‌کردنه‌شه. گریمانه‌ خۆی ده‌ره‌نجامی مامه‌له‌ی جیدییه‌ له‌گه‌ڵ بابه‌تیکی دیاریکراو به‌و ئاراسته‌ی ره‌هه‌ندی تازه‌ی تیدا‌بدۆزریته‌وه، یان به‌لایکه‌مه‌وه دیدیکی جیاوازی ره‌هه‌ندیکی پێشتر دیاریکراو بخریته‌روو. بۆنه‌وه‌ی نه‌و گریمانه‌یه‌ دروستبکریته‌ پیکه‌یه‌نیته‌، پێویسته‌ "تویژه‌ره‌وه‌ توانای پیکه‌وه‌گریدانی فاکته‌کانی هه‌بیته‌ و نه‌زموونه‌که‌ش به‌ چاویکی کراوه‌ پێشکنیته‌ و هه‌موو توانای بیرکردنه‌وه‌ی ئاراسته‌ی لایه‌نیکی دیاریکراو نه‌کات و لایه‌نه‌کانیدیکه‌ پشتگوێ‌بخات، حسن (۱۹۹۶)، ۲۷". به‌گشتی، گریمانه‌ی باش کۆکه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌له‌ خه‌سه‌له‌تیکه‌، له‌وانه‌: له‌ ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی لۆژیکی دروسته‌وه، له‌نیوان کۆمه‌لێک راستیدا، کۆده‌کریته‌وه‌ و رافه‌ده‌کریته‌ و پیکه‌ده‌هی‌نیته‌، ده‌توانی بخریته‌ ژێر تاقیکردنه‌وه‌وه‌ بۆ سه‌لماندن یان ده‌تکردنه‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ بنه‌ما و راستییه‌ نه‌گۆره‌کانی بواری لیکۆلینه‌وه‌دا ته‌بایه‌ و له‌نیوان سه‌رجه‌م هاوشیوه‌کانی، ده‌بی روون و ئاسانه‌بیت، حسن (۱۹۹۶)، ۲۸".

سۆفیگەری و میتۆد

میتۆد پشت بە لۆژیک دەبەستێت، واتە ئاوەز "عقل" رێکخەریتی و سۆفیگەریش هیچ متمانهیهکی بە ئاوەز نییه و له باری ئەپستمۆلۆژی "معرفی" ی ئەزموونی سۆفیگەریدا که خواناسییە، بە "دەستەپاچە" و "کلۆل" و چەند سیفەتییکی هاوشیوەیدیەکی ناوەدەبرێت. کەواتە چۆن باس لە بوونی "میتۆد" لای شاعیریکی وەکو "مهجوی" دەکرێت که گومان لە "سۆفی بوون" ی ناکرێت؟! بەلام بۆئەوهی ئەو سەرەتایەیی هینرایەوه – واتە دژایەتی سۆفیگەری لەگەڵ لۆژیک و ئاوەز – نەبیته حوکمیکی بێبەنەما پێویستە، بەلای کەمەوه ئاماژە بۆ بۆچوونی یەك، دوو فەیلەسوفی لایەنگری مەنتیق بکریت. بێتراند راسل (Bertrand russel ۱۸۷۲ - ۱۹۷۰) و (والتر ستەیس Walter T. Stace ۱۸۸۶ - ۱۹۶۷) دوو فەیلەسوفی ناسراوی سەدهی رابوردوون، یەكەمیان بەوه ناسراوه که پشتیوانییکی گەورە "ئاوەز" و بنەماکانی تاقیکردنەوهی زانستییه و دانەری کتییی "بنەماکانی بیرکاری" یە که وەکو له پێشهکیی یەكەمین بەرگیدا – چاپی دووهم – هاتووه که به لیکۆلینهوه و بلاؤکردنەوهی "خەسلەتی لۆژیکی ریازی گەلیك چاکتر بووهوه، راسل (۱۹۵۸)، ۵، "، دووهمیشیان، جگەلهوهی باشتەری و ناسراوترین راڤەکاری فەلسەفەیی هیگل (Hegel, Georg Wilhelm Fridrich ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱)، یەکیكە لهو فەیلەسوفانەیی سەرەرای قوولیی فەلسەفەکیان، ئاسان بەکاردههێنن بۆ گەیانندی بۆچوونەکانیان.

بەلایى "راسل" دەۋە ئەۋ خەلكانەى سەرۋكارىان لەگەل فەلسەفە ھەپە
پتر لایەنگرى يەكئىك لە دوو ئاراستەى دژ بە يەك بوون: يەكەمىيان پتر
بەلایى بواری زانستدا شكاوەتەۋە، ۋەكو ھىوم (David Hume
۱۷۱۱ - ۱۷۷۶)، كەچى كەسكى ۋەكو وليەم بلەيك (William
Blake ۱۷۵۷ - ۱۸۲۷)ى شاعىر و ۆتەكىشى ناسراوى ئىنگلىز
دوژمنایەتییەكى گەۋرەى لەگەل زانست و دىدىكى سۆفىگەرانەى قوۋلى
ھەبوۋە. راسل لەنۆوان ئەم دوو كۆمەلەشدا كۆمەللىكىدىكە
دەستىشانىدەكات و دەلى: "بەلام گەۋرەترىن ئەۋ پىاۋانەى بە فەلسەفەۋە
خەرىكبوون، ھەم ھەستىيان بە پىۋىستى زانست و ھەم بە پىۋىستى
سۆفىگەرىش كەدوۋە، راسل (۱۳۶۲ كۆچى ھەتاۋى)، ۳۷". ۆپراى ئەم
تېئىنىيە ۋرەدى كە لە بەرژەۋەندىيى سۆفىگەرىدايە، راسل زۆر بە روۋنى
لەبارەى سۆفىيانى زۆر گەۋرەۋە، بەتايىبەت ئەۋانەى كە رۆژھەلاتىن، دەلى:
"لۆژىك بەكارناھىتن، بەلكو دەرەنجامى ئەزموون و سلوۋكى خۆيان
راستەۋخۆ دەرەپرەن، راسل (ھ. س)، ۶۱". ستەيس، لە دەسپىكى
راستەقىنەى كىتەبەكەيەۋە باس لە ئەزموونى سۆفىگەرى دەكات و دەلى:
"لەۋ راستىيە سايكۆلۇژىيەۋە دەستپىدەكەين كە ئەگەر لە روۋى
نەزانىيەۋە نەبى، ناتۋانرى رەتبكىتەۋە، ئەۋىش روۋبەروۋىيەۋە
جاربەجارى ھىندىك مەۋقە لەگەل ئەزموونگەلى ئاناسايى كە ناۋى
تايىبەت و جىاۋازى "ئەزموونى سۆفىگەرى" لىدەنرى، ستەيس (۱۹۹۹)،
۲۲". ئەم فەيلەسوفە لە كىتەبەكەيدا دەيان نمۇنەى داۋرانى ئەزموونى
سۆفىگەرى لە زەمىنەى واقىعى دەھىننەۋە، بە كىشەى گەۋرەى
بەردەم لىكۆلەينەۋەى ئەۋ بواردىان دەزانىت، لەۋانە: "ئاستەنگىك ھەپە

بریتییە لەوەی سۆفییه‌کان، بە شێوەیەکی ناسایی، دەلێن ئەزموونەکیان ناتوانرێ باسبکریت و بۆ خەڵکانیدیگە بگوازیترێتەوە -روونبکریتێتەو-، چونکە لە سەر ووی وەسفەوێ، ستهیس (١٩٩٩)، ٧٨" بەم جەخت لەسەر کردنەش رێکەوتنی هەردوولا - سۆفییان و فەیلەسوفەکان - لەسەر ناتەبایی جیهانی تایبەتی ئەزموونی سۆفیگەری و لۆژیکی ئاوەز رووندبێتەو، کەواتە باس لە چ مێتۆدێک دەکرت؟!.

خودی ئەو دوو فەیلەسوفە، ھەریەکەیان، کلیلیکی کردنەوێی ئەم رازەمان دەدات. راسل لە کتیی "بەسەرگەشتنە مەتافیزیک" دا دەڵێ: "مەبەستی لۆژیک سەرەخۆبوونە لە جیهانی ئەزموون "الواقع التجریبی" و بوونی گەردوونیش ئەوانە دوو میتۆدی جیاوازیان ھەیە، نایا ناکرێ لە ھەرەوێ ئەو دوو میتۆدە میتۆدیدیکە ھەبێت و لەلایەن یاسا و رێسا تایبەتەکانی خۆیەو ھەنگاوێکانی دیاریبکری.؟. پێدەچێ جەختکردنی "راسل" لەسەر ئەوێ پیاوێ گەورەکانی فەلسەفە ھەم زانستخاویان تێدا بوو و ھەم دیدی سۆفیگەرانە، لەلایەکەوە دداناننێت بەوێ ئەو میتۆدە دەکرێ ھەبێت و ھەم راگەیانندی ئەوێش بێت کە دەکرێ، سەرەرای دژەناراستیی زانست و سۆفیگەری لە ناخی فەیلەسوفدا گۆڕەبانی ناشتکردنەوێشان ھەبێت.

ستدیس پئی باش نییه تیگه‌یشتنی کۆتایی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ
 نه‌زموونی سۆفیگه‌ری و ده‌قه‌کانی، به "نه‌غماگیری" ناویبات و له‌به‌ری
 نه‌وه و شه‌ی "مانا کردن - التأویل" پیشینیارده‌کات "ستیس (۱۹۹۹)
 ۳۰"، نه‌مه‌ش هم ددانن و هم ریزگرتنی تاییه‌ته‌ندی نه‌و نه‌زموونه و
 زاراوه‌کان و زمانی جیاوازیه‌تی و له‌یاساوه‌ تایه‌ته‌کانی سۆفیانیشه‌وه نه‌و

لیچواندنه‌ی نه‌و کوێره ده‌هینیته‌وه که هه‌رچهنده باسی ره‌نگی لا بکرییت ناتوانی وینا -تصور-ی بکات و " ناوه‌هاش سۆفی ناتوانی نه‌زمونه‌که‌ی خۆی بۆ که‌س باسبکات، سته‌یس (١٩٩٩)، ٣٤"، هه‌روه‌ها که ئاوپ له شکانه‌وه‌ی (ولیه‌م جیمس William James ١٨٤٢ - ١٩١٠)ی فه‌یله‌سوفی پراگماتییی ناسراوی ته‌مریکا به‌لای سۆفیگه‌ریدا ده‌داته‌وه نه‌و پاساوه‌ی ناوبراو ده‌هینیته‌وه که " هاوسۆزی فه‌یله‌سوفی ناسۆفی له‌گه‌ڵ سۆفیگه‌ری ره‌نگه راده‌یه‌کی نه‌وتۆی چاوساگی "البصیره"ی^(٣) پێیبه‌خشیت که بتوانی دزه‌بکاته نیو حاله‌تی زه‌ینی سۆفیگه‌رانه‌وه، سته‌یس (١٩٩٩)، ٣٦"، نه‌م لیوه‌رگرتنه‌ی "سته‌یس" به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که سۆفیگه‌ری، وێرای نه‌وه‌ی بواریکی جیاوازه و شیوازیکی به‌ته‌واوی جیاواز له میتۆدی ناوه‌زگه‌را (عقلی - Rationalist) و نه‌زموونگه‌را (تجربیی - Emprisist) ه‌کانه‌وه، به‌هۆی ده‌ره‌نجامه کرده‌کییه‌کانیه‌وه که ناتوانری پشت‌گۆڕیخه‌رتن و ره‌تبکریته‌وه، پێویسته وه‌کو دیفاکتۆش بێت، په‌سه‌ندبکریت و ریزی لیبنریت و هه‌ولبدریت لییتییه‌گه‌ن.

به‌لام، وێرای هه‌موو شتی، خه‌لکانی موسلمان و عه‌ره‌ب و پسه‌پۆری بواری سۆفیگه‌ری/ش، له‌وانه‌ی شاره‌زایی باشیان له میتۆد هه‌یه، وه‌کو دوکتۆر یوسف زیدان بۆ نمونه و هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌کرده‌وه هه‌م نه‌زموونی سۆفیگه‌رییه‌ و هه‌م شاره‌زای لۆژیک و میتۆدن، سوورده‌زانن که سۆفیگه‌ری به‌کرده‌وه "دژه میتۆد - Against Method" ه، بۆ پتر روونکردنه‌وه‌ی ته‌مه‌ش ده‌کری باس له هه‌ردوو چه‌مکی "الجذب - جه‌زبه" و "چه‌ژ"ی سۆفیگه‌رانه بکرین که رۆلی گرنگ له‌و نه‌زموونه‌دا ده‌بینن و دژه‌میتۆدن، زیدان (١٩٩٦)، ١٢".

بەلام "مىتۇدۇلۇژىيى ئەنارشىست - Anarchistic Methodology) ۋە دەرەنجامەكەي كە "زانستى ئەنارشىست - Anarchistic Science) ە پىكەۋە نوپىنەرى ئەپستىمۇلۇژى "تىۋورىيى زانست - Epistemology) ى نمۇنەيىن، ابو النور (۱۹۹۶)، ۱۹۰". لە چوارچىۋەي ئەم "مىتۇدۇلۇژىيە ئەنارشىست" ەدا فىيىرىياند رايدەگەيەننى كە دەتۋاننى گەندەلىي سەرجمى رىسا مەنھەجىيە باۋەكان بىرئىتەرۋو، بۇيە پىۋىستە ەمىشە مىتۇدى ركابەر رەچاۋبىكرىت ۋ "تاكسەرچاۋەيى دەسلەلت لە بەرژەۋەندىيى خودى زانستدا نىيە، ە. س، ۱۹۲.

فىيىرايىند ۋ ھاۋرىيىانى، ۋەكو تۇماس كۇن (Thomas Kuhn ۱۹۲۲ - ۱۹۹۶) ۋ ئەۋاندىيىكەش، بناغەي فەلسەفىي پتەۋى دىياردەي نەگوئچاۋىي رىشەيى (Incommensurability) ى نيۋان تىۋورىيە گەۋرەكانى زانست دەخەنەرۋو، ە. س، ۱۹۸" ۋ لە روۋى سىياسىيەشەۋە فىيىرىيىند ئەۋ زەنگى مەترىيە لىدەدات كە زانست "لە پتر لە يەك قۇناغدا خەرىكەۋە شۋىنى ئايىن بىرئىتەۋە ۋ رۇلى خۇي بىگىرىت لە پاساۋەتتەۋە بۇ دەسلەلت ۋ پاراستنى يەكسەرچاۋەيى دەسلەلت، ە. س، ۲۰۲"، لە ئەنجامى ئەمەشدا داۋاي ئەۋە دەكات كە زانست ۋ دەۋلەت لىكجىيابىكرىتەۋە بە ەمان ئەۋ شىۋەيەي ئايىن ۋ دەۋلەت لىكجىيابىكرىتەۋە. ئەم بۇچۈنەي فىيىرىيىند ۋ ھاۋەلانى بەۋ مەعنايە نىيە كە مىتۇدى زانستىي ئاۋەزگەرا ۋ ئەزمۇونىگەراكان بەتەۋاۋى رەتبىكرىتەۋە، بەلكو بەۋ مەعنايەيە كە بۋار پىرەخسىنرى بۇ چەندىن جۆرە مىتۇد بە مىتۇدى ئەفسانە ۋ "تىۋورىيى ئافەرىدەكرىدنى" ى سەرەتايىشەۋە كە

بېگومان مېتۇدى سۆفىگەرەنەش جىيشىياۋى خۇى لەۋ چوارچىۋەيەدا بە شايستەيى دەكەتەۋە. بە كورتى، بانگى گەۋرە بانگەشەكارانى ئەم "دژەمىتۇد" ورياكردنەۋەى زانستخوازەنە لەۋەى بۋار بە "دىكتاتورىيەتى تاك- مېتۇدى" بىرەت.

پىسپۇرانى مېتۇد، لەۋانەى لە بۋارەكانى بىرى ئىسلامىدا كاردەكەن، وپراى دلتىيايان لەۋەى بىرى ئايىنى لە چوارچىۋەى مېتۇدى ئەزمۈۈنگەرا و ناۋەزگەرايانى سەدەى رابوردوۋدا جىيناكرىتتەۋە، چونكە تىكپراى بۋارەكانى زانستە مەۋقايەتتەيەكانىش كىشەيان لەگەل ئەۋ مېتۇدە ھەيە، خۇشيان تىبىنىي راستەۋخۇيان لەبارەى مېتۇدى زانستىيەۋە ھەيە. "الفضلى"، پاش ھىنانەۋەى بۇچۈۈنى ھىندىك لە بىريارانى بيانى مېتۇد، ۋەكو "قان دالين"، "پۇلەنىسكى" و "ۋىتنى"، ناماژە بۇ ئەۋ راستىيە دەكات كە لەۋ پىناسانەى ئەۋاندا مېتۇدە عەقلى و نەقلىيە كۆنەكان رەتكراۋنەتەۋە و "لەبەرئەۋەى ئەۋ مېتۇدانە تانىستا لە فەرھەنگى ئىسلامىماندا ۋەكو مېتۇدى رەسەن بە كاردەھىنرەن، ناتۋان پىشت بە ھىچ يەككە لەۋ پىناسانە بىستىن، الفضلى (۱۹۹۲)، ۱۲"، بۇيە پىشنىيازى ئەم پىناسەيە بۇ ۋشەى "تۈيۈنەۋە - البىشت" پىشنىيازەدەكات كە لەگەل مېتۇدە ئىسلامىيەكان دەگۈنجى: "بەكارھىنانى شىۋازە زانستىيەكانە، بە بىرۈبۇچۈۈن و نامرازەۋە، بەپىنى رىساكانى مېتۇد، بۇ زانىنى گرىمانەيەك، ھ. س، ۱۳". ناۋىراۋ لە مېتۇدى ۋەدەستەيتىنانى زانىارى لە ئىسلامدا ۋشەى "ۋحى- سىروۋش- Revelation" و "إلهام - بەخشىش - Inspiration" بەكاردەھىنى و لەبارەى "ۋحى" يەۋە ئەۋە دوۋپاتدەكەتەۋە كە: "پىغەمبەرەن

ئامادەسازىيەكى تايىبەتياڭ بۇ ئەم پەيۋەندىيە تىدائىيە ۋە ۋەلى ۋە عارف — سۆفى — يەكانىش پەلى نىزمىريان تىدائىيە كە پىئىدەگوتىرى ئىلھام، ھ. س، ۳۱". بە ئامازە بۇ ئايەتى پىرۋى: (فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا / الشَّمْسُ ۸"، "الراغب الاسفھانى" لەبارەى وشەى "اللاهَام" ۋە دەلى: "ھەلدانى شت بۇ نىۋ ناخ ۋ، ئەمەش تايىبەتە بەۋەى بەۋى لەلايەن خواۋە بىت، الاسفھانى (۱۴۱۶ ك)، ۷۴۸". بەمەش نووسەر پەنجەيەك دەخاتەسەر مېتۋدى سۆفياڭ كە زانىيارىيەكەى لەلايەن خواۋەيە "لدىكى" يە ۋ، ئەمەش گەۋرە سۆفياڭ جەختياڭ لەسەر كىردۈۋە.

"العلوانى" بىريارىكىدىكەى ناسراۋە لە جىھانى ئىسلامىدا، لە گۆشەيەكى زۆر گرنگەۋە تايىبەتەندىيەكانى مېتۋدى ئىسلامى دەخاتەۋوۋ كە بە "چوار رىساكەى خاۋىنكىردنەۋە — قواعد التزكية الرابع" ناوياندەبات ۋ بىرىتىنلە: "يەكتاگەرايى — التوحيد —، يەكىتى مەۋقە لە بناغە ۋ سەرچاۋەى بوون ئەركى ئاۋەدانى ۋ چارەنووس، يەكتابى رەۋايى ۋ تەنھايى خوا لە زانىنى تەۋاۋى راستى ۋ رەۋايى ۋ بىرۋاھىنن بە جىنشىنى مەۋقە لەسەر زەۋى ۋ بەۋەى مەتەنەى پىكراۋە لە ھەمۋو گەردۈۋندا، بۆيە بۆى نىيە لەۋ ئەركە ئاۋەدانىيەى "ھىچ شتىك بە فىرۋ بدات ۋ، ھىچ شتىك لەم گەردۈۋندە تىكبدات كە مەتەنەى تىدا پىكراۋە، العلوانى (۱۴۱۷ ك)، ۱۲"، ۋ، ئەۋانەش بە "رىساكانى مېتۋدى گۆرىنى كۆمەلەيتى لە ئىسلامدا، ھ. س، ۲۳" ئاۋەدەبات. لە روانگەى ئەۋ مېتۋەشەۋە، "العلوانى" بەۋردى دياردەى روۋنى "فرە — ناسنامە" يى ئەتىكى لە جىھانى ئىسلامىدا شىدەكاتەۋە ۋ ئەركى ئەۋ مەۋقە داھىنەر ۋ بىياتنەر ۋ خاۋەن پەيامى "گۆرىن" ەش لە ئاستى ئەۋ دياردە ئالۋزە

دەخاتەرۋو، نووسەر ھەموو شىۋازىك بۆ مرۆڭ، لەپىناۋى ئەو مەبەستەدا، بە مەرجىك پىشت بە مېتۇدگەرايى مەعرفىي قورئانى و پەنابردنەبەر "ۋەحى - سروس" و شىۋازەكانى بىركردنەۋە لە گەردوون بېستىت، بە شىۋازى كارا دەزانىت و، ئەگەر ئەۋەشى پىنەكرا، ئەۋا ھىندەى بەسە كە دلتىبايىت لە راست و رەۋابى ئەۋەى دەيكات و، دلى بەو ئەركەى ئاسوودەبىت. ئەم بۆچوونانەش، ئەگەرچى ناۋى سۆفىگەرىسى تىدانەبراۋە، بەلام پىۋەرەكان - رىساكان - خاۋىنكردنەۋە و ئامازەكردن بۆ ئەمانەت و متمانەى گەردوونى، ئەگەر بە مەبەستىش نەبوسى، كۆمەلىك بىنەماى بىنچىنەيى مېتۇدى سۆفىگەرى دەگىتەخۆ.

مه حوی و میتۆد

له شیعری "مه حوی" دا ههم راستهوخۆ باس له میتۆد کراوه و، بۆ
ئهو مه بهسته، ههم وشه‌ی "مه نه‌ج" به‌کار هێنراوه و ههم ناوی ئهو
"مه نه‌ج" هه‌ش دیاریکراوه:

من له یه‌کدا یه‌ک ده‌بینم، چل له دوودا، ده‌ه له سی

مه‌نه‌جی عیشقی حه‌قیقی (نوون)ه، په‌نجای جیبه‌جی⁽⁵⁾

دیوانی مه‌حوی، پاشه‌هند، په‌سه‌ردا هاتنه‌وه‌یه‌ک، - ٤ - ل ٥٤٦

به‌مه‌ش ده‌کری دلتیابین له‌وه‌ی فره‌هنگی بناغه‌یی مه‌حوی
فره‌هنگی ناسین و جیاکردنه‌وه‌ی تێرم (زاراوه‌کان) و به‌کارهێنانیان له
شوێنی شیاوی خۆیاندا. "معه‌ما" بوونی ئهو به‌یته له بایه‌خ و ئاراسته‌ی
به‌کارهێنانی ئهو وشه‌یه، وه‌کو زاراوه، له‌و به‌یته‌دا که‌ مناکاته‌وه، چونکه
له سه‌رتاسه‌ری دیوانی شاعیردا رووبه‌رووی چه‌ندین به‌یتیدیکه ده‌بینه‌وه
که وشه‌یدیکه‌ی به‌ مه‌عنا و مه‌به‌ستی "مه نه‌ج" یان تێدا به‌کارهێنراوه
و، وێرایی ئهو ده‌ش، هه‌ست به‌وه ناکرێت که له بایه‌خی هونه‌ریی به‌رزی
که‌مبووینته‌وه. هه‌ردوو وشه‌ی "مه‌ناهج" که له قورئانی پیرۆز و،
"مه‌نه‌ج" یش که له فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (س) دا به‌کارهێنراون -
به‌روانه په‌راویزی ژماره (١) ئهم بابه‌ته - له رووی زمانه‌وانیه‌وه له
فره‌هنگه‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌ر مه‌عنای "ری - ریگه" ده‌به‌خشن،
لسان العرب ٢ / ٣٨٢، العین ٣ / ٣٩٢، المعجم الوسیط ٢ / ٩٥٧،

أساس البلاغة ۱ / ۶۵۹، تهذيب اللغة ۶ / ۴۱، معجم مقاييس اللغة ۵ / ۳۶۱، " لە رووی زاراوەییشەو ئەزموونی سۆفیگەری خۆی "مەنەج" ی سۆفیە و، لەبەرئەوێ ئەو ئەزمونە چەندین رێباز "تەریقەت" ی جۆربەجۆری ھەیە و ھەریەکێک لەو تەریقەتانەش تاییبەتەندى خۆی ھەیە، بۆیە چەندین مەنەجى گەشتى ھەیە، بۆیە "ئەوێ خواى گەورە پلەکانى ناو و سیفەتەکانى لە ھەموو پلەکانى خود "الذات" دا پێشاندا ئەوا نزیکترین رێگەى یەكەمین مەنەجى پێشانداوە کە لەنێو مەنەجەکانى رێگە -رێباز- دا مەنەجى ئەو کەسە کە بە ناوێ خۆدايەکان دلتیایى بۆ وەدەستھاتووە. سۆفیش چەندین مەنەجى ھەیە کە مۆرید و سالک دەگرنەبەر و، بەپێى پلەکانى بەرزبوونەو لە تەریقەتدا پۆلێندەکرێن، الحفنى (۲۰۰۶)، ۱۲۸۷. واتە میتۆد، لە سۆفیگەریدا، رێبازە کردەکی "عملى" یە کە یە -ئەزمونە- کە و، ئەمەش یەكێکە لەو تاییبەتەندیانەى لە ھەموو رێبازەکانى ئەم بوارەدا ھاوبەشە. ئەم خالانە چۆن لە شیعری "مەھى" دا رەگیانداوەتەو؟ شۆنپى ھەلگرتنى شیعری "مەھى" ئەوەمان بۆ رووندەکاتەو کە وشەکانى "رئ، رێگە - بە ھەردوو زمانى کوردی و عەرەبى - و ھەموو پاشبەندەکانى "و" مەنزل"، "کۆ"، "مەجە"، "مەئوا"، "مەیکەدە" و ھەموو وشە ھاوشێوەکانى یەکە و، "دەر"، "باب" و، "رەھەرە" و.. تاد، بەکارھێنراون کە سەرچەمیان نیشانەى گرنگى ئەو چەمکە و چەمکە پێوەبەستراوەکان. نمونە سەرەتاییەکانى ئاماژەى راستەوخۆ بۆ وشەى "رئ - رێگە" دەتوانن سەرەدەزەوێە کەمان بۆخەنەبەردەست:

تا نەبوۋى تۆ لە سەر، رى ناخەيە مەيدانى عىشق
سەر لە پىشى پى دەبى لەم رىگە دانىسى (أولا)

۲۹، ۵۱۱۰

تاقە خانىكە لە سەر رى ناخىرەت
زادى رى ھەلناگرى لەم خانە بوچ ؟!

۹۷، ۷ ج ۱

رووتى دى، لەو رۆژەۋە، گەر رۆژە سەرگەردانە رۆژ
گەيىە ئىۋارە، ۋەكو من، ئىشى قورپىۋانە رۆژ
رەھرەۋى رىگە مەھەببەت ۋا دەبى ھەر سەغىەتى
تا ھەيە لەم رىگە ناخىر كارى سەردانانە رۆژ
لاجەرەم كىرەۋىۋىۋى جىلۋە ئەو ماھە بە چاۋ
دەۋرى بۆ ئەو شەمەيە دايم ۋەكو پەروانە رۆژ

۱ ژا ۱۳۷، ۳

گەر عازىمى زيارەتى كەغىبە مەھەببەتى
رى: چاكى دل، عەلامەتى رى: داغ ۋ شويىنى داغ

۱ غ ۱۷۱، ۲

دەگەيىە مەنزلى سەلا بە سەد قەرن
بە گامى طى بىكەى گەر سەد دە فرسەنگ

۱ ك ۱۹۸، ۴

رێگهی هودا طه ريقهتي عيشقه، ده "مه حويا"
وهرن و پياپروژن و (و صلوا على الرسول)
هر نه طه ريقه بوو به هه موو سه جی گرتیان
رویین پیا، هه تا گهینه مه رته بهی و سوول

٣ م ٨ و ٩، ٢٠٨

دیارم دهیری عیشقه، جی به سووتن بی لهوی ده گرم
که من مشتێ چل و چتوم، به چی بم، که لکی کی ده گرم؟!
نه گهیه دامه نی دهستی دوعا، جا ده به خاکی ریی
طه ريقهی گوشه گیری به ده ده دم، نه مجاره ری ده گرم

٤ م ١ و ٢، ٢١٧ و ٢١٨

گللهی پی / شم له سه ر سه ر هه م بووه بار
که دی من دول به رم هات و به سه ر چووم
ده زانم بادیهی عیشقه خه گه رناک
که چی هه ر چووم، نه گه ر مام و نه گه ر چووم

٧ م ٤ و ٥، ٢٢٥

بلا نهیشیگه می، هه ر بۆ سه ر سه ر نه فرازی، به سه ر نه ک پی
به رێگهی یاردا (لأبد منه) ه دوو به دوو رووییـ

٧ ن ٤، ٢٥١

لە رېگەي مەھەلە كەي عىشق ئەر بەلاچوۋنى، برا، لادە
ئەۋى من چوۋم و لەۋما دى ھەر ئاھ و داد و فەريادە
۲۶۸، ۴۵۳

كىۋى غەم، وادىي جەفا گەي كۈرەنە ئىشراگى عىشق
باكى ھەۋراز و ئىشۋوت كەي دەبى گەر رەھەرۋى
۳۱۷، ۲۱۲

گۈم كە بوۋ راھى ھودا، شاھرەھە گۈمراھى
(بەد درۋىشى اگر ھېچ نەباشد شاھى)
۳۱۹، ۱۱۳

ھېئەتەۋەي ئەم چەند بەيتە لە ژمارەيەكى ئىجگار گەۋرەي ئەۋ
بەيتانەي شىعەرى "مەھىلى" كە راستەۋخۇ يان ناراستەۋخۇ ۋەشەي "رى" –
رېگە "و ھاۋمەبەستەكانىيان تېدەبەكارھېئەراۋە بۇ سەلماندى ئەۋەيە كە
شاعىر وريايانە و بۇ مەبەستى ديارىكراۋى خۇي بەكارىھېئەناۋن. لە
يەكەمىن نمۇنەدا "تا نەبۋورى تۆ لە سەر رى ناخەيە مەيدانى عىشق"،
ئەۋەي بە روۋنى راگەياندوۋە كە بوۋارى مەبەست بوۋارى عىشقە و، بۇ
ئەۋەي مەۋقە بىتۋانى بچىتە نىۋ پەرۋىنى قەدەغە – پاۋان سى ئەۋ
بوۋارەۋە دەبى پىشتەر بىرپاريدايىت خۇي بەختىكات – خۇي بىغەۋتېنى،
فەنا بىيىت – و، ئەمەش مەرجى سەرەككى رىبازى عىشق و ھەمۋو
ئەزمۈۋنى سۆڧىگەرىيە و پىۋەرى گەيشتىشە.

لە راستىشدا دەكرى ئەو "فەوتان" ە "سەر لە پىشى پى دەبى لەم رىگە دانىي (أولا)، بەپىي پلە جۆرىبە جۆرەكانى سالىك لە ئەزمۇونى سۆفىگەرىدا، بە چەندىن جۆر لىكېدېرېتەۋە. لە روۋىيەكەۋە بىناغەي مامەلە لەم ئەزمۇونەدا خۆشەۋىستىيى خاۋىيە و، "لە نىشانەكانى خۆشەۋىستىيى دۆست پىشخستىنى ھەمۇو ئەو كاروبارانەي ئەودنىيا كە دەبنەمايەي نىزىكېۋونەۋە لە خۆشەۋىست بەسەر ھەمۇو ئەو كاروبارانەي ئەم دىنبايە كە نەفس ئارەزۋىياندەكات، المكى (۱۴۱۷ ھ - ۱۹۹۷م) ۲ / ۸۴". واتە خودى برىارى خۆشەۋىستىيەكە برىتېيەلەۋەي لە سۆفىگەرىدا پىيدەگوتىرى "فەوتانى كەردەۋە - فناء الافعال" بە خۇپاراستن لە كەردەۋە بېزراۋ - ناشىرىن - ەكان و نەكردىيان و "ھەر كەسىك رەۋشتى خۆي چارەسەركرد و لە دلى ئىرەيى و رق و قرچۆكى و بەرچاۋتەنگى و توۋرەيى و لوۋتەرزى و ھاۋىشۋەكانى ئەمانە لە سەرچلىيەكانى نەفس خاۋىنكەردەۋە، دەگوتىرى: لە رەۋشت خراپى فەناۋو - رزگارېۋو - ، القشېرى (۱۴۲۶ ھ - ۲۰۰۵ م)، ۱۰۳ "يان "فەوتان - رزگارېۋون بە دوۋرخستىنەۋە - لە ھەمۇو شتىك بەۋ مەبەستى خۆتەرخانكردن بۆتەۋەي خۆي لە ھەمۇو شتىك دوۋرخستۋەتەۋە بۆ ئەو، الكلاباذي (۱۴۲۷ ھ - ۲۰۰۶ م)، ۹۰".

بەگشتى، مەرجى بىناغەيى خۆشەۋىستى - پىشسەرچ - ى ئەو برىارە خۆزىگار كەردنە لەۋەي لەگەل بىنەماكانى خۆشەۋىستىيى راستەقىنە ناگوغىيەت و، ئەمەش رەنگدانەۋەي راستەۋخۆي ئەم ئايەتە پىرۋزەيە:
(قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنْ

اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ / التوبة (٢٤).

هەر بهو مەعنایهی ئەو بەیتەیی مەجوی، پێش سەدان ساڵ،
مەولهویی رۆمی (جەلالەددین رۆمی ٦٠٤ - ٦٧٢ ک، ١٢٠٧ -
١٢٧٣ ز) گوتوویه:

هیچ کس را تا نگردد او فنا نیست ره در بارگاه کبریا
"مثنوی معنوی، دفتر ششم، ب ٢٣٢ / ١٠٥٤ و
سجادی (١٣٧٩ ه. ش)، ٦٢٨"

واته: "هەر کەسێک تا نەفەوتی - فەنا نەبێت -، رێگەی بۆ
بارەگای کبریا - خوای گەوره - نییه"، واتە ناتوانی روو لەو بارەگایە
بکات.

لە دووهمین بەیتی بە نمونە هینراودا، بە روالەت مەبەستە
نایینیە باوەکەیی ئەوەی "ئەم دنیا بە یستگەیی تاقیکردنەوە و
پەڕینەوەیە بۆ ئەودنیا" دووبارەکراوەتەوە. ئەمە، ئەگەر ئەو بەیتە
بەتەنیا لیکبدرێتەوە راستە، بەلام بەیتی پاش ئەو دەلی:

"مەحویا" بازیککی تۆ، قودس ناشیان
بوونە بوومی شوومی ئەم وێرانە بۆچ!

خۆ بە "باز" لێچواندن و گریزانی ئەوەش بە "قودس ناشیان -
هێلانەیی پیرۆز" هەو لە یەکەمین بەشی ئەم بەیتە و، لێچواندنی وابەستەیی
بەم دنیا بە پیشەیی "بووم - کۆندەبەبوو - بایەقوش" دانانی دنیا بە

"ۋىرانە" پىتر لە چەمكى عىشق و تىگەشتىنى سۆفياىانەى پەيۋەندىيە كانەۋە نىكىماندە خاتەۋە، نەك تىگەشتىنە باۋەكە.

لە بەيتەكانى سىيەمىن نمونەدا دەستپىكى "رووتى دى - رووى تۆى بىنى - لەۋرۇۋەۋە، گەر رۇۋە سەرگەردانە رۇۋ "ئەۋەمان بۇ دەردەخات كە جوانىي يار "مەعشوق" سەرچاۋەى ئەم خۇشەۋىستىيە ناناسايىيە، ئەمەش ئاسايىيە. لە قورئانى پىرۇۋدا خۇاى گەۋرە: (اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ/ النور ۳۵) - رووناكىي ئاسمانەكان و زەمىن -، بەلام بۇ كاريگەرىي ئەۋ جوانىيە، سەرچاۋەكانى سۆفياگەرى پەنادەبەنەبەر چىرۇكەكەى ھەزەرەتى موسا (ع) لە كىۋى "طور" و داخۋازىي بىنىنى خۇاى گەۋرە: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ / الاعراف ۱۴۳)، لەمەش چەمكى تەجەللى -دەرکەۋتن-، ئەگەرچى ناراستەۋخۇيە و بۇ كىۋەكەشە، ۋەردەگرن، لەگەل كاريگەرىي ئەۋ تەجەللىيە بەسەر ھەزەرەتى موسا (ع)، بوۋنى ئەۋە بە رىسايەكى گشتىي كاريگەرىي ناناسايى و يەكلاكەرەۋەى ئەۋ جوانىيە. لە سايەى ئەمەۋە ئاسايىيە كە رۇۋ - خۇر -، پاش بىنىنى رووى يار، ئەگەر كاتەكە رۇۋ بىت ئەۋا ويست و ھۇشى خۇى لەدەستىدات و سەرگەردانىت، ئەگەر كاتەكە شەۋىست، ھەر قورى دوورىي يار بىيۋىت. ئەمە، ھەر لە روانگەى ئەۋ بەيتانەۋە، ئاسايىيە چۈنكە "رەھرەۋ - رىبۋار -ى رىگەى مەھبەت وادەبى"، لە كۆششى بەردەۋامى شەۋرۇۋدایە تا "لەم رىگە كارى سەردانانە رۇۋ".

سێیه مین بهیتی ئەو نمونە هێنانەوه یەش "نووری جیلو" ی
تێدا بە کارهێنراوه که وشە "نور" نایەتی "النور ۳۵" و وشە "تجلی"
فلما تجلی ربه.. "ی نایەتی" الاعراف ۱۴۳" مان بێردێتتەوه که بوو تە
مایە ئەوەی: "دەوری بۆ ئەم شەمعیە" دایم وەکو پەروانە رۆژ، واتە بۆ
خۆفە وتاندن.

له چواره مین نمونده تا تعبیر له سهختیی له راده به ده ری ریگهی
گه یشتن به یار "مهنزلئی یار - مهنزلئی سلما" کراوه. لهو به یته دا شاعیر
ده لئی "نگه ره به همر ههنگاوێك سه د ده فرسهنگ - نزیکی شهش
هزار کیلومتر بپریت" تهوا به "سه د قهرن - سه د سه ده - ده ههزار
سال" ده گه یته نهو مهنزله، به لأم نه مه تهنها یهك لایه نی ده برپینی نهو
سهختیهیه، چونکه له نۆیه مین نمونده تا نهو ریگهی به بریتیهیه له زنجیره یه کی
به رده وامی "کیوی غهم، وادیی جهفا"، له ههشته مین نمونده شدا دووره
له ناسایش، چونکه "ریگهی مه هله که" یه. ههر له م روانگه یه وه شاعیری
گه وره ی نیران حافظ (شیرازی ۷۲۷ - ۷۹۲ ک، ۱۳۱۰ - ۱۳۷۳ ز)
ده لئی:

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل

کجا دانند حال ما، سیکباران ساحلها

"دیوان حافظ ۱ و ۵، ۹۸"

واتە: "شەوی تاریک و ترسی شەپۆلی توورە و گێژاویکی شاوہە
ترسناک - ئەمە حالی ئییمە -، بارسووکانی روخی دەریا چۆن - کە
- بەم حالە ئییمە دەزانن"

له پینجهمین نمونه دا به روونترین شیوه مه بهستی شاعیر له وشه "رنگه" مان بۆ روونده بێتهوه که "طه ریه تی" ^(۶) عیشق "ه و" مهجوی به ریبازی یاران - اصحاب - ی پیغه مبه ر (س) یش ناویده بات و، به مایه ی وده ستهینانی پله ی پیگه یشتن "مه رته به ی وسوول" یشی ده زانی. ئه مه ته نه ا بۆچوونی شاعیر مان نییه، به لکو هه موو سو فیه ک له و باوه رده ایه که خۆشه ویستی مه عشوق - خوای گه وره - رینگه ی پیگه یشتنه، مه ولانای رۆمی ده لێ:

عشق آن بگزین که جمله انبیا

یافتند از عشق او کار و کیا

"مثنوی معنوی (۱۳۷۹ ه. ش)، دفتر اول، ۱۱"

واته "عیشقی ئه و که سه هه لێژیره که سه رجه می پیغه مبه ران له عشقی ئه ودا شانوشکۆیان وده ستهینا" و، ئاشکرایه که له م به یته دا شکۆی عیشق گه وره تره له وده ی له و دوو به یته ی "مهجوی" دا ده توانی به دیبکریت، ئه گه رچی خۆشه ویستی خوا بنه مای هه ره گه وره ی باوه ری راسته قینه یه، چ له لایه ن پیغه مبه رانه وه (ع) بێت یان وه لی و خواناسانی گه وره یان پروادارانێ ئاسایی.

له شه شه مین نمونه دا عیشق بووه ته "مه نزل" - خان "ی نیشته جی بوونی خواستراوی شاعیر: "دیارم دهیری عیشقه" و، ئه مه ش هه م ته عبیر له "ویست - ئیراده" ی شاعیر ده کات و هه م ره نگدانه وه ی ئه و ویسته ی تێدابه دیده کریت له بریارێکی یه کلاکه ره وه ی ناخدا. ئه وه ی به لگه ی ئه و ویست و بریاره یه کلاکه ره وه یه ته واکه ری خودی ئه و

دەستىنىشانكردنەيە: "دىيارم دەيرى عىشقە" بە "جى" بە سووتن بىي لىھوى دەگرم"، واتە ئەگەر نىرخەكە سووتانىشم بىيىت ئەۋا ھىچ شۇنىكىدىكە بۇ ئەۋ مەبەستە ھەلئابۇيرىم. شاعىر بەۋەشەۋە ناۋەستى بەلگو پاساۋىش بۇ ئەۋ بىرپارە دىنىتتەۋە: "كە من مشى چل و چىوم بە چى بم، كەلگى كى دەگرم؟! ". ھىنانەۋەى پاساۋ، لە ھەموو شتىكىدا بە مەبەستى عەقلاڭلىق "Rationalization" ى ئەۋ شتەيە و لە زمانى ئىنگلىزىدا ئەۋ وشەيە بە ھەردوۋ مەعنەى عەقلاڭلىق "عقلنە" و پاساۋ ھىنانەۋە "تەبىر" ىش بەكار دەھىتتە. كەۋاتە ئەۋ شىۋازە، لەلەيەن شاعىرەۋە، ھەۋلىكى بۇ بەكار ھىنانى مەتۇدى عەقلى بۇ گواستەۋەى ئەزمۇۋى سۆڧىگەرى كە ھەۋمۇۋى "ئاۋەز - عقل"، بەلگو ھەر رۇڭلىكى عەقلى لە تىۋرى زانستى خۇيدا رەتدەكاتەۋە. ئەمە رىك ئەۋ خالەيە كە "ستەيس - Stace" لە كىتەپكەيدا سەبارەت بە ئەگەرى نوۋسىنى فەيلەسوف لەسەر سۆڧىزىم وروۋژاندوۋىيەتى كە دەلى: "خالىكىدىكەش ھەيە كە فەيلەسوفى ناسۇفى دەتوانى بۇ بەرۋەۋەندىيى خۇى بەكار بىتىنى و ئەۋ خالەش ئەۋەيە كە سۆڧىيەكان خۇيان دەفەلسەفەتتىن و كە ئەۋەش دەكەن دادەبەزە ناستى عەقلى، لەئەنجامى ئەمەشدا ناتوان چاۋەروانى ئەۋە بىن كە لە چىنگى شىكردنەۋە و رەخەى عەقلى دەربازىبن، ستەيس (۱۹۹۹)، ۳۷".

لە دوۋەمىن بەيتى شەشەمىن نمۇنەدا شاعىر پەنادەباتەبەر پىلانى دارىۋراۋ لەسەر بىناغەى چەند قۇناغ، بەۋ مەعنەيە ئەگەر قۇناغىك سەرىنەگرت - سەر نەكەۋت -، قۇناغىدىكەى جىاۋاز ھەبىت بەۋ مەبەستەى ناچارنەبىت سەرلەنۇى لە سەرۋە دەستىبىكاتەۋە: "نەگەيە

دامەنى دەستى، دوعا... "دوو لىكدانەو ھەلەدەگرى، يەكەمىيان: "بەپارەنەو - دوعا - ھىچم پىنەكرا بۆيە دەبەمە خاكى رىيى" و، دوو مەمىيان: "ئەگەر پارەنەو ھەم نەگەيشتە دامەنى دەستى - گىرانەبوو - ئەو جا ناچار دەم بىمە خاكى رىيى"، ئەگەرچى دوو مەمىيان لىكدانەو لە رووى مەنتىقى ناو دەى بەيتەكەو تۆكەتە. لە ھەردوو ھالەتەشدا ئەو دوو مەمىيان قۇناغ "قۇناغى بەدىل - Alternative" ھەيە، بەپىيى يەكەمىيان لىكدانەو، شاعىر لە سەرۋىيەندى جىبەجىكردنى ئەو قۇناغەدايە و بەپىيى دوو مەمىيان لىكدانەو ھەم ئەو قۇناغە لە مەشكى شاعىردا ئامادەيە و جىبەجىكردنى بەندە بە سەرگرتن و سەرئەگرتنى پلانى بىناغەيى. بىرۆكەى بىناغەيى ئەم دانانى چەند قۇناغە پتەدەكرى بەسەرتەتەو بە پىيىستى بوونى چەند "گىمانە - Hypothesis" يەك بە مەبەستى كاركردن لەبەر رۆشنايى ئەو پتە كارايى خۆى دەسەلمىنى. لە دوو مەمىيان بەشى ئەم بەيتەدا دەرك بە جىاوازي دانان لەنىوان دوو ئاراستەدا دەكرى: "ئاراستەى گۆشەگرى"، شاعىر ناوى "طەرىقەى گۆشەگرى" ى بۆ بەكارھىناو و "ئاراستەى رووبەروو بوونەو يان تىكەلى" كە شاعىر بە "دوعا" تەعبىرى لىكدووە. ئەم پۆلىنكردنە، ئەگەرچى لىرەدا تەنھا بۆ دەربىرى ھەلۋىستى شاعىرە - سووربوونى لەسەر ھەلۋاردنەكەى خۆى -، بەلام لە جەۋھەرى مەسەلەكەدا باس لە ھەردوو ئاراستەكە لە سۆفىگەرىدا كراو و بە كەردەو ھەم مەسەلەيە دوورنىيە پىادەكردنەك بىت بۆ ئەو فەرموودەيە پىغەمبەر (س) كە دەلى: (المؤمن الذي يخالط الناس و يسبر على أذاهم أعظم أجرا من المؤمن الذي لا يخالطهم و لا يسبر على أذاهم، ابن ماجه ۲ / ۱۳۳۸ ح ۴۰۳۲، سنن البيهقي الكبرى

۱۰ / ۸۹ ح ۱۹۹۶۲، مُسَنَّف ابن أبي شيبَة ۵ / ۲۹۳ ح ۲۶۲۲۰،
مسند ابن حنبل ۲ / ۴۳ ح ۵۰۲۲، المعجَم الأوسط ۶ / ۱۰۹ و ۱۱۰ ح
۵۹۵۳، و، تاد...".

واته ناراسته‌ی روویه‌روبوونه‌وه، لهم روانگه‌یه‌وه سوونه‌تگه‌راترن،
به‌گشتیش "مهجوی" نه‌قشبه‌ندی "لیردها یه‌کیک له پرنسیپه
بناغه‌یه‌کانی شه تهریقه‌ته‌مان بیرده‌خاته‌وه که به "خلوه در انجمن -
خه‌لوه‌ت له نیو کۆمه‌لدا" ناسراوه. لهم دوا‌ییانه‌شدا دوکتۆر "جاوید
نیقبال" ی کۆری فه‌یله‌سوفی گه‌وره‌ی هیندستان "محمد نیقبال"
جه‌ختی له‌سه‌ر شه‌وه کرد که باوکی "داکۆکی له عیشقی خواوه‌ندی
کردووه، به‌وپیییه‌ی که هیژیکێ کارا و داهینه‌ره و ددانی به راستیه‌کانی
جیهاندا ناوه و هه‌ولێ چاککردنه‌وه‌ی جیهانی داوه. له‌به‌رته‌وه‌ش شه
سۆفیگه‌رییه‌ی ره‌تکردووه‌ته‌وه که جه‌ختی له‌سه‌ر کشانه‌وه یان
گۆشه‌گیربوون له کۆمه‌ل کردووه، "اقبال (۲۰۰۹)". بیریاران و
میژوونووسانی بیرێ ئیسلامی پتر ناراسته‌ی کارا و تیکه‌ل به کۆمه‌ل و
بنیاتنراو له‌سه‌ر سه‌ره‌تاگه‌کانی پێشه‌نگانی سۆفیگه‌رییان په‌سه‌ندکردووه
و ناراسته‌که‌یدیکه‌ش، که لایه‌نی تیۆری به‌سه‌ردا زالبووه، ناپه‌سه‌ند بووه
و ناوی "سۆفیگه‌ریی فه‌لسه‌فی" یان لیتناوه "العقلانی (۱۹۷۲ ط ۲) ۱
/ ۲۱۶، الذهبی (بلا تاریخ) ۲ / ۵۰۲".

له شه‌شه‌مین نمونه‌دا "مهجوی" خالێکی ئیجگار هه‌ستیار
ده‌ورووژینی: "نامانجه‌بوونی عیشق"، به‌و مه‌عنایه‌ی خودی عیشقه‌که،
به‌ده‌ر له‌وه‌ی ئایا ده‌تگه‌یه‌نی به یاریان نه‌هه، بۆ خوێ مه‌به‌ست و
نامانجه: "بلا نه‌یشیگه‌می"، واته با نه‌یشیگه‌می - به یار - و،

عیشقه که خۆی به مایهی "سهر سهرنه فرازی - سهر فرازی سهر" لهقه له مدراوه و نهو خالهی که مایهی نهو "سهر فرازییهی سهر" ه "یه سهر نهک پی" به ریگهی یاردا (لأبد منه) ه دوو به دوو رۆیین^(۷). ئهم مهعنایه: "ناماغبوونی خۆشه ویستی - عیشق" له چه ندین شوینی دیوانی شاعیردا به زهقی دووباره بوو تهوه، له وانه هه صوو غه زهلی (۱۱ ه، ۲۳۳ تا ۲۳۵) و هیندهش لهو مه بهسته دا قوولده بیسته وه که له هه لێاردنی "سهر مه شق - مامۆستا" شدا ههر بهو گیانه وه سه ودا کهی خۆی به سهر ده بات، چ بتوانی یان نه.

دهرسی عیشقم ههر له کن په روانه یا بولبول بووه
بیگه می، یا نهیگه می، ههر مه شقی ئوستادی ده کهم

۱۱ ن ۵، ۲۳۴

ئهمهش بنه مایه کیدی کهی "پایهی خۆشه ویستی - عیشق" له میتۆدی سۆفیگهریدا ده خاته روو. له دهیه مین نمونه دا که شاعیر ده لی: "گوم که بوو راهی هودا شاهه هه گومراهی"، واته: که ریگهی راستی - نه وهی خوا بو خه لکی هه لێاردووه - ونبوو، نهوا "گومراهی" - له ریگه لادان - بزرکردنی ریگهی راست "ده بیته شاری. ئهمه یه که مین به شی بهیتی (۳ ل ۸، ۲۰۸) مان دینیتته وه بیر که ده لی: "ریگهی هودا طه ریه تی عیشقه"، و، به مهش "مهجوی" به رهو خالیکی گرن گمان ده بات له میتۆدی سۆفییا ندا که مه سه لهی "چاره نووسی بناغه یی" یه، نهو چاره نووسی به لیکدانه وهی سۆفییا نهی ئهم ئایه ته پیرۆزه به "عیشق" لیکدرا وه ته وه:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۖ شَهِدْنَا ۚ أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ / (الاعراف ١٧٢)،

که له ئەدهیبییاتی سۆفیگهریدا به "رۆژی ألسْتُ" و "قالوا بلی" ناسراوه ^(٨). لای "مه‌جوی" خۆی چەندین ناماژە بەدیده‌کریت. له بەیتێکدا باسی "چارەنووسی ئەزەلی" بەمشێوهیه ده‌کات:

واعیظ له رهندی مه‌یکه‌ده ده‌گرێ که تیعتیراض
راضی نیه به سەرنویشتی ئەزەل (إِنْسِي لِرَاضِ)

ا ض ١، ١٥٦

وشەئ "سەرنویشت" فارسییه و بەمشێوهیه ده‌نووسریت "سەرنوشت" و ده‌قاوده‌ق مه‌عنای "چارەنووس" ده‌به‌خشی، واته "مه‌جوی" هه‌مان چه‌مکی "چارەنووسی ئەزەلی" یه‌که‌ی به‌کاره‌یێناوه و "إِنْسِي لِرَاضِ" ی عه‌ره‌بیش مه‌عنا "من قايلم - رازيم -" ده‌به‌خشی و ناماژیه بۆ "قالوا بلی شهدنا" ی نایه‌تی (الاعراف ١٧٢) که ده‌قه‌که‌ی له چەند دێری پێشوویدا هێنراوه‌ته‌وه. وشەئ "رهند" یش فارسییه و له رووی زمانه‌وانییه‌وه مه‌عنای: "زیرەك، هۆشیار، بی‌باك و بی‌په‌روا، عمید (١٣٨١هـ. ش)، ٢ / ١٢٥٤" و "ئه‌وه‌ی پا‌به‌ندی رۆپه‌سم و نه‌ریته گشتی و کۆمه‌لایه‌تییه‌كان نه‌بی‌ت، ئه‌وه‌ی رواله‌تی مایه‌ی گله‌یی و ناخی بی‌گه‌رد بی‌ت، معین (١٣٨٤ هـ. ش) ٢ / ١٣٥٢" ده‌به‌خشی و له رووی زاراوه‌بیشه‌وه: "که‌سی‌که هه‌موو رواله‌ته‌کانی فره‌گه‌ری - الکثرة - و شته‌ شیاو و ویستراوه‌کان، چ هه‌بن و چ ره‌نگه‌ بن و سیفه‌تی فیزیکی له

خۇي دوور بىخاتەۋە و سەرفراز بىت لى جىھان و خەلكى بەۋدى پىئويىستى
پىياننەبىت، سجادى (۱۳۷۹ ھ. ش)، ۴۲۶. وەكو لاهوورى دەلىت:
"رەند لاي شىرازى - حافظ - ھىما "رمز" ە، لاهورى (۱۳۸۵ ھ. ش)،
۱ / ۱۴، و، لى راقە كەردنى بەيتى:

گر بود عَمَر مېخانە رسم بار دگر
بجز از خدمت رندان نكنم كار دگر

دىۋان حافظ، غ ۱۲۵۲ / ۲۲۷

لاهورى لى بارەى وشەي "مەي - مەيخانە" ۋە دەلى: "لى
مەئناي سەرەتايى - مەبەستى مەئناي زمانەۋانىيە - شەرابى لى رەز
- ترى - دروستكراۋە و لى مەئناي ئىشارىشدا - مەبەستى مەئناي
زاراۋەبى بۋارى سۆفىگەرىيە - خۆشەۋىستى تەۋاۋە كە روالەتى
خۆشەۋىستى و ناۋاخنىشى تىيدا ھەر يەكە، لاهورى (ھ. س)، ۱ / ۶۷.
لەم روونكەردنەۋەيانەۋە ئەۋەمان بۆ رووندەبىتەۋە كە "ۋاعىظ" لى
ئەۋ بەيتەي "مەھجۇى"، كە رەخنە لى رەندى مەيكەدە "مەيخانە" دەگرى
ۋ مەيخانەش مەئناي مەلبەندى "خۆشەۋىستى تەۋاۋە و تىكەلەنبوۋ بە
ھەر مەبەست و ئامانچىكى دىيائى "دەبەخشىت.. ئەۋ خۆشەۋىستىيە
كە لى "چارەنۋوسى ئەزەلى" لى مەرۋىدا بۆى نووسراۋە، ئەۋا لى جەۋھەردا
ناقايىلە بەۋ پەيمانەي مەرۋى، لى ئەزەلەۋە، بە خۋاي داۋە سەبارەت بەۋدى
خۆشەۋىستى. لى شىعرى فارسىدا، بۆ نمۇنە لاي حافظ، دەتۋانرى دىيان
بەيت دەستىشانەبىكرىن كە ئامازەيانەتتەداكراۋە بۆ ئەۋ "چارەنۋوسى
ئەزەلى" يە، بە وشەي "آلست"، لەۋانە:

مطلب طاعت و پیمان و سلاح از من مست

که به پیمانه کشی شهره شدم روز الست

"د. ح، غ ۲۴ / ۱، ۱۵۸"

مقام عیش میسر نمی شود بی رنج

بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست

"د. ح، غ ۲۵ / ۵، ۱۵۹"

برو ای زاهد و بر درد کشان خرده مگیر

که ندادند جز این تحفه به ما روز الست

"د. ح، غ ۲۶ / ۵، ۱۵۹"

نهم دوا بهیته پتر له گیانی نهو بهیتهی "مهجوی" یهوه نزیکه،
چونکه "زاهد"ی نییرهی "حافظ" وه کو "واعیظ"ی نهو
بهیتهی "مهجوی" ره خنه ده گرن، به لام نهوهی لای شاعیری خو مان
به "رهندی مهیکه ده" ناو براوه لای شاعیری نییران به "درد کشان -
دهرده داران و ما - نییمه" یه و نهوهی لای شاعیری نییمه به
"مه" ناو براوه - چونکه له مهیکه ده "مه یخانه" دا داوای مهی ده کریت
- لای شاعیری نییران "تحفه - توحفه" ی "روژی" الست ه. مه ولانای
رۆمی / ش ده لئی:

بُد عُمُر را نام اینجـا بُت پرست

لیک مؤمن بـود نامش در الست

"مثنوی معنوی، دفتر اول ب ۱۲۴۱ / ۶۱"

ھەر لە بواری "مىتۆد" دا دەكرى سەرنجى نەۋە بىدرىت
كە "مەخسۇس" لە شىعرەكانىدا ناۋى ھىندىك لە سەرچاۋە گىرنگەكانى
نەزمونى سۆفىگەرى "ى ناۋىردوۋە و كارىگەرى" يان بواری
مەنھەجى "شيانى دەستىشانكردوۋە. لە بەيتىكدا نامازە بۆيەكەك لە
سەرچاۋە زۆر گىرنگەكانى سۆفىگەرى دەكات:

مەشغۇلى "شەرحى گۆلشەنى راز" م، دەفەرمۇي

سىنەم كە شەرحە شەرحە دەكاتن بە تىغى ناز

"۱ / ۶، ۱۳۴"

"گلشن راز" یش كىيىكى فارسىي بەناۋىانگە "مەخسۇس
شەبۇستەرى" دایناۋە و دەكرى كە بگوتىر جۆرە فەرھەنگىكى تايىبەتى
زاراۋە ھەرە باۋ و گىرنگەكانى بواری سۆفىگەرىيە بە شىعرى بەرز
ھۇنراۋەتەۋە. جگەلەۋ كەسانەى لە دۋاپەراۋىزى لاپەرە "۱۳۴" ى ديواندا
نامازەى بۆكرەۋە، يەكەك لە دۋاراقەكارانى بەناۋىانگى شەۋ كىيىبە
"لاھىجى" يە. شاعىر بەۋەى دەلى: (كە يار سىنەم بە تىغى ناز
لەتلەتدەكات، دەلى من خەرىكى راقە كىردى "گۆلشەنى راز" م)، دەيەۋى
نەۋە رابگەيەنى كە دلى خۇى مەلەبەندە ھىما ناسك و وردەكانى بواری
سۆفىگەرىيە.

لە بەيتىكىدىكەشدا، كە لە بى پايانى بواری ھەمىشە پىر شۆر و
جەنجالەكەى عىشقى سۆفىيانە بەم رادەمىنى، ئاۋر لە دوو سەرچاۋەى
گىرنگىدىكەى شەۋ بواری دەداتەۋە:

باسی چبکه، بئ که رانیی به حری پر ته شویری عیشق؟!
تاقسه قه طریکی (فوتووحات) ه، نمیکه (مهشنه وی)

"۱۲ ی / ۷، ۳۱۸"

له پهراویری نهم بهیته دا لیکده ره وانی دیوان ناماژدیان بۆ ههردوو
کتیبه که و دانه رانیان کردووه. هیندهی پتویسته بگوتری نهوهیه که
(الفتوحات المکیة في معرفة الأسرار المالکية و الملكية) سهرده کترین
کتیبی ئیبن عهره بی (محیی الدین، ک ۶۳۸ کۆچی - ۱۲۴۰ ز)ی خاوه نی
تیویری جیی مشتومری زۆری "یه کیتی بوون - وحده الوجود" ه و نهم
کتیبه و کیتی "فصوص الحکم" دوو به ناویانگترین دانراوی نهون.

له یه کیک له بهیته تاکه کانیشیدا شاعیر، ویرای دووباره
ناوهینانه وهی کیتی "الفتوحات..." ناوی یه کیک له سههراوه هه ره
گرنگه کانی سۆفیگه ری و به تاییهت ته ریه تی نه قشبه ندی ده کات:

بکه سهیری (فوتووحات) نهر گهره کته تو فوتووحی زۆح
کتیبی دل موتالا کردنه، پروانه (مهکتوبات)

"تاکي زماره ۵، ۳۶۱"

کتیبی "مکتوبات" یش بریتیه له نامه کانی ئیمامی ره بانی (أحمد
بن عبدالحق الفاروقی السرهندی ۹۷۰ - ۱۰۳۴ کۆچی)، له بناغه دا به
زمانی فارسی نووسراون و به هه مان ناو له لایهن "محمد مراد المنزلوی" یه وه
به ناوی "المکتوبات" وه وه رگێردراوه ته سهه زمانی عهره بی. ئیمامی
ره بانی به "تازه که ره وهی دووه مین هه زار سائهی کۆچی" ناسراوه و
یه کیکه له کاریگه رترین که سایه تییه فکریه کانی نیمچه دوورگه ی
هیندستان و یه کیکیشه له کاریگه رترین و ناودارترین که سایه تییه کانی

تەرىقەتلى نەقشەندى. ئىمامى رەببىنى خاۋەندى تىۋرىيى "يەككىتىيى شۇھود - وحده الشهود" ە كە لىكۆلەرىكەۋەكانى بىۋارى سۆفىگەرى بە بەرپەرچەدەرەۋەي "يەككىتىيى بوون - وحده الوجود" ەكەي ئىبن عەرەبىيى لەقەلەمدەدەن.

ئاۋھىتەننى بەشىك لە سۆفىيە ناسراۋەكان و بەستەنەۋدى ھىندىك ناۋ بەگىنگىزىن تايىبەتەندىيەكانى خەسلەتلىكىدىكەي شىعرى "مەھىرى" يە. لە بەيتىكدا ناۋر لە مەسەلەيەكى گىرنگى ھەللاج (الحسين بن منصور بن محمد ۲۴۴ - ۳۰۹ ك، ۸۵۸ - ۹۲۲ ز) دەداتەۋە و ناۋىشى تەنھا بە وشەي "مەنسور" دەبات:

با ھەقىشى بى، لە بۆ (مەنسور) (أنا الحق) ھەق نىيە

شىئىيە مەجنون ئەگەر بى نازى لەيلى بىكا

"۱۹، ۵۱۶"

"با ھەقىشى بى"، بە روۋنى، ئامازەيە بۆ ئەۋەي، لانىكەم، شاعىر تىدەگا بۆچى ھەللاج واىگوتوۋە، بەلام ئەۋەي بەلاۋە باشنىيە چونكە ئەم عاشقە و ئەۋەش لاي خەلقى چوۋنە نىۋ پىستى مەعشوقە، كەۋاتە رەۋانىيە عاشق بە چەشنى مەعشوق نازىكات. لەلەيەكىدىكەۋە ئەۋە، لە جەۋھەرى ئەزمونى سۆفىگەرىدا، رازە و نابى بىر كىنرى، چونكە ئەگەر مەبەستەكە ئەۋە بىت كە خۆشەۋىستىي مەعشوق ھىندە زالبوۋە بەسەر عاشقدا كە چىدى ھەست بە خۆي ناكە و ھەر ئەۋ دەيىنى، ئەۋا تەنھا ئەۋ كەسانە لەم مەبەستە دەگەن كە بەم مەعنايەي "عشقى ھەقىقىي" عاشقن، ئىدى ھەقە ئەۋ قەسەيە بگاتە گۆيى كەسانىك كە لەۋ رازە ناگەن.

لەو بەيتەدا ناۋى شاعىر و عاشقى ھەرە بەناوبانگى غەرەب (مەجنون، قىس ابن الملوخ العامرى، كۆچكردوۋى ۶۶۸ ك) و "لەيلا"ى خۆشەويستىشى دەبات. ئەگەرچى ناۋبراۋ سۆفى نىيە، بەلام سەرچاۋە گىرگەكانى سۆفىگەرى چىرۆكى ئەو خۆشەويستىيەى ئەو بە سەرمەشقى خۇيان دەزانن. يەككە لە كۆنترىن سەرچاۋەكانى ناساندنى بوارى سۆفىگەرى لە ئەبۇبەكرى شىبلى (دۇلف بن جحدر، ۲۴۷ - ۳۳۴ ك) دەگىرپتەۋە: "مەجنونى بەنى عامر ئەگەر لەبارەى لەيلاۋە لىيانبىرسايە دەيگوت من لەيلام و، بە لەيلا لە لەيلا بىزدەبوو تا لەيلاى بە چاۋى خۇى دىبايە و لە ھەموو مەعنا و مەبەستىكى غەيرى لەيلا بىزىدەكرد و ھەموو شتەكانى بە لەيلا دەبىنى، كەۋاتە چۆن ئەۋەى لافى خۆشەويستىى ئەو - خۇاي گەۋرە - لىدەدات ئەو لافە لىدەدات و تەندروستە و ناگاي لە خۇى و زانىارى و شتەكانى خۇيەتى، السراج الطوسي (۱۹۱۴)، ۳۶۰." ئەم تۈانەۋەيدى مەجنون لە عىشقى لەيلادا، تا ئەۋرادەيە، بەپىى ھەموو تايبەتمەندىيەكى سۆفىگەرى، ئەو خەسلەتە بناغەيىيە كە دەپى لە عاشقى راستەقىنەدا رەنگىداتەۋە، ھەر ئەۋە دەيكاتە "رەند" و ھەر نەبوونى ئەۋەش بۆتە مايەى ئەۋەى ھاۋشىۋەكانى "حافظ" و "مەھجۇى" و غەيرى ئەۋان تانە لە "واعىظ" و "زاھىد" و "سۆفى"ى بىناۋاخن بدەن. "مەھجۇى" لە دەيان بەيتى دىكەدا، راشكاۋانە و راستەوخۇيان لە پەناۋە ناراستەوخۇ، باسى ھەللاج و مەجنون دەكات.

بايەزىدى بەستامى (طيفور بن عيسى بن شروسان ۱۰۸-۲۶۱ ك) يەككىدەيكەيە لەو سۆفىيانەى "مەھجۇى" لە شىعەرەكانىدا ناۋبەتتاۋن:

دەبىئىي بايەزىدە ۋەك يەزىسدىكى دەبىئىن خەلق

بەبى پەردە شەياطينى لى ئەھۋالى مەلەك دەۋى

"۱۰ ى ۳، ۳۱۳"

ئەۋ شىۋە ناۋھىئەنەش ھاسۇزىيەكى گەۋرە پىۋەدىيارە ۋ بە
زانىنى ئەۋە "بايەزىدى بەستامى" يەككە لى كۆنترىن ئەۋ سۇفپانەى
بە "شەتەح" ناسراۋن ۋ خاۋەنى ھەردوۋ شەتەحى "سېحانى سېحانى ما
أعظم شأنى" ۋ "ما في جيتي إلا الله" ۋ ئەۋەش بوۋەتە مايەى ئەۋەى
مشتومرى گەۋرەى لىسەر بىكرى.

تا ئىرە ھەۋلەدراۋە ھىندىك لى چەمكە ھەردە زەقەكانى پەيۋەست بە
مەسەلەى "مىتۇد" لى شىعرى "مەھجۇى" دا بىرئەۋر ۋ لىرەشدا تەنھا بە
پىۋانەى "مشتىك لى خەۋارلىك" مامەلە لى گەل دەقەكاندا كراۋە ۋ،
ھەۋلەشدرارە لىۋەشدا تايىبەقەندىي ھەردە بىتتىك لى روۋى دەلالىيەۋە،
رەچاۋبىكرىت ۋ دوۋ ئىۋونەى ھاوناست ۋ ھاوناراستە لىھەمانكاتدا
نەھىترىنەۋە. بەۋ ھىۋايەى تەمەن رىگەبدات لى بەشەكانى داھاتوۋدا
مەسەلەى "رەمىزى مەنەۋى"، بە تەعبىرى خۇدى شاعىر، واتە
زاراۋەكانى ئەزمونى سۇفىگەرى بەۋشۋەيەى لى شاعىر
رەنگيانداۋەتەۋە، زاراۋە زانستىيەكانى بوارىدىكە ۋ رەھەندە ئۇنتۇلۇۋى
"جوۋدى"، ئەخلاقى، سلوكى ۋ ئەپستىمۇلۇۋى "مەعرفى" يەكانى ئەم
بوارە ۋ ھىندى تايىبەقەندىيەكى سۇفىگەرى لى شىعرى مەھجۇى/دا
شىبىكرىنەۋە ۋ لى گەل شىعرى شاعىرانى پىش خۇى ۋ بۇچوۋنى سەرچاۋە
كۆنەكانى ئەۋ بوارە بەراۋردىكرىن.

پهراویژ:

(١) وشه‌ی "منهاج" ی شه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ و "منهج" ی
 فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (س) که‌ هه‌ر له‌م په‌راویژه‌دا ده‌قه‌که‌ی
 ده‌هینریتته‌وه‌ و ناوی شه‌و سه‌رچاوه‌یانته‌ش که‌ فهرمووده‌که‌یان
 لیوه‌رگیردراوه‌، هه‌ر مه‌عنای "رئ-رئگه‌" ده‌به‌خشن. زۆربه‌ی کتیبه‌کانی
 ته‌فسیری قورئانی پیرۆز وشه‌ی "المنهاج" به‌ "الطريق الواضح" یان
 "السبيل" لیکه‌ده‌ده‌نه‌وه‌: البیضاوی ٢/ ٣٣١، القرطبي ٦/ ٢١١، الطبري
 ٦/ ٢٦٩، الدر المنثور ٣/ ٩٦، الشوري ١/ ١٠٣، مجاهد ١/ ١٩٨،
 البغوي ٢/ ٤٢، النسفي ١/ ٢٨٥، الآلوسی ٦/ ١٥٢ و ته‌فسیری دیکه‌ش.
 چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی بناغه‌یی فهرمووده‌ش به‌کاره‌ینانی وشه‌ی "منهج"
 له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (س) له‌م فهرمووده‌یه‌دا ده‌سه‌لمێنن "من كان وصلة
 لأخيه المسلم الى ذي سلطان في منهج بر أو تيسير عسير أعانه الله على
 إجازة الصراط يوم تدحض فيه الأقدام، مسند الشهاب، ١/ ٣١٥ ح ٥٣٠
 و ٥٣١، المعجم الاوسط ٤/ ٤٨ ح ٣٥٧٧، كشف الخفاء ١/ ٣٠ ح ٤٣"

(٢) ناوێشانی کتیبه‌که‌ی به‌ وه‌رگیردراوی بۆ کوردی ده‌بیته‌
 "گوتاریک له‌باره‌ی میتۆده‌وه‌، بۆ چه‌سپاندنی فه‌رمانده‌یی ئاوه‌ز و بۆ
 گه‌ران به‌ دووی راستی له‌ زانسته‌کاندا". هینده‌ی ناگادارم تانیستا شه‌م
 کتیبه‌ قه‌باره‌ بچووک و پر بایه‌خه‌ له‌لایه‌ن هه‌یج که‌سیکه‌وه‌
 وه‌رنه‌گیردراوته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

(۳) بە ھۆى پابەندىم بە دەقى لىتوەرگىردراۋەۋە وشەى "بىرە"ى
غەرەبىم بەۋ شىۋەيە ۋەرگىرا، پىمۋايە باشترە "چاۋى دل" بۆ ئەۋ
مەبەستە بەكاربەيتىرى. "مەھىلى" دەلى:

غائىب لە دىسە، چاۋى سەرم، دلە پىتەۋە

دەستم بە ئاسمانەۋە، چاۋم بە رىتەۋە

"۱۱ ۱۵ ل ۲۸۵"

(۴) وشەى "ئەنارشىزم بە - الفوضوية - ۋەردەگىردىتە سەر زمانى
غەرەبى ۋ ھىندىك لە نووسەرانى لای خۇمان بۆ ۋەرگىرانى بۆ زمانى
كوردى وشەى "ناۋاۋەگىرى" بەكاردىنن، بەلام لەبەرئەۋەى وشەى
"ئەنارشى - Anarchy" لايەنى لىكۆلراۋ ۋ رىكخراۋى
بەربەرەكانىكردنى دياردەى باۋى نابەجىدەگىرتەۋە ۋ دوور ۋ ھاۋدۋى
ۋ وشەى "Chaos" د، كە مەعنای "ناۋاۋە"، "تىكچوۋنى شىرازە" ۋ "
بىسەرۋەرى" دەبەخشى، بۆيە ھەر وشەى "ئەنارشىزم" م بەكارھىتا.

(۵) ئەۋ بەيتە تاكە ۋ، لە تاكەكانىشدا ئامازەى بۆ نەكراۋە،
چونكە ۋەكو مامۇستا "مەمەدى مەلا كەرىم" جەختى لەسەر كىردۋە
"پاش لىبۋنەۋە لە بەشى كوردى" دىۋانى مەھىلى ئەۋ بەيتەيان
پىگەشتۋە. ئەمە تەنھا بەيتىشە وشەى "مەنەج" تىدابەكارھىتراۋە.
لەبەرئەۋەى شەقلى تايىتەى "مەھىلى" بەسەرپەۋە ديارە ۋ ئەۋ
مەنەجەى باسىدەكات "مەنەجى عىشقى حەقىقى - سۆفىگەرى" يە ۋ
خودى شاعىرىش لەۋ ئەزمۈنەدا پەيرەۋى لە "رىبازى عىشق" دەكات،
ھىچ پاساۋىك نايىنم ئەۋ بەيتە بە ھى مەھىلى نەزانرەت. ھەلبەتە

تائىستى نەمزانيۋە كەس ئەۋ بەيتەي بە ھى شاعىرىكىدىكە زانىنىت يان
گومانى لەۋە بوۋىي كە ھى "مەھجۇى" يە.

(۶) لە قورئانى پىرۇزدا دووجار وشەي "طريقة" بەدىدە كرەت،
يەكەمىيان لە ئايەتى (نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ
لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا / طە ۱۰۴) دايە. وشەي "طريقة" لە "طە ۱۰۴" دا
مەعنەي "ئاۋەز-ھۆش-عقل" دەبەخشىت، بەلام ئەۋەي
سورەتى "الجن" لەلەيەن لىكەدەرەۋە - مفسر - ەكانى قورئاندا بە چەندىن
مەعنا كراۋەتەۋە لەۋانە: "تەرىقەتى ئىسلام، الجلالين، ۱ / ۷۷۲ و النسخى
۴ / ۲۸۸"، "تەرىقەتى راستى و باۋەر، البغوى ۴ / ۴۰۳"، "باشترىن
تەرىقەت، الزمخشرى ۴ / ۶۳۰" و "ئەۋ تەرىقەتەي كە مىللەتى ئىسلامە،
ابو السعود ۹ / ۴۵". لە ھەموۋشىياندا وشەي "طريقة" مەعنەي "الطريق
- رىگە" دەبەخشىت، لەۋ بەيتەي "مەھجۇى" شدا ھەر ئەۋ مەعنەيە
دەبەخشى.

(۷) مامۇستايانى لىكەدەرەۋەي دىۋانى شاعىر، لە پەراۋىزى ئەۋ
بەيتەدا ئەمەيان تۆماركردۋە: "با نەشگەم بە يار، ناچارم بە سەر ھەر بە
دوايدا بېرۇم، چونكە مايەي سەربەرزىيە بۆم دوۋبەدوۋ بەرئىداپروىن، ئەۋ
لەپىشەۋە و من لەپاشەۋە، ھەموۋ جارى سەرم لە جىگەپىكەيدا دانىم".
راستىيەكەي ئەۋەيە كە كورد "دوۋبەدوۋ رۆشىتن" بۆ دوۋ كەس
بەكاردەھىنىت كە ھاۋشانى يەك بېرۇن، نەك يەكىكىيان لەپىشەۋە بىت و،
ئەۋىدىكە لەپاشەۋە، بۆيە پىمۋايە كە مەبەستى شاعىر لە "دوۋبەدوۋ
رۆيىن" رۆشىتنىەتى لەگەل سىبەرى يار و، ئەۋەي ئەم لىكەدانەۋەيە

گوڤجاوترده کات نهوهیه که دهلی: "به ریگهی یاردا"، نه مهش له لایه کهوه
واته بهو ریگهی یار پیدارۆشتوو، کهواته ناکری هاوشانی یار بیت
و، له لایه کیدی که شهوه واته بهو ریگهی یار دهستیشانی کردوو و بۆی
ههلبژاردووین، نه مهش هه هاوشانی تیدا به دینا کریت، ههروهها
کوردیش دهلیت: "دهلی سیبهره هه به دواوهیستی". نه مهش پتر
مه عنای بهیته که قوولترده کاتهوه.

(۸) له خویندنه وهیه کی تایبته به "ریبازی خوشه ویستی
سۆفیانه" لای "مهجوی"، که کتیبیکی سهربه خویه و تانیستا چاپ
نه کراوه، به دریزی باسی نهو "چاره نویسی نه زهلی" بهم کردوو، بۆیه
لیره دا ته نهها ناماژه بو هیندی خالی زۆر گرنگی په یوه ست بهو بابته
ده کهم. هیوادارم بتوانم نهو کتیبه بهم زووانه بلاویکه مهوه و خوینهری
به ریز بتوانی لهوی نهو مه سه لهیه به دوورودریزی بینی.

سەرچاوه کان:

القرآن الكريم

- ابن ابي شيبة (ابو بكر عبدالله بن محمد الكوفي):
١. الكتاب الصنف في الاحاديث والآثار، تحقيق: كمال يوسف الحوت، مكتبة الرشد، الرياض، ط ١، ١٤٠٩هـ.
ابن حنبل (ابو عبدالله احمد الشيباني):
٢. مسند الامام احمد بن حنبل، مؤسسة قرطبة، القاهرة.
ابن ماجه (ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني):
٣. سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار الفكر، بيروت.
ابن منظور (محمد بن مكرم الافريقي المصري):
٤. لسان العرب، دار سادر، بيروت ط ١، ١٩٩٨.
ابو السعود (محمد بن محمد العمادي):
٥. ارشاد العقل السليم الى مزايا القرآن الكريم، دار احياء التراث العربي، بيروت.
ابو النور (الدكتور احمد انور):
٦. ضد المنهج، ضمن كتاب (قضايا العلوم الإنسانية، إشكالية المنهج)، منشورات سلسلة كتاب الفلسفة والعلم، الهيئة المصرية لقصور الثقافة، وزارة الثقافة المصرية، مطبعة الأصل للطباعة والنشر، القاهرة، الطبعة الاولى ١٩٩٦م.
الازهري (ابو منصور محمد بن احمد):
٧. تهذيب اللغة، تحقيق: محمد عوض مرعب، دار احياء التراث العربي، بيروت، ط ١، ٢٠٠١م.
الألوسي (ابو الفضل شهاب الدين السيد محمود البغدادي):
٨. روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، دار احياء التراث العربي، بدوي (الدكتور عبدالرحمن):
٩. مناهج البحث العلمي، وكالة المطبوعات، الكويت ١٩٧٧.

- البغوي (ابو محمد الحسين بن مسعود):
١٠. معالم التنزيل المعروف بـ "تفسير البغوي"، تحقيق: خالد عبدالرحمن العك، دار المعرفة، بيروت.
- بلحسن (عبدالسلام):
١١. قضايا المنهج عند ديكرات، ضمن: مدونة بلحسن لقضايا الفلسفة، الموقع الشخصي للكاتب، الانترنت.
- البيضاوي (ناصر الدين ابو الخير عبدالله بن عمر بن محمد):
١٢. تفسير البيضاوي، دار الفكر، بيروت.
- البيهقي (ابو بكر احمد بن الحسين بن علي):
١٣. سنن البيهقي الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطار، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.
- الثوري (سفيان بن سعيد بن مسروق):
١٤. تفسير سفيان الثوري، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الاولى، ١٤٠٢ هـ.
- الذهبي (شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان):
١٥. المغني في الضعفاء، تحقيق، تحقيق: الدكتور نورالدين عتر.
- حافظ (لسان الغيب):
١٦. ديوان حافظ، نسخه قزويني، غنى، با مجموعه تعليقات وحواشي علامه: محمد قزويني، باهتمام: ج. جريزه دار انتشارات اساطير، تهران، ضا١ اول، زمستان ١٣٦٧ هـ. ش.
- حسن (الدكتور احمد عبدالمنعم):
١٧. اصول البحث العلمي، الجزء الاول، المنهج العلمي واساليب كتابة البحوث والرسائل العلمية، المكتبة الاكاديمية، القاهرة، الطبعة الاولى ١٩٩٦ م.
- ديكرات (زيني):
١٨. مقال عن المنهج لاحكام قيادة العقل وللبحث عن حقيقة العلوم، ترجمة و شرح وتصدير: محمود محمد الحضيبي، المطبعة والمكتبة السلفية، القاهرة ١٣٤٨ هـ - ١٩٣٠ م.
- راسل (برتراند):
١٩. اصول الرياضيات، ترجمة الدكتور محمد مرسى المجد والدكتور احمد فؤاد الاهواني،

- مكتبة الدراسات الفلسفية بجامعة الدول العربية، الادارة الثقافية، دار المعارف، القاهرة ١٩٥٨.
٢٠. عرفان و منطق، ترجمه: نجف ذریابندری، شرکت سهامی کتابهای جیبی، تهران، جاب دوم ١٣٦٢ هـ. ش.
- الزمخشري (أبو القاسم محمود بن عمر بن محمد الخوارزمي):
٢١. أساس البلاغة، دار الفكر، بيروت ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م.
٢٢. الكشف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل، تحقيق: عبدالرزاق المهدي، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- زيدان (الدكتور يوسف)، مشرف و مقدم:
٢٣. مقدمة كتاب: قضايا العلوم الانسانية، مطبعة الامل للطباعة و النشر، القاهرة، ١٩٩٦، ط١.
- ستيس (ولتر):
٢٤. التصوف و الفلسفة، ترجمة وتقديم الاستاذ الدكتور إمام عبدالفتاح إمام، مكتبة مدبولي، القاهرة، الطبعة الاولى ١٩٩٩.
- سجادی (دکتر سيد جعفر):
٢٥. فرهنگ اصطلاحات تعبيرات عرفانی، ویراسته: سيد صادق سجادی، انتشارات ظهوري، تهران، چاپ پنجم ١٣٧٩ هـ. ش.
- السعدي (أبو القاسم علي بن جعفر):
٢٦. الأفعال، عالم الكتب، بيروت، الطبعة الاولى ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.
- السيوطي (جلال الدين عبدالرحمن بن الكمال):
٢٧. الدر المنثور، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٣ م.
- الطبراني (أبو القاسم سليمان بن أحمد):
٢٨. المعجم الاوسط، تحقيق: طارق بن عوض الله بن محمد وعبدالحسن بن ابراهيم الحسني، دار الحرمين، القاهرة ١٤١٥ هـ.
٢٩. المعجم الصغير - الروض الداني، تحقيق: محمد شكور محمود الحاج اميرير، المكتب الاسلامي، دار عمار، بيروت ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
- الطبري (أبو جعفر محمد بن جرير بن يزيد بن خالد):

٣٠. جامع البيان عن تأويل القرآن، دار الفكر، بيروت، ١٤٠٥ هـ.
- الطوسي (ابو نصر عبدالله بن علي السراج):
٣١. كتاب اللع في التصوف، اعتنى بنسخه و تحقيقه: رنولد آلن نيكلسون، بريل، ليدين، ١٩١٤ م.
- العسقلاني (الحافظ شهاب الدين أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد):
٣٢. الدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة، تحقيق - مراقبة: محمد عبدالمعين ضان، حيدر آباد، الهند، الطبعة الثانية ١٣٩٢ هـ - ١٩٧٢ م.
- العلواني (الدكتور طه جابر):
٣٣. الأزمة الفكرية ومناهج التغيير: الآفاق والمتطلبات، المعهد العالي للفكر الإسلامي، القاهرة، الطبعة الثانية ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.
- الفراهيدي (الخليل بن أحمد):
٣٤. كتاب العين، تحقيق: د. مهدي المخزومي ود. ابراهيم السامرائي، دار و مكتبة الهلال.
- الفضلي (الدكتور عبدالحادي):
٣٥. اصول البحث، منشورات الجامعة العالمية للعلوم الإسلامية، دار المؤرخ العربي، الطبعة الاولى ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م.
- الفيروزآبادي (محمد بن يعقوب):
٣٦. القاموس المحيط، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- القرطبي (أبو عبدالله محمد بن أحمد الانصاري):
٣٧. الجامع لاحكام القرآن، دار الشعب، القاهرة.
- القشيري (أبو القاسم عبدالكريم بن هوازن):
٣٨. الرسالة القشيرية، تحقيق ووضع الحواشي: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ٣، ٢٠٠٥ م - ١٤٢٦ هـ.
- القضاعي (أبو عبدالله محمد بن سلامة بن جعفر):
٣٩. مستند الشهاب، تحقيق: حمدي عبدالمجيد السلفي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦.
- الكلايازي (تاج الاسلام ابو بكر محمد):

٤٠. التعرف لمذهب أهل التصوف ، تحقيق: د. يوحنا الحبيب صادر ، دار صادر ، بيروت ، ط٢ ، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.
- لاهوري (أبو الحسن عبد الرحمن ختمى):
٤١. شرح عرفاني غزلهای حافظ، تصحيح و تعليقات: بهاءالدين خرمشاهی، كورش منصوري، حسين مطيعي امين، نشر فطره، تهران، ضاٹ شجم ١٣٨٥ هـ. ش
- مجاهد (أبو الحجاج مجاهد بن جبر المخزومي):
٤٢. تفسير مجاهد، تحقيق: عبدالرحمن الطاهر محمد السورني، دار المنشورات العلمية، بيروت.
- المحلي (عبدالرحمن بن ابي بكر) و السيوطي:
٤٣. تفسير الجلالين، دار الحديث، القاهرة، ط١.
- مهجوی (مهلا محمدهدی كوری مهلا عوسمانی بالخی):
٤٤. دیوانی مهجوی، لیکدانهوه و لیکۆلهزیکهوهی: مهلا عهبدولکههیمی سودهپریس و عهدهدی مهلا کههیم، کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ١٣٩٧ هـ - ١٩٧٧ م.
- محیرق (الدکتوره مبروکه عمر)
٤٥. دراسات في المعلومات و البحث العلمي و التأهيل و التكوين، عسیمی للنشر و التوزیع، القاهرة ١٩٩٦ م.
- مصطفی (ابراهیم)، الزیات (أحمد)، عبدالقادر (حامد) و النجار (محمد):
٤٦. المعجم الوسيط، تحقيق: مجمع اللغة العربية، دار الدعوة.
- معین (د. محمد):
٤٧. فرهنگ معین، (دوره ٤ جلدی) ، انتشارات زرین، تهران، با همکارى انتشارات نگارستان كتاب. تهران، ضاٹ اول، ١٣٨٢ هـ. ش.
- المکی (أبو طالب محمد بن عطية الحارثي):
٤٨. قوت القلوب في معاملة المحبوب ووصف طريق المريد الى مقام التوحيد، ضبط و تصحيح باسل عیون السود، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط١، ١٩٩٧ م.
- النسفی (حافظ الدین ابو البرکات عبدالله بن احمد بن محمود):
٤٩. مدارك التنزيل وحقائق التأويل، تحقيق: مروان محمد الشعار، دار النفائس للطباعة و النشر و التوزيع ، بيروت، ١٩٩٦.

کاره گتەر ئایینه گان له نیوان تیروانی مهجوی و
حافزی شیرازیدا، "زاهید" به نموونه
حهیب محهمهد دهرویش

کاتیك باس له تهسهوف و عیرفان ده کریت به تایبه تی شه گهر
په یوه ندیه کی هه بوو به عیرفان له شیعی کوردیدا یان به راورد کردنیك
بیته له نیوان شاعیریکی عیرفانی گه لیکیت و گه لی کوردا ، ناکریت
مهجوی له لوتکه ی باسکردندا نه بیته، شه گهر هه ندی له شاعیره گان له کۆن
و نویدا شیعیکیان وتی گفتوگو و قسه کردن بیته له گه ل رۆحی خۆیاندا
بیته یا له گه ل رۆح و ناخی مرۆفدا بیته، حاله تیکی کاتی و تیپه پسه و
واقیعی ژیان خۆیان به ئاراسته یه کی تردا گۆزهری کردوو و هه ندی جاریش
به ئاراسته یه کی پیچه وانه وه هه نگاوی ناوه، به لام مهجوی شه شاعیره یه
تاناستی توانه وه له نیو عیرفاندا ژیاوه و دیوه ماده یه وجودیه که ی به زاندوو
و گه یشتوو ته شه دویو وجود و له جیهانیکی نه فسوناویدا هاتۆته گۆ و
به یته گانی ده ربیره تاناستی نزیکی و نه وه له شیوه ی شیعی شه ته ح.

له بهرداری هه دا من بم نه تۆ مه ست

ده قازی (حهق) بلی، حهق چ به ردار

دیوانی مهجوی ل ۱۲۰

وجودی هه موو بونه و ده ره کان به خودی مرۆفیشه وه به بوونیکی
مه جازی زانیوه، چونکه کاتیه و ده بی ئه م بوونه تیپه رینری بۆ بوونی
هه قیقی، چونکه ئه م بوونه مه جازیه لای مه جوی ریگره بالابوون و
هه میسه چه قین له نیو ئه م بونه وشکه بی رۆحه دا مرۆڤ له تاریکیدا
هیشتوو ته وه .

تاظوله تی وجوده، ته ریکی له نوری عیش

سییه ر نه ما، هه تا وه که مه جوی نه ما خودا

د م له

مه جوی له نیو تاریکیه کانی وجوده و به ره و جیهانی عیش ئاباد
رۆشتوو، ته گهرچی گرتنه به ری ریگای عیش زۆر سه خت و پر هه وراز و
نشێویش بوییت، به لام عاله می عیش و مه حه به ت له ناخردا هه ر بریژه .

ئابرو ریژه و یصالی یار و خوینریژه فیراق

عاله می عیش و مه حه به ت هه ر بریژه، هه ر بریژه

د م ل ۱۴۳

ده زانم بادیهی عیش خه ته رناک

که چی هه رچووم، ته گهر مام و ته گهر چوم

د م ل ۲۲۵

مه حره مبوونی عاشق به عاله می عیش، مانای مه حره مبوینه تی
به و نه یینیانه ی که ناتوانریت له جیهانی وجودا په ی پی ببه ی یان هه ر
ته سه وری بکه ی، بۆیه ته وانه ی له ده ره وه ی عالمی عیشقدان ده بن به
(غه ییر) و نابی رازه کانی عیشقیان له لادا بدرکینری، به درکاندنی رازه کان

لای نامه حرم ده بیته شه و ناماده بییه شت کرد بی ههر وهك مه نسوری
ههلاج پرۆیته سهردار و ببوری له سهری خۆت كه مهجوی پییوایه نه ده بوو
ههلاج شه و رازی عیشقه ئیفشا بکات، چونكه كه سیك نه بووه لیی تیبگا
و عوزریکی بو بهیینهیتهوه به تایبهتی له عاله می شه ریعه دا:

باحه قیشی بی له بو مه نسور (انا الحق) حق نیه

شیتیه مه جنون شه گهر بی نازی له یلای بکا

د م ل ۱۹

له کاتی کدا له زۆر روهوه مهجوی کاریگهری مه نسوری ههلاجی
له سهه بووه و كه یشته ته حال و مهقامیک ههلاجانه بیته گو وههر
وهکو خۆشی دهلی ههر قهسیدهیه کی بووه به بههری (انا الحق).

له حق بیژی بووه بههری (انا الحق) ههر قهسیدیکم

له باتی جائیزه و واجب گهرا قهتلم بکهن واجب

د م ل ۲۰

دیری دووه می شه بهیته هه مان دووباره کردنه وهی بهیته کی
ههلاجه کاتیك دهلی:

اقتلونی اقتلونی یا ثقات

ان فی قتلی حیاة فی حیاة

ههه لهوجیهانی عیشقهه دا مهجوی بهزمانی کوردی قهسیدهیهکی
فیرکاری داناوه لهبری (هممزیه) و (بورده) بۆ خهڵکی موسوڵمانی کورد
زمان ههروهک خۆی دهلی:

زوبانی عیشقبازی خوشه گهر کوردی وهگهر تازی
قسهی بی سۆزی عیشق نهو گهوههره، مهجوی بی نانه
دم ٤٥٣

جیهانی شیعرێ عیرفانی مهجوی جیاوازه لهههه شاعیرێکی تر و
زۆر بهقولی تهعبیری کهسیکه لهنیو نهو جیهانهه دا توایستهوه و
گهیاندهیه لوتکه، که نهو بهرزبونهوه و عروج کردنه ی مهجوی
لهشیعرێ عیرفانی هیچ شاعیرێکیتری کوردا نابینرێ، مهجوی سوڤیهکی
رهسمی نهبووه سههره رای نهوهی بهرهسمی تهمهسوکی کردووه لهسهه دهستی
یهکیک لهشیخهکانی هههوامان، بهلام نهگهر لهشیعرهکانی وردبینهوه
مهجوی نهوندهی بهناخی خۆیدا رۆشتووه تاگهیشتهوته نهوعاله مه
حهقیقیه عیشق که کاریگهریهکانی شیخهکهی پێوه نابینی، یان دهتوانین
بڵین نهگهر کاریگهریهکی له سهه ر بووبی زیاتر کاریگهری مهولانا
خالیدی شارهزووری لهسهه ر بووه و هههه ر بۆ نهویش قهسیدهیهکی تایبهتی
داناوه و تیایدا ستایشی مهولانا دهکات، نهگینا لههههه دی له بهیتهکانیدا
ههروهک حافزی شیرازی (پیری موغان) بهپیری خۆی دادهنی، ههروهک
خۆی دهلی:

قه‌سه‌می گوئمی به‌چاوی به‌چه‌دا پیری موغان

که له‌مه‌ولا نه‌ییی وه‌عظ و قسه‌ی مه‌ولانا

د م ل ٣٤

مه‌حوی هه‌روه‌ک شاعیره‌ کلاسیکه‌کانی ترمان کاریگه‌ری شیعرى شاعیره‌ گه‌وره‌کانی ئێرانیان له‌سه‌ربووه‌ و له‌سه‌روو هه‌موویانه‌وه‌ شاعیری گه‌وره‌ی ئێرانی حافزی شیرازی که‌ ئیمه‌ لی‌رده‌ ده‌مانه‌وی به‌راوردی‌ک بکه‌ین له‌نیوان مه‌حوی و حافزی شیرازیدا ده‌رباره‌ی کاره‌کته‌ری ناینی، که‌ به‌قه‌ناعه‌تی ئیمه‌ نه‌و ره‌قیبه‌ی که‌ له‌شیعرى شاعیره‌ عیرفانییه‌کاندا هاتوه‌ ئهم توێژانه‌ن که‌ نه‌گه‌یشتونه‌ته‌ پله‌ی به‌رزى عیرفان، نه‌گه‌رجی به‌ ئومیدبوون بگه‌ن به‌و ناسته‌، به‌لام به‌هه‌ره‌ه‌یه‌که‌وه‌ بوییت نه‌یانستوانی بگه‌نه‌ نه‌و ناسته‌ بی‌جگه‌ له‌رهن‌د و ده‌رویش که‌ له‌شیعرى مه‌حوی و حافزیدا به‌ئیجابی باسکراون. نه‌له‌به‌ ته‌ نه‌ وکاره‌کته‌ ره‌ ناینیانه‌ زۆرن (واعیز، سو‌فی، زاهید... هتد) به‌لام لی‌رده‌ ته‌نها کاره‌کته‌ریکیانمان باس کردوه‌ که‌ نه‌ویش (زاهیده) به‌ تیروانینی مه‌حوی و حافزی شیرازی، به‌ و ئومیده‌ی له‌ ناینده‌دا له‌ جوارجیوه‌ی کتیییکدا باسی هه‌ موو نه‌ و کاره‌کته‌ ره‌ ناینیانه‌ بکه‌ین له‌تیروانینی مه‌حوی و حافزدا.

ئیمه‌ لی‌رده‌ به‌راورده‌که‌شمان له‌گه‌ل حافزی شیرازیدا، چونکه‌ نه‌و کاریگه‌ریه‌ی حافز هه‌یه‌تی له‌سه‌ر شیعرى مه‌حوی له‌پیشتریش نالی هیچ شاعیریکی تری ئێرانی نه‌وه‌نده‌ کاریگه‌ری نه‌بووه‌، نه‌مه‌ش شتیکی سه‌یرنیه‌، چونکه‌ حافز کاریگه‌ری له‌سه‌ر بیرمهن‌د و شاعیره‌ گه‌وره‌کانی جیهان هه‌بووه‌ تا نه‌و راده‌ی (گۆته) ی نه‌لمانی ناواته‌ خوازبووه‌ یه‌کیک

بوایه له‌شاگردەکانی، وه له‌نیۆ ئێرانیه‌کانشدا حافز به (زمانی غەیب - لسان الغیب) داده‌نری و به‌دیوانی شیعره‌کانیشی پیشبینی ئاینده‌ی خۆیانی پێده‌که‌ن و به‌ختی پێ ده‌گرته‌وه ، و ته‌سته‌مه مائیک هه‌بیّت له‌ئێرانی فارسی زماندا دیوانی حافزی شیرازی تیا‌نه‌بیّت، ئیمه ناتوانین ب‌لێن مه‌جوی له‌ناستی حافزدا‌یه، به‌لام مه‌جوی ته‌گه‌ر ته‌و گرنگیه‌ی حافزی پێ بدرایه هیچ نه‌بوایه کاریگه‌ریه‌کانی له‌نیۆ میلله‌تی کورددا له‌حافز به‌نسبه‌ت ئێرانیه‌کانه‌وه که‌مه‌تر نه‌ده‌بوو، ته‌مه‌ش به‌شیکێ زۆری ده‌گه‌رێته‌وه بۆ زالبونی مه‌سه‌له ئایدۆلۆژیه‌کان هم له‌ناو بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازی گه‌لی کوردا و هم له‌نیۆ رونا‌کیرانی کورددا، که تێروانییان بۆ هه‌مووشتی‌ک به‌ده‌رتیه له‌ ئیش داوه‌ریه ئایدۆلۆژیه‌کان، سه‌ره‌رای ته‌مه‌ش به‌داخه‌وه له‌دوای راپه‌رین و به‌رقه‌رار‌بوونی حوکمه‌داری کورد شیعرێ چهنده‌ها شاعیری لاو ونوی وه‌رگێ‌ردراوه بۆ زمانه‌ بیانیه‌کان، به‌لام تائیتستا ته‌وه‌نده‌ی من ئاگادارم به‌زمانی‌کتێر شیعر و لیکدانه‌وه نه‌کراوه بۆ شاعیره گه‌وره‌کامان وه‌ک (نالی و مه‌جوی و ... هتد.) ، که ده‌بوایه تائیتستا به‌چهنده‌ها شێوه به‌چهنده‌ها زمان لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکرایه ، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌وه له‌ئێراندای شاعیره گه‌وره‌کانیان وه‌ک (حافز و مه‌ولانای رۆمی و سه‌عدی) به‌جیهانی کراوه، که له‌یه‌کێک له‌م سالانه‌ی دوا‌یدا هه‌سته‌وی مه‌ولانا رۆمی به‌ئینگلیزی پێ فرۆشته‌ترین کتێب بووه له‌ ئه‌مریکا، بێ‌گومان ته‌م به‌جیهانی‌یک‌کردنه‌ی فه‌رهه‌نگه له‌ لایه ن ئێرانیه‌کانه‌وه ته‌وه‌نده‌ی تر چهند سه‌نگ و قورسایه ده‌به‌خشیت به‌فه‌ره‌نگ و شارستانیه‌تی ئێرانی، حافزیش چهنده‌ها بیرمه‌ند و فه‌یله‌سوف باسی کردووه وه‌ک گوته و ئیمه‌رسۆن و ئیدوار فینز جیرارد که ده‌لێت (حافز باشترین عازفی وشه‌یه).

دنیا بینی و تیروانیی حافز و مهجوی لهزۆر مهسهلهدا لهیهکتر دهچن هەرله مهسه عیرفانیه کانهوه تا دهگاته ئاستی بابته ئیمانی و عهقیدهیهکان، بۆیه دهمانهوی به کورتی پیش نهوهی بهچینه سه تیروانینیان بۆ کاره کتیره ئاینیهکان به کورتی ههندی لهو تیروانینه هاوبه شانهیان باس بکهین:

۱. بابته عهقیدهیهکان: حافز و مهجوی باوهریان به عهقیدهی جهریهت بووه و پێیان وایه نهوهی که به سه مرۆڤدا دیت لهروژی یه که می دروسته بونهوه له چارهی نوسراوه ئیتر نابیت لۆمه ی کهس بکهیت و زۆرجار مهجوی و حافزیش نه مهسهلهی جهریهتیهیان بۆ به (رهند) بوونی خۆیان هیناوه تهوه کاتیک نهوان رووده که نه مهیخانهی عیشق نهوه لهروژی یه که مهوه له چاره نویسیان نوسراوه.^(۱)

ملا متم به خرابی مکن که مرشد عشق

حوالتم به خرابات کرد روز نخست*

شرح عرفانی غزلهای حافظ ل ۱۸۳

واته: لۆمه و سه رزه نشتی نهوهی من مه که، که سه رخۆشم، چونکه رابه ری عیشق لهروژی یه که مهوه منی ههواله ی خرابات و مهیخانه کرد، یان له به شیکی تر دا ده فهرموی:

رضا به داده بده وز جبین گره بگشای

که بر من و تو در اختیار نگشادست

دیوان حافظ قزوینی و غنی ۳۷۶

رازى بە بەۋەدى كەپىت دراۋە و چرچ و لۆچى ناۋچاۋانت بېرەۋىتسەۋە،
چۈنكە دەرگاي ھەلپىزاردن لەمن وتۆ نەكراۋەتەۋە بە ھەمان بىرۋەسەۋە
مەھىلى تەماشاي ژيانى كىرەۋە كە لەرۋىزى درۋستبۇنەۋە (ئەلەست -
الست) ۋە ھەمۇ رۋدەۋەكان بىراۋەتەۋە:

چارى قەدەر بزانە نىيە، چەندە چارى وا
بى چارە ما كەبۇيە دۋو پەنجەي قەزادۇچار
لەم كارۋىبارى چارە يەككى چارە گرژتەكا
ۋاتى گەشتۋەۋە كە ھەر ئەسبابەدى بەكار

د م ۱۲۳۶

۲. حافظ و مەھىلى تەزمۇنى غىرەفانىيان تەزمۇنىكى كەسىپەتى
خۇيانە، حافظ بەۋە ناسراۋە كە پىرىكى مەنەۋى نەبۋە تەنھا (پىرى
مغان) ى كىرەۋە بەپىرى خۇي و قەناعەتلىشى بەۋە ھەبۋە كە دەپىت
لەپىنى رىگاي عىشق و غىرەفاندا ھەمۇ كەسىك پىرىكى ھەپىت، بەلام
لەسەردەمى خۇيدا كەسى بەشايستە نەزانىۋە لەنىۋ پىرەكانى ئەۋ زەمان
ۋەمەكانە بىكات بەپىرى خۇي، بەلكو كە پىرىكى نەبۋە رەفۋى بۋنى پىر و
ھەمرايەكى ۋەكو خىزىر بۆ موسا ئاكات بەپىۋىستى پىرىنى رىگاكە دەزانى
ۋ پىتى ۋابۋە رىگاكە ترسناكە ۋ ئەم رىگايە بەتارىكىدا دەرۋات و دەپىت
ئەۋ تارىكىستانە بىرى، بۆيە پىۋىستى بەرىبەرىك ھەيە.

قطع این مرحله بی همراهی خضرمکن
ظلمات است بترس از خطر گمراهی

برینی ئەم قۆناغە بەبێ هاو دەمی و هاوڕێییەتی (خضر) کە
ناماژەییە بەپیری تەریقەت مەکە، رێگا کە تاریک و ترسی رێگا ونکردن و
وێڵبون هەیە، بەلام وەك ناماژەمان پێکرد لەسەردەمی خۆیدا کەسی بە
شایستە نەبینیوە بیکات بەرێبەری خۆی، هەروەك دەربارە ی پیرەکانی
سەردەمی خۆی دەتێ:

نیشان مرد خدا عاشقیست باخود دار
کە در مشایخ شهر این نیشان نمی بینم

نیشانی پیاوی خوایی عاشقیە وریابە، کەمن ئەم نیشانیە
لەپیرەکانی شارد (مەبەستی شاری شیرازە) نابینم، لەبەرئەوە لەپیرەکانی
سەردەمی یاخی دەبێت و دەبێت بەرەند و پابەند نابێت بەپێوەرە باو و
روالەتیەکانی کۆمەڵگاوە و پیری موغان دەبێت بەپیری رێگای مەترسی
عەشقە کە ی هەروەك ئەتێ:

گر پیرمغان مرشد من شد چ تفاوت
در هیچ سری نیست که سری ز خدانیست

د ح ٦٩٧

گهر پیری موغان بووه پیری من چ جیاوازی ههیه چونکه سهریکی
مرۆڤ نیه که نهیینی خودای تیدا نهییت.

ئهلبهته حافظ بهیتگه لێکی زۆری ههیه ههم له سههر نهوهی دهییت
لهریگای عیشیدا دهلیل و رابهرت ههییت، ههم له سههر نهوهی که تهنها
پیری موغانه پیری نهوه که هیچ که موکوپییهکی نییه و دهتوانییت بکرییت
به هاوکاری ریگای عیش.

مهحویش وه که له پێشهوه باسمانکرد بهناشکرا وه که عورفیکی
بنه ماله که بیان بووه به موریدی شیخ به هانودینی کوری شیخ عوسمانی
تهویله، بهلام له شیعرهکانیدا نهوه مان بۆ دهرده که ویت که مهجوی نهوه
پیره دهسگیر نهبووه بتوانییت بهریگای پر مهترسی و تاریکییدا بیبات و
بیگهیه نیته نیوی عاله می عیش، ههروه که دهلی :

چیکهم، نه نهوه که سههم که کهسم بی له لابه کهس^(۲)

خۆشم نه گهیه نهوه که سه نهوه من بکا به کهس

د م لا

مهحویش هه پیری موغان پیری راسته قینهی بووه و له ناخهوه
نهوی هه لێژاردوه، ههروه که مهجوی دهلی : پیری موغان سویندی داوه
که له مهولا تهنها موریدی پیری موغان بیته و قسه و نامۆژگاری که سیت
وه نه گری.

قهسه می گویم به چاوی به چه دا پیری موغان

که له مهولا نهی بی و ده عظم و قسه می مهولانا

د م لا ۳۴

بەلام مەحوی تەنھا بەئیشارە نەبی زۆر بەروونی هەندی مەسەلە
باس نەکردوو هەرۆک لەباسی مەنسوری هەلجدا باسی رازەکانی خۆی
دەکات کەم پێشانی کەسی نادات و دەلی :

حەق بێژی یەك گوناھیه مەنصور و حەقە من

نەم قەتە گەر نیشانی نەدەم (مەحوی) بەکەس

د م ١٤٩٧

بۆیە بەناشکرا پیرە رەسمی وزاھیریە کەم قبول بوو، بەلام لەناخووە
پیری موغانی کردوو بەپیری برینی رێگای عیشق.

٣. حافز و مەحوی هەردووکیان بەگژ ئەو کارەکتەرە ئایینیانەدا
چونەتەو کە رۆڵپەرست و بەرژەو نەدیخوازبوون و بازاری ریاکاریان
گەرمکردوو و خۆیان هەلواسیوە بەفیتراکی دەسلەتدا.
مەحوی دەفەرموێ :

مەتاعی صیدق و اخلاصم لەبازاری ریاکاران

لەسورە (قل هو الله) دەکەم لەموشریکستانە

د م ٢٨٧٧

هەرۆکە حافز تەو بە لەوزوھدە ریاپەرستیە دەکات کە لەهەناویدا
ریاکاری خۆی مەلەسداوە و دەیهوێت بەناوی زوھدەو بەرژەو نەدیتر
بەدەستبھێنێ.

بشارت بره کوی می فروشان

که حافظ توبه از زهد ریا کرد

د ح ۱۳۱۶

واته: مژده بۆ کۆلانی مهی فروشان که حافظ له زوهدی ریا ته وهبی

کرد.

ئیمه لهم باسه ماندا تهنها له سه ره شه و کاره کتیره ئاینیهی زاهید
قسه ده که مین و به راورد له نیتوان مه حوی و حافظا ده که مین که له شیعره
ههردوو شاعیردا به شیوهیهکی نینگه تیف و خراپ هاتوه و ههردوو شاعیر
ههولیانداوه که په رده له سه ره حهقیقهتی شه و که سانه هه لده وه و شه وهی
نادیاره به شیعر و غه زله کانیا له بهر چاوی خه لکێک به فریشته له و
که سانه گه یشتون بیکه به دیار. شه توێژه ئاینیهی که مه حوی و حافظ
توانجیان لیده گرن، شه وانم که شه سیفه ته ئاینیا نهیان داوه ته پال خویان و
بهروالت له وتوێژن، نه گینا مه بهستی حافظ و مه حوی هیرش و
په لاماردانی حهقیقهتی شه و که سانه نه که به راستی شه ریگایان
گرتۆته بهر، شه وانم شه به خراپ باسیان ده که ن (سۆفی، زاهد، واعظ)
نه مانه له زۆربهی شیعره کانی حافظ و مه حویدا به خراپ باسکراون
نه گه رچی له چهند بهیتهکی زۆر که مدا هه ندی جار به باش باسکراون که
دیاره مه به ستیان (سۆفی) راسته قینه بووه، به لام حافظ و مه حوی
هه میسه (عارف و دهرویش و رهند) به باشی باسیانکراوه له شیعره کانیا
که خوا یار بیت ئیمه هه ولده دهین له نویسنیکی تردا به راوردی کیش
بنوسین له سه ره شه وهی کاره کتیره.

زاهىد

زاهىد لەشيعرى ھەردوو شاعىردا بە شىۋازىكى نىگەتەش
ويناكراۋە و ھەمىشە زاهىد ۋەك (رەقىب) تەماشاكراۋە و لەلايەن
عاشقانى داۋاي لىدەكرىت كەۋازىيەتتى لىۋ ئەتۋارە خراپانەى كە دەبىتە
مايەى تىكدانى حالەتى روناكبونەۋەى عارفان.
پىۋىستە لەسەرەتاۋە لەۋشەى زوھد تىبگەين و بزەن چ مانايەك
دەبەخسى و چەمكە ناينىەكەى بۆ كى بەكارھىنراۋە و ئايا تىروانىنى
دىن چىە بۆ زوھد و زاهىدەكان؟

زەھد: يەككىكە لەمەقامەكانى تەرىقەت كەدۋاي مەقامى ئەۋبەو
ۋەرە دىت بەۋاتاي روو ۋەرگىران و پشتكرەنە دونيا و خۆشەكانىيەتى،
ۋاتە زاهىد بەقۇناغەكانى برىنى مەقامەكانى تەرىقەتدا دەروات، ۋاتە
زوھد ئەۋبە كە شتە ھەللاھەكان لەخۆشەكانى دونيا ھەمۋى بۆى
بەرەخسى، بەلام كەسى زاهىد ۋازى لى بىنى بۆ شتىكى باشتر، كە
بەرزبونەۋبە بۆ پلە بالاكانى عىرفان، ھەندىك لەعارىفەكان پىناسى زوھد
بەۋە دەكەن (كە نەھىشتىنى دونيايە لەلدا نەك لەدەستدا) الرسالە
القشیریە ص ۶۵ و نىمامى مەناۋى دەفەرەمۆى : (زوھد ۋازھىتەنى تەۋاۋ و
كۆتايى نىە لەدونيا بەلكو بون و نەبونى ۋەك يەك ۋابى لەلات) فىض
القدير شرح الجامع الصيغ ج ۴ ص ۷۲ و عەبدول قادرى گەيلانى
دەفەرەمۆى : (زەھد دەركردنى دونيايە لەلداۋ دانانىەتى لە دەستدا يان لە
باخەلدا).

کهواته : زوهد قسهیهک نیه بهدهم بگوتریت یان باسیتک له مینبهر
و کۆر و کۆبونهوهی گشتیدا پیشکەش بکرت به لکو کرداره و ده رکهوتهی
ههیه له ژیا نی زاهیدهکاندا هه ربۆیه له فهرمودهیهکی پیغه مبهه (د.خ)
هاتوه ده فهرموئ (قوم یقولون قول الانبیاء و یعملون عمل الجبارة)^(۳)
کۆمه لئ خه لک هه ن گوفتاریان گوفتاری پیغه مبهه رکهانه و رهفتاریان
رهفتاری سته مکاره کانه، و به یه حیای کوری مه عاز ده فهرموئ :
نیشانهی زوهد سیانه : کرداری بی په یوهندی و گوفتاری بی مه به ست و
ته ماع و شکۆمه ندیه کی بی ویستی سه رکرده ی.^(۴)

ئه گهر ئیمه به وردی ژیا نامه و شیعه رکهانی مه حوی و حافز
بخوینینه وه بۆمان رون ده بیته وه که توانیویانه ئه و مه قامه بپرن و بگه نه
پله بالا کانی عیرفان و شیوازی ژیا ن و گوزهران و په یوهندیان به لگه ن
له سه ر ئه و زوهدی که له لایه ن ئاینه کان و عاریفه کانه وه ویستراوه و
ستایش کراوه، به لام ئه و زاهیدانه ی که مه حوی و حافز به شیوازیکی
نێگه تیژ باسی ده که ن زاهیدیکی روکار په رسته و که سیکه خو به زاهید
زانه (متزهد) واته زاهیدیکه به گوفتار و سته مکاریکی ئایینه به رهفتار،
زاهیدیکی زوهد فروشه و دهیه ویت به م ئیدیعیای مه قامی کۆمه لایه تی
پی به رزیکاته وه به وهی هه میشه ده م له زوهد و خوا په رستی ده کوتی و
باسی شکۆمه ندی نه فس ده کات، به لام له ناخه وه ئامانجی ئه وهیه خه لک
بیکه ن به روگهی خو یان و له ده وری کۆبینه وه.

ۋىنەي نىگەتلىشى زاهىد لاي مەھىلى

مەھىلى زاهىدى شوبھاندىۋە بەئىتىكى پىرى عەيار كە لاسايسى
ئىتىكى جوان بىكەتۋە و كاتىك نازو عىشۋە دەكات كە ئىشارەت بىكات بۆ
ھەركەسى بۆ لاي خۆى راي دەكىشى، بەلام كە پىرەئىتىكى ئاشىرىن ئەم
نازو عىشۋە دەكات زۆر ئاشىرىنە و كەسىش ئاچىت بەلايەۋە، بەلكو
دەبىتتە جىگاي توانج و تانە، پىرەزاهىدىش بەھەمان شىۋە پىرە بە مانا
زەمەنىيەكەي، واتە لەتەمەندا پىرە، بەلام پىرى تەرىقەت و عەشق نىيە و
خۆى بەپىر زاهىد وراپەرى تەرىقەت دەزانى، بەلكو رىگاي عەشقى
ونكردوۋە، كاتىكىش بانگى خەلك دەكات بۆ تەرىقەتەكەي دەبىتتە
جىگاي تانە و توانجى خەلكى، چونكە نەھلى تەرىقەت نىيە و خۆى
پىياھەلۋاسىۋە بۆ بەدەستەننىسى بەرژدەۋەندىيەكانى و دەپەۋىت
بەتەرىقەتەكەشى پەردەپۇشى بىكات، بەلام بۆى نالوى ھەروەكو چۆن
ئاشىرىنى و پىرى ئنە پىرەكە ئاشارىتەۋە بۆى و نازو عىشۋە كەردنەكەي
لەبرى ئەۋەى نازدارى بىكات ئاشىرىنترى دەكات.

بەپىنچى خواروخىچ ئىما دەكا پىرى تەرىقەت، بى

ھەقىقەت پىرە زاهىد پىرە، گومكردوى طەرىق ئەما

د م لا ۳۱

لەبەشىكى تردا مەھىلى داۋا لەپىرە زاهىد دەكات كەتۋە بىكات
لەرياۋ دورى، چونكە زاهىد ئەۋەى دەيكات بۆ روپامايىيە، لەناخى خۇيدا
مروڭتىكى پىس و لىخنە، واتە خواپەرستى و زوھدەكەي بۆ خوانىيە،

بەلکو بۆ ئەوەیە خەڵک بەخوابەرست و دونیانهویستی بناسن، ئەمەش بەپێی پێوانە نایینیەکان هاویەشی پەیداکردنە بۆ پەرورەدگار ھەرۆک لەفەرمودەدا ھاتوو (الریاء شرک)^(۵) بۆیە مەحوی داوا لەزاهید دەکات و دەڵێ وەرە باپێکەوێ تۆبەبکەین و بڕۆینە ناو جیھانی عەشقی راستەقینەیی خواپیی کە لەو جیھانەدا غەیری پەرورەدگار کەسێتر نابینرێت و ھەرچی بونی تریشە دەبێت بەوھەم، دیارە تەووبەکردنی مەحوی لەگەڵ پیرە زاهید، تازەکردنەوێ تەووبە وەک لەفەرمودەدا ھاتوو پێغەمبەر (د.ح) فەرمووەتی (لأن لا تستغفر الله والتوب اليه في اليوم سبعین مرة)^(۶) واتە لەشەو و رۆژێکدا ھەفتا جار داواي لێخۆشبون و تەووبە دەکەم، بەلام تەووبە کردنی زاهید دەبێت تەووبە و وازھێنان بێت لە ریا.

نزیکە مردنت ئەو پیرە زاهید

وەرە باتۆبە بکەین، ئێتر ریا بەس

د م ۱۴۵۹

لەبەشیکی تردا مەحوی داوا دەکات لەزاهید کەروبکاتە بارەگای عیشق ئەو بارەگا و مەنواپەیی کە زۆر گەورەیی و بەرفراوانە و تەنھا بۆ ئەوان نیە کە تیایدا ماونەتەو، ئەگەر تۆش پەشیمان بیتەو و وریگای عەشق بگریت جیگای تۆش تیا دا دەبێتەو و تۆش دەبیت بەئەھلی دل.

زاهید وەرە رووی بکەرە بارەگای ھی عیشق

عالی جەنابە، وانیە ھەررێ بدا بەکەس

د م ۱۴۸۹

بەللام زاهىد روو ناكاتە بارەگاي عىشق، بەلكو بەرەو
بەرژەۋەندىيەكانى خۇي رادەكات و ئەگەر مەھىرى روھى دەرچوۋە بۇ بارى
گەنم رەنگ لەبەرامبەردا زاهىد روھى بۇ پاروئەك جو دەرچوۋە بەرەو
كولتېرە دەرۋات.

بۇ قورسى گەنم گونىيە روھى چوۋە مەھىرى

ۋەك زاهىد و صوفى كە لەبۇ خەپلەي جو چون

د م ۲۴۵۹

زۈھد لاي مەھىرى بەماناي دونيا نەۋىستى و ژيانى مادى نەۋىستى
دەيت و گەران بەدۋاي خوليا بالاۋ نەمرىيەكانىدا دەيت، لېرە زياتر دەچىتە
نېۋ سۆڧىگەرى و عىرفانى راستەقىنە، لېرەۋە لەژيان تېگەشتوۋە، بۆيە
دەيەۋەيت بەرەوخوليا بالاۋ نەمرەكان بىروات بۆيە مەھىرى دەلەيت:

بەئاۋى تېگەشتىن نېمە دونيا ھەرسەرابى بوو

ھەموو دەشچن بەخىكان و لەۋشكىشە مەلەي مەخلوق

د م ۱۸۲۶

زاهىد نەيتۋانىۋە قۇناغەكانى تەرىقەت بېرى و بەرەو پلە بالاگانى
عىرفان بىروات و بگاتە ھالەتى نەشتە و تامى مەي عىشقى نەكردوۋە،
بۆيە ۋادەزانى ئەۋەي ئەۋ دەيچىژى لەۋ ژيانە ئاسايىيەي ئەۋە كۆتا
قۇناغەكانى بېرىنى پلەي عىشقى لەبەرئەۋە زاهىد زۈھدەكەي كىردوۋە

ئادىيىتى عىشق .. مەجىزىسى لى دىدى چەند لىكۈلەرنىكەۋە

بەپىشە ۋە پايەيەكى كۆمەلەيەتتى ، ۋادەزانى ئەۋدىنە روگەشەش ئەۋ
ۋەرىگرتۈۋە تەنھا ئەۋەيە دىن ، زاهىد ۋەك كەسىك ۋايە ھەر خواردىنى
نيسك بىت ۋادەزانى لەنيسكىتە خۇشترىيە ، بۇيە نامۇ ۋە بىگانەيە بەتام ۋە
خۇشەكانى تر ، بەھەمان شىۋە زاهىدىش نامۇ ۋە بىگانەيە بەبۇن ۋە تامى
مەي مىسكاۋى^۷ كەبرىتتە لەھالەتە روحيە بەرزەكەي عىشق.

مەئەلۇفە زەۋقى زاهىد ئەۋەندە بە تامى نيسك

بىگانە ماۋە شەمى لە نەشتەي خىتامى مىسك

د م ۱۸۸۹

زاهید و باری مهحهبهت

لهتێروانیی مهحویدا هه‌میشه زاهید که‌سیکه ئیدیعی کاملی ده‌کات و خۆی به‌شیوازیك نیشان ده‌دات باری قورس خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگاری هه‌لگرتوه، زاهید هه‌لگری باری مه‌حه‌به‌ت که‌مه‌به‌ست پێی نایه‌تی (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجلال فأبین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه كان ظلوماً جهولاً)^(٨) که‌به‌پێی لیک‌دانه‌وه‌ی عیرفانی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی ئیمه (ئه‌مانه‌تی عیشقمان دابه‌سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شاخه‌کاندا نه‌یان‌توانی هه‌ل‌ب‌گرن و به‌زه‌ییمان پێیاندا هاته‌وه‌ مرۆڤ شانی دایه‌ژێر ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ به‌راستی مرۆڤ سه‌مه‌کار و نه‌زان بوو) وه‌ له‌فه‌رمووده‌یه‌کی قودسیدا هاته‌وه‌ و ده‌فه‌رموی (ما یسعی ارضی و لاسماوی ولكن یسعی قلب عبدي المؤمن) زه‌وی و ئاسمانه‌که‌م نه‌یتوانی ب‌ه‌گ‌ریته‌خۆ، به‌لام د‌ل‌ی به‌نده‌یه‌کی باوه‌ردار گرتمیه‌ خۆ.

هه‌لگری باری عیشق ئه‌گه‌ر ئاسان بێته‌ به‌رچاوی زاهید و ئیدیعی ئه‌وه‌ بکات که‌ ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌که‌ی هه‌لگرتوه، ئه‌وه‌ دیاره‌ نه‌رۆشتۆته‌ ناو عیشق و هه‌ر له‌ده‌رگا که‌شی نه‌داوه‌ و له‌به‌رده‌م ئه‌و ئاستانه‌دا وه‌سته‌اوه‌ بۆیه‌ و ئاسان د‌یت‌ه‌به‌رچاوی ئه‌گینا له‌نیۆ ده‌ریای بی‌ په‌ی عیشقدا مه‌ردی ده‌وی به‌رگه‌ی ب‌گ‌ریته‌ و هاواری لی‌ هه‌ل‌ده‌ستی هه‌روه‌ک حافزی شیرازی ده‌لی :

الایایها الساقی ادر کاساً وناولها
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها

د ح ۱۷

نهی مهیگیر پیکیک تیکه و لهو پیکهش بده من، چونکه
لهسه ره تاوه عشق بهناسانی هاته پيش چاوان، بهلام پاشان گیزاو گرفت
روياندا.

له بهر شهوه زاهید دهمی هه لکردووه و ئیدعای هه لگری شهو
نهمانه ته دهکات مهحویش رووی تیدهکات دهلی تو جلهکانی خۆت بو
هه لئاگری و بووه به بار به سه رتهوه و وهک گای پیرت لیها تووه ناتوانی
هیچ زهویهک بکلی ئیر باری مهحه بهتت جوڤ بو هه لده گیری:

له باری باری مهحه بهتت ناسمان و شهرز نه نالینن
چیه نهم دهعوپیهت زاهید، جلی لی باره گا پیرهت

د م ۶۸

نه گهر زاهید به زیکرو ته سبیحاته کانیدا دهنازی و دهلی
به جیهینه ری به ندایه تیم به وهی دهستی به ته زیحه وهیه و دهمی به زیکره وه
مهجوی له به شیکێ تر دا دهلی: به لی پیده چی زیکر به دهم بکهیت، به لام
که دل خالی بوو له عیشق هیچ سودیکی نیه ته نها دووباره کردنه وهی
وشهیه و هیچی تر.

به خودا قه سه م له گه ل دلی خالی له سۆزی عیشق
ته کراری حه رفه بهس دهمی پر یا خودا خودا

د م ۶۹

قسەو باسی زاهید

بەهۆی ئەم ویردو زیکرە لەفزیەوه زاهید خۆی لینگۆراوه و عووجب گرتویەتی و دوبارە زاهید هەمیشە باسی زیکرۆ نوێژو رۆژو کەمی دەکات و بە حسابی خۆی خەڵوەت دەکێشی و بەو ریاژەتکێشانە خۆی لەخەلکیتر^۴ جیادەکاتەوه، بەلام ئەم ریاژەتکێشانە هیچ سودێکی نیە بۆ تۆ ئەو زاهید تەنھا برسێەتی و تونیەتیت بۆ دەمییتەوه، چونکە عیبادهتەکت سەری کێشاوه بۆ عوجب و خۆدانازین لەناختا، کەواتە ئەو زاهید تۆ کە ناخۆیی و ناخۆیتەوه لەگەڵ مردواندا جیاوازیتان نیە، چونکە هەردووکتان ژيانى روحیتان لى دابراوه.

دیارە زاهید بەهۆی کە عیبادهتی زاهیدیانه قسەشی گۆراوه و قسەو باسی لەعیرفان و خواناسی و بەرزبۆنەوهیە بۆ پلە بالاگانى عیشق و مەحویش دەلى کەتۆ قسەو باست لەعیرفان و بەرزبۆنەوهیە بۆ پلە بالاگانى عیشق دەبى واز لەهەموو موجودات و مۆتەعلیقاتیکی دونیای دون بەیتى، کەچی بەپێچەوانەوه نامانجى راستەقینەت دونیا ویستیه و بەرژەودەندىخوازیه، تۆ باسی جەوهەر و ناودرۆکی شتەکان دەکەیت کەچی بەروائەت گيرت خواردوو و تیايدا قەتیس ماوی هەروەك مەحوی دەلى:

لەنان و ئاو ئەوا ئیمساکیە مردوش، ئەرى زاهید

چ عوجبێکە، ئەمەندە دەنازی تۆ بەمورتاضی

قسەوباست لەعیرفانە، کەچی دنیاى مە نظورت

لە عینوانی جواهر جویانی و روو لە ئەعراضی

د م ۳۵۷

دىيارە غوجب و لەخۇرازى بوون و خواپەرستى بۆ ئەۋەدى خەلك
ۋابزەنن تۆكەسىكى باش و خواپەرست و دوور لەبەرژەۋەندىت، مەرۋ
ۋالىدەكات بىت بەدوۋكەسايەتى جىۋاز، كەسايەتەك بەزاهىرى خوا
پەرست و دونىا ئەۋىستە و ئامانچى دونىايى و پلەۋپايەى كۆمەلەيتى
ناۋى و كەساتەكى دى راستەقىنە لەناۋەۋە ھەرۋەك مەھىرى دەلى
لەجەۋھەردا ئامانچى ئەۋ پلەۋپايەۋ قەدى خەلكەيە، بۆيە ھەر بەپىيى
پىۋانە ئاينىەكان ھەموو عىبادەت و كەردەۋە باشەكان بەزاهىر ۋەزناگىرى
ھەرۋەك لەقورئاندا ھاتوۋە و دەفەرمۇى (فلاتزكو انفسكم)^(۹)

ۋاتە: خۇتان بەچاك مەزانن و خۇتان بەپالقتە مەزانن، ۋەك لەم
فەرمودەدا ھاتوۋە و دەفەرمۇى : (ثلاث مهلكات شح مطاع و هوى
متبع واعجاب المرء بنفسه)^(۱۰)

سى شت مەرۋ لەناۋ دەدات رەزىل و دەست نوقاۋىيەك خاۋەنەكەى
كۆنترۆل كەردى و دواكەۋتنى ھەۋا ھەۋەسى خراپ و لەخۇ رازىبىۋىنى
كەسىك لەگوفتار ۋرەفتارى خۇى، بۆيە ئەم غوجب و لەخۇ رازىبىۋىنە
ھەرۋەك دەست نويۇ گرتنىك ۋايە كە بەھەۋايەك بەتال دەپىتەۋە.

ۋەقتى ھەموو كەردوۋە ھەر ۋچو ضايە

زاهىد، بەبايەك ئەۋ ھەموو سەعيەشى چو ضايە

د م ۳۶۱۹

پان لەبەيتىكى تردا دەلى:

شەطى ئاۋى كەزاهىد بۆ وچۈيەك كىردوۋە ضايىع
فەقىرە، ھەربەبايەك ئەۋ ھەمۈر رەنجەى چوۋە ضايىع
د م لا ۱۶۵

زاهىد خۇى بەئەھلى بەھەشتىان دادەنى و لەدۇنياشدا پلەۋپايەى
خۇى ۋەرگرتوۋە بەھۇى نىزىكى لەسۇلتان و دەسەلاتداران و بەكارھىنانى
ئاينەكەى بۆ مەرام و بەرژەۋەندىيە دۇنيايىيەكەى، بۆيە دلى ئاسودەيەۋ
ژيان خۇشەۋ لەدەسەلاتىشەۋە نىزىكە، مەھۈىش بىجگە لەكۈلبەى خەفەت
ھىچى تىرى نىيە، بەلام مەھۈى سۇپاسى خۋادەكات لەفەقدرايە، ئەلبەتتە
فەقر مەقامىكە لەمەقامەكانى تەسەۋف كەبرىيىيە لەۋ قۇناغەى كە دەبى
سالىك بىيانىرى كەبرىيىيەۋ لە (تەۋبەۋ ۋەرىع و زوھد و فەقر و صەبر و
تەۋەككۇل و رەضا) مەھۈى لەمەقامى فەقدرايەۋ دورە لەئاستانەى مىرو
سۇلتانەكان، چۈنكە نىزىكبۇنەۋە لەدەربارەى مىروسۇلتانەكان دەبىتتە
مايەى روۋ لەدۇنياۋ و پلەۋپايەى دەسەلات، كە مايەى فەيتنەيە بۆ كەسى
عارىف و لەرىگاي راستەقىنەى غەشق لايدەدات، ھەروەك لەم
فەرمودەيەدا ھاتوۋە (من اتى السلطان افتتن)، بۆيە مەھۈىش بەۋ
ئومىدەۋە بەتەمايە بگاتە ئاۋەدانى (بەقا) دۋاى ئەۋەى لەخەرايات (فەنا)
ى كىردوۋە مەلاذى خۇى ھەروەك مەھۈى دەلى:

بهخته زاهید که بهههستی بوته مهشوا، من
غهیری (بیت الحزن) ی دهر دوجهفا نیمه مهلاذ
شوگری حق بهردهری ههرفهقره ئیقامهنگاهم
بهر دهر وباری نه سولتان و نه شا نیمه مهلاذ
بهلکه لهو رییهوه من پهی بهمه عیمرانی بهقا
(مهجوی) غهیری خهراباتی فهنا نیمه مهلاذ

د م ۱۱۷۶

که زاهید خۆی بهخهלקی بهههشت دهزانیت و خهیاڵ ئاسودهیه،
چونکه وادهزانی بهو نوێژ و رۆژوه گهیشتهته مهسهستی خۆی که
خۆشهختی دونیایه و بهدهستهینانی بهههشته، دروستبونی ئهم حالته
سایکۆلۆجیه لای زاهید دهرتهنجامی عوجب و لهخۆرازیبونه، کهوای
لێکردوه خۆی لهخهלקیتر بهباشتر و بهرزتر بزانیته، چونکه عوجب
جۆریکه لهنهخۆشی که سهردهکیشتی بوخۆ بهگهورهزانی (تکبر) بهسه
خهלקیتردا لهدونیا دا، واته پهیههندی کهسی زاهیدی خۆلیگۆراو
لهخهלקیدا پهیههندی کهسی بهرز و بالایه بهکهسی نزم و بچوک و
ساده و ئاساییهوه و لهرووی پهیههندیش لهگهڵ خودادا ئهم عوجه وای
لێدهکات گوناھوتاوانهکانی خۆی نهبینی و بهخۆیدا نهچیتهوه و زۆر
تاوانی گهوره بکات و بهبچوکی بزانی، ههر لهم تیروانینهوه زاهید هێرش
دهکاتهسهر خهלקیتر بهتایبهتی ریبوارانی ریگای عشق و بهگومرا و به
خهלקی دور لهبههشتیان دهزانی، بهلام مهجوی دهلی مادام توخۆت به
بهههستی دهزانی و وا دهزانی بهههشت تاپۆی تۆیه دهی ئیمهش ئهو

بەھەشتە كە لەدۇنيادا بۇ خۆت دروستكردۋە و لەدوارۆزىشدا داتناۋە
خاۋەنى بىت ھەر بۆتۆ ئىتر دان لەگۆشتى ئىمە دەربەھىنە و وازمان لىبىنە
ئىمە ھەرچىن.

كە ئىمە چۈنە جەننەتقان بە تۇدا
لە ئىمە لادە زاھىد ئىمە ھەرچىن

د م لا ۲۴۹

دىارە ئەمەش دەرىدەخات كە بەناۋ زاھىدەكان ھىرشى توندىيان
كردۋە سەر عاشقانى مەيخانەى عەشق و داۋايان لىكردون لە مەيخانەكان
بىنە دەردۋە چۈنكە رىگاو رىيازى عاشقانى حەقىقەت لە تىروانىنى
ئەۋاندا ناشەرەيە، چۈنكە رىگاي خۋاپەرستى لاي ئەۋان ھەر دەبىت لە
خانەقانى ئەۋاندا بىت و دەبىت ئەۋانىش بىنە سەر رىگاي زوھدى
ۋشكى زاھىدەكان، بەلام مەھجۇى تەنھا مەيخانە بەشۋىن دەزانى و دەرچون
لەمەيخانە دەرجوونە بۇ ناشۋىن و ھىچ شۋىنىكى تر نىە روۋى تىبەكەن.

لەمەيخانە، خودا ! گەر ئىمە دەرچىن
بەكى بەين ئىلتىجا، بۇ كىھە دەرچىن

د م لا ۴۸.

زاهید و پیری مهخانه

بهلام مهجوی بانگی زاهید دهکات بو شهوی لهوجیهانه روکەشه
دهرچیت و پییدەك ههڵپری و بهرهو مهخانهی عیشقی راستهقینه بیت و
ریگای عهشق ناچوخ وکراوهیهو دهرباری عهشق بهرزو بالایه وجیگای
هممو شهو زاهیدانهیشی تیا دهبیتهوه که نیهتی گهیشتن به حهقیقهتیا
ههیه ههروهك دهلی :

زاهید وهره روی بکههه بارهگاهی عیشق
عالی جهنابه، وانیه ههه ری بدا بهکهس

د م لا ۱۴۸

یان لهبهیتیکی ترده دهلی :

نزیکه مردنت شه پیره زاهید
وهه با تۆبهکههین ریا بهس

د م لا ۱۴۵

لهههولی مهجوی بو شهوی زاهید بهیینه سهر ریگای عیشق و
بیبانه مهخانهی عیشق و پیکیکی لهو مهخانه پیههلبادات تا بزانیته
جیاوازی چیه لهنیوان زوهدی وشك و عیشقی راستهقینه، هههچۆنیك بووه
توانیوانه زاهید لهتهمهخانهو خانهقاكان دهریهینن که جیگایهکه تهها
بژیوی تیاا پهیدا دهکهن و بهرهو مهخانهی عیشق بیسهن، بهلام پیری

مه‌یخانه ناماده نه‌بوو پێکێک له مه‌ی عیشق بدات به‌زاهید و وتی من
شه‌رابی سوری گۆل ره‌نگ که خوێنی جگهره‌ ناده‌م به‌که‌سی نه‌فام، چونکه
که‌سی نه‌فام شه‌رابه‌که‌ ده‌خوات و ناشیه‌ته‌ سه‌ر ریگای عیشق، چونکه
نه‌وانه‌ نه‌ دینه‌ سه‌ر ریگای راسته‌قینه‌ی عیشق و نه‌ خواش هیدایه‌تیان
ده‌دات دیاره‌ نه‌مه‌ش ناماژه‌یه‌ به‌ ئایه‌تی (ان الله لایه‌دی القوم
الفاسقین).

به‌ده‌فعی سیخنی کردن له‌زاهید راغیبی مه‌ی بو

که‌چی ساقی وتی: ناده‌م به‌که‌م فام نه‌ز مه‌یی گۆل فام

د م ٢١٥٧

دیاره‌ پیری مه‌یخانه‌ باشتر زاهیده‌ روکه‌شه‌کان ده‌ناسی بۆیه
ناماده‌نیه‌ شه‌رابی عیشقیان بۆ فرکات و ده‌زانی هه‌ر شه‌رابه‌که‌ به‌زایه
ده‌ده‌ن، چونکه‌ نه‌مانه‌ ته‌نها به‌بینینی نوری ناوچاوانی پیری مه‌یخانه
هه‌موو داوه‌ ساخته‌کاری و فروفیله‌کانی زاهید ده‌سوتی و داوی فریوکاریان
به‌تالده‌بیته‌وه

له‌چینی په‌رچه‌ما نوری جه‌بینی دی، وتی زاهید

که‌سوتا دامی ته‌زویرم به‌نوری دامی ته‌نویرت

د م ٦٧٧

مهجوی له بهشیکی تر دا بهروونی باسی نهوه دهکات زاهید به باسی
عیشق بیزاره و ههربه باسکردنی دهکهوتته جولهبهك یان دهبیته هیرشب
بکاته سه ساکینانی مهیخانه , یان دهبیته ههلبیته له مهجلیسه، لیڕه دا
مهجوی زاهیدی بیزاری عیشقی چواندوه به شهیتان کاتیک به خویندنی
قورئان بیزار دهبیته و ههلبیته له شوینه کهی که قورئانی لیڤه خوینریته.

وهك دیوی له عنه تی که کهلامی قه دیمی بیست

زاهید که باسی عیشق نه بیستی دیتته جولەجول

د م لا ۲۰۲

پەردە ھەڵمەلێن لەسەر رووی راستەقینەى زاهیدە روو کەشەکان

دوو رووی: مهجوی خو بەزاهیدزانهکان بەدوو روو دەداتە قەڵەم کە لە حوزوری خویدا ناخ بو عاشقان ھەڵدەکێشن و بە غیابی خوێان زۆر خراپ دەمیان لێپەڵدەکەن ئەم خووە خراپە کە ریشە کەى دەگەرێتەووە بو سیفاتى موناڤیقینی مەدینە دژ بە پیغەمبەر ویاوەرانى مهجوی توره دەکات و تا ئەوپەرى ناشرینکردن زاهیدی وەسفکردوو و بەسەگ شوبھاندویەتى ، ئەم شوبھاندنە لە زور شوێندا لەقورئاندا ھاتوو وەك وەسفێك بو ئەو کەسانەى کە خوێان بەستوتەو بە بەرژەوەندى مایە کەنەو و توند خوێان پێو بەستوو و خالیبونەتەو لە بارە مەعنەویەکە بوێە قورئان لە سورەتى ئەعرافدا لە باسى کەسیکدا کە حەقیقەتى پێگەییەنراو بەلام ئەو لێى ھا توتە دەرەو و توند خوێ دا کوتاوە بە بە رژەوەندى کەنەو و دواى حەز و ئارەزوو کاتیەکانى کەوتوو قورئان بە سەگیگی دەشوبھێنى کە بە ھۆ و بە بێ ھۆ ھەمیشە لە ھەناسە برکێدايێت (#)

لەئالینی من ئیفتادە زاهید بو رقی ھەستا

حوضورى ئاھ ئاھى بو، بەغیبەت ئەو دەکا عەو عەو

د م ٢٦١٧

ساختەچىەتى و فروڤیل کەلەم فروڤیل و ساختەکارىەدا لەگەل
سوڤیدا لەکێپرکێدان، بۆیە ھەردووکیان بەفروڤیل و ساختەکارى دەیانەوێ

بەرژەۋەندىيەكانىيان مەسۇگەرېكەن، تائەۋ رادەيە زاهىد و سۆفى دەبىت شەرىپان و مەھوئىش ئاۋاتە خۋازە ئەم شەرى ساختەكارو فروفېلەكارانە بېتتە مايەى كۆتايى پىتھاتنىيان بۇ ئەۋەى رېگاي عىشق و رەندى بېتتە رېگاي راستەقىنەى گەىشتن بەخودا ئىتر بەناۋى دىن و زوھدەۋە فروفېل لەخەلك نەكەن.

زاهىد و سۆفى بەشەرھاتن لەسەر تەزۋىر و شەىد

خىرى رەندانە خوداكا بەرطەرەف بى ھەر تەرەف

د م ۱۷۴۹

بەلام لەدوۋ بەىتتەردا مەھجۇى گەرەبى دەبەخشىتە دەروئىش^(۱) و دەىكات بەشاهى بەخروبەر و زاهىدش دەكات بەرەمزى فروفېل و دەىكات بەرئۆىكى بۇدەلە و بى ئەرزى و كارىگەر لە مەىدانىكدا كە مەىدانى عىشقى رەندو دەروئىشانە و رىشەكەشيان دەشوبەىنى بەكەلكى رئوى و دەبى بەدۋاى خۇياندا راىكىشن

شوكر يار ئىزن دام ھەم گرىەكەم ھەم قوربەسەرداكەم

بەجارى شاهى من بەخروبەرى بەخشى بەدەروئىش

لەمى مەىدانى عىشقە، كلكە رئوى رىشى تۆ زاهىد

چ بى قەدرى ! دەبى گەر شىرى بىنى كلكى راكىشى

د م ۲۰۷۹

لىرەدا مەھىلى شەجىياۋىيە دەكات لە نيوان سۆفى و دەرويش
وزاھىد، كەمەبەست لە زاهىد زياتر ئە و شىخانەى تەرىقەتن وخويان بە
سە قافلەى تەرىقەت دەزانن و دەبىت ھەموو كەسك لە رىگاي شە مانەۋە
بىتتە سەر رىگاي خواپەرسى و تەمەسوك لەوانەۋە ۋەربىگىت.

نرمى نەفس و بەرژەۋەندىخۋازى : ئەگەر روحى مەھىلى لەسەر لىۋە
بۆياري گەنم رەنگ و بەتۈمىدە بگاتە ئەو ھالەتە بەرزانەى عىشق كەيار
جىلوە بكات و دونيا وشتە مادىيەكانى ترى لەلا دەبىت بەھىچ و ھىچ
موجودىكى تر نابىنى ، بىجگە لە جىلوەى جوانى ھەق ، ئەوا زاهىد و
سۆفى بەپىچەۋانەۋە رۆحيان چوۋە دونياۋ تىركردنى ئارەزوۋە
جەستەيەكانيان و مەھىلى بەكولىرە جۆ ناماژەى پىدەكات.

بۆ قورسى گەنم گۈنيە روحى چوۋە مەھىلى

ۋەك زاهىد و سۆفى كە لە بۆ خەپلەيى جۆ چۈن

د م ۲۴۵۹

حهقیقهتی زاهید

مهجوی هدر لهباسکردنی حهقیقهتی ناوهوی ناخی خو
بهزاهیدزانه کانهوه ناوهستی ههروهک لهپیشهوه باسمانکرد، بهلکو دیته
سهرباسکردنی شیواز و روالهتی دهروهشیان و بهشیوازیکی ناشیرین
وهسفی دهروهشیان دهکات، چونکه نهوان دهیانهوی بهو روالهته زاهیدی
کهبو خۆیانیان دروستکردوه داوی فروفیلهکانیان سهربگریست ، بهوهی
شیوازیکی خواپهرستی دهدهن بهخۆیان ، بهدانانی ریش و لهبهرکردنی
خیرقه، بهلام کاتیکیش کهقسه دهکهن زۆر دوورن لهئههلی دل و خهکی
دونیاوهیست نهوین و بی ئهدهبانه ناوی خهکیتر دههینن، بۆیه
مهحویش دوعایان لیدهکات.

زاهید چیه، ههیه گه بهلی ریش و توکسههر

ئاگر نهبی، چی سهری دهرا لهجهنگهلی

د م لا ۳۰۸

لهبههرتهوهی ریش و سهرهکهیان بو خوانیه وهک جهنگهلیکی پر له
چر و جانوهه وایه ورپی لیدههرناکری ، بۆیه ههر بو ئاگر تیههردان باشه
وهه رهوهش چارهسههر دهکریت ، لیتهدا بهروونی مهجوی رووبهروو
دهبیتهوه لهگهڵ تهو جوهره دینداری ودهسهلاتداریهتیه ئایینیه که ناین به
کار دههینی بو مهرامه نادینیه که و تیروانینیکی شورشگیرانهی ههیه
بو لهناو بردن وههلهتهکاندن تهو جوهره سیستهمه ، نهگهچی تهریقتهتی

نەقشبەندی خالیدی بەم رۆحه شۆرشگیریه دەناسرێتهوه وهك له راپەرین و شۆرشه كانی شیخ عوبهیدولای نه‌هری و بارزانیه‌كان و عه‌بدولقادی جه‌زائیری و شیخ شامیلی داغستانی‌دا دەرده‌که‌وێت که هه‌موویان موری‌دی مه‌ولانا خالید بوون، به‌لام نهم گیانی شۆرشگیریه له شیخانی هه‌وراماندا نابینرێ، که نه‌وانیش باپیره گه‌وره‌یان خه‌لیقه‌ی مه‌ولانا خالید بووه، که مه‌حوی خو‌ی و باوکیشی موری‌دی یه‌ کێك لهو شیخانه‌ بوون، به‌لام نه‌و گیانی یاخیبون و رازینه‌ بوونه به‌و واقیعه سه‌پێنراوه جارێکیتر له مه‌وحویدا سه‌ر هه‌ڵده‌دات، نه‌ له‌ پێشتریش ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که مه‌حوی پیری موعانی کردووه به‌ پیری خو‌ی نه‌ گهر چی پیریکی ره‌سمی و زاهیریشی هه‌بووه، نه‌ م تیروانینه‌شمان په‌یوه‌ندی به‌ هه‌مان خاله‌وه هه‌یه بو‌ خوێندنه‌وه‌ی مه‌حوی.

له‌به‌یتیکی تردا مه‌حوی زۆر توند هه‌یرش ده‌کاته سه‌ر زاهید به‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی شته‌كان نازانی چونکه نه‌گهر بیزانیایه په‌لاماری نه‌هلی عیشقی نه‌ده‌دا، چونکه دلی نه‌وانه به‌عیشقه‌وه گیرساوه‌ته‌وه و زیندویه‌تی دلی نه‌وان به‌و عیشقه‌وه‌یه.

زاهید، خودا له‌ناوی به‌ری، ناوی عاشقان

بو‌چی ده‌با شه‌وه‌نده، خودایا، به‌بی شه‌ده‌ب

دل هه‌ر به‌داغی عیشقه، نه‌گهر ئیمتیازی بی

وه‌ك نو‌قته‌ی ئینتیخابه له‌سه‌ر شیعرێ مونه‌خه‌ب

د م ٤٧٧

زاهىدى روالەت پەرستى

مەھجۇى لە يەككىك لەجواترىن بەيتە فارسيەكانىدا بە زاهىدى روالەتپەرست دەلىت تۆ بەھەلە تېنەگەي كە بەگۈرىنى دەرەۋەت و بەرۋالەتكارى دەگەيت بەدىارى حەقىقەت، بەلكو دەبىت ناۋەۋەت بگۈرىت و ناۋەدانى بگەيتەۋە بەعىشق، نەك بەلەبەرکردنى خىرقەۋ عەبای زىر و دركاۋى ۋەكو ژىرك.

زجامە خشت بوى عشق نى زاهيد

چوخار پشت خودت در لباس خار مپيچ

د م ۴۸۹۶

لەجل ۋبەرگە زىرەكەت بۆى عشق نايدەت ئەى زاهيد! ئىتر خۆت لەجلى دركاۋى ھەلمەكىشە ۋەك ژىرك.

ۋىنەى پۆزەتقى زاهيد

لەسەرەتا باسماں لەۋ زوھدە راستەقىنەيەكرد كە بەپىۋانەكانى شەرع و ھەم بە پىۋانە غىرفانىەكە پەسەندە و مەقامىكىشە لەمەقامەكانى تەسەۋف و دەبىت كەسى سالىك بىرى بۆ ئەۋەى بگاتە پەلە بالاكانى ژيانى روحى و غىرفانى، ۋ باسشمان لەۋەكرد زوھد گىرنگ دان نىە بەرۋالەت و دىۋى دەرەۋە، بەلكو گىرنگيدانە بەناخ و دىۋى ناۋەۋەى مەرۋف و دەرکردنى بەرژەۋەندى و ھەۋەسە نەخۋازراۋەكانە لەدلدا و بەماناى ۋازھىنانىكى تەۋاۋ نىە لەدۇنيا بەلكو بەماناى ھىشتنەۋەى دۇنيايە لەدەستداۋ دەرکردنىەتى لەدلدا، چۈنكە شوئىنى راستەقىنەى

دۇنيا لە دەستدايە و لەناو شتە مادىيە كاندايە، بەلام دل و رۇحى مەرۋى
خۇراكى جىاۋازە و دەبىت بەخۇراكى خۇى ئاسودە بىكرىت، بۆيە مەھوىش
لە بەنىگەتەش باسكىردىنى زاهىدە روگەشەكان و
بەرژەۋەندىخۋازە كاندامەبەستى ئەوانەن بەھەلە و سەرەو خوار لەزۋەد
تېگەشتون ، ئەگىنا گەرەترىن زاهىدى راستەقىنە پېغەمبەرە (د.خ)
بۆيە مەھوى بەپۆزەتەش باسى ئەو زۋەدە دەكات لەقەسىدە بەھرى
نوردا كاتىك لەستاشى پېغەمبەر (د.خ) باسى زۋەدەكەى دەكات
كەدەيتۋانى ھەموو خۇشەكانى دۇنيا بە دەستبەھىنى و پىلەو پايشى
گەشتبەۋە عەرشى خودا، بەلام بەكەم رازى بوۋە عولوى ھىمەتى نزم
نەبۇتەۋە بۆ دەغاۋ دەنكە زىزانەى دۇنيا.

لەگەل ئەم ئىحتىشامە، زۋەدى دىيائى تەماشاكە
كەيەك لەشانانى جۆ بۆ قوتى، ياخورما دوسى دانە
فەلەك جاھى سەرى خەرمانى تاعەرش، ئەلبەتە نابى
تەنەزۇل كا عولوى ھىمەتى بۆ دەنكە زىزانە

د م لا-۴۲۱

زاهید لای حافر

زاهید له شیعرى حافر دا یه کێکه له و کاره کتیره ئاینیانیهى که زۆر به ناشیرین و به نه فره تکرایى باسکراوه، ههروهک چۆن وینهى ناشیرینی پیشان دهدات له سهر (واعیز و شیخ و فقیه و امام شهر و مفتی و صوفی خوری پۆش) به هه مانشیوه زاهیدیش ده چیه ریزی نه و کاره کتیره بیزاروانه وه، له تیروانیی حافزه وه نه مانه توێکلی ده ستیان به توێکلی ئاینه وه گرتوه و توێکل په رست و زاهید په رست و واده زان به پۆشیی خه رهقه وه عه باو جبه و به ردانه وهی ریش و مانه وه له خانه قاکاندا ده یانگه یه نیته دوا پله و پایه به رزه کان، به لام نه مانه هیشتا پیان نه خستۆته نیو جیهانی عیشقی راسته قینه وه، زاهید نه گهر خۆی به خواناس و ته قوا په رست نیشان دهدات، به لام حافر باس له وه ده کات نه وه رووی راسته قینه یان نه، رووی راسته قینه یان نه وه یه که نه وانه به ناوی ته قوا و خوا په رستیه وه توشی خۆ لیگۆران و خۆ به گه وه زانی و ریاکاری بوون و خۆیان دانا وه به نه هلی به ههشت و هیرش ده که نه سهر عاشقانی دل و به یاخى و دوور له دین باسیان ده کهن، به هه مان شیوه حافزیش زاهید به نامه حه رم باس ده کات که نابیت نه یینی و رازه کانی عیشقی له لا باس بکریت، چونکه تی ناگات و به پیچه وانه وه ده ستده کات به په لاماردانیان و به ده رچوو له دینیان داده نیته.

پیش زاهد از رندی دم مزن که نتوان گفت

باطیب نامحرم حال در نهانی

له بهردهم زاهیدا باسی رندی مهکه، که تو ناتوانی حالی دهردی

نهینی خۆت بجهیته بهردهم پزیشکی محرم.

حافز جیلوهی پاکی خوابی له کۆر و مهجلیسی زاهید و صوفی و

دانیشتوانی مزگهوت و خانهقاکاندا نابینیت که پرن له ریاو روالهتی دنیا

پهرستی، بۆیه له شیعریکدا نهو نوری خودا له کۆری رهنداندا دهیینیت که

به (خرابات) ناوی دهبات، واته نهو جیلوهی خوابه لای خه لکه پاک و

دیوانه و دهرویشهکان دهبینی که دور له هه موو روالهتیکی دینی و خیرقهو

عهبای بهناو خوابه رستیان له بهرنه کردوو و هیچ ره مزیککی دینیان

دانهناوه بۆتهوهی بناسرینهوه که خوابه رستن بۆیه دهلیت:

در خرابات مغان نور خدا می بینم

این عجب بین که چه نوری زکجایم بینم

د ح ۳۳۵

له مه یخانهو دیری موغاندا نور و روشنای خوا ده بینم شه شته

سهیره ببینه که روشنایی نوریکی وا گهوره له شوینیکی وادا ده بینم.

زوهد فروشان

حافظ بیزاری خۆی له بهرام بهر شهوانه ی له ورزی هه ندی له عیبادته وه زیه کاندایان ده رختووه و ده میان هه لگه ر دووه و قسه یان له سه ر عیبادت کردووه و خۆیان به سه ر قافله ی رینگای خوا به رستی داناو وه و یستویانه خه لک مو عجه بی خوا به رستی و زو ه ده که ی شه وان بی ت و به ن به پیشه و وه رمزی ئایینی، بۆیه حافظ له بهرام بهر شه وان هیدانه دا که له مانگی ره مه زاندا زو ه دو عیباده تیان به خه لک فره شتو وه و شه وان گه یان داناو به هه ل بۆ نمایش کردنی عیبادته کانیان و خوا به رستیه کی روا له تیانه دا وه ستاو ه ته وه و زاهیده کانی به ره زه گران ناو به ر دووه و له بهرام بهر دا رهنده کانی به که سانی ک ناو ده بات که له هه مو کاتیکدا له گه رم و گوری عیشقا ده ژین.

نۆبه زهد فروشان گرانجان بگزشت

وقت رندی و طرب کردن رندان برجاست

٢٠٧٢٥

نۆرهی زوهدو فرۆشانی ئیسکگران تیپه‌ری و کاتی رهندی و وشایی
رهندان له جێی خۆیه‌تی و ماوه‌ته‌وه.

بویہ حافر ریگای بادہ‌نوشانی عیشقی بہ‌لاوہ پہسہ‌ندبووہ، چونکہ
دوورہ لہ‌ریاو خودہ‌رستی و زوہد فروش.

باد‌نوشی که در او روی وریائی نبود

بهتر از زوهد فروش که در او روی و راست

٢٠٧٢٥

مهینوشیک که ریاکار و ساخته کار نهیت چاکتره، له زوهد فروشیک که خه ریکم، ریاکاری و روکاریه،

تەرىقەتى عىشق و رەخنەى زاهىد

حافىز نەرمەتر لەمەھجۇلە قىسەلەگەل زاهىداندا دەھكات و بەگفتوگۆيەكى ھېمانە لەگەل زاهىداندا دەدوئ، ئەگەرچى مەھجۇلە سەرەتاۋە بەشىۋازىكى ھېمەن گفتوگۆى لەگەل زاهىددا دەکرد، بەلام كەزانى ئەوان زۆرتوند پەلامارى ئەھلى دۆ دەدەن، بۆيە ئەۋىش زۆربەتوندى و بەكۆمەللى لىچۈاندنى ئاشىرىن و بەدوۋعاكردن بەلەناۋىردىيان و بەۋەسكەردىيان بەسەگ ناۋى بردن، بەلام حافىز قىسە لەگەل زاهىددا دەھكات و پىيان دەللى ئابى ئىۋە رەخنە لەئىمە بگرن كە ئىمە ناتوانىن واز لەشەربەتى عىشق و پىكى مەى بەئىن، چونكە عوزرمان ھەيەو دەبى ئىۋەش بەمەعزورمان بزەن، چونكە ھەريەكە لەئىمە دەبى ئىلتىزام بە زەدى خۆيەۋە بكات و ئىمەش ئىلتىزام بەمەزەھبى عىشقەۋە دەكەين.

من نخواهم كرد ترك لعل يار و جام و مى
زاهدان معدور داريدم كه اينم مذهب است

من دەست لەلىۋى ياروپىكى مەى ھەلناگرم، زاهىدان بەمەعزورم
بزەن كەمەن ئەمە دىن و رىرەۋمە.

حافىز پىي وايە عەشقى ئىلاھى رەھمەت و فەيزىكى خاۋىيە درا
بەھەر كەسىك ئەۋە خىرىكى گەۋرەى پىدراۋە، و گەشىتن بەعەشقى
بەكەسب و ھەۋل و ماندوۋوۋون و خەلۋەتكىشان نىە، ئەۋ فەيزەيە رۇا
بەسەر ھەر كەسىكدا لەخواۋەيە، بۆيە ئەگەر زاهىد لەقۇناغىكدا مابىتەۋە

و نهگه یشتبێ به عیشقی ئیلاهی و شهو فهیزه ی نه پزایی به سه ریدا عوزری
ههیه، چونکه له ده سه لاتێ خۆدایدا نیه، بۆیه حه قیه تی له رهن دی
سه رده رناکا و له حه قیه تی رهن دی تیناگا.

زاهید ار راه به رهن دی نبرد معذورست

عشق کاریست که موقوف هدایت باشد

د ح ۱۵۸

گهر زاهید ناگای له جیهانی رهن دی نیه یان گهر زاهید ریگای
نه برده سه ر رهن دی گوناهی نیه و عوزری ههیه، عیشق کاریکه په یوه سه
به هیدایه ته وه.

له شویتنکی تر دا حافز جیاوازی ده کات له نیوان شه ریه ت و
ته ریه تدا و پییوایه جیاوازی ههیه له نیوان قسه ی نه هلی شه رع و قسه ی
نه هلی ته ریه ت و عیرفان، بۆیه به نه هلی شه رع که زاهیده کانیش
ده گریته وه ده لی تۆتیناگهی چونکه ریبازی تۆ و شیوازی لیکدانه وه ی تۆبۆ
قسه ی نه هلی دل له روانگه یه کی زاهیر بینانه وه یه، له کاتی که قسه ی
نه هلی دل مانایه کی جیاوازی ههیه له مانا زاهیری که، له به رته وه ی ریبا
و ریچکه تان جیاوازه، قسه کاغان به هه له ده زانن، نه گینا هه له نیه، به لکو
هه له له وه دایه تۆ به پیوه ری خۆت قسه کاکی نه هلی دل لیکده ده یته وه
له کاتی که ده ییت به پیوه ری خۆمان قسه کاغان لیکبدریته وه.

چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست

سخن شناس نه ای جان من خطا اینجا است

د ح ۲۲۶

كاتى گويىت لەقسەى ئەھلى دل دەپىت مەللى ھەلەيە ، غەزىزم
ھەلەكە لىرەدايە كەتۇ قسەناس نىت.

لەبەشىكى تردا حافز وەك بلىي بەزاهىد دەللى، كە ئەۋىش
زەمانىك زاهىدىكى روالتيۇش بىۋە، و خرقە و غەبەي زوھدى
لەبەردابوۋە، بەلام دواتر لەرىگەي غەشقدا لەناۋىداۋە، ھەروەك خۇي دەللى
ھەرچىم ھەبو لە رىگەي مەيخانەي عىشقدا دامنا، تەنەت خىرقە و
غەبەي زوھد و تەقۋاش، واتە لەو سەرمايە رەمزىيە كە ھەمبوۋ ھىچم
بۇ ئەمەيەۋە كە بۆمەبەستى خۆمەستىكرىن لەرىگەي بەدەستەيىنانى
شەرابى عىشقدا خىرقەي زوھدىشم لەدەستداۋ دام بەشەراب و پاشان
لەدۋاي مەست بونم غەقلىشم لەدەستدا، چونكە مەۋۇ كە مەست بوو
غەقلىشى نامىنى، ديارە ئەۋەش بەرۋىشتە ناۋ غىرفان و گەيشتن بەپلەي
مەستى (سكر)، بەپرېنى ھەموو مەقامەكانى تەسەۋفە ، و ھەركەسىك
بگاتە ھالەتى مەستىيەتى ئىتر مالى دۇنياي لەلادەبىت بەنامۇ و
غەقلىش لەو ھالەتەدا دەستەوسانە، ئەلبەتە لەدۇنياي غىرفاندا غەقل
بەباشى باسەكراۋە وئەھلى غىرفان پىيان وايە ئەو ھالەتەنە بەغەقل
دەرك ناكرىت و دەبى غەقل بخرىتەلاۋە بۇ ئەۋەي بگەيتە پلە بالاكەنى
غىرفان و بەغەقلىكارى مەۋۇ لەناۋدەچىت و ناگاتە ناستىكى رۇخى كە
ئارامى و ئاسايشى پىي بېەخشى.

خرقە زەھد مرا آب خرابات بىرد

خانە عقل مرا آتش ميخانه سبوخت

د ج ۱۷۷

ئاۋى خەراپات خەرقەى زوھدى برد و ئاگرى مەيخانەش مالى
عەقلى منى سوتاند.

ئەلبەتە عاشقانى رىڭاى حەقىقەت و عىرفان بەندايەتپان بەمەرج
و ئامانجى روشتنە بەھەشت نىيە، واتە عىرفانى عارىفەكان عىرفانىيىكى
بەرژەۋەندىخوازەنە نىيە، بەلكو خواپەرستى عاشقانىيە ئەوان ھەرۋەك خۇيان
دەلتىن لەبەرئەۋەيە پەرسترا وشاىستەى پەرستەنە، ئەلبەتە
رابىئەى عەدەۋى ناۋبانگىرىن كەسەكە ئەۋ رىڭايەى گرتوۋە و لەيەكىك
لەشىعرەكانىدا دەلى:

احبك حبين حب الهوى	و حب لانيك اهل لذاكا
فا مالذي هو حب الهوى	فشغلى بذكرك عمن سواك
واما الذي انت اهل له	فكشفك لى الحب حتى اراكا
فلا الحمد في ذا ولا ذاك لي	ولكن لك الحمد في ذ وذاكا ^(۱۲)

خۇشم ئەۋىتت دووجار خۇشم ئەۋىتت، جارىك لەبەرئەۋەى خۇشم
ئەۋىتت جارىكىش لەبەرئەۋە شايستەى ئەۋەيت ئەۋ خۇشەۋىستىيەى بۆ
خۇشەۋىسى بۆ ئەۋەيە كەسەرقالبون بەيادت ھەموو سەرقالىيەكى ترى
لەكۆل كىرۈمەتەۋە ، ئەۋ خۇشەۋىستىيەشى كەشايستەى ئەۋەيت، بۆ
ئەۋەيە، كە پەردەت لەسەرخۆت بۆ من لاداۋە تابىينم، نە بۆ ئەۋەيان و
نەبۆ ئەمەيان من شاىەنى سوپاس نىم، بەلكو سوپاسگوزارى بۆ ئەمەيان
و بۆ ئەۋەشيان ھەربۆ تۆيە.

کهواته بهندایهتی عاریفان جیاوازه له بهندایهتی زاهیدانیك که
له قوناغی زوهدا گیریان خواردوو و نه یانتوانیوه قوناغه بپن و بپهڕینهوه
به رهو جیهانی عشق و عیرفان ، هه ربۆیه حافز بهو زاهیدانه دهلی :

تو بندوقی چوگدایان بشرط مزد مکن

که دوست خود روش بنده پروری داند

د ح ۱۷۷

تۆ بهندایهتی وه که هه ژاران به مەرجی کرێ مەکه، چونکه یارخۆی
بهنده پهروه ری ده زانییت.

بهندایهتی عاشقان بهندایهتیه که، که بهنده داده بپری به غهیری خوا،
و ناگری عشق هه موو شتیکی تری له بیری ده باته وه و ته نه یه که روگهی
ههیه، نه ویش روکردنه روشنایی جه مالی خودایه هه وره که حافز دهلی :

در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش به همه عالم زد

د ح ۱۵۲

له نه زه له وه روناکی جوانیت که جلیوهی کردو ده رکهوت، عه عشق
پهیدا بوو ناگری بهردایه هه موو جیهان.

لێره دا بۆمان دەرکەوت کە شیوازی ئاخاوتنی حافز له گەڵ زاهیداندا
جیاوازه له شیوازی ئاخاوتنی مه حوی، حافز به زمانێکی نەرم و بهرزتر
دهدوێ و ناکهوتته نێو شیوازه شورشگیریهی که مه حوی به کاریهتیاوه دژ
به زاهیدهکانی سهردهمی خۆی، پێدهچێ جیاوازی هه بیته له نێوان
زاهیدهکان ئه و زه مان و مه کانهی مه حوی له گەڵ حافزدا و ئه و ته زمونه
دهوله مه ندو گه وره یه ی ئێران زه مینیش رۆلی هه بووه له دروستکردنی
شیوازی دهرپرینه کانی حافز له مه حوی.

زاهید و پیری مهیخانه

حافز وهکو مهجوی بانگی زاهید ناکات تۆیه بکات و واز لهو زوهده وشکه وریاکارانه بهیڤنی و پیتی دهلی : وهره مهیخانهی عیشق و ههولیش نادات پیری مهیخانه رازی بکات بۆ نهوهی زاهیدیش وهر بگریت له مهیخانه کهی و پیتی عهشقی بۆ تیکا، بهلکو حافز بیزاری خۆی لهو جوهره زوهده وشکه دهرده بری و بهندایهتی خۆی چهندباره دهکاتهوه بۆ پیری خهرابات، چونکه لوتف و مهرحه مهتی بهردهوامه و محرابی تبادانیه و ههیشه نور و روشنایی لهو بادیهوه وهرده گری ، که پیری مهیخانه پیشکەشی دهکات، وه له بهرامبهردا حافز رهزی نهوه دهکات بهییت بهموریدی شیخ و زاهید، چونکه نهوانه تهگهر مهرحه مهتیکیان هه بییت ساتیک ههیه یان نیه، واته لوتف و مهرحه مهتیان واله حوکمی نه بوندا.

بنده پیر خرابتم که لطفش دایم است

ورنه لطف شیخ وزاهد گاه هست و گاه نیست

د ح ۷۱

بهندهی پیری مهیخانه م که لوتفی بهردهوام و نه بپراوهیه، تهگهر لوتفی شیخ و زاهید جاریک ههیه و جاریک نیه.

حافز لهزۆر شویندا نهوه چهندباره دهکاتهوه، که موریدی پیری موغانه، چونکه نهوهی شیخ و زاهید بهلینیان پیدابوو ، که بهخشینی نور و روناکیه بهدلی حافز نهوان بهجیان نههینا وپیری موغان بهجیی

ھېنا، بۆيە ۋازى لەشىخ و زاهىد ھېناۋە و بوۋە بەبەندە پىرى موغان،
چونكى پىرى موغان مەرامەكەى بەجى ھېناۋە، بۆيە لەبەيتىكى تردا
بەشىخ دەلى: ئەى شىخ مەرەنجە ۋاز لەتۆ بەيىنم و بىم بە مورىدى پىرى
موغان و ئەۋىكەم بەشىخى خۆم، چونكى ئەۋەعدەى تۆ دات و ئەۋ
مەرامەى من وىستىم تۆ بەجىت نەھىناۋ پىرى موغان بەجى ھېنا.

مىرىد پىر مغانم زىمىن مرنج اى شىخ

چرا كه وعده تو كردى واو بجا اور

د ح لا ۱۴۵

مورىدى پىرى موغانم ئەى شىخ لىم مەرەنجى، چونكى تۆ بەللىنداۋ
ئەۋ بەجى ھېنا.

حافىز بەنۇمىدى ئەۋەى مەرامەكەى شىخ و زاهىد بېھىنىتەدى،
چوۋەتە خانەقاي زاهىدان و خىرقەۋ غەبای زوھدى لەبەركىردوۋە و بوۋە
بەمورىدى ئەۋان و ئەۋ سلوكەى گرتۆتەبەر كه ئەۋان بۆيان دىارىكردوۋە،
بەلام ئەۋ رىگايە نەيگەياند بەۋ مەرامەى كه ئەۋ وىستى، بۆيە ۋازى
ھېنا لەرىگا و رىچكەى زاهىد و شىخ و بوۋە مورىدى پىرى موغان و
برىار دەدات كه خەرقەۋ جەكەى بسوتىنى، چونكى ئەم روالەت و رەمزە
زاهىدىانە نەيگەيانە مەرامى خۆى و تىگەشت ئەم رەزمزانە بۆ
بەدەستەينانى پاىەى كۆمەلەيەتەۋ چاۋ بەسكردنى خەلكە و فروفىلىكە
بەناۋ زاهىدەكان بەكارى دەھىنن و ئەم رەزمزانەش لای پىرى موغان
بەپىكىك لەمەى عىشق ۋەرنەگىرى و رىگاي رەندى ھىچ رەمزە

عهلامهتیکى نیه، لیڤه دا جوریک له رهفکردن ویاخیبون له حافظدا به دی دهکریت که روویه رووبونهویه له گهل مهرامى خراب به کارهینانی دیندا.

من این دلّی مرقع را بخواهم سوختن روزی

که پیری می فروشانش به جامی بر نمیگیرد

د ح لا ۱۵۹

روژی من ئەم عهبارهنگاو رهنگه (مه بهستی به چهندهها پارچه رهنگاورهنگ پینه کراوه) دهسوتینم، که پیری مهیفرۆشان به پیکیک نایهویت.

حافظ زاهید به زمانلوس و فریوده ر دادهنی وپیسی وایه زاهید به زمانلوسی و ئیدعای کهشف و کهرامت دهکات، جا بوئوهی حافظیش نهچیتته ریزی نهوانهوه زوو خهرقه و جبه کهت داده کهنی و دهیخاته لاوه. بوئوهی گیان به سهلامهتی ده رکات.

حافظ ایسن خهرقه بینداز مگر جان بری

کاتش از خرمن سالوس و کرامت برخاست

د ح لا ۲۱

حافظ ئەم عهبايه له بهر داکه نهو بیخه لاوه، به لکو گیان به سهلامهتی ده رکهیت، چونکه ناگر به ربۆته خهرمانی فریوکاری و کهرامتهوه.

پاشان حافظ نهو زوهد و خهرقه پۆشانه به ریا دهزانی و ریاش هاوبهشی دانانه بو مه عشوق که له فهرمووده دا به (شیرک خفی — هاوبهش شاراوه) ناوی براوه، بۆیه حافظ له خانقاو موریدی شیخه وه دیتته

دهروه بهرهو مهیخانهی عیشقی حقیقی دهروات ، شه مهش به ناگا
هاتنهوهی خوێ دهزانی که شهوانهی ماونه تهوه له ناو خانه قاکه دا هیشتا
لهغه فله تدا دهژین و شه گهری به ناگابینهوه ، شهوا وهکو حافز بهرهو مهیخانه
دهکهونه ری.

حافز له بهیتیکی تر دا دهلی :

ز خانقاه به میخانه می رود حافظ

مگر ز مستی زهد ریا بهوش آمد

د ح لا ۱۷۵

حافز له خانه قاوه بۆ مهیخانه دهروات ، له بهر شهوهی له مهستی
ریا به ناگا هاتهوه.

حافز له بهیتیکیترا دهلی :

زهد گران که شاهد و ساقی نمی خرن

در حلقه چمن به نسیم بهار بخش

زوهدی گران که یارو ساقی نایکرن له نهلقهی گوژار و باخدا بده
به نه سیمی بهار.

حافز لای پیری مهیخانه دلی ناوی خوارد و تهوه و بهرگهی عیشقی
خوایی گرتوه ، بۆیه به زاهید و خه لوه تنیشانی تری خانه قا دهلی :
وهرنه ده ری له خه لوه تگا کان و برۆن بهرهو دیرموغان لهوی ناویک دهدهن
که دل به هیز دهکات و دهتان گهیه نه یه قینی عیش.

ای گدای خانقه برجه که در دیرمغان

می دهند آبی دلها را تو انگر می کنند

د ح لا ۱۹۹

نهی گه دای خانقه ههسته که له دیری موغاندا ئاوێک پێشکەش
دهکەن که دلهکان بههێز دهکات.

هەرلهو دیری موغانه و له لای پیری موغان گرفت و پرسه ئالۆزهکانی
حافز کراوه تهوه و رزگاری بووه له گری ئی گومان و تاریکی ئیدراکی
حهقیقهت، بۆیه دهلی :

مشکل خویش بر پیر مغان بردم دوش

کو به تائید نظر حل معامی میکرد

د ح لا ۱۴۲

دوینی شهو گرفتی خۆم برده لای پیری موغان، هەر بههێزی بینین
(بصیره) ی پشتهوهی شته ئالۆزهکان و نادیارهکانی پشتی پهرده گری
گرفتهکانی کردهوه.

حافز که باسی نهو ئاوه دهکات که له مهیخانهی عیشق
دهیبهخشنهوهو دلهکان بههێز دهکات ، یان بهتوانای هیزی بهسیره
چارهسه رکردنی موعهه مای دهکات، مه بهستی رزگار بوونه له وه سواسی
ودوو دلیهی که زۆر پیر و زاهیدهکان تی ئی کهوتوون و له جیهانی مهعنه ویتدا
به جیلوهی نوری حهقیقهت دهرویتتهوه ، که له بهیتیکیتدا باسمانکرد چون
حافز له کاتی مهستیدا له مهیخانه نوری خودای بینی و بهسهر سورمانهوه
باسیدهکات، ههروهها رزگار بوونه له دونیای پر ئیشکال و پیکوتایی
جه دهلیاتی عهقل.

زاهید وباری مهحهبهت

حافز لهزۆر شویندا ئاماژه بهوه دهکات که ئهم ریڭای عیشق و مهحهبهتهی نهوان ههلیان گرتووه هدر لهروژی یهکهمهوه کراوه به قهدهریان، عیشق لهگهڵ رۆحی ئیمه دا شیلراوه و ئهم بهشهی که به ئیمه دراوه لهعیشق لهروژی (الست - نهلهست) هوه قبولمان کردووه وشانمان داوته ژیری، که نه مهش ئاماژه به نایهتی (واذا اخذ ربك من بني آدام من ظهورهم و ذريتهم واشهدهم علی انفسهم الست بربکم قالوا بلی شهدنا) اعراف نایهتی ۱۰۷.

واته : پهروه دهگارت پشتاوپشتی نهوهی ئادهمی کۆکردهوه (لهجهانی پهههان و شاراوهدا پهیمانی لێوه رگرتن) و کردنی بهشایهت به سهرخۆیا نهوه و (پیتی فەرموون) ئایا من پهروه دگاری ئێوه نیم؟! هه موو وتیان: ناییت تۆ خۆی ئیمه نه بیت، به لێ شایه تیمان داوه (که تۆ پهروه دگارمانیت) نه مهش بۆ نهوهی نهوه کو لهروژی قیامهتدا بلایی به راستی ئیمه له مه بیتاگابوین؟!

بوونی جوهره گریبه ستیکی بناغهیی، که به لای سۆفیانه وه نه زه لیه، له نیوان عاشق و مه عشوقدا، به لکو له نیوان خالیق و مه خلوقدا، که پیش هه مووشتیک ده کری ناوی پابه ندیی نه زه لی مروۆشی بنری^(۱۳)، به لام لێره دا حافز ده لێ نهی زاهید تۆ نازانی ئهم گریبه سته نه زه لیه هیه له نیوان ئیمه ی عاشق و پهروه دگاری مه عشوقدا بۆیه ره خنه ده کری.

برو ای زاهد وبر دردکشان خرده مگیر

که ندادند جز این تحفه بماروز الست

د ح ۲۶۷

برۆ نهی زاهید ره خنه له باده نویشان مه گره، چونکه له یه کهم روژی
خه لقه وه جگه لهم توحفه و دانسقه یه هیجیان به نیمه نه داوه.

له یتیکی تردا حافظ ده لێ :

ملا متم به خرابی مکن که مرشد عشق

حوالتم به خرابات کرد روز نخست

شرح عرفانی غزلیهای حافظ / ج ۱ ۱۸۶۷

سه رزه نشتی نه وه م مه که سه رخۆشم ، چونکه رابه ری عیشق
له روژی یه که مه وه منی حه والهی مه یخانه کرد.

چونکه عه شق ناگریک بووه له مه عشوقه وه به ربووه گیانی
عاشقان، که نه مهش له ده رکه وتن و ته جه لی حوسن و جوانی
مه عشوقه وه یه وه نهو بریقه ی حوسنه به رعاشقان که وته وه.

در ازل پرتو حسنت زجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش برهم عالم زد

د ح ۱۵۲

هه ره نه نه زه له وه رو شنایی جوانیت که جیلوه ی کرد و ده رکه وت،
عه شق په یدابوو ناگری به رد رایه هه مروو جیهان.

زاهید ههروهك پێشتریش باسماکرد كه سایهتیهکی نێگهتیشه لای
حافز و كهسیكه زۆر بهخۆیدا دهنازی و مهغروره و به خواپهرستی و زوهده
وشكهكهیدا دهنازی، واخۆی پیشان دهوات كه پێویستی و نیازی نیه و
خاوه تیشوی پاشهروژی خۆیهتی، و خۆی لهجوملهی نهو كهسانه
دادهنیت كه نهمانهتی پهروهردگاریان هه لگرتوو و توانیویهتی باری
تهكلیفیک هه لگرتیت كه ناسمان و کێوهکان و زهوی نهیانتوانیوه هه لیبگرن،
بۆیه حافزیش دهلی: بههۆی نهو غرورو و بهخۆدا نازینه زاهید نهیتوانی
ریگای رزگاربوون بگرتته بهر، بهپێچهوانهوه نهو رهندهکانه که ریگای
رزگاری و سهلامهتیان گرت بهر بهرهو بهههشت، که دیاره مه بهستی
له رهند نهو كهسانیه که دابراون له دونیاو کۆمهڵگا و یه کلابونه تهوه بهو
خودا و هه میشه زیاتر پارانه و هیان زۆره و خوشیان به کهم دهزانن:

زاهد عرور داشت سلامت نبرد راه

رند از ره نیاز بدار السلام رفت

د ح ۷ ۸۴

زاهید مه غروربوو به سهلامهتی ریگهی دهرنه کرد، بهلام رهند
له ریگهی خۆ به که مزانییدا و داواه چوه بهههشت.

بۆیه حافز پێیوییه که تهوباری نهمانهته رهندان هه لیا نگرتوو و
خۆیشی دهخاته ریزی رهندانهوه له نه زه لهوه نهو فهیزه ی پێ به خراوه که
خوا بی نیازی کردوو که خواپهرستییهکی ریاکارانهیه که زاهیدهکان
دهیکهن.

حافظ مکن ملامت رندان که درازل

مارا خدا ز زهد ریا نیاز کرد

د ح لا ۱۳۳

حافظ سه رزه نشتی رندان مه که، چونکه له نه زه له وه خوا ئیمه ی
له زو هدی ریا بی نیاز کرد وه.

حافظ له بهیتیکدا ئاماژه به وه ده دات، که باری نه مانه ت و
مه چه بهت ئاسمان نهیتوانی هه لیگری بۆیه نه و نه مانه ته ته نها دیوانه و
رهنده کان ده توان هه لیگرن، نه لبه ته دیوانه و رنده کانیش نه فی خویان
ده کهن و بیجگه له عیشقی نیلاهی و حقیقه ت هیچ شتیکی تر ناسن
به پیچه وانه ی زاهیده رواله تپه رسته کانه وه، نه لبه ته حافظ خویشی
ده خاته ریزی دیوانه و رنده کانه وه.

آسمان بار امانت نتوانست کشیدر

قرعه ی کار به نام من دیوانه زدند

د ح لا ۱۸۴

ئاسمان نهیتوانی باری نه مانه ت راکیشی بۆیه ناوی منی دیوانه یان
له تیروپشکدا راکیشا.

پەردە ھەلمايىن لەسەر رووى راستەقىنەى زاهىد

حافىز كارەكتەرى زاهىد بەكەسىك ناساندوۋە كە ھەمىشە تىپروانىنىكى روگەشيانەى ھەيە ، بەو مانايە تەنھا تويىكلى دىنى ۋەرگرتوۋە ۋەرۆيشتۆتە ناۋ قولايىيەكانى ئاين ۋ ئامانجە بەرز ۋ گەورەكانى ھاتنى دىنەكان نازانى ۋ لە ھەقىقەتى دىندارى نەگەيشتە، بۆيە ئەم دەستگرتنە بە تويىكلەۋە رەنگدانەۋەى نىگەتيفىشى ھەپوۋە لەسەر ئاكار ۋ سلوك ۋ روالەتى دەرۋە ۋ ناۋەۋەى زاهىد، بە گشتى زاهىد لاي حافىز ئەم سيفەتانەى تىيادايە .

- غورور ۋ خۇ بەگەورەزانىن .

- خۇ بەخوداپەرست دەرخەر ۋ ھەمىشە لەشۋىنى خواپەرستىدايە .

- رىياكار ۋ سست ئىمان .

- ھەزى لەپلەۋ پاىەى دونىايە .

- بى ۋەفاۋ بى پەيمانە .

- ئەھلى عىشق ۋ ھەقىقەت نىيە ^(۱۴)

حافىز بەراۋردىك لەنىۋان ئاكارى زاهىد ۋ رەنداندە بەشىۋەيدەك سىفاتى زاهىد نىگەتيف ۋ مايەى بىزارىيە ۋ دوركەۋتنەۋەىە لەعشق ۋ سىفاتى رەندىش پۆزەتيف ۋ مايەى نىزىكىە لەمەعشوق، زاهىد عوجب گرتويەتى ۋ بەخۇيدا دەنازى ۋ مەغرورە لەبەرئەۋەى نويۇ دەكات، ئەلبەتتە نازانى عوجب يەككىكە لەو سيفەتانەى كە خەرمانى عىبادەت ۋ نويۇكەى ناگرتىبەر دەدات ۋ دەيسوتىنى ۋ عوجىش ھۆكارى دوركەۋتنەۋەى مەرۇف

لەخواو یەکیەک بوو لەو سیفەتەکانی که نییەسی لەفەیز و رەحمەتی خواپی
دوورخستەوه، هەر ئەم عوجبەش بوو وایکرد کۆمەڵی لەسۆفیه‌کان که
هەلسن بەئەنجامدانی کرداری خراپ و نەشیاو بۆ ئەوەی توشی عوجب و
ریانەبن که دواتر به (مەلامەتیە) ناسران بەلام سیفەتی (نیاز) داواکاری
و کروزانەوه و بەرەوام داوای رەحمەت و فەیزی خواپی دەبێتە مایە
رژاندنی فەیزی خواپی بەسەر بەندەکانیدا که جیلۆه‌کردنی مەعشوقە
لەحاله‌تی مەستییدا، که حالەتیکە مەعشوق تیايدا روناک دەبێتەوه
لەبەرەدم کهسی عاشقدا.

زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز

تا ترا خود زمیان باکه عناین باشد

د ح لا ۱۵۸

زاهید بەخۆدا نازین (لەخۆ رازیبوون) و نوێژ و من و مەستی و
دوعا و داواکاری تابزانی خۆت لەم نێوانه عینایەت و پشتگیری بۆ کامان
بی.

مەستی لەزماندا بەمانای بی‌ئاگایی و بی‌هۆشی دیت، بەلام
لەزاراوهی غیرفانیدا بەمانای حیرەت و سەرسۆرمانیکی لەبینینی جوانی
مەعشوقەوه دروست دەبێت، بەمانایەکی تر مەستی قولبۆنەوه و نوقم
بوونی عاشقە لەعیشقی خۆشەویستییدا^{۱۵} کهواتە زاهد نیلتزام بەنوێژیکی
ریاکارانەوه دەکات و منیش نوقم بوم لە خۆشەویستی خودادا بابزانی
عینایەت و پشتگیری بۆ کامانە یان لەبەیتیکی تردا حافز دەلی:

زاهد شراب کوثر و حافز پیاله خواست

تادر میانه خواسته کرد گار چیست

د ح لا ٦٥

زاهید شەرابی کەوسەر و حافز پیالەیی خواست، تابیین و لەم

نیوەندەدا ویستی کردگارچیە؟

زاهید شەرابی هۆی خستە ئەو دونیاو ئومێدی بەشەرابی
کەوسەرە، بەلام حافز هەر لەدوونیا پیالەیی شەرابی عیشقی هەلگرت و
دەیهوێت هەر لەدوونیا مەستی عیشقی نیلاهی هەبێت و خوداویست بێت
و بەرژووەندیخواز نەبێت وەک زاهید، پاشان حافز دەئێ: ئەگەر ئەو
بەئومێدی تەلار و بالەخانەکانی بەهەشت و حۆریەکان خواپەرستی دەکات
ئەوا ئێمە مەیحانەیی عیشق تەلار و بالەخانەکانمان یاری راستەقینەش
حۆریمانە.

زاهد اگر به حور و قصور است امیدوار

مارا شراپخانه قصوراست و یار حور

شرح عرفانی غزلهای حافظ ج ١ لا ١٧٠٣

ئەگەر زاهید بە حۆری و قەسر و قسور ئومێدەواری، ئەوا شەرابخانە

قەسری ئێمەییەویاریش حۆریمانە.

لاهوری دهفه رموی : عارفی شیرازی (مه بهستی حافظه) لهم بهیتهیدا ده می له بهرزترین پلهی عیرفان داوه، که زوهدی عارفانهیه که ده ئی : نه گهر زاهید بهرزترین و دوا نامانجی به دهستهینان قه سر و قسوری به ههشت و حۆریه نهوا ئیمه بیجگه له خودا و مهقامی عیشقی و خۆشهویستی نیلاهی هیچ نامانجیکی ترمان نیه.^(۱۶)

پاشان حافظ باس له ریگای رهندي دهکات، که ریگایه کی سهخت و پر نشیوه و ناز پهروه دهکان ناتوانن بیهرن.

ناز پرور و تنعم نبرد راه به دوست

عاشقی شیوهی رندان بلاکش باشد

د ح ۱۵۹

نازیه روه دهی نیو نازو نیعمهت ناگات به دوست، عاشقی به شیوهی رهنانی زه همه تکیش به.

زاهید و شیخه کان به ناز پهروه دهکان که هه میسه نزیکی سه رای سولتانه کانن ناتوانن ریگای رهندي بگره بهر، چونکه ریگای رهندي ریگایه کی پر زه همهت و به لایه.

له بهیتهیکی تردا حافظ داوا له رهندي دهکات که ریگای عهشق له موخته سیبه وه فیهرن، موخته سیب له ده ده ولته تی نیسلامیدا مه موری فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه بووه به تاییه تی له شوینه گشتیه کاندا، حافظ له بهیتهیکدا له لایه تانه له موخته سیب ده دات به وهی که ده بیته له هه مووکه سیك پاکتر بیته و دور له حه رامه کان بیته و فرمان به چاکه

بکات ، بهلام شهو خۆی به درۆ شهراب نه خواتهوه و مهست ده بیټ و کهس
پیتی نازانی، کهچی له شوینه گشتیه کاندای رێگری له خهڵک دهکات بخۆنهوه
و یاسایان به سهردا دهسهپینی نهگهر ههرا میێک بکهن، کهواته نهی رهند
تۆش له محتهسیبهوه فێریه نهک له زاهیدهوه که رێگای عهشق و مهستییش
دهبیټ وهک محتهسیب شاراو دهبیټ و نههینییهکانی عیرفان ناشکرا نهکهیت و
لهرواتهدا وهک زاهید دهرنه کهویت.

ای دل طریق رندی از محتسب بیاموز

مست است و درحق اوکس این گمان ندارد

د ح لا ۱۲۶

نهی دل رێگهی رندی له محتهسیبهوه فێریه، مهستهو کهس
دهربارهی نهو هیچ تهه گومانهش نابات.

تهه سیفه تهش وادهکات که زاهید ناگای له حالێ رهندان نه بیټ،
چونکه نهو روکار په رسته و هه رچیش له سه رهندان بلیټ مایه ی رهنجاندن
نیه.

زاهد ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست

درحق ماهرچه گوید جای هیچ اکراه نیست

د ح لا ۷۱

زاهدی روکار په رسته ناگاداری حالێ نییه، سه باردهت به نییه
هه رچی بلیټ جیگهی رهنجانیێک نییه.

ئەگەر زوھد بەماناي وازەينان بېت لەدۇنيا بۇ قىيامەت ئەۋا حافىز دەلى : مەن پىۋى زوھد وتۆبە (طامات) و قسەيەك خەلگى پى فرىو بەدى نىم، بۆيە بەپىالەى بادەى ساف لەگەل مەن بدوى، لىرەدا لاهورى دەلى : مەبەستى حافىز ئەۋەيە، ئەگەر زاھىدەكان بۇ بەرژەۋەندى قىيامەت و بەھەشت واز لەدۇنيا دەھىنن و تۆبە دەكەن و قسەى ھەلەق و مەلەق دەكەن بۇ ئەۋەى خەلگ بەدۆستى خاىان بزەنن، ئەۋا مەن واز لەدۇنيا و قىيامەتەش ئەھىنم و ھىچىان ناگۆرمەۋە بەعەشقى ئىلاھى و تۆبەش قەت ناكەم لەشەرابى خۆشەۋىستى ئىلاھى، بۆيە ئىمە زمانى عىشق دەزانىن و زمانى بەرژەۋەندىخاۋى نازانىن و بەۋ زمانەش لەگەل ئىمە بدوین.

مامرد زەھد وتۆبە و طامات نىستم

بامما بچام بادە صافى خطاب كن

د ح ۲۹۶

ئىمە پىۋى زوھد و تۆبە و تامات نىن پىالەى بەبادەى ساف لەگەل ئىمە بدوین.

چونكە حافىز پىۋاىيە ئەۋ زوھدەى روالەتەى كارىكى مەجازىيە و ھەقىقەتى نىيە و لەپىناۋ بەرژەۋەندىدايە، ۋە لەرۋژى دوايشدا ھەركەس كارەكەى مجازى بېت شەرمەزار دەبىت.

فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید

شرمنده رهروی که عمل بر مجاز کرد

د ح لا ۱۳۳

سبیهینی که سهرهتای حقیقهت دهرده که ویت شهو ریبواردی

که کاری مهجازی بوو شهرمنده دهبی.

نهمهش ناماژه بهتایهتی (یوم تبلی السرائر)^(۱۷) لهروژیکدا کهشته

شاراوه و نهینیهکان پهردهی لهسهر لادهبری، بویه دواتر حافظ بهخوی

دهلی و مهبهستیشی زاهیده که کاری حقیقی عیشقی ئیلاهییه:

کار صواب باده پرستی است حافظا

برخیز و عزم جزم بکار صواب کن

د ح لا ۳۹۶

کاری راست و دروست به عیشقه په رستنه حافظ ههسته و بریاریده و

رووبکه ره کاری راست و دروست.

ههر لهباسی دهرخستنی حقیقهتی زاهیده لۆمه که رهکان حافظ

باسی په یمان شکاندنی زاهید دهکات، که په یمان له گهل خودای خویدا

شکاندووه و که سیککی په یمان شکینه، بویه حافظ زاهیدی مه غوروو ریاکار و

خۆبه و هلی خودا ناگادار ده کاته ووه که ئامان لهباری غیرهتی مه عشوق بی

خهم مه به، چونکه رهنگه له ههر ئان وساتیکدا له ئیمان ده رچیت و

ده رچونیش له ئیمان شه و هنده نابات.

زاهیدا این مشواز بازی غیرت زنهار

که ره از صومعه تا دیر مغان این همه نیست

د ح لا ۷۴

زاهید، لهباری غیرت بی خه مهبه نامان!! چونکه ریگه
له عیباده تکاوه تا دیری موغان نه وهنده نیه.

زاهیدی روآله تپهرست

حافز زاهید به روآله تپهرست داده نی ته لبه ته زاهیدی روآله تپهرست
جیاوازه له زوهدیکی عیرفانی، چونکه زاهیدی روآله تپهرست که سیکه که
واز له دونیا دهینی له بۆیه دهستهینی دونیا (ترك الدنيا للدنيا) واته
نه وکه سهیه که به زاهیر وازی له دونیا هینا و خه رقه و جبهی زوهدی
له بهر کردوو و خواپهرسته کی ریا بازارنه دهکات به مهبهستی
چاوبه ستکردن و راکیشانی خه لک نهزان به لای خویدا، واته زاهیدی
روآله تپهرست ناخی ویرانه و دهره وهی جوان و فریودهر و ویرانه،
به پیچه وانیه مهلامه تگه ره کانه وه که له پیناسهیدا هاتوو، مهلامه تگه ر :
نه و که سهیه که هیچ چاکهیه کی خوی دهرناخات و هیچ خراپهیه کیشی
ناشاریته وه ، حافزیش دهلی:

زاهد ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست

در حق ما هر چه گوید جای هیچ اکراه نیست

د ح لا ۷۱

زاهیدی روآله تپهرست ناگاداری حالی نیمه نیه، سهبارته به نیمه ههرچی
بلیت جیگه ی هیچ لۆمهیه ک نیه.

رێگای عیش رێگای گه‌یشتنه به‌مه‌عشوق و دوا مه‌رامی له
عیشقیش عاشقیش گه‌یشتنه به‌مه‌عشوقی حه‌قیقی، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌ناو
زاهیده‌کان که نامانج له‌زوه‌ده‌که‌یان گه‌یشتنه به‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌ دو‌نیایه‌کان
و سه‌ره‌نچراکی‌شان‌ی خه‌لک‌یه‌ به‌لای زوه‌ده‌که‌یدا و کو‌کردنه‌وه و
خر‌کردنه‌وه‌ی خه‌لکی عامه‌یه و په‌یدا‌کردنی مو‌رید و وابه‌سته‌کردنی
خه‌لکه به‌ته‌ریقه‌ته‌که‌یه‌وه، بۆ رازی‌کردنی نه‌و خه‌لکه ده‌بی‌ت به‌رگی زوه‌د
له‌به‌ربه‌کات و رواله‌ته‌ دینه‌که‌ی فریویان بدات، بۆیه عارفی‌کی گه‌وره‌ی
ئێرانی (محمد شیرین مه‌ غریبی) به‌و که‌سانه ده‌لی‌ت مادم ئێوه
مه‌رامتان مه‌عشوقی حه‌ق نه‌ و رازی‌کردنی خه‌لکه، ئیتر ده‌ست له
مه‌سه‌له‌ی کو‌فر و ئیمان هه‌لگرن و با‌سی مه‌که‌ن و دابه‌شی مه‌که‌ن به‌سه‌ر
خه‌لکدا.

ای که‌در قبول خاص و عامی روز و شب

کفر و ایمان رار هاکن نام این مبر

ئه‌ی نه‌و که‌سه که به‌روژ و شه‌و له‌هه‌ولی رازی‌کردنی خه‌لکی خاس و عامی
واز له‌با‌سی کو‌فر و ئیمان بێنه‌و ده‌ستی لی هه‌لگره و ناوی مه‌به.

ئه‌م رواله‌ته‌په‌رستیه رهندانی رێگای عه‌شقی حه‌قیقه‌ت لانا‌که‌نه‌وه
به‌لایه‌وه، چونکه خالی بونه‌ته‌وه له‌دو‌نیاو به‌ناو دو‌نیادا ده‌روژ و هه‌یج
شتی‌کی دو‌نیا کاریگه‌ری نابێ‌ت له‌سه‌ریان و نابێ‌ته مایه‌ی نامانج و
هه‌وڵیان بۆ به‌ده‌سته‌ینانی، که حافز به (بره‌نگان طریقت) ناوی ده‌بات
به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌و زاهید و شێخانه‌ی که‌مه‌جوی به (قوتاعی ته‌ریقه‌ت)
ناوی ده‌بات و کاریان دینه‌رو‌شیه.

برهنگان طریقت به نیم جو نخرید
قبای اگلس آن کس که ازهنر عاری است
موجهردانی تهریقت به نیو جو نایکرن کهوای تهتلهس نهو
کهسهی که بی هونهرو مهعریفهته.

له بهرتهوهی زاهید و بهناو شیخهکانی تهریقت بهزاهیر شیخ و
پیری تهریقتن و له حقیقهتدا قوتاعی تهریقتن و بهروالتکهیان خه لک
فریو دهدهن و له حقیقهتیاندا نهوانه دورن لهزوهدی عاریفانه، بویه حافظ
واز لهزوهدی وشک و فریو دهدههینی و روودهکاته خهرابات بو
بهدهستهینانی زوهدی عاریفانه و ههرچیشی ههیه لهوړیگیاده دا دایدهنی
بهتایبهتی نهو ره مزهیهی که زاهیدهکان خوینی پی نمایش دهکهن، که
خهرقه و جبهکانیانه، حافظ نهک تهنها ناوی خهرابات خهرقه زوهدهکهی
دهبات، به لکو ناگری مهیخانه عهقلیش دهبات، چونکه دهچیته ناو
عیشقی راستهقینه و مهست دهبیته و دهگاته پله بالاگانی عیرفان و
به مهستهوینیشی که نوqm بوونه لهعیشقی مهعشوقدا عهقلیشی
وهزیفهکان دهوهسی و دواتر بهناگری عیشق دهسوتی.

خرقه زهد مرا آب خرابات برد
خانه عقل مرا آتش میخانه بسوخت
د ح ۱۷۹
ناوی خهرابات جبهی زوهدی برد و ناگری مهیخانهش مالی عهقلی منی
سوتاند.

خەرابات لەزاراوهی غیرفانییدا مهقامی تاکایهتی، واتە سالیك هه‌موو سیفات و کردار و خودی خۆشی له‌و مه‌قامه‌دا له‌زاتی پەرۆردگاردا فه‌نا ده‌بی و هه‌موو کار و کرداره‌کان ده‌گه‌زێته‌وه بۆ پەرۆردگار که‌یه‌کتا په‌رستی ده‌گاته لێ‌کردنه‌وه و لا‌بردنی هه‌موو نه‌وشتانه‌ی که‌درانه‌ته پال‌خودا^{۱۸}، که‌واته لێ‌ره‌دا حافز گه‌یشته‌یه مه‌قامی به‌رزی ته‌وحید به‌وه‌ی هه‌موو نه‌وشتانه‌ی که‌ره‌مز و روا‌ه‌تکاریه پێ‌وه‌ی ناوی خه‌رابات به‌دویه‌تی و ناگری نوری خواش عه‌ق‌لی لێ‌سه‌ندۆته‌وه، که‌واته رۆشته‌ ناو خه‌رابات‌ه‌وه گه‌یشته به‌یه‌کتا په‌رستی (التوحید) بۆیه خواجه محمەد پارسا ده‌فه‌رموی :

ه‌ر‌کو به‌خه‌رابات نشد بی دینست زیرا که خرابات اصول دینست^(۱۹)

هه‌ریه‌کی به‌خه‌رابات نه‌گه‌یه‌ت بی دینه، چونکه خه‌رابات بنچینه‌ی دینه

حافز پێ‌ی‌وايه هه‌تا زاهید خۆی پێ‌ی‌چێ به‌خرقه‌و عه‌باو خۆی قه‌تیسکا له‌چوارچێ‌وه‌ی روا‌ه‌ت و ره‌مه‌زه زاهیریه‌کانی شه‌ریعه‌ت ناگاته پله‌ بالا‌کانی عیشق، بۆیه زاهید ده‌لی وهره ناگر به‌رده عه‌باو خه‌رقه‌ی زوهد و عاشقی نه‌برۆی هیلالی ساقی به، چونکه جوانی هیلالی می‌حرابی ساقی هیلالی می‌حرابی ئیمامی مزگه‌وتی تێ‌کشکاندوه.

درخرقه زن آتش که خم ابروی ساقی

برمی شکند گوشه‌ی محراب امامت

د ح ۸۹۷

ناگره‌ر بده خه‌رقه چونکه هیلالی نه‌بروی ساقی گو‌شه‌ی می‌حرابی ئیمامی شکاند.

حافز چۆن پیتی وایه خهرابات مهقامی یه کتاپه رستیه و هه رکهس
بگات بهو مهقامه له هه موو سیفات و کردار و خودی خویشی له ناو نوری
خودادا فناده بی ، به هه مان شیوه پییوایه خهرقه مهقامی بته رستیه و
ته گهر ده ته ویت بگهیت به دینی راسته قینه و مهقامی یه کتاپه رستی
(التوحید) ده بیته له ناو نهو خهرقه یه ده رچیت و روتبته وه له هه موو
بته رستیه ک، چونکه بته رستی و هاوبه شی پهیدا کردن له ژیر نهو
خهرقه دایه .

خدا از ان خرقه بیزار ست صد بار
که صد بت باشدش در استین

خودا سه د جار لهو خهرقه یه بیزاره، که سه د بت له ژیریدا و له نیو
قۆله کانیدایه .

حافز مرۆفی خوایی به عاشقیکی بی باک ده بیینی و له رواله ته کهیدا
نایبینی ، و له وه دا نایبینی که ده بیته خه لکی باوه ری پییه تی به وهی که
مرۆفی خودایی ده بیته ری و ره سمی تاییه تی هه بیته و شوین جیاواز و
جلوبه رگی جیاوازی هه بیته و ناو و نازناو کونیه له خۆی بنی، بۆیه حافز
له مجۆره رواله ته رستیه هه لدیت به ره وه مه یخانه ی عیشق ده پروات و پیتی وایه
نهم رۆشنه شی به هۆشهاته وه یه له زوه دی ریاکاری که جیهانیکی پر
له رواله تکاری فریوده ره .

ز خانقاه به میخانه میروود حافز

مگر زمست زهد ریا بهوش آمد

د ح لا ۱۲۵

حافز له خانهقاوه بۆ مهیخانه دهپوات، له بهرتهوهی له مهستی ریا
زوهده به ناگاها تۆتهوه.

وه له بهیتکی تردا حافز تۆبه له زوهدی ریاکاری دهکات و دهچیته
ناو زوهدی عیرفانی و دهفرموی:

بشارت برکوی می فروشان

که حافز تۆبه از زهد ریاکرد

د ح لا ۱۳۰

مژده بۆ کۆلانی مهیفرۆشان که حافز تۆبهی له زوهدی ریاکاری کرد.

پاشان حافز پیتیویه خانهقا شوینی خراپکارانه و نهوانه
له خانهقادان خوا په رستیکی راسته قینه نین و فریوده رن و نهو روالهت و
شوین مهقامهش که دایاناوه ته نهها بۆ فریودانی خه لکه، بۆیه خانهقا
به شوینی رووره شهکان داده نی و نه گهر دهته وی روو سووری لای خودا بیت
ده بیت رووبکه یته خهراپات و به نوqm بوون له عه شقی خودا خۆت روو
سوور بکهیت.

بیا به میکده چهره ارغوانی کن

مرو به صومعه کاغیا سیاهکارانند

وه ره بۆ مهیخانه و رووت نه رخه وانی بکه، مه پۆ بۆ خانهقا که
شوینی خراپه کارانه.

هممیشه کاره کتەری زاهید که سیکه بهرام به ره کهی تاوانبار دهکات و تۆمه تباری دهکات به ده رجوو له ریبازی شهریهت و ده رجوون له دین، ده رجوون له دینی و ریبازی شهریهتیش بهو پیوه و تیگه یشتنه یه که نهو زاهید و شیخانه دایناوه ، و هر قسه و باس و تیگه یشتنیکێ تر یان رهفتاریک که نهیه تهوه له گهڵ پیوه ره کانی نهواندا، لای نهوان نههاتنه وهیه له گهڵ پرنسیپه کانی شهریهت و ده رجوونه له دین، حافظ پییان دهلی : قسه و باسی خه لکی به تاوان و هه له لیک مه ده نه وه، گوفتاری نه هلی دل جیاوازه له گوفتار و پیوه ره کانی نیوه، که نیوه تیئاگه ن و زاهیر بینن و ناگاتان له نهینه کانی دل نیه و قسه ناس نین، نیتر تۆمهت به سهر خه لکدا دابهش مه که ن و خه له له که له قسه ی نه هلی دلدا نیه، خه له له که له وه دایه که نیوه تیئاگه ن:

چو بشنوی سخن اهل دل مگوکه خطاست

سخن شناس نه ای جان من خطا اینجاست

د ح ۲۲

کاتی گویت له قسه ی نه هلی دل ده بیته مه لی هه له یه، هه له له وه دایه تو قسه ناس نیت.

له به ره نه وه ی زاهید له قسه ی ره ندیکێ وه ک حافظ تیئاگات نهوا وه ک دیو وایه که له کاتی خویندنی قورئاندا هه ل دیت، دیاره (دیو) تاقمه خراپه که ی جنۆکه یه، حافظیش به چواره خویندنه وه (قرأت) قورئانی له به ربوو، ههروه ک چۆن جنۆکه خراپه کان له کاتی خویندنی قورئاندا بیزار

و قەلەن ھەروەك مەھرى وتى زاهىد بەباسى عىشق دەكەۋىتتە جۈلە جۈل
بۆ ھەلھاتن، بەھەمانشىۋە ھافىزىش دەلى : زاهىد لەباسى عىشق و
رەندى ھەلدىت ھەروەك چۆن دىۋ لەخوئىندى قورئاندا ھەلدىت.

زاهىد ار رندى ھافىز نكند فھم چەشەد

دىۋ بگىزىد از آن قوم كە قرآن خوانند

د ج لا ۱۹۳

كەزاهىد لە رەندى ھافىز تىناگات چ باك، دىۋ لەو كۆمەلە ھەلدىت
كە قورئان دەخوئىن.

لەزۆر جىگادا ھافىز لەشىۋەى توانجدا بەزاهىد دەلى : تۆپرە بەدۋاى
كارى خۆتدا ئەگەر دىسۆزىت دەنوئىنى بزانە ھەركەسە و گوناھى خۆى
بەكۆلى خۆيەۋەيە و كەس گوناھى كەسىكى ترى بۆ نانوئىت.

غىب رندان مكن اى زاهىد پاكىزە سرشت

كە گناھ دگرانى بىرتو نخوانند بنوشت

د ج لا ۸۰

غەبىبى رندان مەكە ئەى زاهىد پاك سروشت، چونكە گوناھى
خەلكانى دىكە بۆتۆ نانوئىت.

لېرە تانە لەزاهید دەدات بەوێ خۆی بەکەسیکی پاک سروشت
دەزانی و پاک بوەتەو لەهەموو خراپەیک، حافزیش هەر بەزمانی
دەستەواژەکی خۆی پێی دەلی: پرۆ بەدوای کاری خۆتەو ئە پیری پاک
سروشت، لەبەیتیکێ تردا بەزاهیدەکان دەلی: هەموو کەسیک دورێنە
رەنجی خۆی دەکات، چی بچینی ئەو دەدوریتەو و هەركەس خراپەو
چاکەي خۆی بۆ دەنوسریت ئەمەش ناماژەیه بەناوەتی (ولا تزرو زرارە وزر
اخري).

من اگر نیکم و گر بد تو برو خود را کوش

هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت

د ح لا ۸۰

من ئەگەر چاکم و ئەگەر خراپ تۆ پرۆ و هەول بۆ خۆت بەدە،
لەکو تاییدا هەركەسی ئەو دوریتە دەکات کە چاندوێتە.

مادام زاهید ئەوێندە رەند و یارانێ خەراپات بەخراپ دەزانی حافز
پێی دەلی: تۆ لەکوچەو کۆلانی ئێمە بەسەلامەتی تیپەرە با ئەلێن
هاوێ ئەوانە و ناوت بەخراپێ وەک ئێمە پرۆات و بێ سەروسەرمايه
بمێنیتەو.

زاهد از کوچهرندان به سلامت بگذر

تا خراب نکند صحبت بدنامی چند

د ح لا ۱۸۲

زاهید لەکۆلانی رەندەنەو بەسەلامەتی تیپەرە، تا هاودەمی چەند
بەدناویک خراپت ئەکات.

دیاره رهنده‌کان مه‌لامه‌تین که ره‌فتار و کرداره خراپه‌کانیان نه‌ده‌شارده‌وه و هه‌ندی کرداری خراپه‌شیان ده‌کرد و کرداره چاکه‌کانیانیش ده‌شارده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی توشی عوجب وریا نه‌بن، حافزیش ده‌لی زاهید هاویری ئه‌مانه به‌د ناوت ده‌کات خۆت لییان دوور بگره ، چونکه تو مه‌به‌ستت ناو و ناوبانگه و مه‌به‌ستی دیاری حه‌قیقه‌ت نییه .

به‌لام زاهید له خراپ باسکردن و لۆمه‌کردن کۆل نادات و کیشه‌که‌یشی له‌وه‌دایه به‌هه‌له‌هالی بوه له‌ریگای عیشقی حه‌قیقه‌ت و ناوینه‌ی نیدراکی دوکه‌لاویه و ناتوانیته‌ی هه‌موو شته‌کان به‌ته‌واوی بیینی و به‌لێلی و تاریکی شته‌کان ده‌بیینی و به‌لێلی و تاریکی شته‌کان ده‌بیینی، بۆیه لیکدانه‌وه‌که‌یشی لێل و تاریکه‌، و دواتر نه‌جم‌گیریه‌کی هه‌له‌ی بۆ ده‌رده‌چیت ده‌باره‌ی ئه‌هلی دل، حافزیش زۆر داوایان لێده‌کات که ئه‌وان دهم له‌شتیک مه‌ده‌ن که‌لیی تیناگه‌ن و زاهیریانه لیکمه‌ده‌نه‌وه، چونکه جیهانی عیشق و عیرفان جیهانیکی تره‌و جیاوازه له‌جیهانی شه‌ریعه‌ت و زاهیری ده‌قه‌کان، به‌لام ئه‌وان هه‌رسورن له‌سه‌ر ئه‌و تۆمه‌تانه و به‌پێوه‌رکانی خۆیان ده‌بییۆن، بۆیه حافزیش وه‌ک ئه‌هلی دلانی تر بیتا‌قه‌ت ده‌بییت و ئاه هه‌له‌که‌یشن و دوعا له‌زاهید ده‌کات که په‌روه‌ردگار به‌ته‌واوی دوکه‌لی ئاهیک ب‌خاته نیدراکیانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی کوێر بن و رونا‌هی تیا‌دانه‌میینی و بیکاته تاریکستان.

یارب آن زاهد خودبین که بجز عیب ندید

دود آهیش در آینه ادراک انداز

د ح لا ۲۶۴

خوایە ئەو زاهیدە خۆپەسە نە، كە جگە غەیب هیچی تر نایىنى
دوكلە ئاھىك بىخە ئاۋىنەى ئىدراكىيەۋە.

لەكۇتايىدا حافىز روو دەكاته رەندەكان كە نەپتىيەكانى عىشق لای
زاهیدە ناخىرەمەكان باس مەكەن، چونكە ئەم رازانە بەئەۋان نامۆیە و ئەو
جیلۋەى نوری خودا كە ئىتۈە لەخەراباتدا دەییىنن ئەۋان ناییىنن و ناییىت
باسى بکەن، چونكە دەبىتتە مایەى فیتنە ھەرۋەك چۆن مەنسورى ھەلاج
باسى كەرد و بوۋە مایەى فیتنەىەكى گەۋرە و سەرى خۇشى لەرىدا دانا.

پیش زاهد از رندى دم مزن كە نتوان گفت
بأطیب نـاـمـحـرم حـال درنـهـانى

لەبەردەم زاهد دا باس رەندى مەكە، تۆ ناتوانىت ھالى دەردى
رازى خۆت بىخەیتە بەردەم پزىشكى ناخىرەم.

وێنەى پۆزەتیشى زاهید

له چەند بەیتىكى كەمدا حافظ ناوى زاهید و سۆفى بەپاشى هیناوه،
ئەلبەتە مەبەستى ئەو زاهیدانەیه كە رێگای راستى خواپەرستیان
گرتۆتەبەر بە مەبەستى گەشتن بە پله بالاكانى عیشق، واتە مەبەستى
ئەو زاهید و سۆفىە راستەقینانەن ئەك روالەتسى و فریودەرەكان و
خۆپەرستەكان كە رێگای سلوكیان گرتۆتەبەر بۆ گەشتن بەلابردنى خودى
خۆیان لەنیوان ئەوان و حەقیقەتدا، ئەو رێگایەش ئەوان لەسلوك و مانەوه
لەخانەقا و خەلۆت بۆ بەخۆدا چۆنەوهیە پاككردنەوهى نەفسە لەو خلتە و
خەوشانەى كەبەرۆحى پاك مەزقەنەیاندا نوساوه و گەیانەویەتتى بەپەلەى
بەرزى دنیایى.

در صومعه زاهید و در خلوت صوفی

جر گوشه ابروی تو محراب دعا نیست

د ح لا ٦٩

لەخانەقای زاهید و لەخەلۆەتتى سۆفیدا، جگەلەگۆشەى برۆى تۆ
میحرابى دوعا نییە.

لەبەیتىكى تردا حافظ باس لەجۆرنەتتى زاهیدا دەكات كاتیك
پەیمانى خەلۆەتنشینى خۆى لە خانەقاو چلەكیشانى دەشكێن و روو
دەكاتە مەبەستى عیشق و رێگای عیرفان دەگرێتەبەر، ئەلبەتە
خەلۆەتنشینى لەزۆر شوێندا حافظ بەخرابى باسى دەكات كە لەگەڵ

عیشقدا ناگونج و نه گهر ده تهوی بگهیت به حهقیقهت ده بیته له چوار دیواری خانهقا و خرقهی زوهد بیته دهر و رووبکهیته فهزای پاک و فراوانی عیشق و تهجلی نوری خودا بیینی له بوندا، بویه حافظ له زور شویندا به زاهید ده لێ پییهك هه لگره و له خانهقا و خیرقهت وهره دهره وه به ره عیشق برۆ و سه فهر به ره نه ئاستانهی به رزی عیشق بکه و خۆت قهتیس مه که له نیو خانهقا و خرقهدا.

به عزم مرحله عیشق پیش نه قدمی

که سودها کنی ار این سفر توانی کرد

د ح لا ۱۴۳

به نیازی گه یشتن به قوناغی پیشکه وتووی عه شقه وه ههنگاوی هه لگره، گهریتوانی نه م سه فهره بکهی قازانجی زور ده کهیت.

حافظ پییوایه له خانهقادا جیگای عیشق نابیته وه، چونکه له تیروانی عیرفانیدا نه وه عیشق بوو که ناسمان و کیوو وشاخه کان نه یانتوانی هه لیبگرن و مروقه عاشقه کان هه لیانگرت و عیشقیش ده بیته مه حره مانه بیت، چونکه عیشقبازی رازیکی تاییه تی نیوان عاشق و مه عشوقه و نا کریت له گه ل زاهید و سو فیه کانی نیو خانهقادا تی که ل بکریت، چونکه نه گهر رازی عیشق ناشکرا بیته، نیشته گا کانی خانهقا سه ری لیده رنا کهن و ده بیته مایه ی زور کیشه و فیتنه ی گه و ره.

در خانقه نگنجد اسرار عشق بازی

جام می مغانه هم بامغان توان زد

د ح لا ۱۵۴

نهیینهکانی عیشقبازی له خانهقادا جیگای نابیتتهوه، پیکى مهی
موغانه دهبی ت له گهل موغاندا ههلدريت.

له بهرتهوه حافظ لهو بهیتتهی له سه رهتاوه هیتامان باسی زاهید
به پۆزه تیڤ دهکات، چونکه مه بهستی ریگای عیشق بوو ئامانجی فروفیل
و دینبازی و زوهد فروشی نه بووه، بویه له خانهقاوه ده چوو ریگای
عیشقی گرت بهر، عارفیکی ئیرانی ده فهرموی:

باعاشقان نشین و همهی عاشقی گزین

باهر که نیست عاشق هرگز مشو قرین

له گهل عاشقاندا دانیشه و هه موو عاشقان هه لبرێره و مه به
به هاوڕیتی نهوانه ی عاشق نین.

● ● ●

واتل عليهم نبأ الذي اتينا اياتنا فانسلخ منها فاتبعه الشيطان فاصبح من الغاوين. ولوشنا لرفعنا بها ولكننا اخلد الى الارض واتبع هواة فمثلة كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذي كذبوا بآياتنا فاقصص القصص لعلهم يتفكرون.

*) ئە م بە یتە لەو دیوانەدا نەبوو کە بە نوسخە (قاسم غنی و محمەدزۆینی) دەناسرێت و ئیمە پشتمان پێبەستبوو بەلام لە (شرح عرفانی غزهای حافظ) دا هاتوووە غەزەلە کە بەم سە رەتایە دەستپێدەکات :

بەجان یار قەدیم بە حق عەھد درەست
کە مونس دم صبحم دعای دولت توست

بەراویزەکان

۱. لە میژووی فیرقە ئیسلامییەکاندا دوو فیرقە دروستبوون بەناوی (قەدەرییە و جەبرییە)؛ قەدەرییە، کۆمەڵی (جەعدی کۆری دەرەمەمی سەفوانی راسیی) بوو، ئەمانە نەفی هەموو تواناییەکی مرۆڤیان دەکرد و پێیانابوو مرۆڤ هیچ ئیرادە و توانایەکی نییە لە کردار و رەفتاری خۆیدا و ناستی ئیرادە و هەڵبژاردنی مرۆڤیان دەگەیاندە ناستی نازەل و بێگیانەکان. کۆمەڵی دووەمیشیان (جەبرییەکان) کۆمەڵی (مەعبەدی کۆری غیلانی دیمەشقی) بوو، پێیانابوو هەموو کردار و رەفتاریکی مرۆڤ قەدەری خواوە و تەنھا بەپێی قەدەری خوا دەکرێت و هیچ دەسەلاتێکی مرۆڤی تێدا

نییه و نهم بۆچوونانه له ئیو زانا ئیسلامییەکاندا بوو بههۆی دروستبوونی
جهدەلیکی زۆر و له لایەن بەشیکی زۆریانەوه رەد درایەوه و چەندەها
بەلگەیان له قورئان و سوونەت و بەلگەیی عەقڵیان دەهێنایەوه لەسەر
بەتائیی نهم بیروباوەڕه.

۲. نهم بەیتە لەو دیوانەدا نەبوو که به نووسخەیی (قاسم غەنی و محەممەد
قەزوینی) دەناسرێت و ئیمە پشتمان پێبەستبوو، بەلام له کتییبی (شرح
عرفانی غزالی حافظ) دا هاتوو و غەزەله که بهم سەرەتایە دەستپێدەکات:

به جان یار قدیم به حق عهد درست

که مونس دم صبحم دعای دولت توست

۳. به قەناعەتی من ئەو کەسە که مهجوی دەرپارەیی دەلی: (خۆیشم
نەگەیمە ئەو کەسە بکا به کەس) مەبەستی مەولانا خالیدە که مهجوی
نەکەوتە سەر دەمەکە و ببێت به مۆریدی، به تاییەتی ئیمە دەزانین که
مهجوی دواي ئەو قەسیدەیی له ستایشی خوا و پێغەمبەر (د. خ)
وتوویتی، تەنها مەولانا خالیدە، که مهجوی له قەسیدەییکی سەر بەخۆدا
ستایشیدەکات.

۴. احیاء علوم الدین، ابی حامد الغزالی، ج ۴ ، دار صادر بیروت،

ط ۲، ۲۰۰۴، لا ۲۷۲

۵. هەمان سەرچاوه، لا ۲۹۹

۶. حدیث صحیح متفق علیه

۷. حدیث صحیح رواه بخاری فی صحیح

۸. جاران شەراب و مەیی میسکیان تێکەڵدەکرد بۆ ئەوەی بۆن و تامی
خۆشیی و زاراوەی مەیی میسکبار له شیعری حافظدا زۆر هاتوو.

۹. سورەتی (الاحزاب) ئایەتی (۷۲)

۱۰. سورہ تہی (النجم) نایہ تی (۳۲)
۱۱. رواہ البزاز ز طبرانی والبیہقی فی (الشعب)
۱۲. وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ / الاعراف ۱۷۵
۱۳. کارہ کتہ ہری دہر ویش لہ شیعری زوریہی شاعیرہ کاندہ چ فارس زمانہ کان
یان شاعیرہ کوردہ کاندہ بہ پوزہ تیث باسکراوہ کہ لہ باسیکی تر دیینہ
سہری.
۱۴. سہ بور عہدولکھریم، رنہ گدانہ وہی کہ سیٹی و دنیا بی نی حہللاج، چاپی
یہ کہم، بہ ریو بہ ریٹی چاپ و بلاؤ کردنہ وہی سلیمانی، لا: ۶۲
۱۵. سورہ تہی (الاعراف) نایہ تی (۱۰۷)
۱۶. م. عہدوللا قہرہ داغی، دہیری عہد شق، دہستہ نوی چاپ نہ کراؤ.
۱۷. نہ کرم عہدہ بی، مہرہ صی راز، شہرحی غہزلیاتی حافز، بہرگی یہ کہم،
دہزگای توژیئینہ وہ و بلاؤ کردنہ وہی موکریانی، ہہولیر ۲۰۰۸.
۱۸. ابو الحسن عبدالرحمن ختمی لاہوری، شرح عرفانی غزہای حافظ، مجلد
دوم، چاپ ششم، ۱۳۸۷، نشرہ قطرہ، لا ۱۵۱۵.
۱۹. سورہ تہی (الطارق) نایہ تی (۹)
۲۰. لاہوری، شرح عرفانی غزہای حافظ، سہرچاویہ پیٹشو، مجلد ۳، لا
۱۷۰۳ - ۱۷۰۴
۲۱. لاہوری، شرح عرفانی غزہای حافظ، سہرچاویہ پیٹشو، مجلد ۳، لا
۲۳۰۲
۲۲. لاہوری، شرح عرفانی غزہای حافظ، سہرچاویہ پیٹشو، مجلد ۱، لا
۵۳
۲۳. سورہ تہی (الانعام) نایہ تی (۱۶۴)

سەرچاوه‌کان:

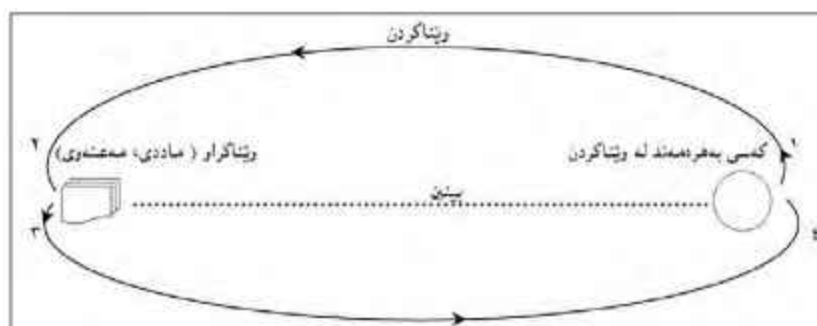
١. قورئانی پیرۆز
٢. دیوانی مهجوی، لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عەبدولکەریمی مودەریس و محەممەدی مه‌لا کریم، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی (دار آفاق عربیة) بەغدا، ١٩٨٤.
٣. عەبدوللا قەرەداغی، دەیری عەشق، چاپنەکراو.
٤. ئەحمەدی مه‌لا، مه‌جوی له‌ نێوان زاهییەت و باتنییه‌تدا و سەرچاوه‌کانی عیش و وێنە‌ی مه‌عشوقدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زرا‌تی په‌روه‌رده‌، هه‌ولێر، ٢٠٠٩
٥. سه‌بور عەبدولکەریم (شکار)، ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سیه‌تی و دنیایی‌ی هه‌للاج له‌ شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی که‌مال، سلێمانی، ٢٠٠٩
٦. دیوانی حافظ، نسخه‌ قاسم غنی و محمد قزوینی، چاپی اول، چاپخانه‌ی ناسر، ناشر فراگفت، رقم ١٣٨٨
٧. ابو الحسن عبدالرحمن ختمی لاهوری و تصحیح و تعلیقات به‌ال‌الدین خرمشاهی، کورش منصور، حسین مطیعی‌امینی، شرح عرفانی غزهای حافظ، چاپی ششم، نشر قطرة، چاپ سارنگ، تهران ١٣٧٨
٨. عبدالله ابهری، دیوان حافظ با‌شرح کامل، منزل به‌ منزل با‌حافظ، چاپ دوم، انتشارات طلایه، تهران ١٣٨٣
٩. ابی‌حامد محمد بن الغزالی، احیاء علوم‌الدین، الطبعة‌ الشانیة، دار صادر، بیروت، ٢٠٠٤
١٠. نه‌که‌رم عه‌نه‌بی، مه‌جره‌می راز، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی خانسی، ده‌ۆک، ده‌زگای توێژینه‌وه و به‌لاو‌کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولێر، ٢٠٠٨

ویناکردن و، وینا لای "مهجوی" ی شاعیر زویئر علی عارف

قسه کردن و نوسین له سهر ههر شتیک پتویستی به دیاری و پرونی
مه بهست ههیه و، شیوازی درکاندن و خستنه پرو و باسکردنی بابته کهش
ئاتاجی نهوهیه که به جۆریک له جۆره کان ناپرونی و شاردنه وه
تیکه لکردنی تیدا نه بیت. نهوهی من لیڤه دا ده مهوی بیخه مه پرو
شیکردنه وه و ته نهها غونه هینانه وهی شیعی مهجوی نییه، به لکو
ده مهوی ههم به خودی شیعه کانی خۆی ئیتر نهوانی که له بابته که دا
هاتوون یا خود نه هاتوون، نهوه بخه مه پرو نایا ویناکردن لای مهجوی
چۆن بووه؟ نایا پهی به شتیک بردووه که کهسی پیش خۆی پهی پی
نه برد بیت؟ نه و چۆن له ژیان و مانای ژیانی روانیوه؟ وینای بۆ مهجوی
خۆی چۆن بووه؟ بهچی و چۆن له ده وروویه ری روانیوه؟

رهنگه ههر له سهره تاوه باشت واییت نهوه بلین که مهجوی ههم
زۆری له سهر نوسراوه و ههم لایه نی زۆری ژیان و بهرهم و بیر خراوته
پرو، ئیتر نایا بهرزی و بلندی و حق پیدانی چۆن بووه نهوه شتیک تره.
بهلام به پروای من له مه بهدوا بۆ نه شاعیره بیت یان شاعیرانی ترممان
پتویستمان به جۆریکی تر و بهجیا لیکۆلینه وه کردنه له سهر لایه نه کانی
مهجوی بهدور له ته سهوف و بوون و، به لکو بیتین مامه لهیه کی ورد له گه
چه مکه کان بکهین و نهوه بخه مه پرو که مانای چیه و په یام و مه بهستی
چیه و چۆن بیگوازی نهوه بۆ ناو ناخ و ژیاغان و کاری پی بکهین و،

ژیانیکی راستەقینەیی مەعنەوییانەیی پێی بخولقیین. واتە دەبێت ئێمە هەولێ زیاترمان بۆ گواستنەوەی زانیاری و پەیام و مەبەست بێت بۆ خۆمان و بە دەورووبەرمان، ئەمەش دەکەوێتە سەر ئەوەی کە چۆن وێنای خۆمان و زانست و مەعریفە و بەرامبەرمان دەکەین و، چۆن وێنامان پردهکەین لە بەهای ژینداری و مەعریفەیی دروست ژیان و، دروست خوێندنەوە. وێناکردن پێویستی و ناتاجی ژیانە و هەركەس لێیەوێ زۆر نزیک بێت پێویست دەکات لە بەشیکی زۆری خۆی پێی بەهرەمەند بکات و بە وێناکردنی وێنای وێنا بکات و لە ناخ و دل و دەرك و چاویدا بیکاتە چاوی دل و چاوی بینین و چاوی پاک ژیان و پاک بینین.

ئەوێ گرنگە و سەرەتا و پێش چوونە ناو وێناکردن لای مەحوی پێویستە باسی بکەین، بریتییە لە خودی وێناکردن و خستنی پرووی خۆی و دەرك پێکردنی و، بوون بەشێک - بەلکو تەواوی - لەناو گیان و دل و چاودا. وێناکردن بریتییە لە خوێندنەوەی گەوهەر و ماهییەتی ئەو شتە یا خود لایەنێکی زۆری سەنگینی و گرنگی ئەو شتەیی کە کەوتوووەتە بەرەستمان، ئێتر ئایا بێرکەردنەوێ بێت یاخود بینین.

واته ویتناکردن بریتیه له دهرکردن به لایه نه نادیار و شارواه کانی
 نه وهی که ده مانه وئ بیینین یا خود ههستی پی بکهین یان مامه لای
 له گه ل بکهین یان له ژياندا بیخوئینه وه، که نه مهش بیگومان هه و ا به
 سادهیی و سانایی ناکریت و، پتویستی به خوراکیکي رۆحی باش ههیه
 که پهی به بینایی چاوی دل ببات و بیکاته چاوێک بۆ ئاراسته کردنی
 چاوی سهه، نه مه جگه له وهی که شانه شانی دۆزینه وهی خوراکي رۆحی و
 مهعنه وی بۆ دیسانه وه پتویستی به پهروه ده کردنیکی هاونا راستهیی
 ههیه له گه ل توانا و کاریگه ری نه و خوراکه مهعنه وییه، نه مهش بۆ
 نه وهیه پهروه ده کردنی نه و گیانه و بوون به خاوه نی چاوی دل و ویتناکردن،
 حهقیقه تی خۆی وه برگیریت و نه وه به خشیئت به که سه که ئیتر به تیروانین
 و نیگایه کی تروه له شته کان بروانیئت و، تاراده یه ک پهی به لایه نی
 شارواه ی شته کان ببات و دهرکیان بکات و نه و رۆح و قورسایي و گیانه ی
 که هه یانه نه م به شیوه یه کی ریزه یی لئی نزیک بیسته وه و بتوانیئت
 خوئنده وه یه کی نزیک له خویانی بۆ بکات و بیانناسیئت و بیانناسیئیئت،
 بۆ زیاتر روونکردنه وهی مه به سه که مان نه و هیلکارییه ی سه ره وه نه وه مان
 بۆ روونده کاته وه که چۆن که سی خاوه نی ویتنا له شته کان ده روانیئت و
 ویتنایان ده کات و کام وینه یه ی نه و شته یا خود کام بینینه که ویتنا
 دروست ده کات، نه گه ره سه رنج به دین هیلکارییه که له خالی (۱) ده ست
 پیده کات و نه و که سه ی که ویتنا ده کاته باکگراونده که ی کاریگه ری
 له سه ری ههیه و هیلکه که له پشته وه ده ست به رۆشتن ده کات و، نه وه شی
 که ویتنای ده کات واته خالی (۲) دیسانه وه هیلکه که ده که ویتنه پشته وه ی
 که نه مهش مه به ست لئی لایه نی شارواه و نادباری شته که به، واته شتیك

ههیه که وا له کهسه که دهکات بهوجۆره بیهیت و دیوه شاراوهکانی شتهکهی مه بهست بیت هه ریۆیه ده بینین هیلکاریسه که بۆ پشتهوهی شته که پۆشتهوه، له خالی (۳) ئیتر نهوهی دهستی کهوتوه دیسانهوه دهیگویتتهوه بۆ خالی (۴) واته میشک و بیرى کهسه که، لیروه ئیتر نهوه مان بۆ پروون ده بیتهوه که نهوهی که لای کهسه که دروست ده بیت هینانی ماناو ماهیه تهی شت یان بابته کهیه - به گوێردی تواناو ده رکى و ناسین - که خودی نهو ماناو وینه له خالی (۳) ده هیئیتتهوه بۆ (۴) ده توانین بلین ئیتر نهوهی له میشکی نهو دروست بووه و سه ری هه لداوه له وهه سه رچاوهی گرتوه تا چهنده توانیویه تی بینین و مانا له شته که وه به یئیتتهوه، که نه مهش هه روا شتیکی هه ره مدکی و له خووه نییه، به لکو ده که ویتته سه ر مه عریفه ی کهسه که و پهروه ده کردنی چاوی دل و ناخ و، به جوان روانین له ماهیه تهی بابته و شته کان.

که واته وینا کردن بریتیه له خویندنه وهی ماهیه تهی شته کان و زیاترین لایه نی شاراوه ی شته کان به چاوی دل ههستی پی بکریته و هه رده م نهو دیوی شته کان و لایه نه شاراوهکانی شته کاغان له یاد و له بهرچاوی بیت تا خویندنه وه کاغان پیش ناسینی خودی بابته و شته که به سه ر میشک و بهرماندا زال نه بن، به لکو له ناسینی راسته قینه ی بابته و شته کانه وه بهر وینا له ناو دل و دهروون و میشکماندا سه ره لبدات و په بیان پی بهین و ده رکیان بکهین و بیانناسین و بیانناسین. وینا کردنیش چاوی مهعنه وى و دلی زیندووی پهروه ده کراو و، پامان و لیورد بوونه وهی زۆری دهوی تا بتوانین تارادهیه ک له ناو وجود و دل و دهرووندا دروستی بکهین و بیکهینه چاوی بینین و بیرى خویندنه وهی شته کان.

بۆتەۋەى زىياتر لى گىرگى و بايەخ و چۆنىەتى ويناكردن بىروانىن، بىە
پىئويستى دەزانم چەند غونەيەكى شىعرى بىخەمە پروو، كە تىيدا ئامازەدانە
بە لايەنى شاراۋەى مرۇڭ و چۆنىەتى پەيىردن بە بايەخ و ماھىيەتى
شەكان و بەجوانى ويناكردىيان، بۆ نمۇنە "مولاناي رۆمى" دەلىت:

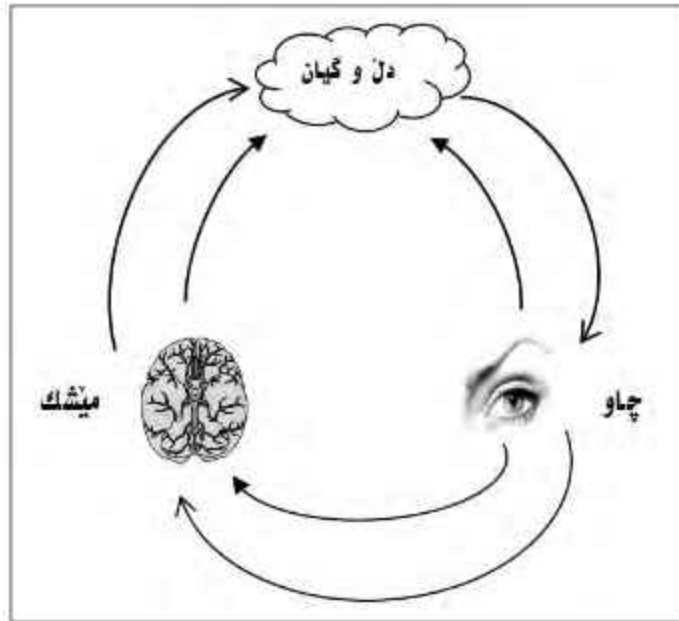
جان شو و از راه جان جان را شناس

يار بىنش شو نه فرزند قياس

لەم بەيتەى سەرەۋەدا لى كىتەبى (باپىر بلخ، محمد جعفر مصفا) لى
شىكردنەۋە و پروونكردنەۋەيدا دەلىت: (يار بىنش) يانى "لەگەل رۋانىن و
نىگادا بوون بەيدەك و ھاۋتابوون" و ئەۋەش دەخاتە پروو كە (بىنش) بىرىتى
نىيە لى (اندىشە) و مەۋلانا لەم بەيتەدا دەلىت سەيرى خۇت و ژيانت بىكە
و رابىئە.

تەۋاۋى ھەۋل و كۆشى مەۋلانا ئەۋەيە كە ئىمە لەم دۇنيا وشك و
كۆنە و مەجازى و بى رۆخە كە لەم گوزارشتە وىنەيىانەى كە بۆ خۇمانان
دروست كىردوۋە بەرەۋ دۇنيايەكى ترمان ببات و باغخاتە ناويىيەۋە،
دۇنيايەكى تر كە گيان و فىترەتى ئىمەيەۋ ، دۇنيايەكە زىندوۋ و پرە لى
جوانى و ناسكى. لەم دۇنيا نويىيەدا ھىچ شىتەك ناسراۋ و دىارىكراۋ نىيە.
چونكە دىارىكراۋ "تەيىن" و ناسىن و ناشنايى "شناختكى" ھەر دەپنە
سيفەتى كۆنەيى و كۆنەبوون. ئەۋ چەندان جار جەخت دەكاتەۋە كە دەست
لەم بوونە "دۇنيا" كۆنە ھەلگەرىن^(۱)، بۆ ئەۋەى بىتۋانىن پەى بە
عالمەمىكى نۆى بىەين، كە عالمەمىكى پر لى ئاشكرا و نەيىيە، ۋەك
دەلىت:^(۲)

تا بىيىنى عالم جان جديد
عالمى بس آشكار و ناپديد

كەۋاتە ھەبۈنى چاۋ و دلىكى خاۋەن وينا سەرەتا و پىۋىستىيەكى
زۆر گرنگە بۆ ئەۋەى بتوانىن بەۋ عالەمە بگەين كە مەۋلانا باسى
دەكات، كە سەرەتا پىۋىستى بە داۋاكردن و خواستنى چاۋى خاۋەن
بىنايىە، چاۋىك وينا ناديارەكان بىيىت، چاۋىك وينا دروست بىكات و
وينا لاي كەسەكە بەدى بېيىنى، چاۋىك كە ھەم خۇى پىيىت لە قوللى و
راز و گەۋرەيى ھەم بتوانىت راز و گەۋرەيى و گەۋرەيى شتەكانىش پەى
پىبىبات، چاۋىك ژيان و دونيا بەجۋانى بىيىت، چاۋىك بىت جوان بىيىت
نەك ئەۋەى خۇى جوان بىت، ۋەك ئەم دو بەيتە كە داۋمان لىدەكات چاۋى

خاوهن وێنا و جوانی داوا بکەین تا بتوانین پازی جوانی تێدا ببینین و
دونیای پێ بە جوانی ببینین، چونکه چاوی جوان به هه‌موو کەس یان به
زۆربه‌ی مرۆڤه‌کان دراوه، به‌لام نه‌وه‌ی له‌سه‌ر تۆیه نه‌وه‌یه که به‌دوا‌ی
چاوی جوانببینیه‌وه بیت و داوا‌ی چاوی دل و وێنا کردن بکەیت، تا
بتوانیت له‌ راز و نه‌هینی جوانیی بگه‌یت؛^(۳)

از خدایت دیدە بینا بخواه

راز زیبایی در آن پیدا بخواه

دیدە زیبا بهر کس داده‌اند

دید زیبا دیدن دنیا بخواه

چونکه بۆ نه‌وه‌ی بتوانین خاوه‌نی نه‌و چاوه‌ بین و وێنا‌ی ژیان و
هه‌ستی و ده‌ورووبه‌رمان بکەین نه‌وا ته‌نیا کردنه‌وه‌ی چاوی سه‌ر و زۆر
وردبوونه‌وه و پامان له‌ شته‌کان به‌س نییه، به‌لکو پێویسته نه‌وه‌ش به
زیندووی و پاک و بێگه‌ردی راگرین که په‌یوه‌سته به‌ چاوه‌وه، که نه‌ویش
دل و رۆحه، که بێگومان مه‌به‌ست له‌ دل نه‌و دلّه نییه که به‌شیك و
نه‌ندامیکی له‌شه به‌لکو گیان و رۆح ده‌گرێته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر هات و دل
له‌بیر بکەین و هه‌ست به‌ ماهییه‌ت و گرنگی نه‌که‌ین نه‌وا ناتوانین نه‌و
وێنایه‌مان ده‌ستکه‌وتێت که پێویست و راسته‌قینه، چونکه چاو به‌ ته‌نیا
خۆی توانای نه‌وه‌ی نییه و ناتوانیت وێنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی شته‌کانی
ده‌سکه‌وتێت و مانای راسته‌قینه‌یان لێوه‌ربگریت، وه‌ك له‌م به‌یته‌دا
(د. خسروانی) ده‌لێت؛^(۴)

با چشم های باز و دلی بسته کی شود
دریافت راز اینهمه الطاف کردگار

دیسانهوه هەر بۆ خستنه‌رووی گرنگی چاوی دل و چاوی ویناکردن
و ده‌قیقه‌ت بینین و، و بینینی لایه‌نه نادیاره‌کانی جیهان و ژیان گه‌وره
شاعیری ئێران "حافظ"ی شیرازی باس له کردنه‌وه‌ی چاوی دل ده‌کات بۆ
بینینی جیهانی نه‌بینراو و نادیار ده‌لیت:

چشم دل باز کن که جان بینی
آنچه نادینی است آن بینی

لێره‌دا شاعیر نه‌و گرنگییه‌ی خستوه‌ته‌روو که نه‌وه‌ی به‌ چاوی دل
ده‌کریت به‌ شته‌کانی تر ناکریت، ئێمه‌ش بۆ نه‌وه‌ی بتوانین لایه‌نه‌ نادیار و
شاروه‌کانی جیهان و ژیان بینین پێویسته‌ چاوی دلمان کراوه‌ بیت و به
کراوه‌یی بیهێلینه‌وه‌ تا بتوانین خاوه‌ن روانینی قول و راسته‌قینه‌ی په‌ی‌بردن
به‌ گه‌وه‌ره‌کانی ناو ژیان بین، بینینیک پر بیت له‌ وینا، وینایه‌ک پر له‌
خوێندنه‌وه‌ی لایه‌نه‌ شاراو و نادیاره‌کان (پێگومان لایه‌نه‌ نادیارو
شاروه‌کان هه‌میشه‌ فراوانتر و زۆرتن له‌ لایه‌نه‌ دیار و ناشکراکان، واته‌
نه‌وه‌ی ئێمه‌ به‌چاوی سه‌ر ده‌بینین زۆر که‌متره‌ له‌وه‌ی که‌ چاوی دل
ده‌توانیت ببینیت.)⁽⁹⁾ چونکه‌ جیهان و عاله‌میکی گه‌وره‌ له‌ ناو ناخ و
بوونی مندا هه‌یه‌ که‌ به‌ بینینه‌ رووکه‌شه‌کان ناکریت په‌ی پی‌بریت به‌لکو
پێویستی به‌ بینینیکه‌ قول بیت وه‌ک دل، هه‌ر بۆیه‌ چاوی دل ده‌توانیت
په‌ی ببات، و جیهانی بۆ نه‌مایان بکات و بیخاته‌ پیش چاو، وه‌ک پێشتر

ناماژەمان پێکرد ئەو دڵە ئەندامێکی جەستەی مرۆڤ نییه، بەلکو دڵ و
روح و گیانه و هەستی مرۆڤه، وەك له نیشاندانی ئەو نەینییانەدا و
خستەرووی گەورەیی ئەو دڵە بۆ وێنا کردن و نیشاندانی جیهان
(خسروانی) دەلیت: ^(٦)

يك جهان گشته نهان در جان من
دل نمایاند به من جانان من

یان دیسانەوه له بەیتێکی تردا دەلیت: ^(٧)

دانی که چرا چشم شود پیر به ایام
زیرا که نباید پس از آن خویش ببیند

ئەم بەیتە ناماژە بۆ بوونە پیر و خاوەن ئەزموون و "عارف"ی چاو
دەکات، واتە مامەڵەی دەبیته پیرێک کە هەردەم دەیهوێت یارمەتی خەلک
بدات و خەلک ببینیت و، واتە وێنای چاوی ئەو بریتییه لە بینینی
بەرامبەر و چاو خستەسەر حەقیقەت، ئەوێ گەرگە ئەوێهە لیڤەدا
خستە رووی لایەنێکی چاوه و دانەپالێ سێفەتی پیر و پێگەشتووە بۆی،
چونکە چاو ئەرکی تەنیا بریتی نییه لە بینینی رووکەش بەلکو خۆ
نامادەکردنە بۆ نوێنەرایەتی کردنی پەیامێک بۆ وێناکردن و بیرێکی قول،
ئەمە جگە ئەوێ دەرککردن و خوێندنەوێ بەرامبەر و ناسینی
بەرامبەرە، کە چاوی دلێش سێفەتێکی ئەوێهە بەرامبەر بەجوانی
دەخوێنیتەوه و ماناو وێنە راستەقینەیی لێوەردەگرێت.

گرنگی چاو و ویناکردن دەتوانین بڵێن لەم دوو بەیتە ی خوارە وەدا
بەتەواوی دەردەکەوت، بەوەی کە مولانای رۆمی ئەوەمان بۆ دەخاتەرۆو،
کە مەرۆڤ بریتییه ویناکردن و، ئیتر ئەوەی جگە لە ویناکردنی دەمیشتەوه
بریتییه لە پێست، کە لیژەدا مەبەست لە پێست جەستە ی مەرۆڤە کە
لایەنە ماددییهکە ی دەگریتهوه، واتە لیژەدا ویناکردن و بینینی
راستهقینهی هیئە گەورە نیشان داوه کە هەموو جودی ئیمە دەتوانیت
لە روانگەیهوه ماهییهت و بەهای راستهقینه بۆ خۆی و بۆ شتەکان دەرک
پێ بکات و بزانیته کە دەبێ چی ببینیت و چۆن ببینیت و لەبەرچی
ببینیت؟ کە ئەمەش دەکەوتەسەر ئەوەی کە تا چەندە بتوانین وینای ئەو
چاوه حەقیقییه بکەین و پەرۆردە ی بکەین و پێی ببینین و دڵ و گیان و
رۆحی پێ رۆشن نیشان بدەین، چونکە ئەگەر ئەوە نەکەین و نەتوانین
حەقیقەت ببینین ئەوە باشتەر وایە کە ئەو چاوه کوێر بیت، وەک دەلیت؛^(۸)

آدمی دیدست باقی پوستست

دید آن است که دید دوستست

چون که دید دوست نبود کور به

دوست کو باقی نباشد دور به

کەواتە مەرۆڤ بۆ ئەوەی بتوانیت بەراستهقینه ببینیت و بەدوای
حەقیقەتەکانەوه بیت ئەو ئەزموون و ڕیگە و وسیلانە بگریته بەر کە
خزمەت بە دۆزینەوهی خۆی دەکەن تا بتوانیت بە بوونی راستهقینهی
خۆی جیهان و ژیان و وینایەکی نوێ بۆ خۆی دروست بکات و تییدا

سەرقالى جگە لە راستى و يىنىن و وىناي راستەقىنە، خۇي بە ھىچى
پىچەۋانە و دژى ئەۋدەۋە خەرىك ئەكەت، ھەربۆيە بۇ ئەم وىناکردنە دەبى
سەرەتا مەۋژ لەخۇيەۋە دەست پى بىكەت و لە ناو جەستەيەكى سىنوردارى
بەرتەسك بىتەدەرەۋە و بچىتە ناو جىھان و عالەمىكى ترەۋە كە برىتىيە
لە حەقىقەت و مەعنەۋىيەت، ۋەك (حافظ) كە لەم بەيتەدا گۇرەنكارى
پىشەيىمان بۇ ئەم مەبەستە بۇ دەستىشان دەكەت و ئەۋە دەخاتە روو كە
چى دەبىتە ھۆي ئەۋەي كە ئىمە بتوانىن پەي بەر جىھانە نادىار و فراۋان و
گەۋرەيە بىمىن ، تا بتوانىن بەگەۋرەيى لە گەۋرەيى و جوانىيەكان بىروانىن
ۋەك دەلى:

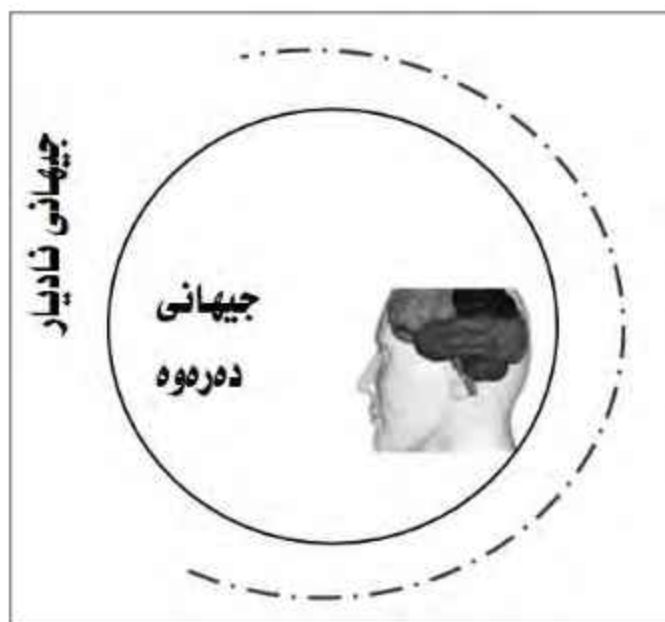
از در بدر آمدم و از خود بدر شدم
گویی از این جهان به جهان دگر شدم

لە پروانگەي ئەۋەي كە تا ئىستە باسكرا و خرايەۋە ئىتر دەبى
ئەۋەمان بۇ دەرگەۋىتەيت كە جىھانى نادىار و نەبىنراۋ و شاراۋەي پابەت و
شتەكان زۆر فراۋان و بى سىنورە ۋ، بە خۇ بۇ ئامادەكردن و خۇ
پەرۋەردەكردن بە ۋانە و بابەتەكانى قوتابخانەي وىناكردن دەتوانىن بچىنە
ناو ئەم عالەمە گەۋرەيە و تا رادەيەك ناشناي ھەندىك لايەن و گەۋھەر و
ماھىيەتى شت و بابەتەكان بىن و، ئىتر ئەۋەمان لا روون بىت ئەۋەي كە
لەپىش بىنايى چاۋى سەرمانەۋەيە ھەموو ئەۋ شتە نىيە كە دەبىنىن و لە
حەقىقەتەدا ھەيە، بەلام ئىمە ھىشتا لە جىھانى دەرەۋەدا ھەر خەرىكى
مامەلەين، ھەربۆيە دەبى ئەۋە بزانىن كە مامەلەمان و خوئىندەۋەمان بۇ

جیهانی دەرەوه چۆنە، چونکە ((ھەمووکەس دنیای دەرەوه بەو شیوەی دلی دەبینیت واتە دلی چۆنە ئەویش وادەبینیت و، کاردانەوهی فەرمانەکانی دلێشی لە دەرەودا بەپێچەوانە یان ئاوەژوو دەبینیت.)) استاد الهی، آثار الحق^(۹) ئەمەش ئەوەمان بۆ دەخاتەرۆو کە تەنانت لە خوێندنەومان بۆ جیهانی دەرەوه دەبێ بزاین چاوی دلمان چۆن دەبینیت و، کاردانەوهی ئەو خوێندنەوه و بیننانە لەناو دل و ناخ و ھەرۆھا دەرەوماندا بەچ شیوەیە کە، چونکە ئەوەی ئاشکرایە ئەوەیە کە ویناکردن کاریگەرییەکی تەنیا پەيوەندی بە بەشیکی مەرۆقەوه نییە بەلکو ھەموو بوون و وجودی مەرۆق دەگرێتەوه و کاریگەری لەسەری دەبیت، چونکە ئەو شتیکە کە کار لەسەر بیر و تێرمان و فەرمان و کاردانەوهکانی مەرۆق دەکات و ھەموویان وا لێدەکات تا بە ئاراستەی حەقیقەت بێنی و حەقیقەت دۆستی و ئاراستەپرینی راستەقینە گەشەبکەن و ژیانی مەرۆق پر بکەن لە مەعنەوییەت و زیندوویی و جوانی و روشنی.

کەواتە دەتوانین بەجۆریکی تر ئەوە بخەینەرۆو و بڵێین بۆ ھەموو کەس ئەو دەرفەت و ھەلە دیتە پێشەوه کە باشتر پەی بە وجودی خۆی بیات و ، بوون و وجودی خۆی کامل بکات، تا بتوانێ و ئەوە بێنیتەدی و شیاوی ئەوەبیت کە بەختەوهی پێبەخشریت یان دەستی بکەویت. بەم پێیە روانینی مەعنەوی ئەوەیە کە ھەست بەو بکەین و بزاین کە ھەموو شتەکان دەستیان لەناو دەستی یەکتەدایە تا ھەموو پێکەوه ئێمە بخەنە مەوقعیەت و زەمینەو بارودۆختیکەوه، کە تییدا ئەوکاتە کە خۆمان مەیلمان ھەبوو بتوانین بەگوێرە توانا لە مەسیر و ڕێڕەوی فیترەتی راستەقینەماندا بجۆینەوه و ھەنگاوەلگرین. لێرەوه دەکری ئەو بڵێن

که روانین و چاوی مهعنهوی به مانایهکی گشتی، شتیك نییه جگه له هه‌لگواستن و هه‌لینجانی مانا و روانین و وینای شت و بابته‌که له‌لایهن کهسه‌کهوه.^(۱۰)

سه‌بارهت به پاك هیشته‌وهی چاوی دل و بینایی چاو بۆ بینینی راسته‌قینه و گرنگیدان به چاو و ویناکردن وناسینی زه‌مینه مه‌یدانی مامه‌له‌کردنی چاو و ناگاداربوون له خود و ده‌ورووبه‌ری په‌یوه‌ست به چاوی دله‌وه مه‌ولانای رۆمی ده‌لیت^(۱۱)

یار چشم توست ای مرد شکار
از خس و خاشاک انرا پاک دار
هین به جاروب زبان گردی مکن
چشم را از خس راه آوردی مکن
هست خاشاک تو صورتهای فکر
دم بدم در می رسد اشکال بکر

واته چاوی وینا و بهصیروت یاری تویه و، تۆش ههولبده ئهم
هاوده و یاره به پیسی و خۆل و خاشاکی دهبرین و بیر و وهسفکردن و
خۆدهرخستن و خۆنیشانان تالوده و لیل مهکه. دهبینین له دیری
دوووهه مدا زمان که نامرازی قسه کردن و دهبرینه دهیچوینی به گسکینک
که خۆل و خاشاکی وههم و خهیاالی پوچ ههئده گریت و دهیکاته چاوهوه و،
بینایی و ویناکردنی چاو پردهکات له خاشاک و ئیتر ویناکردن لیل و
ناتهواو دهکات و نایهیلیت. ^(۱۲) دهکریت بلین لهم دیره هونراوهیهی
(مهجوی)یشدا دیسانهوه مانای سهرهکی دووباره دهبیتهوه، که بریتیه له
ناگاداربوونی چاو بهوهی که تووشی نهو بهلایانه نهبیته و بینایی خۆی له
دهست نه دات و، به شتیک کاری تیبکریت یان وینهیهک بگوازیتهوه که
مایهی ئاسودهبوون و پاک راگرتنی چاو بیته، نهک نهو شتانهی که خهوشن
و هم بینایی لیل دهکهن و هم گیان دهخهنه ئازار و ئهشکه نهجهوه
(ههههههه نهم دیره بۆ مانایهکی تاییههتر هاتوه بهلام دهکریت نهوهشی
لی بخوینریتتهوه) وهک دهلیته:

دهوری هەر چاوێکی شه مپۆ داوه سه د فهوجی به لا
دین و دل یه غما دهکهن، چاری کهن نهی شیخ و مه لا ۲۷۷

نهوهی تا ئیستا خستمانه پروو بریتی بوو له ویناکردن و چۆنییهتی
ویناکردن و، دهسختن و پهروه دهکردنی نهو بنهما و کاره سه ره تایسی و
سه ره کیانهی که بو ویناکردن پیویستن، ههروه ها نهو هاش خرایه پروو که
مامه لهی مرۆف له گه ل شت و باب ته کاندای چۆنه و له کوپوه خویندنه وهیان
بو دهکات و چ شتیکی نهوان دهخوینیتتهوه و، ئیمهش دهبی له چ
بازنهیه کدا بین تا بتوانین چاوی دلمان کراوه و بینا بیست و، وینای
ویناکردن هه دهه له پیش چاوی دل و ژیاغانه وه بیست.

لیره بهدوا به کورتی نهوه دهخهینه پروو که بزانی ئایا شاعیری
گه وهی کورد "مهجوی" چۆن وینای بابته و بوون و شتهکانی کردووه.
کامهیه نهو چاوهی که "مهجوی" شتهکانی پی بینیه؟ ئایا تهنیا چاوی
سهری به کارهیناوه یان چاوی دلی کردووه به بینایی بو چاوی سه ر؟ چی
نهو چاوهی به مهجی به خشیوه؟ نه مانه کۆمه لێک پرسیارن دهکریست
تارادهیه که هه ندیکیان وه لام بدرینه وه.

بینگومان وه لامدانه وهی نه م پرسیارانه هه روا کاریکی ساده و
ناسان نییه، به لکو پیویستی به لیورد بوونه وه و رامانی زۆر ههیه، تا له
پێگهی هۆنراوه کانییه وه بتوانین مانا و مه به ست لێک به دهینه وه و نه وه
دیاری به کهین چۆن نهو توانیویه تی بهو شیویه به وه بگات و نه وه بخاته
پروو و هۆنراوهی پر له مانا و مه به ستی قول بهوینیتتهوه و ده رک به هه ندیک
شت هکات که تهنیا چاوی دل دهتوانیت بیینی و بیناسیت. هه ره بۆیه

له سه ره تاوه نهوه ده لیم نهوهی که ئیستا ده خریته پروو په نگه ته نیا شیوهی مامه له کردن بیت له گه شیعره کانی تا نه گهر کرا له باسه کانی داهاتوودا به شیوهیه کی ورد و تهواو وینا کردن و ههروه ها نمونه کان و شیکردنه وه بیان بخریته پروو.

(مه حوی) یش له خستنه پرووی کاریگهری ده ورووبهر و گواستنه وه و کارتیکردنی بۆسه ره که سه که و شیوازی بینین و ناسینی زۆرجار ناماژه به "چار" ده کات و، ، ئیتر نایا نه وینهیه به بیستن گوازارایتیه وه و ده رکی پیکردبیت و دواتر له ریگهی چاوه وه خۆی داوه ته بهر ئافراندنی و فریسی چاو و وینا کردن، یان ههر به چاوی سه ره بینویه تی و دواتر کاریگهری بۆ دروست بووبیت، به تایبعت له بینینی یاردا، که چۆن به بینینیك دل و گیانی ده که ونه ژیر کاریگهری نه و بینینه وه، وهك:

تۆ که ده رکه وتی، مه پرسه چیی به سه ره دی جان و دل

حاله تی شه ونم ته ماشاکه به وه قتی رۆژه لات

۵.م. ۵۷ل

په نگه نه مه خویندنه وهیه کی پروو که شیپانه بیت، نه گهر بلین ته نیا بینینیك به وشیهیه کاریگهری ده نوینییت، چونکه بینین خۆی به ته نیا نه مه دروست ناکات، به لکو شتیك ههیه له ناخدا که یارمه تی نه وه ده دات نه م بینینه ببیته هۆی نه وه تا به م شیوه قوله مامه له ی له گه لدا بکات و کاردانه وهی له سه ره هه بیت، که نه مه ش ده توانین بلین پیش به رامبه ره راسته وخۆ پهیوه ندی به خۆدی مرۆقه که وه ههیه، که دل و گیان و چاوی نه و چۆن و چی ده بینین و چۆن و به شیوهیهك وینای نه و بینینه

دەكەن؟ كە ئەمە لەلەين چاۋى (مەخۇلى) يەۋە ئەۋ دىمەنە گۈزراۋەتەۋە بۆ
دل و گىيانى خۇي، واتە لەۋ دىرەھۇنراۋىيە سەرەۋەدا شىۋازى
گۈاستىنەۋەى يىنىيىنەكە خۇۋىستانە بىت يان خۇنەۋىستانە، بەلام ھەر
لەلەينى مەخۇيەۋە كارىگەرىيەكەى بۆ خۇي نىشان دەدات، واتە
ۋىنايەك لە چاۋ و بىرى ئەۋدا خۇلقاۋە و بەجۇرىك ۋىناي ياردەكات كە
ئامابوۋنى سەرەتاي ئەۋەى بۆ دروست بوۋە تاۋەكو ئەۋ ۋىنە دروست
بىت و لە نادىارىي و نەبىنراۋىيەۋە ئەۋ مانايە بەيىتتەۋە و لەناۋ ناخى و
چاۋ و دللى مەخۇيدا سەرەلېدات و ھەلېقۇلېت، بەلام ئەگەر سەرنج لەم
دېرەى خوارەۋە بدەين، ئەۋە رەنگە بتۋانېن بلىن تارادىيەك پىچەۋانەى ئەۋ
دېرەى سەرەۋەىيە و، لايەنى بەرامبەر ۋۆلى راستەۋخۇى لە چەندىتى و
چۇنىتەى ئەۋ كارىگەرىيە و ھەرۋەھا ۋىناكردنەكە ھەيدە، ۋەك دەلېت:

لەپر ئەۋ چاۋە ھەلدەبېت و جەرگى عالەمى دەپرې

نە، ھەر بەرقە غەمزەى دلشكافى، بىبەرىق ئەمما

۳۰۱

لېرەدا (ھەلېپىنى چاۋ) راستەۋخۇ كارىگەرى لەسەر گۈاستىنەۋەى
ۋىنە و كارىگەرى بۆسەر دل و گىيانى بەرامبەر ھەيدە، بۆيە ئەۋ
ۋىناكردنەى لە يەكەمدا دروست دەبىت جىاۋازە لە دېرەى دوۋەمدا.
جگەلەۋە دەكرىت لەروانگەى شىكى دىكەۋە كە تەننەت
پەيۋەندى راستەۋخۇى بە بابەتەكەۋە نەبىت، بەلام ھەر بىتتە ھۆى
بىرەۋتەۋەى بابەتى سەرەكى، كە زۇرجار خودى مۇۋقەكە خۇى لەناۋ دل

و دەروون و بېرى خۇيدا ئەو وىنەي بۇ دەخولقېتى، ئەمەش لەو پروانگەۋە
كە زۆرجار سېفەتلىك يان شىتلىك كە دەكرېت لەو ساتەدا ئامادەبوۋىنى
ھەيىت يان نا، شاعىر لەو رېنگەۋە وىنەي ئەو شتە دەكات و زۆر شتى تىرى
پېۋە دەبەستېتەۋە، كە ئەمەش يەكەمجار بۇ ھۆكارەكە رەنگە چاۋى سەر
بەكاربەيىت، بەلام دواتر بە چاۋى دىل مامەلەي لەگەل دەكات و
دەيىيىت و وىنەي دەكات. ھەرچەندە ھەندىك جار بەپېچەۋانەي ئەۋە
پروودەدات و بەرامبەر وانىشان دەدات كە مەبەست پروۋى نادىار و
مەعنەۋىيەتى شتەكان يىت و، دەسەكەۋىتى گەۋھەرى مانا و چىيەتى لا
مەبەستە كەچى لەھەمان كاتدا پروۋكەشەكان دىۋى ئەۋدىۋى شتەكانى لى
ون دەكەن و، چاۋى ناتوانىت بەرەو وىنەي ماناى ماھىيەت و ھەقىقەتى
شت و بابەتەكان پروات، بۇ نمۇنە لەم بەيتەدا ئەۋە دەخاتەپروۋ كە لە
بەنچىنەدا وىنەي ژيانى مەعنەۋى و ھەقىقى دەۋىت، كەچى بەدۋاى
ماددىيات و پروۋكەشەۋەيەو و وىنەي راستەقىنەي لى ون بوۋە :

قسە و باست لە غىرۋانە، كەچى دىنبايە مەنظورت

لە عىنۋانى جەۋاھىر جۆيايى و پرو لە ئەعراۋى

۳۰۵J

مەھىلى لە ئامارەدان بە چاۋى سەر و چاۋى دىل نمۇنەي زۆرى ھەيە،
ئەمە جگەلەۋەي كە دەتۋانين بىلەين بىيىنى زۆرىك لە شتەكانى بە ھۆي
چاۋى دىلەۋە بوۋە ئەمەشە ۋايىكردۋە كە ھۆنراۋەكانى ماناى قول و وىنەي
ماھىيەتى شتەكانى لى بھۆيىرېتەۋە. ھەرۋەھا لە ئامارەدان بەۋەي كە

سنوری چاوی سهر که مهو سنورداره و ناتوانیت بینینهکانی مهودایهکی
زۆربهریت ناماژه به چاوی دل دهکات و نهوه دهخاته پروو که شهگهرچی
چاوی سهری نهتوانیت نهو بینیت، بهلام چاوی دلی دهتوانیت بینیت،
بۆنونه:

غائب له دیده، چاوی سهرم، دلمه پیتتهوه

دهستم به ناسمانهوه، چاوم به ریتتهوه

٢٨٥ ل

دهکرت لیره دا نهوه بلین که مهوداو سنوری چاوی دل دهتوانیت
مهوداو سنوری چاوی سهر بریت، بهلام پیچهوانهکی دروست نییه،
ههر بویه شهگهر چاوی سهر توانای نهوهی نهیت بینیت یان نهتوانیت نهو
مهودایه بریت نهوا گرفت نییه، چونکه مهودای چاوی دل زۆر فراوانه و
دهتوانیت به ویناکردن نهو بینینهی که پیویسته به دل و گیانی
بههخشیتتهوه.

تهنانهت (مهجوی) له دیریکی تردا زۆر بهجوانی و به پروونی
ناماژه بهوه دهکات شهگهر هات و چاوی سهری لهدهست دا، نهوا چاوکی
بیناتر لهو شک دهبات که چاوی دل، چاوکه هینده مهودای بینیی
فراوانه که ئیتر به مامهلهکردن لهگهڵ جیهانیکی تری بۆ وینا دهکات و،
ژیانیکی نویی پی دههخشیت، وهک دهلیت:

خودا بیدا به رهحمهت، داغی دل چاوی دل (مهجوی)

به گریه چاو شهگهر چو، شک دهههه چاوکی بیناتر

١٢٢ ل

بە خوتىندەنەۋەي وردى ديوانى (مەھجۇر) ئەۋەمان بۇ دەرکەۋىت كە
ئەۋ زياتر چاۋى دلى بۇ يىنىنى شتەكان و دەرکىردن بە ژيان و
هەبۈۋەكانى ناۋى بەكارهيتناۋە و، بەشيتۋەي زۆر ورد و جوان مامەلەي
لەگەل ويناكردن كىرۋە، ھەر لە باسى نىشاندانى مامەلەي دىندارىمان
لەگەل خوا و خستەنەروۋى مىعراج و ەسفى و باسكىردنى سىفات و
كەسيتى پىغەمبەر (درودى خواى لىيىت) و، خودى دنيا و ژيان و ،
عیشقى يار و ، ەسفى پەروانە و، عاشق و مەعشوق و.... زۆرجار يەك
بەدۋاى يەك ويناى وامان بۇ دەرەكەۋىت كە دەرگىت بە كەمىك
وردبۈنەۋەمان گەۋرەيى ئەم شاعىرەمان لە پەيىردن و ويناكردنى
شتەكانمان لاي ئەۋ بۇ دەرەجات.

لەكۈتايىدا دەتۈنن بلىن ويناكردن لاي مەھجۇر شاعىر شىكى زۆر
روون و ديارە و، ئەۋە دەخۋازى كە زۆر بە گىرنگىيەۋە و بەجيا مامەلە
لەگەل چەمكەكان و ويناكردنىان بىكەين، بۇنۈنە ويناى ژيان و مەرگ و،
زىندۋىيەتى و فەنا و، عىشق و، گەردۋون و، خودناسى لاي مەھجۇر چۈنە
و چۈنەتى ويناكردن و مەۋقە يىنى لاي ئەۋ چۈنە؟ بىگومان ئەم بابەتەش
بى كەم و كورتى نىيە ئەۋىش لەبەر نەۋۋونى كات و دەرەتە پىۋىست بۇ
قۇلبۈنەۋەي زياتر و ھىنانى غۈنەي جياجيا و راۋەكردنى ھۈنراۋەكان،
بەلام ھىۋادارم پىگەيەك يىت بۇ زياتر كار لەسەركردن و مامەلەي ورد
لەگەل شىعەرى شاعىرەكانى تىرمان، بەۋ ھىۋايەي لەپىگەيانەۋە
مەعرىفەيكى زياتر و تۈكەتر بۇ خۇمان و ئەدەبى نەتەۋەكەمان بىخەينە
روو و خزمەتتىكى زياترى ژيانى مەعنىۋى و ھەقىقىيمان بىكەين.

پهراویزه کان:

۱. محمد جعفر مصفا، بایر بلخ، کاربرد مثنوی در خودشناسی، چاپ دوازدهم، تهران ۱۳۸۶، ل ۱۸۸-۱۸۹.
۲. سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۸۹.
۳. دکتر رضا خسروانی، معنای عشق، چاپ سوم، ۱۳۸۳. ل ۱۷۵.
۴. سهرچاوهی پیشوو، ل ۲۳۴.
۵. م. تحسین همه غریب، کۆرسی مهولهوی، بابتهی یه کهم.
۶. دکتر رچا خسروانی، معنای عشق، چاپ سوم، ۱۳۸۳.
۷. سهرچاوهی پیشوو، ل ۲۰۷.
۸. دکتر مجتبی بشر دوست، سودای حقیقت، هستی شناسی مولانا در مثنوی معنوی، چاپ اول، ۱۳۸۱، ل ۸۷.
۹. نیکبینی، ترجمه: فروزان تجویدی، چاپ دوم، ۱۳۸۵، ل ۴۹.
۱۰. سهرچاوهی پیشوو.
۱۱. محمد جعفر مصفا، بایر بلخ، کاربرد مثنوی در خودشناسی، چاپ دوازدهم، تهران ۱۳۸۶، ل ۳۷۴.
۱۲. سهرچاوهی پیشوو، ل ۳۷۴.

سه‌رچاوه‌کان:

۱. دیوانی مه‌جوی، لیکدانه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی : مه‌لا عبدالکریمی مدرس و محمدی مه‌لا کریم، چاپی یه‌که‌م، انتشارات کردستان، ۱۳۸۱.
۲. محمد جعفر مصفا، بایر بلخ، کاربرد مثنوی در خودشناسی، چاپ دوازدهم، تهران ۱۳۸۶.
۳. دکتر رضا خسروانی، معنای عشق، چاپ سوم، ۱۳۸۳.
۴. مجتبی بشر دوست، سودای حقیقت، هستی‌شناسی مولانا در مثنوی معنوی، چاپ اول، ۱۳۸۱.
۵. م. تحسین همه‌غریب، کۆرسی مه‌وله‌وی، باب‌ه‌تی یه‌که‌م.
۶. نیکبینی، ترجمه: فروزان تجویدی، چاپ دوم، ۱۳۸۵.

گفتوگو لە گەل ...

پروفېسسور دوكتور (ئىبراھىم ئەحمەد شوان)

ئاكاد. قەرەداغى

سەرەتا كە "دىۋانى مەھىلى" م خۇيىدەۋە دەتگوت دەقلىكى بىلگەنە دەخۇيىمەۋە و گەر راقەكەي مامۇستاي مودەرىس نەبۋايە تېيىنەدەگەيشتىم.

"مەھىلى"، ئەو ناۋە ھەمىشە لەسەر زار و تارادەيەكى بەرچاۋ نامۇيە، يەككىكە لەو شاعىرە خاۋەندەنگ و سىماي كوردانەي تايىبەت و جىاۋاز لە ژمارەيەكى ئىجگار گەرەي شاعىرانمان، لە نەخشەي شىعەرى كوردىدا يەككىك لەو لوتكە ھەرە بەرزانەي كە بۇ خۇي قۇرخكردۋە كە بە ئاسانى ناتوانىن بىلگەينى و ناشتوانىن ناۋەھا بە ئاسانى دەستبەردارى بېين. ھەر ئەم تايىبەتەندىيە كارىكى ئەۋتۆي كوردۋە عاشقانى شىعەرى كوردى لە دەيان سالى پىش ئىستادە، ھەۋلىاندادە لىكدانەۋەي خۇيان ھەبىت بۇ شىعەركانى و ئەو لايدەنش بىكەنە گۆرەپانىكى تاقىكردنەۋە و سەلماندىنى بەھرەيەكى تايىبەت. ھىندەش لەو بۋارەدا خەلكانى "مەھىلى" ھەبۋون، دە ھىندە خەلكانىدىكەي ئەۋتۆ ھەبۋون كە تەنەنگىيان بە تارىكىشەۋەۋە ناۋە و بە ئارەزوۋى خۇيان و بەبى گەرەنەۋە بۇ ھىچ سەرچاۋەيەك، تەنەت شىعەركانى خودى (مەھىلى) ش، تاقە بەيتىكىيان كوردۋەتە مەبەستى لىكدانەۋەيەكى ئەۋتۆ كە تەنەھا پەيۋەندىي بە ناخى نوۋسەرى بابەتەكە خۇيەۋە ھەبۋە، نەك شاعىر.

ھەلبەتتە لە ھەمان كاتدا خەلكانى دىكەش ھەبوون پتر مەبەستىيان ناماژەكانى شاعىر خۆى بوۋە، نەك رەنگدانەۋەى ناخى خۆيان، بەلام ژمارەى ئەوانەى ئاۋريان لە شىعرى "مەھجۇى" داۋەتەۋە، لە ھەردوو ئاراستەكەدا، تا نەۋەدەكانى سەدەى رابوردووش، گەلىك كەم بوو.

يەككە لەوانەى لە ماۋەى بىست سالى رابوردودا بە دۋاى خودى "مەھجۇى" دا گەراۋە و ھەولیداۋە كەمتر دزە بە "خودى" خۆى بۆ نىو شىعرەكانى "مەھجۇى" بكات، پروفىسۆر دوكتور ئىبراھىم ئەحمەد شوان"ە. ژياننامەى ئەم مامۇستايە ژىرخانىكى تىكەل لە خۆيندى ئايىنى و خۆيندى فەرمى قوتايخانەكانى سەردەمى خۆيان پىشانىدەدات. لە سالى ۱۹۵۰، لە نامىزى بىنەمالەيەكى ئايىنى لە گوندى "گەرد عازەبان"ى سەر بە ناحىەى "قوشتەپە" لەدايكبوۋە. لە سالى ۱۹۷۱دا بە مامۇستاي سەردەتايى دامەزراۋە. لە سالى ۱۹۸۶ بەشى كوردىي كۆلىژى ئادابىي زانكۆى سەلاخەددىنى تەۋاكرەۋە و لە ھەمان زانكۆشدا، لە سالى ۱۹۸۹دا ماستەرى لە (لىكۆلىنەۋە و ساغكردنەۋەى بەشىك لە ديوانى "مخلص") ۋەرگرتوۋە. لە سالى ۱۹۹۶يشدا لەسەر تىزى (شىعرى ئايىنى و سۆفىگەرى لە شىعرە كوردىيەكانى مەھجۇى) ۋەرگرت. لە سالى ۲۰۰۸/ دەۋە پروفىسۆرە و، تائىستاش بەردەۋامە لە مامۇستايەتى لە بەشى كوردىي كۆلىژى زمانى ھەمان زانكۆدا.

ئەمە ئەۋ لايەنەى ژيانى پروفىسۆر دوكتور ئىبراھىم ئەحمەد شوانە كە بۇ ئاساندى كەسايەتىي خۆى پىويست، بەلام ھىندەى پەيۋەندىي بە "مەھجۇى" يەۋە ھەيە لە ژيانى ئەم بەرئەدا، لەۋ كورتە ئىجگار چەرەش شارۋەترە. ئەم پىسپارانە كە بە پۇستى ئەلىكترونى بۆ مامۇستا نىردان،

چرای ئیمه بوون بۆ روونکردنهوه و خستنهپیشچاوی ئەو لایهنه، فەرموون
ئێوه و پرسیار و وەلامەکان:

- بەلە دکتۆرانامەکەتانهوه دەستپێبکەین کە
لەسەر "مهجوی" یە، ئایا خۆتان ئەو شاعیرەتان هەلبژارد یا بەشی
کوردی بۆی هەلبژاردن؟ ئەگەر خۆتان هەلتانبژاردووه، ئایا دەکری
باسی چیرۆکی ئەو هەلبژاردنە بکەن: لەکەیهوه ئاشنای
شعیرەکانی "مهجوی" ن؟ چۆن بواری سۆفیگەریتان لە شعیرەکانیدا
هەلبژارد؟، کێ لە مامۆستاکانتان لایەنگرتان بوو و ناچەند پێتانوايه لە
سۆفیگەریی لای "مهجوی" روچوون و ناچەند بواری ماوه ئەو لایهنه،
هەر لای مهجوی خۆی، بۆ ماستەرنامە و تیزیدیکی دوکتۆرا
هەلبژێردریتهوه؟.

+ لەبارەی ناویشانی دکتۆراکەم "شعیری ئایینی و سۆفیگەری لە
شعیرە کوردییەکانی مەحویدا" خۆم هەلبژارد و دەستی بەشی زمانی
کوردی و هیچ کەسێکیدیکی پێوه دیارنییه، هەلبژاردنەکش لەوهوه
هات کە لە کاتی نووسینی نامەی ماستەرەکەم لەسەر
(مُخلص) ئاشنایەتیم لەگەڵ دیوانی (مهجوی) پەیداکرد و بەپێی توانای
ئەو سەردەم هەولمدا بەراوردی (بەرامبەری) لەنیوان موخلیس و
مهجوی بکەم و چەند لیکچوونیکم لەنیوانیاندا بەدیکرد. سەرەتا کە
دیوانی (مهجوی)م خویندەوه دەتگوت دەقیکی بیگانه دەخوینمەوه و گەر
رافەکی مامۆستای مودەریس نەبوايه تێینەدەگەیشتم.

دوای ئەمە بەرەبەرە زیاتر ئاشنایەتیم لەگەڵ دیوانەکە پەیداکرد و
ئەوهو دوای تەواوکردنی کۆرسەکانی دکتۆرا ئەم ناویشانەم بە خەیاڵدا

ھات و بۆ ئەمەش پىرىم بە چەند مامۇستايەكى خۆم كىرد، لەوانەش بەرپىز
د. مەمەد نۇرى عارف كە رابەرى نامەى ماستەرەكەشم بىو، ئەۋىش
رەزامەندىي خۆى دەربىرى و پىتى كارىكى چاكىبوو. پاشان سەردانى
خوالىخۇشبوو (د. مارق خوزنەدار)م كىرد و باسى ناۋىشانەكەم لەگەل
كىرد و ئەۋىش گوتى: (شىعەرى مەھىلى نە من و نە رابەركەت و نە تۆش
تەيىنانگەين)، لە ۋەلامدا گوتىم: ھىوادارم من تۆزىكى تىبگەم. بەمەش
نەۋەستام و سەرم لە بەرپىز (د. عىزەدەين مستەفا)دا ئەۋىش پىتى كارىكى
چاكىبوو و گوتى: ناۋىشانەكە و بابەتەكە لەگەل تۆ دەگونجىت. نامەكەشم
تەنبا سۆفىگەرى نىيە، بەلكو لە سى بەشى سەركە پىكىدى: بەراورد و
شىعەرى ناينى و سۆفىگەرى، بەلام زىاتىر لايەنى تىۋرى و پراكتىكەكەى
بەلانى سۆفىگەرىدا شكاۋەتەۋە.

بە قەناعەتى خۆم تارادەيەكى باش لەلەينى سۆفىگەرى مەھىم
كۆلىۋەتەۋە و ھەمىو بۆچۈنەكەم بە نمۇنەى شىعەرى پىشتەستور كىردۋە
ۋ لايەنى ئىنشايىم پىشتىگۆيخستۋە، چۈنكە ئەۋانەى پىش من لەسەر
مەھىيان نووسىۋە بە زۆرى شىۋازى ئىنشايى بەسەر نووسىنەكانىاندا
زالە و زۆركەم باسى سۆفىگەرىيان كىردۋە.

جگەلە نامەى دىكتۇراكەم شەش باسى زانستىيىدىكەم لەسەر
مەھىلى نووسىۋە و لە كىتەبى (مەھىلى نامە)دا كۆكرائەتەۋە و
چاپكرائە، ھەروەھا چەند نامەيەكىدىكەى ماستەر و دىكتۇرا لەسەر
مەھىلى نووسراون دۋاى من، بەلام لەبارەى سۆفىگەرىيەۋە نىن. ۋابزائىم
ئىستا نامەيەكى دىكتۇرا لەسەر (ھەق و ھەقىقەت لاي مەھىلى)
دەنوسرىت و لە تەۋاۋىۋىۋەندايە و پىدەچى بابەتى سۆفىگەرى و عىرفان

بگریتهوه. هەر چهنده مهجوی بهم دوایه زۆری له سهراوه، بهلام
ههواره ماوه که له سهراوه ههواره شیعرهکانی بنووسریت، چونکه مهیدانی
نهدهب فراوانه و بیکۆتاییه، جا نهو بهوارانه زمانی بیت، رهوانبیزی بیت،
یاخود لایه نهکانی هزری نێو دهقه شیعریهکان بیت.

- گهواره شاعیرانی کورد که سۆفی بوون و شیعری بهرزیان به
زمانی کوردی ههیه زۆر کهمن، لهوانه: "مهلاي
جزیری"، "مهولهوی" و "نالی"^(۱) بهرچاوترینیان. شیعری
سۆفیگهیری "مهجوی" له چ شوێنێکی ئهم سیگۆشهیهدا خێدیهیتهوه؟.

+ نهو سیکوچکهی که جهانبان دیاریتانکردووه، بهلاي منهوه
شاعیری سۆفییدیکه مان ههیه که زیاتر شایانی ئهوهن مهحویان له گهڵ
بهراوردبکری. پێموایه (نالی) (۱) سیکوچکهیه به دهره و سۆفی
نهبووه، راسته له شیعرهکانیدا زاراوهی سۆفیانهی بهکارهێناوه و شیعری
دژی دهرویشیزمی و سۆفیانهی ههیه، بهلام سهرا به تهریقته نهبووه و
سلوکی نهکردووه، نهو شیعرا نهش که وشه سۆفیانهی تێدایه له
چوارچۆیهی نایینییه کهوه دهرنهچووه. (مهولهوی) ش ههراچهنده له سهرا
ریبازی نهقشبهندی بووه و مورییدی شیخ عوسمانی تهویله بووه، بهلام له
شیعرهکانیدا هینده بهلاي سۆفیگهیریدا نهچووه و دهسفی سۆفیانهن.
راسته سهرا تاکانی سۆفیگهیری له شیعرهکانیدا بهرچاو دهکهون و چندهها
نامهی شیعری بۆ رابههکهی دهنووسی و میانهی له گهڵیدا خوشبووه،
کهچی نهچووته قوولایی سۆفیگهیرییهوه و هه ئهوهی له شیعری مهحویدا

هەیه .. کەواتە پێموایە ئەو سێکوچکەکی کە دەتوانین شوێنی مەحوی لەنێوانیاندا دەستنیشانکەین (بابا تاهیری ھەمەدانی و مەلای جزیری و شیخ نوورەددینی بریفکانی)یە.

بابا تاهیری ھەمەدانی (١٠٠٠ - ١٠٥٨ ع) (٢)) سۆفیەکی فەلسەفی سەردەمی خۆی بوو و بەرەو یەکییتی بوون و یەکبوون و فەنا یەکییتی نایینەکان چوو و بەدوو بەیتەکانی بیروباوەری سۆفیانەکی خۆی دەربریو. مەلای جزیریش (١٦٤٠ ع) بەھەمانشیوە یەکیک بوو لە سۆفیەکان و ناماژەکی بە لایەنە فەلسەفیەکانی سۆفیگەری کردوو و بە شاعیری یەکییتی بوون ناوبانگی دەرکردوو، بەلام یەکییتی بوونی ئیسلامی ئەک فەلسەفی، ھەرۆھا ناماژەکی بە یەکییتی نایینی ئیسلامی کردوو و پێیوایە خودا لە ھەموو شوێنە پەرۆزەکان دەپەرستێ، بۆیە نامادێە لە لالەش کێش بۆ میحرابی برۆی یار بەریت، ئەمە جگەلە یەکبوونی سۆفیانە و فەنا و بەقاي دواي فەنا.

شیخ نوورەددینی بریفکانیش (١٧٩٩ ع) شاگردێکی بە توانای مەلای جزیری بوو و لە یەکییتی بوون و یەکبوونی سۆفیانە چاوی لە جزیری کردوو و تەو و لە دارشتنی شیعریدا بە توانا بوو، بەلام لە رووی تەریقەتەو جودا بوو و شیخیکی ریبازی قادری بوو جزیریش نەقشەندی بوو.

(مەحوی، ١٨٣٠ - ١٩٠٦ ع) یەکیک بوو لە سۆفیەکانی نەقشەندی و شیخ بەھائودین رابەری بوو، ئەویش وەک بابا تاهیر و جزیری و بریفکانی لە زانستی سۆفیگەریدا بالادەستبوو و وەک ئەوان بەرەو لایەنەکانی سۆفیگەری فەلسەفی ھەنگاویناو. ئەوێ مەحوی

لەۋان جودادەكاتەۋە ئەۋەيە كە (مەھىلى) بەناشكرا شەرىيەت دەكاتە
رىڭايەك بەرەۋە ھەقىقەت، ئاتا: پىتىۋايە پەيرەۋىكىردنى شەرىيەت مەرۋف
دەگەيەنئىتە خواناسىن، ھەرۋەك دەئىت:

رىڭەي ھودا تەرىقەتى عىشقە دە (مەھىلى)
ۋەرن و پىيا بېژن و (وصلوا على الرسول)
ھەر ئەم تەرىقە بوو بە ھەموو سەھبى گرتىيان
رۆيىن پىيا ھەتا گەينە مەرتەبەي وسول

لېرەدا مەرتەبەي رسول گەينە بە خودا و ناسىنى خودايە،
ھەرۋەھا لە شوئىنئىكىدىكەدا دژى سەفسەتە دەۋەستى و شەرىيەت دەكاتە
خۆرىكى رووناك بۆرۈشكەردنەۋەي رىڭەي مۇسلمان:

خورشىدە موعجىزەي شەرىع، زولماتە سەفسەتەي پوچ
ئىسلامىيان ھەموو دىن، يۆنانىيان ھەموو دوون

لە شوئىنئىكىدىكە (مەھىلى) ھەم دەئىتە لايەنگرى ھەللاج لەسەر
گوتەي (انا الحق) ۋە ھەم سەرزەنشەشەيدەكات كە دەئىتە لايەنگرى لەۋەۋە
دەئىت كە ھەللاج گەيشتوۋەتە پلەيەكى رۆھانىي ۋەھا كە ھەست بە بوونى
خۆي ئاكا و ۋادەزانى لە بوونى رەھادا تۋاۋەتەۋە كە لۆمەشى دەكات
لەبەرئەۋەيە چۈنكە ئەۋيەكبوونەي (اتحاد) كە ھەللاج گوتوۋىەتى
راستەقەينە نىيە و خۆي ۋا ھەستدەكات، چۈنكە كە دوو شت بوونە يەك

ئەوا ھەریەکە لەوانە سیفەتی خۆیان گومدەکەن و سیفەتیدیەکە وەردەگرن.
بۆ خوداش ناشیئت کە گۆرانی بەسەردا بیئت، بۆیە مەحوی دەلیئت
مەجنوون شیئتە گەر بلی لەیلام، وانا حەللاج شیئتە گەر بلی: من خودام.
مەحوی لەمبارەییەوه دەلیئت:

با حەقیشی بی لە بۆ مەنسور (أنا الحق) حەق نییە
شییتیە مەجنوون ئەگەر بی نازی لەیلائی بکا

- کاریگەریی شیعری سۆفیگەری و عێرفانیی ئێران بەسەر ھەموو
شاعیرانمانەوه دیارە. ھێندە پەیوەندی بە "مەحوی" یەوه ھەبیئت، تا
چەند لەم ھاوکێشە کاریگەرییەدا بە لاساییکردنەوهوه خەریکبوو و تا
چەند داھێنەرە؟! تەکاھ بە نمونەوه وەلامی ئەم پرسیارە بەدەنەوه؟

+ مەحوی لە شیعەرەکانیدا کاریگەریی ھەندی شاعیری سۆفی
فارسی لەسەر بوو، لە ھەندیکیاندا شیعری ئەوانی وەرگرتوو و
تیھەلکێشی شیعەرەکانی خۆی کردوو، بۆ نمونە:

مەحوی و سەعدی شیرازی:
لەم بەیتە خوارەوه دا عەجزی بەیتەکە ھی سەعدییە:

تۆ مەلّی یەك مەرتەبە، سەد مەرتەبە
"دُشمن دانا بە از نادان دوست"

مهجوی و حافیزی شیرازی:

لهم بهیته شدا عه جزی بهیته که هی حافیزه و مهجوی
وه ریگرتوو و تییه لکیشیکردوو:

دهزانی رۆژه نهو، من شهو، کهچی پیشمدهلی (مهجوی)
(حضورى طر همى خواهى مشو (حافظ) از او غایب)

مهجوی و مهولانای رۆمى:

مهجوی پینجخشته کییه کی نووسیوه و بهیتیکى تییه لکیشى
شيعره کهى کردوو و پینجخشته کییه کهش فارسىیه:

پس همان به هر دم اری "محويا"
رو بسوی بارگاه کبریا
با دو سد زاری از این شه خواهيا
"ای کرامت بخش جان اوليا"
"یا بکش، یا باز خوانم، گو بيا"

لهم تییه لکیشانه دا داهینان به دیناکرى و ته نیا کاریگه ریبى
نهو شاعیرانه له سهر مهجوی بووه ته هۆى نهو وەرگرتنه شيعرییه.
له قۆناغى دووهدا (مهجوی) کاریگه ریبى شاعیرانى سه ره وهى
پێوه دیاره و ناوه ناوه بیرۆکهى شيعره کانیانى وەرگرتوو و له ناو دهقه کانی
خۆى تواندوو به تییه وه، شه گه ریه کیکی شاردهزا نه بی ههست بهم
دهقناویزانییه ناکریت. مهجوی لیڤه دا دهسیره نگینى خۆى نیشانداده و
داهینانى شيعری هیناوه ته ئاراوه. بۆ نمونه:

مەھجۇى

دەپرسى بۆچى مەن دەركەۋتم و دل بوو لە تۆ غايىب
كە ۋەختى رۆژھەلات، ئەلبەت دەبى شەۋنم لە خۇ غايىب

سەعدى

چون تو حاضر مىشوى، مەن غايىب از خود مىشوم
بىسكە حيران مى بماند و هم در سيمای تو

مەھجۇى

زوبانى خالى پەرۋانە لە ۋەختى سووتنا دەيوت
كەسى ۋارىپمە ۋەك مەن بى، لە عىشقا خۇ بسووتىنى

سەعدى

اى مرغ سحر عشق ز پروانه بيا موز
كان سوخته را جان شد و اواز نيامد
لەم بەيتانەى مەھجۇيدا داھىنانى شىعرى خۇى دەنويىنى و بە
قەناعەتى خۇم لەۋەى سەعدى بەرزتر خۇيان نواندوۋە.

مەھجۇى

لە ئۆلكەى عىشقەدا بۆ ھەركەسى سەردارىيە مەنزور
عولوۋى مەرتەبەى سەردارە، بۆتە پەپرەۋى مەنسور

حافظ

گفت ان یار کزو گشت سر بلند
جرمش ان بود که أَسرار هویدا کرد

مه‌جوی

له قاپی عیشقه‌دا وه‌ك شاهه به‌نده
له‌سه‌ر خوانه چ مه‌تبوع و چ تابع

حافظ

گدائی در جانان بسلطنت مفروش
کسی ز سایهٔ این در بافتاب رود

نهم به‌یتانه‌ش ره‌سه‌نایه‌تی خویان ون نه‌کردووه و ته‌نیا تارمایی
بیروکه‌ی حافریان پیوه دیاره.

مه‌جوی

خودا بیدا به ره‌حه‌ت، داغی دل چاوی دله (مه‌جوی)
به گریه چاو نه‌گهر چوو، شك ده‌به‌م چاوێکی بیناتر

مه‌ولانای رۆمی

دیدهٔ تن دایما تن بین بود
دیدهٔ جان جان شرفن بین بود

مهجوی

دهبی ههرموو زوبانی، ههر زوبانی داستانی بی
بکهه نهختی بهیانی ناکهسی خۆ بهو زوبانه

مهولانای رۆمی

گر ســـــر هر مو یابد زویان
شکرهایی تو نیاید در بیان

لێره شدا مهجوی لاساییکه ریکی کوێرانه نهبووه و له داهینانی خۆی
نهکهوتوووه و بهیتهکانی پانتاییهکی زۆری واتایی داگرتوووه و گهر لهوانهی
مهولانا بهرزتر نهبن نهوا نزمتر نین.

ههر بۆ نموونه دوا بهیتی مهولانای رۆمی ناماژه بهوه دهکات که
نهگهر شاعیر به قهده مووهکانی لهشی زوبانی پتوه بی و سوپاسی خوا
پێبکات، نهوا هیشتا سوپاسهکانی کهمن به نیسبهت نیعمهتهکانی خوا
و شایستهی مهقامی بهرزی خودا نین. بهلام (مهجوی) مهودایه که
فراوانتردهکا و نهگهر زوبانی مووهکانی ههموویان داستانی بنووسن نهو
کاته دهتوانی باسی ناکهسی و ناشوکرانهی خۆی بکات بهرامبهه خودا.
واتا: مهجوی ناراستهوخۆ باسی نهوه دهکات که به هیچ جۆری ناتوانی
سوپاس و ستایشی خودا بکات لهسهه نیعمهته زۆر و زهوهندهکانی "إلهی
لا أحسني ثناءً عليك أنت كما أحتسيت على نفسك". ههر بهم جۆره
بهیتهکانیدی که لهبهه قهلهمدریژی نه مویست هینده لهسههریان بنووسم.

- له دواى مهجویهوه چهند شاعیریکمان ههن کاریگهری ئهویان،
له رووی ناوهڕۆکهوه، زۆر به روونی دیاره،
لهوانه "بیخود" و "سابری"، تا چ رادهیهك دهتوانری باس له
گهورهیی و فراوانیی ئهو کاریگهریه بکریت؟! ئایا دهتوانری، بۆ
نموونه، باس له "قوتابخانهی شیعریی مهجوی" بکریت یا نه؟

+ (مهجوی) تاکه سوارهی شیعرى سۆفیگهرى سهردهمی خۆی
بووه و شۆرشیکى رۆحیانهی خستووته جیهانی شیعرى کوردیهوه،
پیشه وایهتی بزووتنه و دهیهکی شیعرى کردووه و له دواى خۆی چهندهها
شاعیری به توانا له ههولێ ئهوه دا بوونه چاو له (مهجوی) بکهنهوه و
له سههر شیوازی ئهو شیعرى ئایینی و سۆفیگهرى بنووسن.
لهو شاعیرانهی که شوێنپێی مهجویان ههڵگر تووه مهلا محهمهدی
خاکی و حهمدی و سابری و سهید ئهحمهدی نهقیب و... هتد. ئیستاش به
کورتی کاریگهریی مهجوی له سههر ئهم شاعیرانه دهستنیشاندهکین:

(١) مهلا محهمهدی خاکی ١٨٣٩ - ١٩٠٨:

(خاکی) له سهردهمی مهجوی ژیاوه و لهلای ئهویش
خوێندوویهتی و واپێدهچی (مهجوی) له وانهکانی شهرعی مامۆستای
بووه، بهلکو له شیعریش.
دیاره قهسیدهی (بهحری نوور) دهکی مهجوی کاری له
خاکی کردووه و ئهویش (قهسیدهی نوور) ی نووسیوه که ناوێشانه کان
لیکنزیکن و له سههر ههمان بهحری عهروزیی مهجوی شیعره دهی

هۆنیوڤتەوێ که (بەحرێ هەزەجی هەشتی تەواوێ) و سەر واکانیشیان یەکن،
ئەمەش سەرەتای هەروێه قەسیدەکانە:

خاکی

ببارینی خودا بارانی هه‌رچی فه‌یز و ئی‌حسانه
له‌سه‌ر نه‌و باعشی خه‌لق و گوزیده‌ی جه‌معی نه‌کوانه

مه حوی

(وصلی اللہ علی) تھو بہ حریٰ نور و غیر فانیہ
کہ دہر کی غمہ وری ناکا (غیر علم اللہ سبحانہ)

به لگه یه کیدی که ش که هیچ گومان ناهیلته و نه ویه که (خاکی)
له بهیته شیعه کانیدا دان بهو کارتی کرده دهنی و له خه رمانی شیعی
مه حوی خه ریکی خا که رو و گول چینه:

له جاپ و خرمه نى فضل و كه مالى (مه حوى) يا خاكى
خبريكى خاكه روڤه و گول ده چينى و دانه موورانه

به‌مپیّه ده‌توانین بلّین که قه‌سیده‌کهی خاکی له‌سایهی
قه‌سیده‌کهی مه‌حویدا نووسراوه و هه‌ردووکیان سه‌ره‌تا به نه‌عتی
پّیغه‌مبه‌ر (س) ده‌ستپّیده‌که‌ن و دوایی باسی نه‌و رووداوانه ده‌که‌ن که له
شه‌وی له‌دایک‌بوونی مح‌مه‌ددا روویانداوه، یاشان به‌ره‌و مو‌عجیزه‌کانی

پىغەمبەر (س) دەچن و ئىنجا ھەردووكيان بە شەرمەزارىيەۋە
شيعرەكانيان پىشكەشى مەقامى پىغەمبەر دەكەن و پىيانوايە شايانى
ئەۋن. ئىستاش چەند بەيتىكى لىكچوۋ تۆمەردەكەين:

خاكى

(أرنى) و (لنترانى) با نەئىت و نەشنەۋى مۇسا
بە سائىل نادىر ئاخىر ئەۋى دەرخۋاردى مىۋانە

مەھىرى

كەلىم (أرنى) كە فەرمۇ ھەر جەۋابى (لن ترانى) دى
موشەرەف بوو محمد بى طەلەب بەۋ مەرتەبە و شانە

خاكى

لە ۋەسفى پاكى ئەۋ ذاتە زوبان لالە ۋەكو لالە
چ جىگەى (قس) و (سحبان) ە پەنا خوانى كە سوبجانە

مەھىرى

بەيانى گەۋرەبى خولقى كە سى ئايەت لە شەئنى بى
نە مەقدوورى من و تۆيە نە ئىشى (قس) و (سحبان) ە

※ ※

(۲) هەمدی ۱۹۳۶:

هەمدی یەکیکە لەو شاعیرانەی کە کاریگەریی مەحووی
بەسەرەوهیە و خۆی لە چوارینەیەکیدا دەلی: کە مەحووی خەرمانی شیعی
کوردیی تالانکردوو و دە یەکیکە کە داوێتە هەمدی:

خەرمانی لەفظی کوردی، کوردی کە کردی پێوان
نالی کە نالی کاسەییەکی دا بە ئەو لێوان
تاراجی کرد کە مەحوویەفەندی بە لوطفی خۆی
عوشریشی دا بە هەمدی وتی: بێبەرە دیوان

هەرۆهە هەمدی دوو پێنجخشتەکی لەسەر شیعی مەحووی
نووسیوە و ئەمەش هەر بەلگەی کاریگەریبونیەتی پێی... جگەلەمانە
(هەمدی) لە هەردوو غەزەلی (شەو و رۆژ)ەکی کاریگەریی مەحووی
پێوە دیارە و چالێکەری هەردوو غەزەلەکی کردووێتەوه کە کۆتاییان بە
شەو و رۆژ دیت.

لە زووی روخسارەوه هەردوو غەزەلەکان لە بەحری رەمەلی هەشت
هەنگاوی مەقسورن و دواسەرۆایان (رۆژ) و سەرۆایان (انە). لە
ناوەرۆکیش هەردووکیان بە دوا یاریکەوه وێڵن و بەرەبەرە ئەوینەکیان
قوڵدەبیتهوه و بەرەو خۆشەویستی پێغەمبەر دەگوازیتهوه. لەبەر
کەمیی ماوەی نووسین ناتوانم هەموو لێکچوونەکان تۆماربکەم.

جەمىدى

مىن لەپىي كەۋتم لە دوۋى ئەۋ ماھە جا نۆبەي ئەۋە
كانىناتى پشكنىۋە، وىل و سەرگەردانە رۆژ

مەھجۇى

ئەلبەتتە مەجنۇنى رۆژى روومەتى لەيلايەكە
موتەسىل شام و سەھەر كەۋتوۋەتە ئەۋ شاخانە رۆژ

ھەرۋەھا لەۋ دوۋ غەزەلەي ھەردوۋكىيان كە دۋاسەروايان شەۋە لە
روۋى روخسار و ناۋەرۆك پىككەدەچن. لە روۋى روخسار لەسەر ھەمان
بەحرى ھەرووزىن، لە روۋى ناۋەرۆك باسى شكۈمەندىي شەۋ دەكەن و
فەزلى بەسەر رۆژدا دەدەن. بۆ غوونە:

جەمىدى

كردەۋەي دۇنيا كە ھەر عەيىب ئەبىي داپۇشرى
پەردەيكى موختەسەر خاسى بەسەر دادانە شەۋ

مەھجۇى

ئەۋ سىيا رۆزىي مەنە پۇشيوپە عەيىبى كەسان
ناشكارە سەترى ئەحوالى گونەھكارانە شەۋ

نەۋىنى لېكچوون زۆرە و لە شوئىكىدىكە بەم بەيتە كۆتايى
پىدىنىم:

مەھىرى

بۇ غەدوۋ بەرقى ھەناسە و بەردى نالەم كافىيە
ھەربگاھو ئەسلەھە و نوظم و سۇپاھم بۇ چىيە

مەھىرى

لە پاداشتى قىسە سەردا ھەمە ئاھو ھەناسەى گەرم
كەسى شىتتانه بەردم تىگىرى من بەرقى تى دەگرم

(۳) سابىرى ۱۸۸۱ - ۱۹۴۴ ع:

(سابىرى) يەككىكە لە شىخەكانى تەرىقەتى قادىرى و نەۋەى دۋاى
مەھىرى. واديارە ئاشنايەتتى لەگەل شىعەرەكانى مەھىرى ھەبۋە و
پىيانكارىگەر بوۋە، بەلام ۋەنەبى رەسەنايەتتى شىعەرى خۇى بزرگەربى و
چاۋلىكەرىكى كۆيرانە بوۋى، بەلكو ھەزرى مەھىرى ۋەگرتوۋە و لە
بۆتەى شىعەرەكانى خۇى تۈندۈۋەتەۋە و شارەزا نەبى ھەست بەم
كارىگەرىيە ناكات.

(سابىرى) لە پىنج خشتەككىيەكدا كە نەعتى پىغەمبەر (س)
دەكات، ئامارە بە عەشقى محمد (س) دەكات بە وشەى (لۈلان) كە
ھەدىسە قۇدىسىيەكەى و پاشان دۇنيا دەكاتە بۆگەنى و بە كەلاكى
دادەنى (دۇنيا جىغەيە)، ئەمانەش ھەمۋە لە دوو بەيتى مەھىرى

ۋەرگىراۋن و وشەكانى (لولاك، دونيا جىفەيە، لاک) دووبارە بىۋىتەتەۋە،
بەلام بەراستى شاعىرانە ھەلسۆكەۋىتى كىرەۋە و لە داھىنان بىبەشنىيە.

سابرى

ۋەرە (سابرى) نەگەر عەشق و مۇرادىت شاھى لەۋلا كە
تەرىقى شەرىع و دىن بىگەرە لەمەۋلا روۋ لە مەۋلا كە
مەچۇ نەۋلاۋە نەۋلاۋە ۋايە بى تەدبىرى نەم لا كە
كە دنيا جىفەيە ھەرگىز مەچۇ نەزدىكى نەۋلا كە

مەھىلى

دەزانى جىفەيە دونىيا دە جەيفە
ۋەكو سەگ نەم شەپ شۆرە لەسەر لاک
خودا تۆ لاگىرى لەۋلا كە (مەھىلى)
بە جاھى پادشاھى تەختى لەۋلا كە

(سابرى) لە غەزەللىكىدىكىدە ناۋەپۇكە كەي لە مەھىلى ۋەرگىرەۋە
و ۋەستايانە وشە و زاراۋەكانى مەھىلى لە بىۋىتە بىتەكانىدا
تواندۇۋەتەۋە، غەزەلەكە غوزىيە و باسى ئازاردانى خۇي دەكا لە لايەن
يارەۋە و ئامارەش بە شىرىن و فەرھاد دەكات.

مهجوی

به سورمه بۆیه دولبهه خههجههه موزگانی دا پهرداخ
دلی ههئاگرێ ببیی له کوشته دهنگی ئوف و ناخ
به تیری کوشتمی، ههلیاوهسیم، سووتاندمی، رۆیی
دوعا بۆ حیفظی کهن، کێ دیویه جانانه وا گوستاخ
گول و لالهه کهژ کۆ، کۆهکهه دینیتتهوه فکرم
که خوونی ناحهقی نهو مهوج نهو ئیتتهش له کێو و شاخ

ههه لهه چوارچێوهیه (سابری) غهزه لێکی نووسیهوه و ئیممهش
ناماژه بۆ چەند بهیتیک دهکههین که بۆنی بهیتهکانی مهجویان لیدی:

به قهسدی کوشتنم نهو شوخه وا روخساری دا پهرداخ
به ناچاری دهکا زاری کهسی وا دهیدهنه بهه داخ
به بی نهو خهسهروه شیرینه (سابر) ژینی لی تاله
له بهه نهو رهنجی فرهادی دهو دانیم له کێو و شاخ
نیشاتم دهه نهگهه دیتان نیشینیکه له مههردیتان
که چونکه هیچ کهس نهیدیوه قهت نینسانی وا گوستاخ

بێگومان چەند زیاتر دیوانه کهی (سابری) بپشکنی نمونهی زیاترت
بههراوه دهکهویت و بهوهنده وازم هینا.

سەيد ئەھمەدى نەقىب ۱۸۶۳ - ۱۹۱۰:

نەقىب لە سەردەمى مەھجۇى ژىاۋە و (بە زۆرى شوپىن نالى و مەھجۇى و خاكى كەۋتوۋە)، بە پىلەى يەكەم كاريگەرى شىعرە ئاينىيەكانى مەھجۇى لەسەرە. نەقىب لە غەزەلى (گەۋرەيى شو بەسەر رۆژدا) بىرۆكە و روخسارى لە غەزەلەكەى مەھجۇى (شەۋ كەسى پەرسى لە خۆدەرخستنى پەروانە شو) ۋەرگرتوۋە و ھەمان كىش و سەرواى دووبارە كەردوۋەتەۋە، لە روۋى ناۋەرۆكەۋە ئىۋەى غەزەلەكەى پەيۋەندىيى بە غەزەلەكەى مەھجۇىيەۋە ھەيە، بۆ نمۇنە:

نەقىب

جىيى نىاز و ناز و رازى ھەزەرەتى جانانە شو
ۋەقتى نازلىۋونى فەيز و رەھمەتى سوبخانە شو

مەھجۇى

ھەر لە تارىكىيى شەۋايە رى درى ئەھلى نىاز
رازى دل ئىفشاكەن، خەلۋەتگەھى خاسانە شو

لىكچوۋنى ئەم دوو غەزەلە يەكجار زۆرە و شوپىنى ئەۋە ئىيە باسى
ھەموۋى بىكرىت.. (نەقىب) لە قەسىدەيەكىدىكەيدا كاريگەرىي قەسىدەى
(بەحرى نوور)ى لەسەرە و لە روخسار و ناۋەرۆكدا چاۋى لىكردوۋەتەۋە.
(نەقىب) ۋەكو مەھجۇى قەسىدەكەى بە (ۋىلى اللە على)
دەستپىدەكات و تا كۆتايى شوپىن پىئەلگىرى مەھجۇىيە و ھەندىجار

بەیتەکانی مه حویی جویتهوه و هەندێجاریش له بۆتەیی شیعرەکانی
تواندووێهتییهوه، بەلام پێموایه "سابری" سەرکەوتووتر بووه و نهقیب زیاتر
چالێکەر بووه، بۆ نمونه:

نهقیب

(وصلی الله علی) ذاتی که قورئانی پەنا خوانه
له جوملهی موعجیزاتی ئەو هلی نایاتی سوبحانه

مه حوی

(وصلی الله علی) ئەو حەزەرەتی ساحب که مالاته
که ئەعلا موعجیزەیی قوریانی یم، نووری قورئانه

نهقیب

شەهەنشاهی سەری (لی مع الله) واسیتەیی ئیمکان
رەسوولی ئینس و جانە، ئونسی جانە، بەحری ئیحسانە

مه حوی

که وەقتی نال و یارانی، له خدمەتیا دەبن وەك رۆح
حەیاتە، نووری چاوی، ئونسی جانە، مه حوی ئیحسانە

نهقیب

له وەسفی گەورەیی شاهی روسول کول ماوه عەقلى کول
چ سیرێکە که فیکری بیکری عاریف تیی هەراسانە

مەحوی

کە هەر سیرێکی عەقڵی کۆل تیا کۆل مایەوه (بالکل)
کە هەر سیرێکی سەد عاریف تیا مەدهووش و حەیرانە

لە کۆتاییدا دەتوانم بە قەناعەتەوه بڵێم کە مەحوی پێشڕەوا یەتیی
بزووتنەوه یەکی شیعری کردووه و لە هەردوو لایەنی شیعری ئایینی و
شیعری سۆفیانه دا و جگەلهو شاعیرانە ی کە باسمانکردن و هەندێ نموونە
لە شیعەرەکانیان وەرگیران، کۆمەڵی شاعیریدی کەش سەر بەو بزووتنەوه یەن
و هەریە کە سوارە یەکی لە خەرمانی شیعری مەحوی بەرکەوتوووه و
خەرمانی لۆغە ی خۆی وەرگرتوووه.

نابی ئەوهش لە یادبکری کە (مەحوی) ش لە شیعری ئایینیدا
کاریگەری (نالی) ی لەسەر بووه و شاگردی کی زیرەک و بە توانای ئەو
بووه.

- لە پاش شیعری ستوونی -عمودی- یەوه ناتوانری لای هیچ
شاعیریکی کورد هێلکی بەردهوامی سۆفیگەری بەدی بکری، تەنانەت
وەک هۆکاریکی کارتی کردن و کاریگەریش. بە بۆچوونی ئێوه، ئەگەر
ئەوه بە دیاردە یەکی باو بزانی، هۆکاری بناغە یی ئەوه چیه و، تاج
رادە یە ک دەتوانری ئەوه بە رەنگدانەوه ی کاریگەری مۆدیرنیته -
تازە گەری- بزانی و، تاجە ند پە یوه ندی بە روو کە شخوازی و
رۆ نه چوون بە تاییه تە ندییه کانی ئەو جیهانه وه هەیه؟

+ پێموایە شیعری ستوونی تاکوتەرا تاکوتایی ھەشتاکانی سەدەدی
بیسەتم بەردەوامبووی و شیعری سۆفیانە لە ئارادا بوو، بۆ نمونە لە
ناوەراستی ھەفتاکان (عاسی) و ھەفتایکردوو و شیعری سۆفیانە ھەبوو،
ھەروەھا لە ١٩٨٦ (موخلیس) و ھەفتایکردوو و شاعیریکی سۆفی بوو،
ئیدی لە ئەوەتەکانەو چرای شیعری سۆفیانە کزبوو و بەردو کوزاڤانەو
چوو و ئەگەر نووزەیکەشی مابێ ئەوا بای تازەگەری فووتی کردوو و
ھەرچەندە دووریش نییە لەم نوێخوازانە کۆمەڵی شاعیری سۆفی ھەبن،
جا بە سلوک سۆفی بن یان شیعری سۆفیانیان ھەبێت، بە ھەر حال پریار
لەسەر بوون و ئەبوونی شیعری سۆفیانە قورسە و گەنگ ئەوێە رەواجی
جارانی ئەماوە.

(١) و (١) ئەو ھەلە ئێمە یە کە لەو پرسیارەدا لە سێکۆچکە
لوتکە شیعری سۆفیگەری کوردیدا، لە بری ناوی "مەحوی" نووسرا
بوو "نالی"، بەرێژ دوکتۆر ئیبراھیم ئەحمەد شوان/ یش بەو شێوەیە
و ئەلامیداوەتەو. جەنابی دوکتۆر ھەقیەتی و، ئەگەرچی "نالی" زۆر شارەزای
زاراوەکانی بواری سۆفیگەرییە و سەرکەوتوانەش لە شیعەرەکانیدا بە کاربەتێان،
بەلام ھەرگیز سۆفی نەبوو.

(٢) جەنابی دوکتۆر پیتی باشنیە سالی زاینی بە کاربەتێ و لەبری
ئەو سالی عیسایی بە کار دەھێت، بۆیە لە ھەرشوێنێکدا وشە (ع) لە پاش
سائەکەو، لە ئەلامەکانی بەرێژیدا بە کار ھێنراوەتە "عیسایی" یە. ئێمە
دەق و دەق و ئەلامەکانی بەرێژیمان وەکو خۆی تاپکردوو، چ لەگەڵ ئەو رێنوس و
شێوەی بە کار ھێنانە بووبن یان بۆوونێکی دیکەمان ھەبوو، مەبەستیش لەو
کارە رێژنان بوو لە تاییبەتەندیەکانی خۆی.

شەئىرى مەھىرى
فەرگەيەك بۆ عىرفان و نىگايەك بۆ ژيان
د. سەباح بەرزنجى^(*)

زنجىرەي يەكەم

سى غەزەلى يەكەم لە ديوانى مەھىرى:

ھەرچەندە بە دۇنيايىيەۋە مەھىرى شەئىرەكانى خۇي بەۋ تەرتىبەي
لە ديوانەكەيدا رىزىكراۋە دانەناۋە و نووسىنى شەئىر جىاۋازىيەكى
جەۋھەرى لە نووسىنىتەر ھەيە، بەلام لەۋ روانگەۋە كە دەقى شەئىرىي
خوئىندەۋەي جىاجىا و تەنەت مەنھەجىيەتى جىاۋاز ھەلدەگرى وىستىم
لە دەلاقەي سى غەزەلى يەكەمى ديوانەكەيەۋە خوئىندەۋەيەك بۆ
مەھىرى عارىف و مەھىرى شەئىر بىكەم، لەۋ دەستىيەكەۋە كاتىك دەچمە
ناۋ شەئىر و ديوانەكەي ھەست و بىر كەردنەۋەم لە كوئىدا و لەسەرچى
لەنگەردەگرىت و چ ئىنتىباغىيەك بۆ دوستدەيىت.

سەرەتا دەمەۋىت بلىم كە گەۋرەترىن سەرمایەي مرۆڭ بىرىتىيەلە
(خۇي)، خۇي بە ھەمۋە بىر و ناۋەز و ھەستۈنەستىيەۋە، بە ھەمۋە خۇليا
و ئارەزۋويەكەيەۋە، بە ھەمۋە بايەخ و بەھايەكەيەۋە، بەم سەرمایەيە مرۆڭ
دەتۋانىت مامەلە لە گەل بوون و جىھان و دەۋرۋەر بىكات، سەردەنجام يان
بوونى خۇي بەرز و مانادار دەكات يان بە پىچەۋانەۋە پوچ و كەمبايەخى
دەكات، ئەم مامەلەيە بۆ مرۆڭ سەنگى مەكەيەتى بۆ ھەلسەنگاندنى رۆلى
خۇي لە ژيانى سەرزەۋى، تەغبىر لەم مامەلەيە زۆر شىۋە و شەكل بە

خۆوه ده گریت، تاوێک نهم تهعبیره له دهقی فەلسەفی و تاوێک دهقی نه ده بی و تاوێکیتر له دهقی هونه ریدا نمایشده کریت.

فەیلەسووف و شاعیر و هونه رمه ند هه رسیکیان له راستیدا به و بابته وه خه ریکن که باس له مه وقیعی نهم مرۆقه ده کات له نه خشی بووندا. له کوێوه هاتوه و به ره و کوێ ده چیت وه که هه زه ته سی مه ولانای رۆمی فەرموویه تی:

از کجا آمده ام آمدنم بهر چه بود

به کجا میروم آخر ننمائی وطنم

واته له کوێوه هاتووم و هاتنم بۆچی بوو؟ و بۆکوێ ده رۆم سه ره نجام؟ نه مه نه و پرسیاره دیرینه نه که به ره وه ام زهینی مرۆقیان سه رقاله کردوه و وه لامی جۆراوجۆر دراونه ته وه و لیروه بهی و بهی ده زه جیاوازه کان بهیدا بوون.

شیعری کوردی له مباره وه که نهینه یه کی گران به ها و ده ریایه کی شه پۆلاویه و پره له که وه هه ری نه ندیشه ی به رز و والا.. له شیعری کوردیشدا شیعره کانی مه حوی هه لگه ری خه سوویه تی فەلسەفی و عیرفانی نه وتۆن که بۆ هه مهیشه مایه ی سه رنج و تیرامانی بهی مه ندانی فەلسه فه و عیرفان.

گوزه ریکی خیرا به شیعره به ره ده سه ته کانی مه حویدا نه و راستیه مان له لا به ره سه ته ده کات که نه و بۆ خۆی سالیکی و ریبوازیکی به له د و شاره زای نهم ریگه یه و له خۆیه وه نایه ته ناخافتن. شیعری نه و له

ئەزموونی رووحانییەوه سەرچاوە دەگرت، ئەزموونیک کە تیکەلای بیری سۆفیزمی کلاسیک و بە تەعبیریکی وردتر تەزاوچی بیری ئین عەرەبی و حەللاج و تەریقەتی نەقشبە. لەم تەزاوچە دنیابینییەکی کراوەی پر لە هەست و ئیحساسی شاعیرانە بەرجەستە دەیت، تیگەیشتن لە دنیابینی مەحوی کاریکی ئاسان نییە، بۆ کەسێک کە بۆ خۆی ئەو دنیا یە ئەزموونە کردبیت و شیعی مەحوی لە راستیدا کۆمەڵیک بازنە بەیە کداچووی رەنگاوەرەنگە .

ئەو لە هەمانکاتدا کە زانیایەکی ئایینی پابەند بە یاسا و پێشاکانی شەریعەتە، پر وایەکی تەواوی بە مەسلەکی عاریفان و تەریقەتی سۆفیزم هەیە و بە تەواوی ریز بۆ کە سایەتییه شەتەحییەکانی ئەو مەسلەکە دادەنیت.

شیعەرەکانی ئەو زۆریەیان لە قالبی غەزەلدا و تەبعی غەزەلەیش وەهایە کە تەجسیمی مەحبووبی تێدا دەکریت بە شیوەی ئافرەتییکی جوان و شۆخو شەنگ کە ئەلبەتە مەبەست لەو بەرجەستە کردنە تەعبیریە لە گونجاندنی عیشقی حەقیقی لە قالبی مەجازدا کە ئەمە بۆ خۆی مەجازە و باکیکی لەسەر نییە .

لە یە کەمین غەزەلی دیوانە کەیدا مەحوی ئەم دنیا یە بە (بەحری فیتنە) ناوزە دەکات و ئەو رینگاچارە پێشنیاردەکات بۆ خۆی کە پێویستە (داوینی باخودا) بگرت و لە کەسانی (ناخودا) واتە بێدین قوتار بێ .

لەم بەحری فیتنە بەلکی نەجات بەدا خودا
داوینی باخودا بگرە بەزده ناخودا^(۱)

ناوێردنی دنیا بە بەحری فیتنە، نەریتیکی ئەهلی عێرفان بوو. لە
کۆنەوه، لەم روانگەوه رووداوهکانی میژوو حسابی بۆتە فیتنە و
تاقیکردنەوهی مرۆڤەکانیان بۆ دەکری و بۆ دەربازیوون لە شەپۆلی ئەم
دەریای فیتنەیه، مرۆڤ پێویستی بە (باخودا) واتە بە ئەهلی خودا و
دۆستانی خودا، پیرانی دەستگیری رێگای تەسەوف هەیە، بەلام کێشە
لەوه‌دایە کە مرۆڤ لەم بەحری فیتنەیه‌دا تەنها و بێکەس بێ و هاوزمان
و هاویری نەبێ، هەربۆیه مەحوی دەلیت:

بێکەس منم کەسی لە زوبانم بگا نییه
هەمدەم خودانەناسن و دەم پر لە (یاخودا)

لە تەسەوفدا بە هیچ شێوهیه‌ک رێگا بەوه نادریت کە کەسیک بەبێ
ئوستادیکی مورشید رێبکات، چونکە رێگا کە رێگایه‌کی دژوار و پر لە
مەترسی و وه‌سووسە شەیتانە (فمن لا شیخ له فشیخة الشیطان)^(۲)،
وەک لە ئەدەبیات و کەلتووری تەسەوفدا زۆرجار جەختی لەسەر
کراوەتەوه. بوونی شیخ وەک گرەنتییه‌کی رۆحی و ئەخلاق و ه‌هایه‌ بۆ
بەردەوامبوون لەسەر رێبازی سەلف، سەله‌فیش بریتینله‌و زنجیره‌ی پیرانی
تەریقه‌ته‌ کە دەست‌اوده‌ست بەرنامه‌ و ئەدەبیاتی تیۆری و کردەیی ه‌یناوه
و گەیان‌دووه‌ به‌م‌رۆ. ئەم مانایه‌ بە شێوه‌یه‌کی گشتی سۆفیه‌کان لە

قورئانیان وەرگرتووهر که فرماندهادات به پرواداران (یاایها الذین آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقین) ^(۳)، واته پارێزکاربن و هاوڕێیهتی راستگۆیان بکهن جگه له وهی باشتزین رێگا بو بهردهوامبوون و پاکژبوونهوی دڵ و دهروون، بریتیه له سوجهتی شیخ که رۆلێکی بنهردتی ههیه له پێگه یانندن و پهروهردهی مرۆفدا.

کێشه که زیاتر له وه دایه که له م دهروچهرخێ زه مانهدا هه می شه ته هلی وه فا نادر و نایابن که بێگومان سه رسیلسیله ی ته هلی وه فا پیرانی مورشی دی ته ریه تن، هه ربۆیه به نه بوونی ته هلی وه فا، به دهعه هدی و جه فا په رده ده ستینیت:

عه هد و وه فایه سوخره یی به دهعه هدیو جه فا
هه ر ما به دادی ته هلی وه فا دا بگا خودا
هه ر ته وکه سه که خهیری دوعای خیری دیوه لیم
دائیم دوعامه شه ری له من لا بدا خودا

مهجوی که ته م هه موو بیه هدی و بیه فاییه له دونیا ده بینیت، لایه که له عیشقی مه جازی ده کاته وه و که سایه تییه کیدی که به خۆیه وه ده بینیت، بۆیه رووی نیاز ده کاته مه جوبه خه یالییه که ی و داوای لوتفی لیده کات، له که مه ختی ته مدا ته ویش به قاره وه پییده لیت من و تو بو یه کتر ناگو نجین و ده بی له یه کدوورین :

لوتفی به حالی من که، وتم، ته و وتی به قار:
تو شیخی باخودا و و ته من شوخی ناخودا ^(۴)

ئىنجا دىتەسەر ئەۋدى روۋى راستەقىنەى ئەھلى دىنيا نىشانىدات
كە تەنەت ناۋى خودا بۇ غەرەزى دىيالى و درۆكردن بەكار دەھىن:

غەيرى ئەمە كە سوئندى درۆى پىيخۇن و بەس
قوربانى ناۋى، ناۋى لە ناۋا ئەما خودا

گەرەترىن كۆسپ لە رىگاي خواناسى و عىشقى حەقىقىدا
برىتييەلە دانان بە بوۋنى خۇتدا، بوۋنىك كە ئەگەر بەھەندى ۋەربگىرىت
دەبىتە حىجاب و مانىيە لە گەشتن بە (ئەۋ)، ھەربۆيە مەھجۇى (مەھجۇى)
دەبىت و دەگات بە (خودا)، ۋەك سىبەرىك كە بە بوۋنى ھەتار بوۋنى
نامىنىت:

تا زۇلمەتى ۋجودە، تەرىكى لە نۇرى عىشق
سىبەر ئەما ھەتارە كە (مەھجۇى) ئەما، خودا

بەلام خودا لە روانگەى مەھجۇيەۋە چ پەيۋەندىيەكى بە مەۋقەۋە
ھەيە، مەۋقەى (ۋىبۇۋ) لە چۆلەۋانى بوۋندا كە بوۋنىش تىكرا بوۋنى
(مەھبەتە)، پەيۋەندىيەكە ئەۋدە كە خودا ھەم مەقسەدە و ھەم
رېنما، ھەم موزدەدەرى ۋەسلە و ھەم مەنزورى ۋەسل:

بۇ گومبۇۋانى چۆلى مەھبەتتە، خودا
تەبشېرى (ۋالسلام على تابع الھدى)

موسسه غنیه له مهننی سهفینه و سهفینه وان

هر کس که ئیشی هر به خودا بی نه ناخودا

ئمه نهو مهقامیه که عاریف دهگاته قوناغی ئیستیغنا،
تهنانهت له واسیتهی سهبهبی پیر و ئوستاد بیناز دهبی. نهو ئونس به
خوداوه دهگری و غهیری نهو به قابیلی رووتیکردن نازانیت، وهک بلییت
مهقامی تهجرید و بهرزبوونهوه له ناسۆی ناسایی تیگهیشتنی زۆرینهی
پرواداران، بهلام ناچاره تهجهسسومی نهو خوشهویسته بکات له شیوهی
دولبهزیکدا که چاوی بیماری ههیه و لهبهرئهو چاوه بیمار نه میش ههزی
له بیماری و دهرده و نهخوشیه.

دل بویه خوشی دی له نهخوشی به پر به دل

بیماره چاوی یار و خوشی دی له دهرده و دا

بهلام دل له نیگای مهحویهوه کاتیک دله که سۆزی شهوینی
خودای تیاییت، نهگینا به دلی خالی لهو سۆز و شهوینه، هاواری
پهیتاپهیتای (یاخودا) کردن تهنهاوتهنها دوباره کردنهوهی وشهیه و
هیچتر:

به خودا قهسهه له گهل دلی خالی له سۆزی عیش

تهکراری ههرفه بهس دهمی پر یاخودا خودا

مەھجۇر لە روۋى ئىعتىراف بە بچوۋكى و نادىدەبوۋنى دۆلى خۇيەۋە
پىيۋايە، تەخەيىۋلى جەلالى خۇدا بە دۆل ۋەك جىكردنەۋە ئاسمان وايە لە
دانە كۇنجىيەكدا:

گۇنجايىشى جەلالى خەيالى ئوم لە دۆل
جىيۋونەۋە سەمايە لە يەك دانە كۇنجۇدا

كىشەي مەھجۇر لە ديوانەكەيدا كىشەي مەۋقە لە فرەيى ئىھتىمام
و پەرتبۇۋنى خەيال و ئەندىشەدا، ئەۋ كە لە ھەندىك لە بەيتەكانىدا بۇنى
يەكەيتى بوۋنى لىدەكەرى لە زۆر شوۋىندا بەپىچەۋانەۋە دان بە دۋاليزمەي
عاشق و مەشۋوقدا دەنى، ۋەك ئەۋەي نەيەۋى سىماي بىرمەندىكى
فەيلەسوف و خاۋەن بىنەماي نەگۈز بەخۇيەۋە بگىرى و ئەنقەست دەيەۋى
شاعىرانە و عارىفانە لە كەرتگەلى خالائى رۇخى خۇي گۇزارشتىبكات،
ھەربۇيە پەردەيەكى نۆي دادەداتەۋە و دەلى:

لەۋرۋرەۋە جۇدا بوۋە لىم ئەۋ پەرىي ۋەشە
رۆژم رەشە، شوعور و دۆل لىبۋوۋە جۇدا

ئەمە لە غەيىنى خالدا كە جۆرىك لە يەكبوۋن لەنىۋان خۇي و
خۇشەۋىستدا نمايشدەكا، تەۋسىفى ئەۋەشمان بۆ دەكات كە جۆرىك
پەرتبۇۋن لە كەسايەتى مەھجۇدا ھەيە كە بەۋ شىۋەيە جەۋەلاندىكەت
لەنىۋان يەكبوۋن و فرەبوۋندا (الوحدة و الكثرة).

ئەو بېرۋاي تەۋاۋى بەۋە ھەيە كە عىشق رەنج و مەينەتتەيەكى زۆرى
پېۋەيە و رېڭايەكى گولفەرشكراۋ نىيە و عاشق ھەمىشە ۋا لە بۆتەي
ئەزمون و تاقىكردنەۋەدا و كۆسپى فرە و ترسناكى لە بەردەمدايە:

بەس كارى دَل تويئەۋە (مەھىلى) لە پېشتە
(لايحسب الاناسي أن يتركوا سدى)

عىشق لە تەرازوۋى ھۆش و ژىرىدا جۆرىكە لە (جنون)، ئەمىش بۆ
خۆى مەنھەج و (ئادابى) تاييەتتەيە ھەيە، جودا لە ۋاداب و تەرتىبەي لە
بەرنامە و مەنھەجى (عاقلاندا) ھەيە، مەھىلى لەمبارەۋە دەفەرمۇي:

بەجى نايى، دەبى روۋكەينە سارا
حەقى ئادابى مەجنونى لە شارا

دەيەۋى بلىت، عىشق، پىۋىستى بە جۆرىك لە ئاۋارەيى و عوزلەت
و دووركەتنەۋەيە لە (غەير)، لە شلۇقى كۆمەلايەتى.
مەھىلى ھەمىشە ويستوۋىيەتى لە دەرفەت ئەو سوۋدە ۋەرىگىرىت
كە ناپىت دَل بېستىن بە دىئاۋە، چونكە دىئا ھىچ ۋەفا و حورمەتتىكى بۆ
ئەھلى خۆى نىيە، بەلكو بە دىئاۋارە گەۋرەكان يارىدەكات:

كە چەرخ ئەسكەندەرى دى دەردەدارە
ۋتى: ئەم ھەم بۈۋە ھەمدەردى دارا

چونکە پێشمەرگی سلوکی عێرفانی بریتییه لە وازهێنان لە دنیا و
فریودانەکانی یا ویستنی دنیا یا ویستنی حەق. خیارێکی سییەم لەم
سەرۆبەندەدا بوونی نییه، دیارە ئەمەش بریارێکی کۆتایی دەوی، مەحوی
ئەم بریارە هەر زووداوه کە هەمیشە نەزەری لە خودایی و لەمپیناوەدا
لە چوونە سەردار باک و ترسی نەبیّت:

هەتا حەق ناسێرە، هەر حەقەمە مەزور
وێکو مەنسور ئەگەر بێکەن بە دارا

مەنسور لە روانگەی مەحوییهوه سەبۆلی ساغبوونەوهیه بۆ حەق،
هەرچەندە مەرج نییه، بە هەموو وردەکارییهکانی وەحەدەتی و جووودی
حەللاج قایلبوویّت، وەك لە بەیتێکدا گوتوویەتی:

با حەقیشی بێ، لە بۆ مەنسور (انا الحق) حەق نییه
شیتییه مەجنون ئەگەر بێ نازی لەیلایی بکا

ژیان لە کۆی ماناکەیدا هەلۆتەقالای مەرۆفە بۆ گەشتن بە دۆست،
ئەمە لە جیهانبینی مەحویدا نابێتە هۆی ناویمیدبوون، هەربۆیه بەوپەڕی
سەراخەتەوه دەلی:

ئەگەیمە ئەو جوانە و گەیمە پیری
مەدەد یا پیری پیرانی بوخارا

مەدەد خۇاستى بۇ خۇي نەرىتتىكى جىگىرى ئەھلى عىرفانە و لە
دىدى ئەۋاندا ھىچ ناتەبايىھىكى لەگەل بىنەماي تەۋھىد نىيە، چۈنكى
خۇشويستنى شىخ لە قامۇسى ئەھلى عىرفاندا فەرىقى خۇشويستنى خوا
ۋ پىغەمبەرە (د.خ).

ئەم جىھانە جىھانى خۇبەكە مزانىن و تۈنەۋدە لە خۇشەۋىستى
(ئەۋ)دا، ھەنگاۋىك بەرەۋ (فەنا) بوون لە پىتتاۋى (بەقا):

لەبەر زار و نەزارىي بوومە ۋەك پووش
دە ئەمجا رامبۇرە مەن بە زارا

تا دەگاتە ئەۋ ئاستەي پەنادە باتە بەر قەلەم بۇ ئەۋەي غەزى
ھالى ئەم بىكات لاي يار، چۈنكى خۇي تۈنەي روۋبەرۋوۋوۋەۋەي نىيە:

مەگەر تۆ غەزى ھالىم كەي لە كەن يار
قەلەم، ساغى قسە: مەن نىمە يارا

لاي سۇفىيان بەتايىيەت لاي مەھىرى (زاھىد) سىمبولى ئەۋ كەسانەيە
كە بە رۋائەت دىندارىدەكەن و وشك و دۆگما و دوورن لە سۆزى ئەۋىنى
راستەقىنە، زۈھدى رىيىي لە كۆنەۋە مايەي تانەۋتۈنچى ئەدەبىياتى
سۇفىيانە بوۋە، نەك لەبەرئەۋەي زۈھد لە خۇدى خۇيدا خراپىيەت، بەلكى
لەبەرئەۋەي زۈھدى رۋائەتى و درۋىنە جۆرىكە لە نىفاق و دوۋرۋوۋىي،
كۆنابىتەۋە لەگەل عىشق كە لە مانادا ساغبۈۋەۋەي مەرۋقە بۇ

(مەحبۇب). زاهىد تەنھا لە دووى مەسلەھەت دەگەرپىت و نامادە نىيە
بۆ ھىچ خۆبەخشى و گىيانفەدايىيەك.

ھەربۆيە مەھىرى زۆر بە توانچەۋە پلاردەگىرتە (زاهىد) و دەيھىيىتە
نزمەترىن ئاست كە ئاستى (ناۋەلە) كاتىك دەلىت:

لەرم دى زاهىد ئەم زىستانە، زانىم
كلك نادا بە زىپىنگى^(۵) بەھارا

مەھىرى كە دەيەۋىت گوزارشت لە بىر و ھىزرى خۆى بدات لە
شىۋەى دەربرىندا ھونەرنامىيى و پەردەدارىيەكى جوان دەكات، لە ھەمىو
غەزەلەكانىدا ئەمە بوۋەتە خەسلەتلىكى ھەمىشەيى بۆ نمۇنە ھەر لەم
سەرۋەندەدا پەردەى زوھدى رىايى لادەدات و روودەكاتە مەحبۇبەكەى:

ۋەرە دەستى بە خوونم كە نىگارىن
خوئىنى من ھەلالت بى، نىگارا

كەسى ئەويندار دەبى بەو شىۋەيە لە ئىختىيارى ئەوينەكەيدا بىت و
پىشۋەخت خوئىنى خۆى بۆ ھەلالتىكات، ۋەك بلىت دەگاتە قۇناغىك كە لە
بوونى خۆى دەستدەشوات و نامادەى تىياچوون و فەناپوونە لەپىناۋى
مەحبۇبەدا.

ئەۋەى لای ئەويندار سەختە و لە فەرھەنگى عىرفاندا روبەرىكى
شايانى بۆ تەرخانكراۋە، مەسەلەى روۋەپرەرخانى مەحبۇبە لە
ئەويندار، جۆرە ھىجابىك لەنىۋاندا پەيدادەبىت كە ئەۋەندەتر تاسە و
سۆز لە ناخى ئەۋدا تىندەستىيىت. رەنگە گەۋرەترىن عەزايش بۆ مەرۋ

ئەوێه کە (ئەو) روویتێنەکات، هەربۆیه گەورەترین پاداشتیش ئەوێه کە روویتێبکا و ئەوازشیبکات، لە قورئانی پیرۆزدا کاتێک باس لە سزای ئەو کەسانە دەکات کە برۆیان نییه بە روژی دوايي کە روژی پاداشت و سزایه، پاداشتی یاران بە وەسل و سزای نەیاران بە فەسل دەفەرموی: (کلا انهم عن ربهم يومئذٍ لمحجوبون)^(٦) ، ئەو راستییەمان بۆ بەرجەستەدەبیت کە ئەو پەری نیاز و ئامانجی رێبوارێکی ئەم رێگایه گەشتنە بەو دیدارە شیرین و سازگاره کە لە سەرۆوی هەموو خواستێکەوێه.

زوو ئەو شۆخه له عاشق وەردهچەرخێ

له گەڵ کەس، چەرخه ئەو، ناکا مودارا

جارو پارێک دەبی ئەویندار ئەو هەستەیی بۆ دروست دەبی کە یار روویتێناکات، وەک ئەوێ یار بێباکە لە عاشق و فەرامۆشیدەکات. ئەو پەڕیوەندییهی لەنیوان خالق و مەخلوق، عاشق و مەعشوق، دولبەر و دلدار، ههیه له نەزەری ئەهلی عێرفاندا بریتیه له بزاڤی سالیك لەنیوان خەوف و رەجادا، خەوف واته ترس له قەهر و رەجاش واته نومیید بە لوتف و مەرحەمەتی (ئەو) .. بۆیه کاتێک مەحوی دەفەرموی:

موژەیی خوێنی دەکا هەر لەحزە، سەیره

ئەمەندە گۆل له بن یەك نووکه خارا

لە ھەقىقەتدا وىنەي ئەو ھالەتتى خەۋفەمان بۇ دەكات كە غارىف
لە ھەندىك لە ساتەكانى سلوكدا ھەستىيەپىدەكات مەبادا گرفتارى
قەھرى خودا بوۋى.

بەس لە ھەر ئان و ساتىكدا دىنيا لەبەرچاۋى سالىك شتىكى
نەۋىستراۋ و بىزراۋە و بۆنەم مەبەستەش ھەموو ئوسلوپىك بەكاردەھىيەت
تا لەبەرچاۋى خۇيدا زشت و ناشىرىنىپكات، ھەربۆيە جىيى خۇيەتى
مەھىرى غەزەلى سىيەمى بەم بەيتە داخات:

كە شك بەم (مەھىرى) ھەر شەرىتە مەرگ
لەسەر ئەرزىيە ناۋى گەۋارا

مەرگ تىككەرى ھەموو خۇشەيەكى ماددى ئەم دىنەيە، كەۋاتە
ھىچ خۇشى و ئارەزوۋىەكى دىنەيى ئەۋە ناھىيەت كە مەرۋۇ دلى
پىيەستىت و پىۋە پابەندىت، ۋەك ئەۋە ئەھلى (غەفلەت) ئالۋودە و
گرفتارى بوون. تەبىرى شەرىتە مەرگ ۋەرگرتن و ئىقتىباسىكى
سەرگەۋتۋى مەھىرى لە نايەتى (كل نفس ذائقة الموت ثم اليها ترجعون)
(۷)

بىگومان مەرگ لە تەسەۋرى ئەۋدا تاموچىۋى شەرىتە ھەيە لەۋ
روۋدە كە پردىكە بۇ گەشتە بەۋ، مەرگ گۋاستنەۋەدى رۇخە لە
مەنزىكەۋە بۇ مەنزىكىتر. كەستىك بەمشىۋەيە لە مەرۋۇ و لە دىنيا و لە
ژيان و مەرگ بىۋانەت، بىگومان پىناسەيەكى تايەتى ھەيە بۇ (خود) و بۇ
تەكامولى (خود) و لەۋىشەۋە بۇ (خود) و بۇ بوون بە مانا كراۋە و

فراۋانەكەى، لەۋ پىئاسەۋە دەيەۋىت فەزايەك و پانتايىيەك بۇ ئاسوودەيى رۇح بدۆزىتەۋە و پىشنىيازىكات، فەزايەك لە ئولفەت و خوۋگرتن بە جوانىيەكانى بوون و ژيان كە بەتەۋاۋى لەۋ پىياھەلەدان و ۋەسفىكىردنى مەحبوبى مەجازىيەدا خۇى دەيىنىت كە ئەم شەۋۋرۇژ بۇى دەسووتىت و دەتۈيتەۋە تائەۋ ئاستەى كە (مەھو) دەيىت.

مەرج نىيە لە ھىچ دەقىكى شىعەرى كلاسكىدا ئەۋ پەيۋەستىبونە لەنپوان بەيتەكاندا ھەبى و دەگوچىت ھەر بەيتىك لە دۆخىكى جىاۋاز و ھەلومەرجى تايىتەدا ھۆنرايىتەۋە و تەنھا لە سىياقى كىش و سەرۋادا يەكبىرگەنەۋە، لەگەل ئەۋەشدا بەرەستىك نىيە بۆتەۋەى بە روانگەيەكى گشتگىر لە كۆى تىكستەكانى يەك شاعىرى ۋەك مەھبۇبى بىروانىن كە بۇ خۇى لەسەر زەمىنەى بىر و فەلسەفەيەكى عىرفانىسى پىئاسەكراۋ گۆشەنىگەى خۇى لەمەر كۆى گۆتەزاكانى ژيان و جىھان و بوون و گەردوون تۆمەردەكات.

ئەۋ لە جىھاندا جوانىيەكى ھەماھەنگ دەيىنىت كە زوھدى رىايى و نىفاق و دوۋروۋى مەرۋقەكان خەۋشى لەسەر دروستدەكات و بۇ پالفتە و پاكىردنەۋەى ئەۋ خەۋشە كار لەسەر مەرۋقە و ناۋەۋەى مەرۋقە دەكات بەۋەى بىبەستىت بە مەحبۇبىكەۋە كە ھەموۋ نازۋەشۋە ۋەغەمزە و تەننازىيە، كە ھەموۋ سەرسامكىردن و دلپروۋبايىيە، ئەم مەحبۇبەى مەھجۇى شىكلىكى جىگىر و نەگۆرى نىيە، تاۋى ئافرەتتىكى جوانى بەلەش و لارى شۆخۋەنگە و تاۋىكىش پىرىكى موراى دەستگىر و دواترىش خودايەكى خۆشەۋىست و مەرۋقەۋەزى ۋەھايە كە سەرچاۋەى ھەموۋ فەيز و نور و نامانجى ھەموۋ رازونىياز و سۆزۋگودازىكە.

نەمن بەوشیوهیه له مهجویی حالی بووم که زاراوهکانی عیرفانی له
ناواخی غەزەل و قەسیدەکانیدا بۆ ئەوه بەکاردههێنیت که باس له دل و
دەروونی پر له کۆل و تینی ئەوینیکی نەبراوه بکات که به سه د شیوه و
پهنگ و دهنگ خۆی نمایشدهکات و هەر تاویک به جۆریک پالیپتۆدهنیت.
ئەو له هه مانکاتدا تهقه موسی هه موو عاشقه گه وره کانی ناو
کهلتوری تهسهوف دهکات و به شیوهیهک له شیوهکان ئەوان له خۆیدا
به رجهسته دهکات، هەر له هه للاج و ئیبن عهره بی و بایه زیده وه بگره تا
مهولانای رۆم و مهولانا خالید و بهو شیوهیه دهیهوی پیمانه بێت ئەمانه
هه موویان هه لوه دای یه ک راستی و یه ک جه وه ه ر و یه ک حه قیقه ت بسوون..
هه ره هه موویان به ته عبیر و زمانی جیاواز باسیان له وه ده ته ی ک کردووه که
به شیوه گه لی فره و فراوان ده رکه و ته وه .

پهراویزه کان:

١. به کارهێنانی وشه ی (ناخودا) به قهرینه ی وشه ی (بهر) له به یته که دا ئیهامی تێدایه،
مانایه کی ئزیکی هه یه که پریتییه له کهشتیوان که مه به ست نیه و مانایه کی دهوریشی هه یه که
پریتییه له بێ پروا که دیاره مه به ستی شاعیر بووه.
٢. نهم وته یه له ناو نه هلی ته سه وفدا زۆر به ریا لوه، هه ندیکیش به فەرمووده ی ده زانن ، به لام
فەرمووده نییه، هه رچه ند ماناکه ی راست و دروسته ..
٣. التویه / ١١٩
٤. تۆ شیخی باخودا وو نهمن شوخی ناخودا: واته تۆ شیخی روو له خوا و منیش شوخی بێ پروا
به خودا، هه ندیکجار شاعیر که بێ مه هری و جه فای دوله ره که ی ده بینیت، له رووی مه جازه وه
دولبه ر به کافر و بێ دین ناوزه ده کات وه کو شیخ ره زا ده لی: جاری نه بوو ئەو کافر شه رسی له
خودا کا ..
٥. زڕینگ : واته گیای زووره س .
٦. المطفین / ١٥
٧. العنکبوت / ٥٧.

مه‌حوی به مه‌حوی
لیکدانه‌وه‌ی به‌یتێکی "مه‌حوی" به شیعری خۆی
ع . باخانی

له به‌یتێکی ناسکیدا که له لیکدانه‌وه‌ی "دیوانی مه‌حوی"،
تاراده‌یه‌کی به‌رچاو، بایه‌خی نه‌دراوه‌تی و سه‌رپێیی لیکدراوه‌ته‌وه، شاعیر
ده‌ڵی:

ده‌نگی پێی نه‌حبابی رۆیوو پر به‌ عالم مه‌وجده‌دا
تۆ، به‌ غه‌فله‌ت مویته‌لا، گهر نه‌یبیه‌ی مه‌ستی خه‌وی
غه‌زه‌لی ۱۲ ی ۳۱۸

ناسان نییه به‌سه‌ر به‌یتی ئاوه‌هادا بازبدری که دیوانی شاعیر
پاڤشت و پشتیوانی زۆری تێدا به‌دیده‌کریت هم بۆ روونکردنه‌وه‌ی
به‌یته‌که و هم بۆ تاییه‌مه‌ندییه‌کانی ئه‌و زاراوه تاییه‌تانه‌ی له‌م به‌یته‌دا
به‌کارهێنراون. له‌یه‌که‌مین وشه‌وه "ده‌نگ" شاعیر رووبه‌رووی شتی
ناناساییمان ده‌کاته‌وه، چونکه ئه‌و ده‌نگه ته‌نها ره‌نگدانه‌وه‌ی ناخه، واته
ویناکردن -تصور- و له‌رووی واقیعه‌وه هیچ بنه‌مایه‌کی راسته‌قینه‌ی بۆ
نادیتریه‌وه. هۆی ئه‌م تیگه‌یه‌شتنه نه‌گه‌ره‌کانی لیکدانه‌وه‌ی "نه‌حبابی
رۆیوو- خۆشه‌ویسته کۆچکردووه‌کان" ه.

با لە يەكەمىن ھەنگاۋدا ئەگەرەكانى لىكەدەنەۋەى "كۆچكردوۋ" بىخەينەروو. . بە ھەموو پىئوۋەرىك ئەۋ وشە لىكەدراۋە تەنھا يەكەك لە دوو لىكەدەنەۋە ھەلدەگرەيت: "رۆيوۋ-رۆيشتوۋ-كۆچكردوۋ"

۱. ئەۋەى بە ھەر ھۆيەك بوۋىت شۋىتەك بەجىبەيتەيت و روو لە شۋىتەكەيدىكە بىكات.

۲. ئەۋەى مائىئاۋايى لە ژيان بىكات. دەتۋانى سەرنجى ئەۋ راستىيە بىرەيت كە "دەنگى پى" بۇ خۆشەۋىستانى كۆچكردوۋ، ئەگەر بە يەكەمىن مەعنابىت ئەۋا تەنھا بۇ ماۋەى بىست، سى مەترى راستەۋخۇى پاش مائىئاۋايى لەيەكەردن دەتۋانى بىستى دەتۋانى بىستىت و، لەۋە بەدۋاۋە ھەستەردن بە ھەر شتەك دەپتە رەنگەدەنەۋەى ھەلچۈۋنى ناخى ئەۋ كەسەى ناتۋانى بە ئاسانى لەگەل ئەۋ جۋدايى و لىكەدوۋرەكەۋتەۋەيە خۇى رابەيتەيت و لەۋ ھالەتەشدا، بەپىي رادەى خۆشەۋىستىي ئىۋانىان ئەك تەنھا دەنگى پىي خۆشەۋىست - خۆشەۋىستان، بەلكو ھەموو شتەكەيدىكەش ھەر بە شىۋەيەكى زەق لە يادەۋەرىي عاشقدا بوۋنى بەرجەستەى خۇى ھەيە و ناخى ئەۋ دەخاتە ھالەتى ئاتارامى و شلەژانى تۋندى دەروۋن، مەھجۇى دەلى:

بە ئۆغرەردنى مەن بوۋمە قەقەس

كە ئەۋ چوۋ بۇ سەفەر، مەن بۇ سەقەر چوۋم

۲۲۶، ۶، ۷

خۆ نه گهر به دووهمین مه عناش بیټ نهوا کۆچکردوو - مردوو -
ناتوانی بروت و نهوهی نه بروت ناتوانی باسی "دهنگی پی" ی بکریټ،
بهلام دیاره رهنگدانهوهی ناخی عاشق - ناارامی و شله ژانی - زۆر
لهوهی حالهتی پیشوو زیاتر و سهختر دهبیټ، چونکه لهم حالهتهدا عاشق
دلنیادهبیټ لهوهی دووری و جوداییه که راسته قینه و زهقتره و ئیدی له
هموو ژياندا، نه گهر به خهون نه بیټ، ناتوانی جاریکیدیکه به دیداری
خۆشهویسته کهی شادبیټهوه. سهختیی نه زموونی خۆشهویستی
سۆفییگه رانهش لیڤه دایه .. نهو خۆشهویستییهی حالهتی مه جنوونی
کردووه ته رووپۆشیکی گونجاری خۆی، مه حوی دهلی:

شهوی لهیلا به مه جنوونی ودها وادهی ته ماشادا:

دهبی رۆژی بیینی من، که تۆ ری خدییه دهشتی خهو

۴ و ۴، ۲۶۱

بهلام ته نه شتی ناناسایی لهو بهیتهی شاعیردا باسکردنی
"دهنگی پی ته حبابی رۆیوو" نییه، به لکو تهعبیرکردن لهو دهنگه به
"پر به عالمه مهوج تهدا" پتر خوینهر سه رسامده کات، چونکه
له لایه کهوه سنوور بۆ نهو دهنگه دانه تراوه: "پر به عالمه"، واته هموو
جیهانی گرتووه تهوه و له لایه کیدیکه شهوه گوتوویهتی "مهوج تهدا -
شه پۆلانددهدا". ناناساییبوونی تهعبیرکردن به "مهوج تهدا" بۆ دهنگ
لهوه دایه نه رکی دوو نه ندای جیاوازی جهستهی بهرپرس له دوو ههستی
جیاوازی بۆ یهك مه بهست خستووه ته گهر: به "گوئ" ههست به "دهنگ"

دهكریت و به "چاو" شهپۆل دهبینریت، كهچی شاعیر گوتووویهتی:
"دهنگی پیتی نهحابی رۆیوو پر به عالم مهوجنهدا"، كۆكردهوهی ئهم
دوو شته جیاوازه له یهك بۆتهدا چیدهگهیهنیت؟.

ونکردنی خود یان به تهعبیری "مهجوی" خۆی، "خۆ له خۆ
غایببون" دهكری بیته دهروازهیهکی گونجاری ئهم جیهانهوه. به لای
شاعیرهوه نهك تهنها نهو چركهیهی كه یار تییدا باریبستهوه و
كۆچدهكات، بهلكو ههموو كاتیکه له بهر چاو ونبوونی نهو مایه
بیئاگایی نهمه:

كه تۆ غایب له بهر چاوم دهبی، چم بی له تۆ غایب

قیامت حاضری بهرچاومه، خۆم له خۆ غایب

ه پ ا، ٥١

ئهمه لایهنیکی مهنتیقی تایبهتی نهزمونهكهیه و سههرلهبهری نهو
نهزمونهش -سۆفییهگهری- له هاوكیشهیهکی ئیجگار سهختدا
چر دهبیتهوه: "عاشق ناتوانی لهم رووبهردها كه پێیدهگوتری" ژيان لهم
دنیايهدا "به دیداری یار شادبیته". ئهمه ههمان نهو مهنتیقهیه كه
له سه زاری "لهیلا" به "مهجنوون" راگهیهندرا: "دهبی رۆژی بیینی
من كه تۆ ری خهیته دهشتی خه". بهمهش، نهك تهنها به بزرههون -
غایب بوون -، بهلكو به هاتنی یاریش هه دهبی عاشق له خۆ برهوا:

كە دَل دەرۋىتتەۋە بۇ تۆ دەكەي نەو رۆژە تۆ بېروا
كە خۇ دەرۋىتتەۋە ۋەكۆ خۇر، دَل، ۋەكۆ شەۋىم لە خۇ بېروا
۳۵، ۱۱۱۳

ۋىتى "مەھىلى" مەن ۋ تۆ ئاقتاب ۋ سايە تىمىشالين
جەنابى مەن كە دەرۋىتتەۋە، دەرۋىتتەۋە تۆ بېروا
۳۶، ۵۱۱۲

دەرۋىتتەۋە: بۇچى مەن دەرۋىتتەۋە ۋ دَل بىۋى لە تۆ غايىب
كە ۋەختى رۆژەلەت، ئەلەت دەرۋىتتەۋە شەۋىم لە خۇ غايىب
۵۳، ۱۱۱۲

ئەم مەنىقە ھەمان مەنىقە كە ئەزمۇنى عىشق تەنھە يەك
لايەنى پايدەدارى ھەيە ئەۋىش يار - مەشۋوق - ۋ لەۋە بەۋلاۋە ھەمۋو
بۈۋە ۋەرىكىدىكە لە بۈۋى ۋ لە ھەمۋو شىكىدىكەيدا پىۋىستى بەۋە،
بۈيە دەرۋىتتەۋە لە خالە بىرەتتەۋە كاندە - كە خۇشەۋىستى زۆر تىياندە
بەرچاۋە - بە تەۋاۋى پىشتىگۈيىخىت. بۇ رەنگدانەۋە ئەم قەنەۋەتە
لاي مەھىلى، بېروانە:

بلا رۆخت مۇقەددەس بى، ئەم ۋ ئەۋ كىرەنت بىس بى
ھەتا ئاخىر ھەناسە ئەۋ بىناسە، ھەر بىنازە بەۋ
۲۶۱، ۳ ۋ ۴

لەسەر تۆ بۈيۈك پەندى غالىمى، وتم و، وتى "مەھجۇ"
بەسى بىي موشرىكى، بەس، يا لە دنيا يا لە مَن لادە
۲۶۹، ۶۵۳

ئەزمۇنىكى خۇشەويستى ئا ئەمانە پىۋەرە بەرچاۋەكانى بن،
يىنگومان روالەتەكانىش ھەر دەچنە ژىر ركىفى ئەو پىۋەرەئەۋە،
روالەتەكانى خۇشەويستى ئاسايىش چەمكە بناغەيىپەكانى؛ "خۇشى،
كامەرانى، خۇشكامى، دۇنيابى، بەيەكگەيشتن و بەدەيدارشارادىبون" ن،
لەروۋى كامرانىيەۋە و "دلتەنگى، ناشادى، بەدكامى، دوودلى، دوورى،
جودايى و جىابوۋنەۋە" ن، لەروۋى ناكامىيەۋە، بەلام چەمكە ھەرە
بناغەيىپەكانى عىشقى حەقىقى - ئەزمۇنى سۇفەيگەرى جىاۋازن:

ئوصوولى دىنى عىشقى سۈوتن و بەس
پەرى پەروانەمە (جمع الجوامع)
لوغاتى تېمە ئالە و ئاھە (قطعاً)
لوغەى وا ناگرى (برهان قاطع)
۲ ع ۶ و ۷، ۱۶۸

لەو دوو بەيتەدا بنەما "پرنسپ - اصول" ەكانى رىيازى عىشق
خراۋنەتەرۋو، كە بە "دىنى عىشق" ئاۋبراۋە و بەتەنھا سۈوتن "سۈوتن و
بەس" دەستىشانىكراۋە و چەمكەكان يان وشەكانى - شاعىر "لوغە" ى
بۆ بەكا ھىناۋە - عاشقانىش تەنھا ئاھ و ئالەيە. ئەمەش بناغەى

جىاۋازىي فەرھەنگى زىمانى عىشقى، چۈنكى فەرھەنگى "بۇرھان قاطىع"، سەرەپراي ئۇۋەي بەناۋىيانگىزىن فەرھەنگى زىمانى فارسىيى ئۇۋكاتەي شاعىر بۇۋە و زىمانى فارسىش زىمانى ھەرە پىشكەۋتۇۋى ئۇدەب بۇۋە، بە ئۇدەبى سۇفىيگەرىشەۋە، بەلام چۈنكى فەرھەنگى زىمانى ئاسايى بۇۋە ئۇۋا چەمكە تايىبەتەكانى "ئالە" و "ئالە"ى عىشقى حەقىقىي بەخۇۋەنەگرتۇۋە، چۈنكى بەپىيى بىنەما تايىبەتەكانى عىشق لىكىنەداۋنەتەۋە.

لىرەۋە، لە رەچاۋكردنى ئىم تايىبەتەندىتەيىيە ئىم ئىزمۇنەۋە، "مەھجۇى" رۇۋى دەمى لە خۇى دەكات كە سنوۋرى خۇى رابگىرىت و نەبەزىنى و بزانى كى "ئاشنا" و "مەھرەمىراز" و كى "غەير" و "نامەھرەم" ە ە ەۋلنەدات خالى پىر دۇرپىر و ياقۇۋتى ژيانبەخشى دەرياي عىشق بۇ ئۇ نامەھرەمانە باسنەكات كە لە بىناغەۋە لە بەخشى بىگىيانى دىنا دەگەرپىن:

لە بۇ ئىربابى دىنا قەت مەدە بەسگ و بەيانى عىشق

كە "مەھجۇى" شەرحى نۇكتەي جانفزا بۇ مردۇۋە ضابىع

۱ ع ۷، ۱۶۶

لە بەرانبەرىشدا پىۋىستىناكا بۇ "يار" و "ئاشنا" و رىبۋارانى ھەمان رىگە "ھاۋىرازان" باسى ھىچ شىك بىكرىت، چۈنكى:

دهردهدار نهلبهت زوبانی دهر دو ههسرهت تی دهگا

چاوی بیماره دهزانی ناله نالم بۆچیه !

۱۴ ه ۹، ۲۹۴

ئهمه سهره تاکانی ئهو نهزمونه و مهنتیقی تایبهتیتی و بهودهش
ریبوارانی ئهو ریگهیه له ریبوارانی ریگهکانیدیکه جیادهکرینهوه و ههر
ئهو مهنتیقهش باس له دوولایهینی (کامرانی و ناکامی)، (شادی و
ناشادی)، (بزه و فرمیسک) بهوشیویه ناکات که ئهوانیدیکه
باسیدهکهن، بهلکو:

خۆشه به یادی ئهو لهبهوه نۆشی خویی دل

بهم نهشته ناشنا نهبووه غهیری نههلی ژهوق

۳ ق ۲، ۱۸۳

شیرتکی پی له سیلسیلهیه نهسیری عیشق

مهردی، بزانه زینهتی مهردانه تهوق و رهوق

۳ ق ۶، ۱۸۴

که کوژرا، شاهی عالی جاهی عیشه

ههتا صهیدت نهکهن ناگهیته فیتراک

۱ ک ۴، ۱۸۶

لەم دوا بەيتەدا رەنگە پىۋىستىبىت ئامازە بەو خالە بىكرىت كە
وشەى "فېراك"، ۋەكو مامۇستايانى لىككەرەۋەى "دىۋانى مەھجۇى"
روونيانكردوۋەتەۋە: "تېلمە چەرمىكى بارىكە بەدۋاى زىنى ئەسپىيەۋەى
دەدەكەن، بۆ ئەۋەى ئەگەر شىتېكىيان خستە پاشكۆۋە پىيىبەستىنەۋە —
پەراۋىزى ژمارە ۴ ى لاپەرە ۱۸۶"، ھۆى شانازىكردنى عاشق بەو
چارەنۋوسە لەۋەدايە كە بەلگەى قايلبوۋنى مەعشوققە ئەم بىيىتە عاشقى
ۋ دەست لە ھەمۋو شىتېكىش لەپىناۋى ئەۋدا ھەلېگىرىت ۋ بەۋەش بىيىتە
يەكىت كە پاشكۆ — شوئىكەۋتوۋ — ەكانى يار.

لەم بەيتەدا گۋاستىنەۋەيەك لە سىيەمىن كەسى تاكەۋە "نەۋ" — لە
يەكەمىن بەشىدا — بۆ دوۋەمىن كەسى تاك "تۆ" — لە دوۋەمىن بەشىدا
— بەدىدەكرىت. ھەروەھا لەم بەيتەدا جۆرە پلەۋپايەيەكى ئاناسايى بەرزى
عاشق بەدىدەكرىت، بەلام عىشق، ھەر لاي "مەھجۇى" گۆرەپانىيىكى
كراۋەيە بۆ بەرزبوۋنەۋەى زىاتر لە پلەۋپايە، لە ھەمانجۆر:

روتبەى كەمالە رۆژەرەشى بۆ جگەر بە خوون

ناكامە تا كە رەش نەبوۋە خوۋنى خامى مىسك

۲ ك ۲، ۱۸۸

ۋەكو لەم بەيتەدا بەدىدەكرى، شاعىر وشەى "رەش" ى لە
"رۆژەرەش" ۋ "رەش نەبوۋە" ى كىردوۋەتە بەلگە لە بوارى پەرىنەۋە لە
زمان ۋ مەنتىقى ئەزمۋونى عىشقى سۆفییگەرەنەۋە بۆ زمان ۋ مەنتىقى
ژيانى ئاسايى — جىھانى فېزىكى ى خەلكە ئاسايەكە، واتە پاساۋى

بۆ بوونى "رۆژەپەشى" بە پەلەۋپايەى كامىلبوون لە عىشقى
سۆفییگەراندەدا، بەو بەلگەىە ھىناۋەتەۋە كە تا خویىنى خاۋى جۆرە
ئاسكىكى تايىبەتى رەش نەبىت نابیئە ئەو "میسك" ە بۇغۇش و نایابەى
بە ئاسانى چىگناكەۋى. بەلگەكە ھى ئەم جىھانەىە و ھەموو كەسكىكى
ئاسایی شارەزا لە چىيەتیی "میسك" دەزانى كە میسك لەو شوینە
ئاوكناسایەى ئەوجۆرە ئاسكەۋە وەردەگىرىت، بەلام تەنھا ئەو جۆرە
عاشقانه "رۆژەپەشى" بە "پەلەۋپايەى كامىل بوون" دەزانن كە بە كەردەۋە
لەو ئەزمۇنەدا دەژىن .

ئەمچۆرە پاساۋ و بەلگەھىنانەۋە و ئەنجامگىرىيە، بە ئامىتەكەردنى
راستىيە بەتەۋاۋى جىاۋازەكانى ئەو دوو جىھانە، بۆ ھەمانغەبەست، لە
شىعەرىدىكەى شاعىردا بەدەيدەكەرى، بۆ نمۇنە:

لە دەۋرمدە حەصار: ئافەت، لەسەر سەر خەپە دەۋدى ئاھ
لە سايەى عىشقەۋە بوۋمە شەھى صاحب سەراپەردە
۲۷۱، ۶۵۴

شۇكر يار ئىژنى دام ھەم گرىە كەم ھەم قور بەسەردا كەم
بە جارى شاهی من بەحر و بەرى بەخشی بە دەرویشی
۳۰۳، ۳۰۵

لە ھەموو ئەم نمۇنە سەرکەۋتۋانەدا، ئەگەرچى جوانى و تۆكەيى
دارشتن و وینە سەرنجراكىشەكان بە ئاسانى بۋار بە پەيەردن بە
ئامادەبوونى دراۋ - Data - كانى ھەردوۋ جىھانە جىاۋازەكەى
ئەزمۇننى سۆفییگەرى و ژيانى ئاسایی نادەن، بەلام خویىنەر پاش

وردبوونهوه له مهعناي گشتیی بهیتهکان، دهتوانی دهرک به شتیکی
ناناسایی لهو نیوانه دا بکات، بهلام که شاعیر له جیهانی تایبهتی
عیشقی حهقیقیدا دهمینیتیهوه یان گۆزهپانه که دهگوازیتهوه بۆ نهو دنیا
— ناخیرهت — بهوشیویه ههست به "ناسایی بوون" ناکریت، نموونهی
مانهوه لهو جیهانه تایبهتهدا ئهم دوو بهیتیه:

له بهر قایی مهحه بهت نهو خودا پیداوویه رووسوور

حهزینه، دیده پر ئهسرینه ، دل خونیته، رووزهرده

٢٧٠، ٣ ٤

وتم بۆ رووت و پووتن نهو کهسانهی عاشقی رووتن

وتی: شان و شکوھی زینده دل هه رهنده پۆشینه

٢٨٢، ٥ ٩

له ههردوو نموونهدا چونکه نهو روالهتانه بهلگهی خۆیه کلاکردنهوهن
بهو ئاراستهیهی که تنهها یار به راستیی زۆر بهرچاو و گهوره دابهریت و
لهوپیناوهدا ههموو شتیك بخریتهلاوه، ناساییه بینه مایهی شانوشکو و
رووسووری و سهربهزویی عاشق.
نموونهی گواستنهوهی گۆرپانیش بۆ نهودنیا — ناخیرهت — ئهم دوو
بهیتیه:

چ رۆحی کوشتهی نهو بالایه، قومریی داری گووبایه

(فیا طوبی لقوم فی سبیل الحب هم ماتوا)

٢٦٣، ٦ ٥

به غیبطه بهو خودا پێداوه (طوبی له) یه شهلی خولد
له کوورهی ناری غهمدایه، به داغی دهردی تو شاده
۲۶۹، ۴۵۳

دهرهجام، ونکردنی خود یان "له خو غایب بوون" - به تهعبیری
خودی شاعیر - رووبهری نهو نهزمونهیه که خهرواریکی بهلگهی
شیعهکانی "مهجوی" تانویژین و تهنها چهند مشتتکی نهو خهرواره بو
دهرختنی ههمه رهنگی و ههمه لایه نیی نهو نهزمونه خهرا نهروو. نهو
"ونکردنی خود" له بهیتی (۱۲ ی ۵، ۳۱۸) دا له تهعبیرکردن له
"دهنگی پێی نه حبابی رۆیو - دهنگی پێی خو شه ویستانی کۆچکردوو"
به "پر به عاله م مهوج نه دا - پر به جیهان شه پۆلانیه تی"، یه کیسک له
شیوه ئیجگار ناساییهکانی نامیته کردنی نه رکی ههردوو نه دمامی
به پررسی ههستی بیستن "گوئ" و ههستی بینین "چاو" بهرجهسته دهکات،
له شیعی "مهجوی" دا نه مانه دهکری رهنگدانهوی دوو چه مکی گرنگی
لای سۆفییان بن که له ههمان کاتدا دوو بهلگه - ئایه سی گه وهری
مه عشو و قیشتن، یه که میان چه مکی "ته جه للی - ده رکه وتن" ه و
سه رچاوه که ی له نه زمونی عیشقی حه قیقیدا نه م ئایه ته پیرۆزیه:

(وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ
لَنْ تَرَانِي وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ. / الاعراف ۱۴۳) و

دووه‌میشیان چه‌مکی "قسه - کلام" ی یاره که لای سۆفییان موعجیزه‌ی قورئانه و خوی گه‌وره خۆی له‌باره‌یه‌وه رووبه‌رووی هه‌موو به‌نده‌یه‌ک بووه‌ته‌وه که بتوانن ته‌نها هاوشیوه‌ی یه‌ک سووره‌تیشی به‌یئن: (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ / البقرة ۲۳). و (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ/ یونس ۳۸)

نموونه‌ی شیعره‌ی "مه‌حوی" که باس له چه‌مکی "ته‌جه‌لی - ده‌رکه‌وتن" بکات، نه‌مه‌یه:

بریه‌ی به‌رقی جیلوه‌ی کۆ جه‌لابه‌خشی بینایمه

که قورصی ئاقتاب و مه‌ه وه‌کو ته‌م دێته به‌ر چاوم

٦ م ٣، ٢٢٣

نموونه‌ش له‌باره‌ی چه‌مکی "قسه - کلام" ده‌ه نه‌مه‌یه:

ده‌م نادیار نازی قسه‌ی پر به ده‌شت و شار

دنیا‌یه‌ک ئاوی زینده‌گی یو ده‌رخری له هیهچ

٢ ج ٦، ٩٩

نه‌مه سه‌رچاوه‌ی ونکردن و له‌ده‌ستدانی خوده له‌و نه‌زمونده‌دا که گه‌وره‌ترین شانازی عاشق فه‌وتاندنی منیتیه‌ی خۆیه‌تی - الإنیه‌-یه‌تی،

مهجوی دهلی:

بیه له من، درهختی (منی) لهعنهته بهری

یهعنی بکه له کیبر و نهانییهت ئیحتیراز

۱ ز ۸، ۱۳۵

تهنها بۆ بهرزراگرتنی ههردوو چه مکی "دهرکهوتن - تجلی" و
"قسه - کلام" یش، مهجوی ههموو بوونی خۆی له مامهلهی بناغهیی
له گهڵ یاردا، له نیوان نهو دوو چرکه دا چرده کاتهوه:

له کن پشکووتنی غونچهی دهمی، وهک گۆل، سهراسهر گویم

گۆلی روخساری دهرخا، نیرگس ناسا، سهربه سههر چاوم

۶ م ۴، ۲۲۳

به گه رانهوه بۆ بهیتی (۱۲ ی ۵، ۳۱۸) تهنها کیشهی به ته نیایی
مانهوه له نیوان "کۆمهلهی یاران" شاعیری به رهو نهو گۆشه سهختهی
نامیته کردنی دهنگ - دهنگی پیتی نه حبابی رۆیوو - و دیمه ن - پر به
عالم مهوج نه دا - برد. هۆی نه م شله ژانهی ناخ له کرۆکی مه سه له که دا
بۆ نهوه ده گه ریتته وه که رهنگه به خۆ دا چوونه وهیهک له ئارا دا بیت، چونکه
"به غه فلهت مویته لا" که "خۆ" ی تییدا به "تۆ" ناوزه دکراوه مه عنای
راگرتنی "خود" له به رانه بهری "خودی سه رزه نشکار" ده به خشییت و
مه به ستیش لپیچینه وهیه به هۆی نه وه وه که نهو شوینه واره گه وره یه ی
کۆچی خۆشه ویستان له "بی ناگایی" ده رینه کردووه . نه م به یته
ره نگدانه وهیه کی هونه رمه ندانه تری به یتیدیکه ی خودی "مهجوی" یه،
وهکو:

هەتا ماوه دەبی ئەشکی ئەدامەت داوەرینی چاو
عەرەق ریتن نەبی، شەخصی له کاری خو خەجل چیکا ؟
١٤،٤١٥

ئەجەل دەورم دەدا: حاضر به وادهی دەور و تەسلیمە
منی غەفلەت زەدە هیشتا خەریکی مەسئەلەیی دەورم
٢٢٠،٣٥

● ● ●

